881
M4
1912²

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

MENANDREA

EDIDIT

A. KOERTE

EDITIO MINOR

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

DIESES BUCH GEHÖRT

THE UNIVERSITY

OF ILLINOIS

LIBRARY

881
M4
1912[2]

CLASSICS
DEPARTMENT

B. T. Sch.

The person charging this material is responsible for its return on or before the **Latest Date** stamped below.

Theft, mutilation, and underlining of books are reasons for disciplinary action and may result in dismissal from the University.

University of Illinois Library

NOV 17 1960

L161—O-1096

MENANDREA

EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUSTISSIMIS

ITERUM EDIDIT

ALFREDUS KOERTE

EDITIO MINOR

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXII

881
M4
1912²

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO
AD EDITIONEM ALTERAM

DE PAPYRO CAIRENSI

Anno 1905 exeunte Gustavus Lefebvre Aphroditopoli in aedibus privatis aetatis Romanae fragmenta amplissima codicis papyracei quinto saeculo scripti invenit, quae post biennium publici iuris fecit.[1] Codicem a me anno 1908, a Christiano Jensen biennio post recognitum Gustavus Lefebvre anno 1911 iterum edidit litteris maiusculis.[2] Addita sunt huic editioni et 11 fragmenta nova inter acta Byzantina diu abscondita et omnium foliorum fragmentorumque imagines arte photographica depictae. Praeter has reliquias in Museo Cairensi servatas exstant Parisiis duo huius codicis frustula (ψ, ω) a Riccio in Aegypto empta, quae Theodorus Reinach edenda mihi benigne concessit. Quinque fabularum reliquias habemus ampliores:

I. Herois schedam A, fragmenta δ, ε, ζ, O, Υ,
II. Epitrepontum folia B, C, D[3]), H, fragmenta R, Y, V, X, Q, U,
III. Samiae folia F et G, schedam I,
IV. Periciromenes folia E et J, fragmentum K et incertum frustulum β,
V. fabulae incertae unius schedae fragmenta quattuor inter se cohaerentia L, P, S, α.

Praeterea exstant nonnulla frustula parva, e quibus unum (Z) primae totius codicis fabulae tribuendum est.

1) M. Gustave Lefebvre, Fragments d'un manuscrit de Ménandre, Le Caire 1907.

2) Catalogue général des antiquités égyptiennes du Musée du Caire, No. 43227 Papyrus de Ménandre par M. Gustave Lefebvre, Le Caire 1911.

3) cuius altera scheda e fragmentis N, T, M composita est.

216224

Quos locos singula folia, schedae, fragmenta in singulis fabulis obtinuerint, in editione maiore demonstravi, ibidem de codicis indole, scriptura, fide, aetate accuratius egi.

DE PERICIROMENES MEMBRANIS LIPSIENSIBUS

Codicis membranacei tertio p. Chr. n. scripti duae schedae exstant in bibliotheca Lipsiensi (no. 613). Continent 121 versus Periciromenes, quorum 48 (230—277) in Cairensi quoque codice leguntur. Schedae primum editae sunt a me (Berichte der philol.-hist. Klasse der Königl. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig, Band LX, 1908, 145 sqq.).

DE PERICIROMENES CHARTA HEIDELBERGENSI

Voluminis elegantis secundo p. Chr. n. scripti fragmentum quod Periciromenes versus 42—59 continet mutilatos, edidit G. A. Gerhard (Sitzungsber. der Heidelberger Akad. der Wiss. philos.-hist. Kl. 1911, 4. Abhandlung).

DE PERICIROMENES CHARTA OXYRHYNCHICA

Voluminis nitidissimi saeculo primo p. Chr. n. exeunte vel secundo ineunte pulchre exarati columnam unam cum antecedentis extremis aliquot syllabis invenerunt Oxyrhynchi B. Grenfell et A. Hunt. Ediderunt eidem (The Oxyrhynchus Papyri part II p. 11, n. CCXI) Londinii 1899.

DE GEORGI CHARTA GENEVENSI

Codicis quinto vel sexto p. Chr. n. satis neglegenter scripti emit Georgius Nicole in Aegypto schedam unam, quae iam inter papyros bibliothecae Genevensis numerum portat 155. Post editionem principem Georgii Nicole (Le Laboureur de Ménandre, Bâle et Genève 1898) chartam accuratissime regnoverunt Grenfell et Hunt (Menander's ΓΕΩΡΓΟΣ Oxonii 1898), ego denuo eam excussi anno 1906.

DE CITHARISTAE CHARTA BEROLINENSI

W. Schubart et U. de Wilamowitz-Moellendorff ediderunt nuper (Berliner Klassikertexte Heft V, 2 p. 115 sqq., Berolini 1907) satis ampla comoediae incertae fragmenta, quae Menandri Citharistae esse et propter stilum et propter nomen Phaniae citharistae (v. 96, 99, cf. fr. 1) admodum veri simile est. Volumen, cuius exstant una columna paene integra, antecedentis syllabae extremae, insequentis pars sinistra, primo p. Chr. n. eleganter scriptum est.

DE COLACIS CHARTA OXYRHYNCHICA

Grenfell et Hunt invenerunt et ediderunt (The Oxyrhynchus Papyri n. 409, vol. III p. 17 sq., Londinii 1903) reliquias voluminis secundo p. Chr. n. saeculo medio litteris gracilibus scripti. Servatae sunt tres columnae, quarum primae pars sinistra, tertiae primi 11 versus desunt..

DE CONEAZOMENARUM CHARTA DORPATENSI

Quod huic editioni fragmentum ineditum Coneazomenarum addere mihi licet, Gregorii Zereteli benevolentiae eximiae debeo. Scheda in bibliotheca Dorpatensi servata, ab omni parte mutila pars voluminis est vel primo vel secundo p. Chr. n. saeculo eleganter scripti.

DE MISUMENI CHARTA OXYRHYNCHICA

Codicis papyracei quinto vel sexto saeculo satis accurate scripti quinque fragmenta, quae omnia eiusdem schedae esse videntur, edidit, qui invenit, Arturus Hunt (The Oxyrhynchus Papyri n. 1013, vol. VII 103).

DE PERINTHIAE CHARTA OXYRHYNCHICA

Chartam Oxyrhynchi repertam, ab editoribus Grenfellio et Huntio (The Oxyrhynchus Papyri n. 855, vol. VI p. 250, Londinii 1908) dubitanter Menandro addictam, Perinthiae

esse nuper demonstravi (Hermes XLIV, 309). Scheda voluminis tertio p. Chr. n. saeculo scripti continet unam columnam et antecedentis reliquias parcissimas.

DE MEMBRANIS PETROPOLITANIS

Schedae tres, quas primus Constantinus Tischendorf in monasterio Sinaitico Sanctae Catharinae vidit codicis alicuius tegumento inglutinatas, per Porphyrium Uspenski Petropolim translatae sunt, ubi in bibliotheca imperiali numerum portant Gr. CCCLXXXVIII. Codex quarto fere p. Chr. n. saeculo elegantissime exaratus, saeculo octavo Syriacis litteris rescriptus est. Schedam primam Phasmatis esse perspexit Jernstedt, secundam non recte a nonnullis viris doctis Epitrepontibus addici docui in editione maiore (p. XXI sqq.), de tertia perparva nihil constat. Post Cobetum, qui Tischendorfii apographo usus dimidiam fere partem ediderat (Mnemosyne nov. ser. IV, 1876, 285), schedas edidit totas Victorius Jernstedt (Porphyrii fragmenta Atticae comoediae, Acta univ. Petropol. hist. phil. vol. XXVI, Petropoli 1891).

Dabam Gissae mense Januario 1912.

(R)

ΗΡΩΣ

κθʹ

Ἥ]ρ̣[ως Μ]ενάνδρου.

ἄρρεν τε θῆλύ θ' ἅμα τεκοῦcα παρθένος
ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν· εἶθ' ὕcτερον
ἔγημε τὸν φθείραντα. ταῦτα δ' ὑπέθετο
ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν ἀγνοῶν. θεράπων δέ τις
ἐνέπεσεν εἰς ἔρωτα τῆς νεάνιδος,
ὁμόδουλον εἶναι διαλαβών. γείτων δέ τις
προηδικήκει μετὰ βίας τὴν μείρακα.
τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων cτρέφειν
ἐβούλετ'· οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ ἄγαν
ἐδυcχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων
εὗρεν μὲν ὁ γέρων τοὺς ἑαυτοῦ γνωρίcας,
ὁ δ' ἠδικηκὼς ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

Τὰ τοῦ δρά(ματος) πρόcωπα.

Γέτας	Cωφρόνη
Δᾶος	Cαγγάριος
Ἥρως θεός	Γοργίας
Μυρρίνη	Λάχης
Φειδίας	

Paginae numerum addidit manus recentior pallidiore atramento. Octavo fere ante ΕΝΑΝΔΡΟΥ loco hastae fragmentum cernitur, quod mihi pars litterae Η esse videbatur, litterae Ρ attribuere malunt Ricci et Lef.[2]; inter fabulae et auctoris nomen satis amplum spatium erat.

Hyp. 1 ἄρρεν τεκοῦcα παρθένος θῆλυ θ' ἅμα pap., corr. Wil., ἀ. τ. π. ἅμα θῆλύ τε Sud. 2 επιτροφω p., ἐπιτρόπῳ invenerunt multi. Geta, Davus, Sangarius servi, Myrrina matrona, Phidias, Gorgias adulescentes, Sophrona nutrix, Laches senex.

Γετ. κακόν τι Δᾶέ μοι δοκεῖϲ πεποηκέναι
παμμέγεθεϲ, εἶτα προϲδοκῶν ἀγωνιᾶν
μυλῶνα cαυτῷ καὶ πέδαϲ. εὔδηλοϲ εἶ·
τί γα̣ρ̣ ϲὺ κόπτειϲ τὴν κεφαλὴν οὕτω πυκνά;
τί τὰϲ τρίχαϲ τίλλειϲ ἐπιϲτάϲ; τί ϲτένειϲ;
(Δα.) οἴμοι. Γετ. τοιοῦτόν ἐϲτιν, ὦ πονηρὲ ϲύ.
εἶτ᾿ ο̣ὐκ ἐχρῆν, κερμάτιον εἰ ϲυνηγμένον
ϲοὶ τυγχάν]ει ̣τι, ̣τ[ο]ῦτ᾿ ἐμοὶ δοῦναι τέωϲ,
ἵν᾿ ἀπολάβηϲ, τὰ] κ̣α̣τὰ ϲεαυτὸν πράγματα
ὅταν καλῶϲ θῇϲ; ὡϲ ϲ]υνάχθομαί γέ ϲοι
εἰ προϲδοκα̣̃ϲ ἀνι]αρ[ά]. (Δα.) ϲὺ μὲν οὐκ οἶδ᾿ ὅ τι
ληρεῖϲ· ἑτέρῳ γε ϲυμ]π̣έπλεγμαι πράγματι.
(Γε.) εἶτ᾿ οὐ λέγοιϲ ἄν μοι τό]δ̣᾿; (Δα.) ἔφθαρμαι Γέτα.
(Γε.) πῶϲ γὰρ κατάρατε;] (Δα.) μὴ καταρῶ, πρὸϲ ⟨τῶν⟩ θεῶν,
βέλτιϲτ᾿, ἐρῶντι.] (Γε.) τί ϲὺ λέγειϲ; ἐρᾷϲ; Δα. ἐρῶ.

2 ΠΑΜΜΕΓΕΘΕϹ Lef., ΘΕϹ̣ Jen., ΘΕϹ corr. ex ΘΕΙ K. 4 Τ̣Ι̣Γ̣Α̣Ρ Lef., ΤΙΓ.Ρ K. 5 post ΕΠΙϹΤΑϹ spatium vacuum testantur Lef., Jen. 7 Ο.Κ Lef., Ο̣ΥΚ K. 8 Ε̣Ι̣Τ̣Ι̣Τ̣.ΥΤ᾿ Lef. ΕΙΤ̣ΙΤ̣.ΥΤ᾿ K. 9 Κ̣Α̣ΤΑϹΕΑΥΤΟΝ Lef.[2], ΙΕΧ̣Ε̣Ι.ϹΕΑΥΤΟΝ Jen., ...ϹΕΑΥΤΟΝ Lef.[1], K. 11 ΑΡ.: Jen., .Ρ.: K., .Ρ . .: Lef.; ϹΥΜ̣ΕΝ̣ Jen., Ϲ̣ΥΜ̣Ε̣Ν̣ Lef. 12 Π̣ΕΠΛΕΓΜΑΙ Jen., .ΕΠΛΕΓΜΑΙ Lef., K. 13 Δ̣ΕΦΘΑΡΜΑΙ Jen., Lef. ante ΕΦΘΑΡΜΑΙ vestigia agnovit, quae ad Δ, Λ, Μ quadrant 14 ΚΑΤΑΡΩ K., ΚΑΤΑΡ. Lef.

---

1 Δᾶ᾿ ἐμοί Sud. 6 οἴμμοι p. 8 ϲοὶ τυγχάνει τι K., νῦν ϲ᾿ ἐκφοβεῖ τι Sud.; τοῦτ᾿ Lef., supplementa versuum 9—15 incertissima. 9 suppl. Wil., ϲῴζειν γε Ro., μηδ᾿ ἔχειν Leo, μοχθηρέ, πρίν γε ϲχεῖν Sud., ἕωϲ ἂν εὖ θῇϲ τὰ κατὰ ϲαυτόν Leeuw., idem sed θῇ Vollgraff 10 suppl. Wil., καλῶϲ γὰρ οἶϲθαϲ ὡϲ Leeuw., ἀπορουμένῳ δὲ νῦν Sud. 11 εἰ προϲδοκᾷϲ λυπηρά Herw., ἀνιαρά K. 12 ληρεῖϲ Croi; ἑτέρῳ Wil., ἀμάχῳ γε ϲυμπέπλεγμαι Leo, βαρυτάτῳ Leeuw., κακῷ γάρ Capps 13 εἶτ᾿ Ro., οὐ λέγοιϲ ἄν μοι τόδ᾿; K., ἆρ᾿ οὐ φίλῳ λέγοιϲ ἄν; Leo 14 suppl. K., κάκιϲτ᾿ ἀπόλοιο Capps, μὴ δῆτα· ϲαυτῶ Leo, ϲίγα, ϲεαυτῷ Sud., qui totum versum Getae dant; τῶν add. Leo 15 suppl. Leeuw., Δα. ἐρῶ. Γε. κακόδαιμον, Leo, ἔρωϲ μ᾿ ἔβλαψε Croi. Ἔρωϲ μ᾿ ἐπάταξε Sud.

(Γε.) πλέον δυοῖν] ϲ̣[οι] χοινίκων ὁ δεϲπότηϲ
παρέχει· πονηρὸν Δᾶ'· ὑπερδειπνεῖϲ ἴϲωϲ.
Δα. πέπονθα τὴν ψυχήν τι παιδίϲκην ὁρῶν
λ A_2(V) ϲυντρεφομένην ἄκακον κατ' ἐμαυτὸν ὦ Γέτα.
Γετ. δούλη 'ϲτίν; (Δα.) οὕτωϲ, ἡϲυχῇ, τρόπον τινά.
ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειοϲ οἰκῶν ἐνθαδί
Πτελέαϲι, γεγονὼϲ οἰκέτηϲ νέοϲ ὤν ποτε.
ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδία,
ὡϲ ἔλεγεν αὐτόϲ, ἥ τε Πλαγγὼν ἧϲ ἐρῶ —
(Γε.) νῦν μανθάνω. Δα. τὸ μειράκιον θ', ὁ Γοργίαϲ.
(Γε.) ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενοϲ
νυνὶ παρ' ὑμῖν; Δα. οὗτοϲ. ὢν ἤδη γέρων
ὁ Τίβειοϲ, ὁ πατήρ, εἰϲ τροφήν γε λαμβάνει
τούτοιϲ παρὰ τοὐμοῦ δεϲπότου μνᾶν, καὶ πάλιν,
λιμὸϲ γὰρ ἦν, μνᾶν, εἶτ' ἀπέϲκλη. Γε. τὴν τρίτην
ὡϲ οὐκέτ' ἐδίδου τυχὸν ὁ δεϲπότηϲ ὁ ϲόϲ.
(Δα.) ἴϲωϲ. τελευτήϲαντα δ' αὐτὸν προϲλαβὼν
ὁ Γοργίαϲ τι κερμάτιον ἔθαψε καί
τὰ νόμιμα ποιήϲαϲ πρὸϲ ἡμᾶϲ ἐνθάδε
ἐλθὼν ἀγαγών τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει
τὸ χρέοϲ ἀπεργαζόμενοϲ. Γετ. ἡ Πλαγγὼν δὲ τί;
Δα. μετὰ τῆϲ ἐμῆϲ κεκτημένηϲ ἐργάζεται
ἔρια διακονεῖ τε, παιδίϲκη πάνυ —

16 ϲ̣. . ΧΟΙΝΙΚΩΝ K., . . . ΧΟΙΝΙΚΩΝ Lef., Jen. 24 ΑΥΤΗΝ man sec. corr. ex ΑΥΤΟΝ 27 post ΗΜΙΝ puncta a correctore supra lineam addita

16 πλέον — παρέχει Choerobosc. in Theodos. I 293, 30 ed. Hil. = fr. ad. 444 K., cf. Theophyl. ep. 77 μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκων τῷ παιδὶ περαιτέρω 21 Τίβειοϲ cf. Append. prov. III, 79 = fr. 1075 K. 27 ημιν p., ὑμῖν Leo 31 ουκαπεδιδου p., οὐκέτ' ἐδίδου Wil. 38 τε : παιδιϲκη : et in margine Δ. p., Davo totum versum dedit Wil.

Γέτα καταγελᾶις; (Γε.) μά τὸν Ἀπόλλω. Δ[α.] πάνυ Γέτα
ἐλευθέριος καὶ κοϲμία. (Γε.) τί οὖν; ϲὺ τί
πράττειϲ ὑπὲρ ϲαυτοῦ; (Δα.) λάθρᾳ μέν, Ἡράκλειϲ,
οὐδ' ἐγκεχείρηκ', ἀλλὰ τὠμῷ δεϲπότῃ
εἴρηχ', ὑπέϲχηταί τ' ἐμ[ο]ὶ ϲ[υνοικιεῖν
αὐτὴν διαλεχθεὶϲ πρὸϲ [τὸν ἀδελφόν. (Γε.) λαμπρὸϲ εἶ.
(Δα.) τί λαμπρόϲ; ἀποδημεῖ τρ[ίμηνον ἐπί τινα
πρᾶξιν ἰδίαν εἰϲ Λῆμ[νον ἀποπλεύϲαϲ Λάχηϲ,
ἐχόμεθα τῆϲ αὐτῆϲ ἔ[τ' ἐλπίδοϲ· μόνον
ϲῴζοιτο. (Γε.) χρηϲτὸϲ [εἶ ϲύ. (Δα.) τῆϲ τ' ἀποδημίαϲ
ὄνηϲιϲ εἴη. (Γε.) πολυ π. . . . .
φρονεῖϲ. ἐγὼ γὰρ κἂ[ν. . . . .
θύϲαιμ' ἀνόνητον .ϲ. . . . .
ᾧ ξυλοφορῷ. . . . .

Eiusdem fabulae est fragmentum e tribus frustulis a Lefeburio compositum undique mutilatum; versum antoposui, quia fr. O, γ cohaerere videtur cum eis, quae in recto tractantur.

$\delta_2\ \epsilon_2\ \zeta_2$(V) . . . . ρ. . . . . . .
. . . . -λοιμ' ὦ. . . . . .

42 ΔΕϹΠΟΤΗ Jen., ΔΕϹΠ. .Η Lef., K. 45 ΤΙΛΑΜΠΡΟϹ legit Ricci, comprobant Jen. Lef. 46 ΪΔΙΑΝ Jen., ΪΔ.ΑΝ Lef. 47 ΑΥΤΗϹϹ Jen., ΑΥΤΗϹ. Lef., K. 48 puncta post ϹΩΖΟΙΤΟ agnovit Jen., accepit Lef. 51 ΑΝΟΝΗΤΟΙ⁻Ϲ⁻ Jen., ΑΝΟΝΗΤΟΝ⁻Ϲ Lef. 52 ΦΟΙΩ: Jen., ΦΟΡ. Lef., K. 54 ΛΟΙΜ' vel ΛΗΜ' Lef.

---

43 suppl. Croi. 44 λαμπρὸϲ εἶ Wil., τὸν ἀδελφὸν αὐτίκα Lef. 45 τρίμηνον Wil., τριταῖοϲ ἐπί τινα Croe., Leo 46 ἰδίαν εἰϲ Λῆμνον Croe. Leo; ἀποπλεύϲαϲ K., Λάχηϲ Wil., ἀποπέπλευκε γάρ Herw., οὑμὸϲ δεϲπότηϲ Ro. 47 suppl. Wil. (ἐλπίδοϲ Leo) 48 suppl. Wil., ἧϲθά τιϲ καὶ κόϲμιοϲ Sud., Δα. χρηϲτὸν δεϲπότην ἔχω Lef. 49 Γετ. πολὺ πρεπόντωϲ καὶ καλῶϲ Capps 50 κἂν Wil., καὶ πένηϲ ὢν ϲφόδρ' ἂν ἐρῶν Capps 52 ᾧ Leeuw.; ξυλοφορῷ Wil.

. . . . ϛ . . . . . τοῦτο τ . . . .

Χορ[οῦ

. . . . . καθίϲ' ἔα μ' ἀμάρ[τυρον . . .

. . . . ϲ . . μιν ὑμῶ̣[ν . . . .

. . . . μα . . . .

desunt versus fere 28

$\delta_1\, \epsilon_1\, \zeta_1$ (R) . . . . τ]ὸν τρ[όπον . . . .

. . . . ὥϲπε]ρ ἀνδριά[ϲ . . . .

(Μυ.?) ὡϲ οἰκτρόν, ἥ το]ι̣αῦτα [δυϲ]τ̣υχῶ μ[όνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰϲ τ]ὰ̣ϲ̣ ὑ̣[πε]ρ̣β̣ο̣λὰϲ ἔχ[ει.
(Λα.?) παρηγορήϲει τὸ] πάθοϲ ἡ γνώμη ϲφό[δρα.
εἰ διεκόρηϲε]ν ἐκ βίαϲ ϲέ τίϲ ποτε
. . . . ν̣ ὑπονοε[ῖ]ϲ ϲ̣ϲ̣ . . . .
. . . . γ̣η̣ . . . .

Ad eandem fabulam probabiliter rettulit Lefeburius fragmentum e duobus frustulis compositum ab inferiore parte marginem exhibens.

$\gamma_1\ O_1$ (R) . . . . ἐμο]ί γ̣ε ϲύ
. . . . ὅτι
. . . . δυϲχε]ρέϲτατον.
(Λα.?) . . . . π̣ρῶτον λέγε.
(Μυ.?) ἔ̣τη 'ϲ̣τ̣ὶν ὀκτ̣ὼ καὶ δέκ'. (Λα.?) οὐκ ἔϲτιν μόνη

65 ΥΠΟΝΟΕ.Τ̣Ϲ̣Ϲ̣ vel .Ϲ̣Ϲ̣Ϲ̣ Lef.

---

56 καθιϲεαμ' p., id est καθίϲ(αι) ἔα μ' cf. Ar. Nub. 42, sed fortasse κάθιζ' scribendum; ἀμάρτυρον K. 59 sq. suppl. K. 61 sq. ὡϲ — ἔχει Stob. flor. 104, 13 = fr. 211 K. Μένανδροϲ Ἥρωι; τὰ τοιαῦτα Stob., τά delevit Hirschig, in papyro articulus defuisse videtur. Myrrina ni fallor colloquitur cum Lachete, vel cum Sophrona 63 παρηγορήϲει τὸ addidit K.; ϲφόδρα Lef. 64 suppl. K. 65 ὑπονοεῖϲ vel ὑπονοεῖτε Lef. 67 ἐμοί K. 69 δυϲχερέϲτατον vel ἐμφερέϲτατον K. 70 post λέγε puncta desunt in pap. 71 μόνη Wil.

..........υτ᾽. ἔϲτω δὲ τοῦτ᾽, εἰ ϲ̣ύ ⟨γε⟩ λέ̣γ̣ε̣[ιϲ.
ἀϲαφὲ]ϲ̣ τ̣ὸ̣ πρᾶγμα γίνεται. πῶϲ λανθάνει
ϲὸϲ υ]ἱ̣ὸ̣ϲ ὤν ϲ̣ε̣; πῶϲ δ᾽ ἄπε̣ϲ̣τ̣᾽, ἐπὰν ἴ̣[δηϲ

desunt versus fere 27

γ_2 O_2 (V) ....ϲ..α̣.....................
τούτῳ : π...................
μᾶλλον δὲ̣...................
τὴν Θρᾶ̣ττ[αν.................
(Λα.?) ϲ̣ὺ τάλαινα φ[α]ν̣ερῶϲ νὴ Δί᾽ ὦ γύναι. (Μυ.?) τί ⟨γάρ;⟩
(Λα.?) ἐϲ κόρακαϲ· ἐξέϲτηκαϲ· οἷα γὰρ λέγ̣ε̣ι̣ϲ̣.
(Μυ.) ἃ καὶ ποήϲω καὶ δέδοκταί μοι πάλαι.
(Λα.) ἱδρὼϲ ἀπορρεῖ, νὴ Δί᾽. εὖγ᾽ ὦ Μυρρίνη·
ἐπ᾽ ἐμαυτὸν ἔλαβον ποιμέν᾽, ὃϲ βληχώμενον

73 ante τ̣ο̣ litterae rotundae (ο?) vestigia agnovit Lef. 74 ι̣ο̣ϲωνϲ̣ε̣ Lef., ιοϲωνϲ̣τ̣ K. 75 ϲι̣τ̣.α̣(ω) dub. Lef. 77 ΜΑΛΛΟΝΔΙ̣ vel ΜΑΛΛΟΝΔΕ̣ Lef. 79 ΓΥΝΑΙ.ΤΙ: Lef., ΓΥΝΑ̣.ΤΙ K. 80 post ΛΕΓΕ̣Ι̣Ϲ̣ puncta non plane certa esse testatur Lef.

---

72 εἰ ϲὺ λέγειϲ Lef., γε propter metrum ins. K. 73 ἀϲαφέϲ K. 74 ϲόϲ K.; υἱόϲ Lef.; απε̣ϲ̣τ̣εεπηνι̣ Lef. legit, ἄπεϲτ᾽ ἐπὰν ἴδηϲ dub. K. 79 φανερῶϲ Lef., γενηδιαωγυναι.τι: p., νὴ Δί᾽ ὦ γύναι (Μυ.) τί γε; Lef. 80 ἐξεϲτηκαϲ: p., οἷα — λέγειϲ Lacheti continuavit Wil. 82 ἀπορεει p., tum prius ε expunctum esse videtur, ἀπορρεῖ Lef.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Δα.) οὐπώποτ᾽ ἠράϲθηϲ Γέτα;
Γε.) οὐ γὰρ ἐνεπλήϲθην.

Herm. ad Plat. Phaedr. p. 33, 16 Couv. = fr. 345 K. Herois prologo tribuit Leo, sed recte, ni fallor, hoc fragmentum potius ex alius fabulae scaena simili sumptum esse monuerunt Kalbfleisch et Vollgraff, fortasse cum Meinekio Misumeno tribuendum est.

2.

(Δα.) δέϲποιν᾽, Ἔρωτοϲ οὐδὲν ἰϲχύει πλέον,
οὐδ᾽ αὐτὸϲ ὁ κρατῶν ⟨τῶν⟩ ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεύϲ, ἀλλ᾽ ἐκείνῳ πάντ᾽ ἀναγκαϲθεὶϲ ποεῖ.

Stob. IV, 20a 21 Hense (63, 21 Mein.) = fr. 209 K. Μενάνδρου Ἥρωι; cf. Eur. fr. 431 N. 2 τῶν addidit Grotius

3.

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέϲτατον.

Stob. flor. 89, 7 = fr. 210 K. Μενάνδρου Ἥρωι. Versum qui sequitur τὸν ἐλεύθερον (δὲ) δεῖ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα cum antecedente non cohaerere docuit W. Meyer (Sitzungsber. der bayer. Akad. phil. hist. Cl. 1890, 2 S. 366), cuius sententiam confirmat pap. Bouriant (Stud. zur Palaeogr. und Pap. VI, 160, 19)

4.

χοῦϲ κεκραμένου
οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athen. X 426c = fr 212 K. Μένανδροϲ ἐν Ἥρωι ἔφη·

5.

ἐπεφαρμακεύϲω, γλυκύτατ᾽, ἀναλυθεὶϲ μόλιϲ.

Phot. Ber. p. 115, 19 et Suid. = fr. 213 K. ἀναλυθῆναι· τὸ καθαρμῷ τινι χρήϲαϲθαι φαρμάκων. Μένανδροϲ Ἥρωι

6.

εὖ ἴϲθι, κἀγὼ τοῦτο ϲυγχωρήϲομαι.

Ammon. de differ. p. 76 = fr. 214 K. ἴϲθι μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ γίνωϲκε τάϲϲεται...καὶ Μένανδροϲ ἐν Ἥρωι

7.

τῶν ⟨δὲ⟩ παιδιϲκῶν τινι
δούϲ.

Choerob. in Theod. I 410, 15 Hil. = fr. 215 K. ἀπό δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ ⟨ἡ⟩ παῖϲ γίνεται ἡ παιδίϲκη καὶ αἱ παιδίϲκαι τῶν παιδιϲκῶν περιϲπωμένωϲ ὡϲ μονογενέϲ, ⟨ὡϲ τὸ⟩ τῶν — δοὺϲ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐϲ τῷ Ἥρωι; δέ inser. Meineke

8.

ὦ δυςτυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

Choerob. in Theodos. I, 176, 41 Hil. = fr. 216 K. ὁ δυςτυχής ὦ δυςτυχής, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι

9.

(Γορ.) νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄςτεως
κυνηγέταις ἥκουςι περιηγήςομαι
τὰς ἀχράδας.

Lex. Sabbait. p. 4 Μένανδρος Ἥρωι

10*.

ποήςεις ἀςτικὸν ςαυτὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 = fr. 868 K. ἀςτεῖος καὶ ἀςτικός, διττῶς. Μένανδρος· προποιήςεις κτέ; Μένανδρος Ἥρῳ· ποήςεις coni. Toupius

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Personae:

Onesimus servus	Davus servus
Cocus (Simmias?)	Abrotonon fidicina
Smicrines senex	Pamphila uxor
Charisius adulescens	Chaerestratus senex
Syriscus servus	Sophrona nutrix

D_1(V)(Cυ.) φεύγειc τὸ δίκαιον. (Δα.) cυκοφαντεῖc, δυcτυχήc.
(Cυ.) οὐ δεῖ c' ἔχειν τὰ μὴ c'· ἐπιτρεπτέον τινί
ἐcτὶν περὶ τούτων. (Δα.) βούλομαι· κρινώμεθα.
(Cυ.) τίc οὖν; (Δα.) ἐμοὶ μὲν πᾶc ἱκανόc· δίκαια δέ
πάcχω· τί γάρ coι μετεδίδουν; (Cυ.) τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτήν; Δα̣. ἀγαθῇ τύχῃ. (Cυ.) πρὸc τῶν θεῶν,
βέλτιcτε, μικρὸν ἂν cχολάcαιc ἡμῖν χρόνον;
(Cμι.) ὑμῖν; περὶ τίνοc; (Cυ.) ἀντιλέγομεν πρᾶγμά τι.
(Cμι.) τί οὖν ἐμοὶ μέλει; (Cυ.) κριτὴν τούτου τινά
ζητοῦμεν ἴcον, εἰ δή cε μηδὲν κωλύει
διάλυcον ἡμᾶc. (Cμι.) ὦ κάκιcτ' ἀπολούμενοι,
δίκαc λέγο[ν]τεc περιπατεῖτε, διφθέραc
ἔχοντεc; (Cυ.) ἀλλ' ὅμωc — τὸ πρᾶγμ' ἐcτὶν βραχύ
καὶ ῥάδιον μαθεῖν — πάτερ δὸc τὴν χάριν.

6 notam Δ̣Α̣ in margine dextro, quam neque K. neque Jen. dispexerunt, exstare affirmat Lef.

---

2 ταμηc': p., οὐ — c' Davo dant Ar. Bo. Ma.; ἐριτρεπτέον — τούτων schol. Ar. Ach. 1115 = fr. 183 K. 10 δε p., δή Wil. alii 13 εcτι p., corr. Nic. alii

μὴ καταφρον[ήϲῃ]ϲ, πρὸϲ θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκ[αι]ον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρουϲ
ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐϲτι τῷ βίῳ
πάντων. Δαο. μετρίῳ γε ϲυμπέπλεγμαι ῥήτορι·
τί γὰρ μετεδίδουν; (Cμι.) ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
οἷϲ ἂν δικάϲω; Cυρ. πάντωϲ. (Cμι.) ἀκούϲομαι· τί γάρ
τὸ κωλύον; ϲὺ πρότεροϲ, ὁ ϲιωπῶν, λέγε.
[Δ]α. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸϲ τοῦτον μόνον
πραχθένθ', ἵν' ἦι ϲοι καὶ ϲαφῆ τὰ πράγματα.
ἐν τῷ δάϲει τῷ πληϲίον τῶν χωρίων
τούτων ἐποίμαινον τριακοϲτὴν ἴϲωϲ
βέλτιϲτε ταύτην ἡμέραν αὐτὸϲ μόνοϲ
κἀκκείμενον παιδάριον εὗρον νήπιον
ἔ]χον δέραια καὶ τοιουτονί τινα
κό]ϲμον. (Cυ.) περὶ τούτων ἐϲτίν. Δαο. οὐκ ἐᾷ λέγειν.
(Cμι.) ἐὰ]ν λαλῆϲ μεταξύ, τῆι βακτηρίαι
κα]θίξομαί ϲου. (Δα.) καὶ δικαίωϲ. (Cμι.) λέγε. (Δα.) λέγω.
ἀ]νειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὔτ' ἔχων,
τρ]έφειν ἔμελλον· ταῦτ' ἔδοξέ μοι τότε.
ἐν νυκτὶ βουλὴν δ', ὅπερ ἅπαϲι γίνεται,
διδοὺϲ ἐμαυτῷ διελογιζόμην· ἐμοί
D_2 (R) τί παιδοτροφίαϲ καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγὼ
τοϲαῦτ' ἀναλώϲω — τί φροντίδων ἐμοί; —
τοιουτοϲί τιϲ ὤν; ἐποίμαινον πάλιν

15—18 Orion Anth. 6, 4 = fr. 173 K. ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων Μενάνδρου (ἐν — ἐπικρατεῖν Stob. Flor. 9, 11 W.); μ. κ. τῶν θεῶν Or. 22 κωλυονμε p., με induxit Lef., ante κωλύον transposuit Eit. 24 πραχθεντ' p. 25 δαϲεῖ Herw. 29—34 suppl. Lef. praeter 32 32 καθίξομαι Croe. alii. 35 ἐν — ἐμαυτῷ Etym. Gud. 222, 40 = fr. 733 K. cf. monost. 150 ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖϲ ϲοφοῖϲι γίνεται; βουλάϲ Etym. Gud. 38 parenthesin statuit Wil. 39 ην p., ὢν Leeuw.

ἕωθεν. ἦλθεν οὗτοϲ, ἔϲτι δ᾽ ἀνθρακεύϲ,
εἰϲ τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίϲων ἐκεῖ
ϲτελέχη· πρότερον δέ μοι ϲυνήθηϲ ἐγεγόνει·
ἐλαλοῦμεν ἀλλήλοιϲ. ϲκυθρωπὸν ὄντα με
ἰδών· „τί ϲύννουϲ“, φηϲί, „Δᾶοϲ“; „τί γάρ;“ ἐγώ,
„περίεργόϲ εἰμι“. καὶ τὸ πρᾶγμ᾽ αὐτῷ λέγω,
ὡϲ εὗρον, ὡϲ ἀνειλόμην. ὁ δὲ τότε μέν
εὐθὺϲ πρὶν εἰπεῖν πάντ᾽ ἐδεῖθ᾽· „οὕτω τί ϲοι
ἀγαθὸν γένοιτο, Δᾶε“, πα[ρ᾽] ἕκαϲτον λέγων,
„ἐμοὶ τὸ παιδίον δόϲ· [ο]ὕτω[ϲ] εὐτυχήϲ,
οὕτωϲ ἐλεύθεροϲ. — γυναῖκα“, φηϲί, „γάρ
ἔχω· τεκούϲηι δ᾽ ἀπέθαν[ε]ν τὸ παιδίον“ —
ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἐ̣χει τὸ παιδίον.
Ϲμικ. ἐδέου Ϲύριϲκ᾽; (Ϲυρ.) ⟨ἔγωγ᾽.⟩ (Δα.) ὅλην τὴν [ἡ]μέραν
κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με
ὑπεϲχόμην. ἔδωκ᾽· ἀπῆλθεν, μυρία
εὐχόμενοϲ ἀγαθά· λαμβάνων μου κατεφίλει
τὰϲ χεῖραϲ. (Ϲμι.) ἐπόειϲ ταῦτ᾽; (Ϲυ.) ἐπόουν. (Δα.) ἀπηλλάγη.
μετὰ τῆϲ γυναικὸϲ περιτυχών μοι νῦν ἄφνω,
τὰ τότε ϲυνεκτεθέντα τούτῳ — μικρὰ δέ
ἦν ταῦτα καὶ λῆρόϲ τιϲ, οὐθέν — ἀξιοῖ
ἀπολαμβάνειν, καὶ δεινὰ πάϲχειν φήϲ᾽, ὅτι
οὐκ ἀποδίδωμ᾽, αὐτὸϲ δ᾽ ἔχειν ταῦτ᾽ ἀξιῶ.
ἐγὼ δέ γ᾽ αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
οὗ μετέλαβεν δεόμενοϲ· εἰ μὴ πάντα δέ

52 ε̣χ̣ειτ̣ο K. Jen., . . ε̣ιτο Lef.

---

41 εκπριϲϲων p., corr. Nic. alii 47 εδειτ᾽ p. 53 ἐδέου Ϲύριϲκ᾽; Davo continuat Stefani, ἔγωγ᾽ inser. Hen. Leeuw., οὕτωϲ Lef., ϲύγ᾽; (Ϲυ.) ἐδέομην, Bo. Ma., quamquam constat Syrisci nomen Smicrini non esse notum, tamen Menandrum hanc rem neglexisse crediderim 57 ἐπόειϲ ταῦτ᾽ Davo dat Stef.

τούτῳ δίδωμ᾿, οὐκ ἐξεταϲθῆναί με δεῖ.
εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἅμ᾿ ἐμοὶ ταῦτα καί
ἦν κοινὸϲ Ἑρμῆϲ, τὸ μὲν ἂν οὗτοϲ ἔλαβ[εν ἄν,
τὸ δ᾿ ἐγώ· μόνου δ᾿ εὑρόντοϲ οὐ παρὼν [τότε
ἅπαντ᾿ ἔχειν οἴει ϲὲ δεῖν, ἐμὲ δ᾿ οὐδὲ ἕ[ν;
τὸ πέραϲ· δέδωκά ϲοί τι τῶν ἐμῶν ἑ[κών·
εἰ τοῦτ᾿ ἀρεϲτόν ἐϲτί ϲοι, καὶ νῦν ἔχε,
εἰ δ᾿ οὐκ ἀρέϲκει, μετανοεῖϲ δ᾿, ἀπόδοϲ πά[λιν,
καὶ μηδὲν ἀδίκε[ι] μηδ᾿ ἐλαττοῦ· πάντα δ[έ
C_1 (R) τὰ μὲν παρ᾿ ἑκόντοϲ, τὰ δὲ κατιϲχύϲαντά με
οὐ δεῖ ϲ᾿ ἔχειν. εἴρηκα τόν γ᾿ ἐμὸν λόγον.
(Ϲυ.) εἴρηκεν; (Ϲμι.) οὐκ ἤκουϲαϲ; εἴρηκεν. Ϲυρ. καλῶϲ.
οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνοϲ εὗρ᾿ οὑτοϲί
τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ᾿ ἃ ν[ῦ]ν λέγει
ὀρθῶϲ λέγει, καὶ γέγονεν οὕτωϲ ὦ πάτερ·
οὐκ ἀντιλέγω. δεόμεν[ο]ϲ, ἱκετεύων ἐγώ
ἔλαβον παρ᾿ αὐτοῦ τοῦτ᾿· [ἀ]λη[θ]ῆ γὰρ λέγει.
ποιμήν τιϲ ἐξήγγειλέ μοι, πρὸϲ ὃν οὑτοϲί
ἐλάληϲε, τῶν τούτῳ ϲυνέργων, ἅμα τινά
κόϲμον ϲυνευρεῖν αὐτό[ν· ἐ]πὶ τοῦτον πάτερ
αὐτὸϲ πάρεϲτιν οὑτοϲί — [τὸ] π̣α[ιδί]ον
δόϲ μοι γύναι — τὰ δέραια καὶ γνωρίϲματα
οὗτόϲ ϲ᾿ ἀπαιτεῖ Δᾶ᾿. ἑαυτῷ φηϲι γάρ
ταῦτ᾿ ἐπιτεθῆναι κόϲμον, οὐ ϲοὶ διατροφήν.
καγὼ ϲυναπαιτῶ, κύριοϲ γεγενημένοϲ
τούτου· ϲὺ δ᾿ ἐπόηϲάϲ με δούϲ. νῦν γνωϲτέον

67 ΕΛΑΙ.. Jen. Lef.

---

67 ἔλαβεν ἄν Head. alii, ἔλαβε δή Sud. 68 τότε Leeuw. Leo, ὅμωϲ Ell. Wil., ϲύ γε Maz., ἐμοῦ Skutsch, γε ϲύ Lef. 70 ἑκών Lef., ἐγώ Ell. 72 suppl. Lef. 76 prius εἴρηκεν Smicrini dat Lef., Syrisco Legr. Wil. 85 τὸ παιδίον Bo. K. Sud.

βέλτιcτέ coι ταῦτ' ἐcτίν, ὡc ἐμοὶ δοκεῖ,
τὰ χρυcί' ἢ ταῦθ' ὅ τί ποτ' ἐcτί, πότερα δεῖ
κατὰ τὴν δόcιν τῆc μητρόc, ἥτιc ἦν ποτε,
τῷ παιδίῳ τηρεῖcθ', ἕωc ἂν ἐκτραφῇ,
ἢ τὸν λελωποδυτηκότ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,
εἰ πρῶτοc εὗρε τἀλλότρια. τί οὖν τότε,
ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπήτουν ταῦτά cε;
οὔπω παρ' ἐμοὶ τότ' ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.
ἥκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἐμαυτοῦ ⟨c'⟩ οὐδὲ ἕν
ἴδιον ἀπαιτῶν. — „κοινὸc Ἑρμῆc". — μηδὲ ἕν
εὕ]ριcχ' ὅπου πρόcεcτι cῶμ' ἀδικούμενον·
οὐχ] εὕρεcιc τοῦτ' ἔcτιν, ἀλλ' ἀφαίρεcιc.
βλέ]ψον δὲ κἀκεῖ πάτερ· ἴcωc ἔcθ' ο[ὑτο]cί
ὁ π]α̣ῖc ὑπὲρ ἡμᾶc, καὶ τραφεὶc ἐν ἐργάταιc
ὑπ]ερόψεται ταῦτ', εἰc δὲ τὴν αὑτοῦ φύcιν
ᾄ̣ξ]α̣c ἐλεύθερόν τι τολμήcει ποεῖν,
θη]ρᾶν λέονταc, ὅπλα βαcτάζειν, τρέχειν
ἐν ἀ]γῶcι· τεθέαcαι τραγῳδούc, οἶδ' ὅτι,
κ]α̣ὶ ταῦτα κατέχειc πάντα. Νηλέα τινά

104 ...ι̣c Lef., ..α̣ιc Jen., ...ωc K.

---

92 ατι p., ὅ τι Rich., ἅττα Leeuw. **94** εκτριφη p., ἐκτραφῇ Lef. **98** τουτ' p., quod defendunt Ar., Herzog, τότ' Leo; λεγων p., λέγειν Leo alii; Ar. et Rich. conjungunt λέγων cum ἥκω **99** ουχεμαυτο̣υουδεεν p., hiatum defendunt Ar. Herzog post ἐμαυτοῦ distinguentes, c' inser. Sud., γ' Lef. **101—103** suppl. Lef. **102** Choerob. in Heph. p. 240 Cons. = fr. 180 K. οὐχ — ἀφαίρεcιc **103** δ' ἐκεῖcε Leeuw., δὲ πάτερ κἀκεῖcε Herw., sed cf. White Class. Phil. IV 157 **104** ὁ παῖc Jen. **106** ᾄξαc Leo, ἐμβάc K., sed spatium sufficere negant Jen. Lef., ἄραc Capps, ὁρᾷc Sud.; ἐλευθέριον Leeuw., at scholiasta quoque ad Hom. β 10 qui laudat verba ἐλ. — βαcτάζειν (fr. 722 K.) testatur ἐλεύθερον, idem in fine πονεῖν **108** suppl. Lef. **109** καί K., νῦν Lef.

Π]ελίαν τ᾽ ἐκείνους εὗρε πρεcβύτης ἀνήρ
C_2 (V) αἰπόλος, ἔχων οἵαν ἐγὼ νῦν διφθέραν·
ὡς δ᾽ ᾔcθετ᾽ αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,
λέγει τὸ πρᾶγμ᾽, ὡς εὗρεν, ὡς ἀνείλετο·
ἔδωκε δ᾽ αὐτοῖς πηρίδιον γνωριcμάτων,
ἐξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ᾽ αὑτοὺς cαφῶς
ἐγένοντο βαcιλεῖς οἱ τότ᾽ ὄντες αἰπόλοι.
εἰ δέ γε λαβὼν ἐκεῖνα Δᾶος ἀπέδοτο,
αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,
ἀγνῶτες ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει.
οὐ δὴ καλῶς [ἔχ]ει [τὸ] μὲν cῶμ᾽ ἐκτρέφειν
ἐμὲ τοῦτο, [τὴ]ν [δὲ] τοῦδε τῆς cωτηρίας
ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίcαι πάτερ.
γαμῶν ἀδελφήν τις διὰ γνωρίcματα
ἐπέcχε, μητέρ᾽ ἐντυχὼν ἐρρύcατο,
ἔcωc᾽ ἀδελφόν. ὄντ᾽ ἐπιcφαλῆ φύcει
τὸν βίον ἁπάντων τῆι προνοίαι δεῖ πάτερ
τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ᾽ ὁρῶντ᾽ ἐξ ὧν ἔνι.
ἀλλ᾽ „ἀπόδος, εἰ μή“, φής᾽, „ἀρέcκει“. τοῦτο γάρ
ἰcχυρὸν οἴεταί τι πρὸς τὸ πρᾶγμ᾽ ἔχειν.
οὐκ ἔcτι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου cε δεῖ
ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,

110 suppl. Lef. **115** καταυτους p. corr. Lef. **116** Cass. Dio LX 29 = com. adesp. fr. 488 K βαcιλεῖς ἐγένοντο οἱ πρὶν ὄντες αἰπόλοι **117** δεκε p., δέ γε Lef. δ᾽ ἐκλαβὼν Bo. Maz. **118** αυτω p., αὐτός Croe. alii, αὐτῷ ᾽να Head. coll. 192, δρ. ἵ. κ. αὐτῷ Hous. **120** Choerob. in Heph. p. 194 Cons. = fr. 181 K. οἱ — γένει, initio η p., corr. Lef. **122** τὴν δὲ τοῦδε Ar., νῦν, αὐτοῦ δὲ τῆς Lef., τὴν αὐτοῦ δὲ τῆς Sud. **129** φηcιναρεcκει p., corr. Lef. **131** ἐς τό Leo; δ᾽ ἱκανόν Sud., virgulam post δίκαιον ponunt Nic. Wil. **132** virgulam post ἀποδιδόναι delent Nic. Wil.; προςζητεῖν Nic.

ἵν' ἀϲφαλέϲτερον πονηρεύϲῃ πάλιν,
εἰ νῦν τι τῶν τούτου ϲέϲωκεν ἡ Τύχη.
εἴρηκα. κρῖνον ὅ τι δίκαιον νενόμικαϲ.
(Ϲμι.) ἀλλ' εὔκριτ' ἐϲτί· πάντα τὰ ϲυνεκκείμενα
τοῦ παιδίου 'ϲτί· τοῦτο γινώϲκω. (Δα.) καλῶϲ.
τὸ παιδίον δ'; (Ϲμι.) οὐ γνώϲομ' εἶναι, μὰ Δί[α, ϲοῦ
τοῦ νῦν ἀδικοῦντοϲ, τοῦ βοηθοῦντοϲ ḍ[ὲ καί
ἐπεξίοντοϲ τ(ῷ) ἀδικεῖν μέλλοντί ϲο[ι.
(Ϲυ.) πόλλ' ἀγαθά ϲοι γένοιτ⟨ο.⟩ (Δα.) δεινή γ' ἡ [κρίϲιϲ,
νὴ τὸν Δία τὸν ϲωτῆρ'· ἅπανθ' εὑρὼν [ἐγώ
ἅπαντα περιέϲπαϲμ' ὁ δ' οὐχ εὑρὼν ἄ̣[γει.
οὐκοῦν ἀποδιδῶ; (Ϲμι.) φημί. (Δα.) δεινή γ' ἡ κρ[ίϲιϲ,
ἢ μηθὲν ἀγαθόν μοι γένοιτο. (Ϲυ.) φέρε ṭ[αχύ.
(Δα.) ὦ Ἡράκλειϲ ἃ πέπονθα. (Ϲυ.) τὴν πήραν λ[αβέ
καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρειϲ γάρ. βρα̣[χύ
B_1 (V) πρόϲμεινον, ἱκετεύω ϲ', ἵν' ἀποδῷ. (Δα.) τί γὰρ ἐγώ
ἐπέτρεψα τούτῳ; (Ϲυ.) δόϲ ποτ' ἐργαϲτήριον.
(Δα.) αἰ]ϲχρά γ' ἃ πέπονθα. (Ϲμι.) πάντ̣' ἔχειϲ; (Ϲυ.) οἶμαί γε δή,
εἰ] μή τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ
λέγοντοϲ, ὡϲ ἡλίϲκετ'. (Δα.) οὐκ ἂν [ᾠ]όμην.
(Ϲυ.) ἀ]λλ' εὐτύχει βέλτιϲτε· τοιούṭ[ο]ụϲ̣ ἔδ[ει

135 in fine vel duo puncta vel unum agnovit Lef. **139** in fine Δ̣ vel Μ̣ Lef., Δ̣ K. **146** ΠΗΡΑΝΛ... Lef., Jen., K., ΠΗΡΑΝΧ... Ricci **147** : ΒΡΑ̣ K., : ΒΡ. Lef. **150** ΠΑΝΤ̣ K., ΠΑΝ. Lef. **153** in margine sinistro notam personae exstitisse suspicatur Lef.; ΤΟΙΟΥ̣Τ̣.Υ̣Ϲ̣ΕΔ.. Lef, ΤΟΙΟΥΙ..Ϲ̣ΕΔ.. Jen., ΤΟΙΟΥ..Υ̣.ΕΔ.. K.

138 ϲοῦ Lef., ἐγώ Maz. **139** καί Ar. alii **140** ταδικειν p. **141** γενοιτ': δεινη p., corr. Lef.; idem suppl. κρίϲιϲ **142** ἐγώ Lef., μόνοϲ Ar. **143** ἄγει Leo, ἔχει Head. Wil. **144** suppl. Lef. **145** ταχύ Leo, τοδί Lef. **146** λαβέ Lef., ἀνέϲ Ar. **147** suppl. Lef. **150** αἰϲχρά γ' ἅ Croe. alii **151** εἰ — ἡλίϲκετ' Smicrini dat. Lef. **152** in margine dextro Ϲυρ. p., οὐκ ἂν ᾠόμην Davo dederunt Nic. Wil. **153** τοιούτουϲ Ar. Herw. K., τοιοῦτόν γ' Croi.

θᾶττ[ον] δικάζειν πάντας. (Δα.) [ἀδί]κ[ου π]ρ̣[άγ]ματος·
ὦ Ἡράκλεις, οὐ γέγονε δειν̣[οτέρ]α̣ κρίς[ι]ς.
Ϲυρ. πονηρὸς ἦςθας. (Δα.) ὦ πο[ν]ήρ' ὅ̣[πως ς]ὺ̣ ν̣ῦν
τούτῳ φυλάξεις αὐτ[ὸς ἀςφαλῶς τά]δ̣[ε·
εὖ ἴςθι, τηρήςω ςε π[ά]ν̣τα [τὸ]ν [χρό]νον.
(Ϲυ.) οἴμωζε καὶ βάδιζε. ςὺ δὲ ταυτὶ γύναι
λαβοῦςα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἴςφερε.
Χαιρέςτρατον νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἐξορμήςομεν
τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. ἀλλὰ ταῦτά μοι
πρῶτ' ἀπαρίθμηςαι καθ' ἕν. ἔχεις κοιτίδα τινά;
βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον. (Ον.) μάγειρον βραδύτερον
οὐδεὶς ἑόρακε· τηνικαῦτ' ἐχθὲς πάλαι
ἔπινον. (Ϲυ.) οὑτοςὶ μὲν εἶναι φαίνεται
ἀλεκτρυών τις καὶ μάλα ςτριφνός· λαβέ.
τουτὶ δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυς οὑτοςί.
Ον. τί ταῦθ'; (Ϲυ.) ὑπόχρυςος δακτύ[λι]ός τις οὑτοςί,
αὐτὸς ςιδηροῦς· γλύμμα τ[αῦ]ρος ἢ τράγος,
οὐκ ἂν διαγνοίην, Κλεόςτρατος δέ τις
ἐςτὶ]ν ὁ ποήςας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.

154 :....κ......ατοϲ Lef., ...ρ̣..ματοϲ Jen. 155 δει̣ι...α̣κι̣ιϲ.ϲ· Jen., δει̣ν̣.....ϲ.ϲ̣· Lef., δει̣ν̣...κ̣ρ̣.ϲ.ϲ: K. 156 πο.ηρ': Lef., spatium post πο.ηρ' indicavit Jen. 157 in fine nihil distinxit Lef., δ̣. Jen., ι̣α̣ K. 173 ...ιν K., ...ν Lef.

---

154 πάντα Ro.; ἀδίκου πράγματος Croi. 155 δεινοτέρα κρίςις Sud., sed spatium aegre sufficere videtur δεινή γ' ἡ κρίςις; Lef. 156 ὦ πονήρ' cum papyro Syrisco continuant Lef. alii, Davo dedit Ar.; ὅπως ςὺ νῦν Croi. 157 αὐτὸς ἀςφαλῶς Hen. Sud., αὐτὰ πάντα Wil.; τάδε Sud. 158 suppl. Lef. 160 εἴςφερε Χαιρέςτρατον. Ar. Hous. 163 in fine δεῖ Leeuw. 164 ἀπαρίθμηςαι Lef., ἀπαρίθμηςον K., ἀπαρίθμει ςύ Nic., ἀπαριθμῆςαι Leeuw.; καθεν'· p. 170 sq. et 173 suppl. Lef.

(Ov.) ἄγε], δεῖξον. (Cu.) ἤν. cὺ δ' εἶ τίc; (Ov.) [ο]ὗτόc ἐcτι. (Cu.) τίc;
(Ov.) ὁ δα]κτύλιοc. (Cu.) ὁ ποῖοc; οὐ γὰρ μανθάνω.
(Ov.) τοῦ] δεcπότου τοὐμοῦ Χαρ[ι]cίου. (Cu.) χολᾶιc.
(Ov.) ὃν ἀ]πώλεcεν. (Cu.) τὸν δακτύλιον θὲc ἄθλιε.
(Ov.) τὸν ἡμ]ἑ[τ]ερόν coι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβὼν
ἔχειc;] (Cu.) Ἄπολλον καὶ θεοὶ δεινοῦ κακοῦ.
οἷον] τ̣ὸ̣ cῶcαι χρήματ' ἐcτὶν ὀρφανοῦ
παι]δόc· ὁ προcελθὼν εὐθὺc ἁρπάζειν βλέπει.
τὸν δα]κτύλιον θέc, φημί. (Ov.) προcπαίζειc ἐμοί;
B_2 (R) τοῦ δεcπ[ό]του 'cτί, νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούc.
(Cu.) ἀποcφαγείη̣ν̣ [π]ρ̣ότερον ἂν δήπουθ̣εν ἢ
τούτῳ τ̣ι κ̣[α]θυφε̣ίμην. ἄραρε, δικάcομαι
ἅπαcι κ̣[α]θ' ἕνα· π[αι]δίου 'cτίν, οὐκ ἐμά.
cτρεπτόν τι τουτί· λαβὲ cύ. πορφυρᾶ πτέρυξ.
εἴcω δὲ πάρ[αγ]ε. cὺ δὲ τί μοι λέγειc; (Ov.) ἐγώ;
Χαριcίου 'cτίν οὑτοcί· τοῦτόν ποτε
με̣θ̣ύ̣ω̣[ν ἀπώλ]εc', ὡc ἔφη. (Cu.) Χαιρεcτράτου
εἴμ' οἰκέτηc· ἢ cῷζε τοῦτον ἀcφαλῶc
ἢ 'μοι δ[ό]ς̣, [ὡc αὐ]τ̣ὸ̣ς̣ παρέχω cῶν. (Ov.) βούλομαι
αὐτ[ὸ]c φ[υλάττειν. (Cu.) ο]ὐδὲ ἕν μοι διαφέρει·
εἰc ταὐτὸ [γ]ὰρ π̣α̣ράγομεν, ὡc ἐμοὶ δοκεῖ,
δεῦρ' ἀμφότεροι. (Ov.) νυνὶ μὲν οὖν cυνάγουcι καί
οὐκ ἔcτιν εὔκαιρον τὸ μηνύειν ἴcωc
αὐτῷ περὶ τούτων· αὔριον δέ. (Cu.) καταμενῶ.

185 τ̣ικ̣.θ K., .ι̣κ.θ Lef. 188 paragraphum sub versu dispexit Jen., omittit Lef., in imagine cernere eum mihi videor 192 Δ.ς̣ ....τ̣ο̣ς̣ Jen., Δ.ς̣...ω̣ι.. K., Lef. 193 ΑΥΤ.cΦ K., ΑΥΤ.c. Lef.

174 ἄγε K., φέρε Wil., ἀπόδειξον Rich.; οὗτοc Head. Wil., αὐτόc Lef. 175—179 initia versuum suppl. Lef. 180 οἷον Lef. 181 παιδόc Wil., ἄλλοc Lef. 182 suppl. Lef.; προcπαίζειc ἐμοί Syrisco dat Rich. 185—190 suppl. Lef. 192 ὡc αὐτόc vel αὐτόν Jen. 193 suppl. Croi.

αὔριον ὅτῳ βούλεcθ᾽ ἐπιτρέπειν ἑνὶ λόγῳ
ἕτοιμοc. οὐδὲ νῦν κακῶc ἀπήλλαχα.
πάντων δ᾽ ἀμελήcανθ᾽, ὡc ἔοικεν, δεῖ δίκαc
μελετᾶν· διὰ τούτου πάντα νυνὶ cῴζεται.

Χοροῦ

Ον. τὸν δακτύλιον ὤρηκα πλεῖν ἢ πεντάκιc
τῷ δεcπότ[ῃ] δεῖξαι προcελθών, καὶ cφόδρα
ὢν ἐγγὺc ἤ[δ]ῃ καὶ πρὸc αὐτῷ παντελῶc
ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
μηνυμάτων. λέγει γὰρ ἐπιεικῶc πυκνά·
„ὡc τὸν φράcαντα ταῦτά μοι κακὸν κακ[ῶc
ὁ Ζεὺc ἀπολέcαι“. μή με δὴ διαλλαγ[είc
πρὸc τὴν γυ[ν]αῖκα τὸν φράcαντα ταῦ[τα καί
cυνειδότ᾽ ἀφανίcῃ λαβών. καλῶc [δὲ νῦν
ἕτερόν τι πρὸc ταύτοιc κυκᾶν [ἀφέξομαι.
κἀνταῦθα κακὸν ἔνεcτιν ἐπιεικῶc μ[έγα.
Αβρ. ἐᾶτέ μ᾽, ἱκετεύω cε, καὶ μή μοι κακά
παρέχετ᾽. ἐμαυτήν, ὡc ἔοικεν, ἀθλία
λέληθα χλευάζουc᾽. ἐρᾶcθα[ι μὲν ἐδόκουν,
B_3 (R) θεῖον δὲ μιcεῖ μῖcοc ἄνθρωπόc μέ τι.
οὐκέτι μ᾽ ἐᾷ γὰρ οὐδὲ κατακεῖcθαι τάλαν
παρ᾽ αὐτόν, ἀλλὰ χωρίc. (Ον.) ἀλλ᾽ ἀποδῶ πάλιν

210 inter ΛΑΒωΝ et ΚΑΛωC punctum fuisse suspicatur Lef., recte ni fallor 212 ΕΠΙΕΙΚωCΜ K., ΕΠΙΕΙΚωC. Lef. 214 ʿΑΘΛ.. K. Lef., spiritum non agnovit Jen. 215 ΕΡΑCΘΑ K., ΕΡΑCΘ. Lef.

201 τουτι p., τούτου Croi. 207 suppl. Lef. 208 δαλλαγείc Head. Leo Wil. 209 suppl. Lef. 210 δὲ νῦν Capps, δὲ μή Voll., ποῶν Wil., δ᾽ ἔχοι Leo, ἔχει Eit., δέ τοι Leeuw. 211 ἀφέξομαι Hen., φυλάξομαι Wil., sed Φ in charta fuisse negant K., Jen. 212 μέγα Wil., πολύ Ar. Ell. Leo. 215 ἐρᾶcθαι Ar.; μὲν ἐδόκουν Sud., γὰρ ἐδόκουν Ar.

παρ᾽ οὗ παρέλαβον ἀρτίωϲ; ἄτοπον. Αβρ. τάλαϲ
οὗτοϲ. τί τοϲοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
ἐπεὶ τό γ᾽ ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆϲ θε[ο]ῦ φέρειν
κανοῦν ἔμοιγ᾽ οἷόν τε νῦν ἐϲτ᾽ ὦ τάλαν·
ἁγνὴ γάμων γάρ, φαϲίν, ἡμ[έ]ρα[ν τρίτ]ην
ἤδη κάθημαι. (Ον.) πῶϲ ἂν οὖν, πρὸϲ τῶν θεῶν,
πῶϲ ἄν, ἱκετεύω — (Cυ.) ποῦ ᾽ϲτ[ιν, ὃν ζη]τῶν ἐγώ
περιέρχομ᾽; οὗτοϲ ἔνδον. [ἄποδοϲ] ὦγαθέ
τὸν δακτύλιον, ἢ δεῖξον ὧι μέ[λ]λειϲ ποτέ.
κρινώμεθ᾽· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι. (Ον.) τοιουτονί
ἐϲτὶν τὸ πρᾶγμ᾽ ἄνθρωπε· τοῦ μὲν δεϲπότου
ἐϲτ᾽ οἶδ᾽ ἀκριβῶϲ, οὑτοϲὶ Χαριϲίου·
ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου
αὐτὸν ποῶ ϲχεδόν τι τοῦτον προϲφέρων
μεθ᾽ οὗ ϲυνεξέκειτο. (Cυ.) πῶϲ ἀβέλτερε;
Ον.) Ταυροπολίοιϲ ἀπώλεϲεν τοῦτόν ποτε
παννυχίδοϲ οὔϲηϲ καὶ γυναικῶν· κατὰ λόγον
ἐϲτὶν βιαϲμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·
ἣ δ᾽ ἔτεκε τοῦτο κἀξέθηκε δηλαδή.
εἰ μέν τιϲ οὖν εὑρὼν ἐκείνην ποϲφέροι
τοῦτον, ϲαφὲϲ ἄν τι δεικνύ[οι] τεκμήριον·
νυνὶ δ᾽ ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει. (Cυ.) ϲκόπει
αὐτὸϲ περὶ τούτων. εἰ δ᾽ ἀναϲείειϲ, ἀπολαβεῖν
τὸ]ν δακτύλιόν με βουλόμενοϲ δοῦναί τέ ϲοι

219 ταλαϲ: p. **221** cf. Diogenian. II 46 ἁγνὴ γάμων· ἐπὶ τῶν ϲωφρόνων γυναικῶν. . . . . ὅμοιον τὸ κανοῦν ⟨τὸ⟩ τῆϲ θεοῦ φέρει. **223** schol. Eur. Hipp. 138 = fr. 920 K. (ἁγνόν) ἄθικτον „ἁγνὴ γάρ εἰμι“ Μένανδροϲ; suppl. Croi. **225** ποῦ ᾽ϲτιν ὃν ζητῶν Ar. Leo Wil. **226** ἄποδοϲ Wil., ἔϲτ᾽. ἀλλ᾽ Sud. **227** ἢ in fine addidit Sud., sed recte oblocutus est Vollgraff **234** ταυροπωλιοιϲ p. **235** τῶν γυναικῶν malunt Herw., Sud. **239** ανδεικνυ. . αν p., ἄν τι δεικνύοι Croi.

μι]κρόν τι, ληρεῖϲ· οὐκ ἔνεϲτιν οὐδὲ ε[ἷ]ϲ
π]α̣ρ' ἐμοὶ μεριϲμόϲ. (Ον.) οὐδὲ δέομαι. Ϲ̣υρ̣. τ̣α̣ῦτα δ̣ή̣.
ἥξ]ω̣ διαδραμών, εἰϲ πόλιν γὰρ ἔρχομαι
νυ]ν̣ί̣, περὶ τούτων εἰϲόμενοϲ τί δε[ῖ] ποεῖν.
(Αβ.) τὸ] παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἡ [γ]υνή
'Ον]ή̣ϲιμ' ἔνδον, οὗτοϲ εὗρεν ἀν[θ]ρακεύϲ;
(Ον.) ναί,] φηϲίν. (Αβ.) ὡϲ κομψὸν τάλαν. (Ον.) καί τουτονί
τ̣[ὸ]ν δακτύλιον ἐπόντα τοὐμοῦ δεϲπότου.
B_4(V)(Αβ.) αἲ δύϲμορ'· εἶτ', εἰ τρόφιμοϲ ὄντωϲ ἐϲτί ϲου,
τρεφόμενον ὄψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει,
κοὐκ ἂν δικαίωϲ ἀποθάνοιϲ; (Ον.) ὅπερ λέγω,
τὴν μητέρ' οὐδεὶϲ οἶδεν. (Αβ.) ἀπέβαλεν δέ, φή̣ϲ,
Ταυροπολίοιϲ αὐτόν; (Ον.) παροινῶν γ' ὡϲ ἐμοί
τὸ παιδάρι[ο]ν εἶφ' ἀκόλουθοϲ. Αβρ. δηλαδὴ
εἰϲ τὰϲ [γ]υναῖκαϲ παννυχιζούϲαϲ μόνοϲ
ἐνέ[πεϲε· κ]ἀ̣[μο]ῦ γὰρ παρούϲηϲ ἐγένετο
τοιοῦτον ἕτερον. (Ον.) ϲοῦ παρούϲηϲ; (Αβ.) πέρυϲι, ναί,
Ταυροπο̣[λίοιϲ· π]αιϲ̣ὶ̣ν̣ γὰρ ἔψαλλον κόραιϲ
αὐτὴ θ' [ὁμοῦ ϲυ]νέπαιζον· οὐδ' ἐγὼ τότε
οὔπω γὰρ ἄνδρ' ᾔδειν τί ἐϲτι. (Ον.) καὶ μάλα.

244 .Α̣Ρ Jen., ..Ρ Lef. K.; in margine dextro ϹΥ̣Ρ̣ Jen., Ϲ̣.. Lef., Α̣Β̣Ρ̣ Ricci, Ο̣ K. 246 ..Ν̣Ι̣ΠΕΡΙ Jen., ...Ι̣ΠΕΡΙ K. Lef. 250 Τ̣.Ν K., ..Ν Lef. 258 Α̣..ΓΓΑΡ K., ...ΓΓΑΡ Lef. 260 inter ΠΟ et ΑΙ 5 vel 6 litterae desunt; ΑΙϹ̣Ι̣Ν̣ K., ΑΙϹ̣.Ν̣ Lef.

242—244 initia versuum suppl. Lef. 245 ἥξω Wil. 246 νυνί Wil. 249 ναί Lef., ὡϲ Ro. 251 ἆ Wil. 257 μόναϲ Herw. 258 ἐνέπεϲε K. alii; κἀμοῦ Ar. alii 259 τουουτον p. 260 παιϲίν Capps K., cf. Ar. Lys. 595 et Theophil. fr. 12, 6 K., αἷϲιν Ell., αἷϲ ἦν Ar. 261 αὐτὴ θ' ὁμοῦ ϲυνέπαιζον Head. Leeuw., ϲυνέπαιζεν Capps, ϲυνέπαιζον, οἶδ', ἐγὼ τότε· Voll. 262 εϲτι· και p., καὶ μάλα Onesimo dedit Wil., πώμαλα Herw., μάλ' οὐ Rich.

(Αβ.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην. (Ον.) τὴν δὲ παῖδ' ⟨ἄρ'⟩ ἥτις ἦν
οἶϲθαϲ; (Αβ.) πυθοίμην ἄν· παρ' αἷϲ γὰρ ἦν ἐγώ
γυναιξί, τούτων ἦν φίλη. (Ον.) πατρὸϲ τίνοϲ
ἤκουϲαϲ; (Αβ.) οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦϲά γε
γνοίην ἄν αὐτήν. εὐπρεπήϲ τιϲ ὦ θεοί,
καὶ πλουϲίαν ἔφαϲάν τιν'. Ον. αὕτη 'ϲτιν τυχόν.
(Αβ.) οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὖϲ' ἐκεῖ,
εἶτ' ἐξαπίνηϲ κλάουϲα προϲτρέχει μόνη,
τίλλουϲ' ἑαυτῆϲ τὰϲ τρίχαϲ, καλὸν πάνυ
καὶ λ[ε]πτὸν ὦ θεοὶ ταραντῖνον ϲφόδρα
ἀπολωλεκ[υ]ῖ', ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκοϲ.
(Ον.) καὶ τοῦτον [εἶ]χ̣εν; (Αβ.) εἶχ' ἴϲωϲ, ἀλλ' οὐκ ἐμοί
ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύϲομαι. (Ον.) τί χρὴ ποεῖν
ἐμὲ νῦν; (Αβ.) ὅρα ϲὺ τοῦτ'· ἐὰν δὲ ν⟨ο⟩ῦν ἔχῃϲ
ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸϲ τὸν δεϲπότ[ην
φανερὸν ποήϲειϲ. εἰ γάρ ἐϲτ' ἐλευ̣θέρα[ϲ
παιδόϲ, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γε[γονόϲ;
(Ον.) πρότερον ἐκείνην ἥτιϲ ἐϲτὶν Ἀβρότονο[ν
εὕρωμεν· ἐπὶ τούτῳ δ' ἐμοὶ ϲὺ νῦ̣ν [ὅ]ρ̣α̣.
(Αβ). οὔκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν [ϲαφῶϲ
τίϲ ἐϲτιν εἰδέναι· φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγῴ,
μάτην τι μηνύειν πρὸϲ ἐκείναϲ ἃϲ λ[έγω.

274 ..χ̣εν K., ...εν Lef. **281** εμοι vel εμοῦ K., illud recte praeferunt Jen. Lef.; νυν̣.ρ̣α̣ K. Jen. Lef.; hic inter ν et ρ vestigium litterae κ vel χ cernere sibi videtur

263 παιδ' ητιϲ p., παῖδ' ἄρ' vel ἔθ' Voll., παῖδά γ' ἥτιϲ Head. Wil., ποτ' add. Ar. K. Leo, παῖδα δὴ τίϲ Rich., παῖδ' οὐχ ἥτιϲ γε..... dub. Sud. **276** νοῦν Lef. **279** τοϲυμ̣... p., γεγονόϲ Head. Hen. Leo, infra fuisse ϲυμβάν i. e. variam lectionem δεῖ τὸ ϲυμβὰν λανθάνειν perspexit Wil. **281** ὅρα Ro., ἐμοὶ ϲύμπραττε νῦν Wil., ἐμοῦ ϲὺ νῦν κράτει K., ἐμοί — φράϲον Leo, sed Φ non erat in charta **282** et **284** suppl. Lef.

τίϲ οἶδεν, εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβ[ών
C_3 (V) τότε τιϲ παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
ἕτεροϲ· κυβεύων τυχὸν ἴϲωϲ ⟨ἢ⟩ εἰϲ ϲυμβολάϲ
ὑπόθημ' ἔδωκ', ἢ ϲυντιθέμενοϲ περί τινοϲ
περιείχετ', εἶτ' ἔδωκεν. ἕτερα μυρία
ἐν τοῖϲ πότοιϲ τοιαῦτα γίνεϲθαι φιλεῖ.
πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι
ζητεῖν ἐκείνην οὐδẹ̀ μηνύειν ἐγώ
τοιοῦτον οὐδέν. Ον. οὐ κ̣ακῶ[ϲ] μέντοι λέγειϲ.
τί οὖν ποήϲῃ τιϲ; Αβρ. θέαϲ' Ὀνήϲιμε,
ἂν ϲυναρέϲῃ ϲοι τοὐμὸν ẹ̓ṿθύμημ' ἄρα.
ἐμὸν ποήϲομαι τὸ πρᾶ[γ]ṃα τ[ο]ῦτ' ἐγώ
τὸν δακτύλιον λαβοῦ̣[ϲ]α τ' ẹἴϲω τουτονί
εἴϲειμι πρὸϲ ἐκεῖνον. (Ον.) λέγ' ὃ λέγειϲ· ἄρτι γάρ
νοῶ. (Αβ.) κατιδών μ' ἔχουϲαν ἀνακρινεῖ πόθεν
εἴληφα· φήϲω „Ταυροπολίοιϲ, παρθένοϲ
ἔτ' οὖϲα", τἀκείνῃ γενόμενα πάντ' ἐμά
ποουμένη· τὰ πλεῖϲτα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.
(Ον.) ἄριϲτά γ' ἀνθρώπων. (Αβ.) ἐὰν δ' οἰκεῖον ᾖ
αὐτῷ τὸ πρᾶγμ', ⟨εἶτ'⟩ εὐθὺϲ ἥξει φερόμενοϲ
ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
πρότεροϲ ἅπαντα καὶ προπετῶϲ· ἃ δ' ἂν λέγῃ,
προϲομολογήϲω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἕν
προτέρα λέγουϲ'. (Ον.) ὑπέρευγε, νὴ τὸν Ἥλιον.

285 suppl. Lef. 287 ἑτέρῳ Ro.; ἢ inser. Leeuw. 294 ποηϲει corr. ex ποηϲη p., praefero priorem lectionem ποήϲῃ, quam postulavit Head. 297 λαβοῦϲ' ἀποίϲω Ar., τ' οἴϲω Nic. 298 εἴϲειμι — νοῶ Prisc. 18, 157 (II 283 H.) = fr. 182 K. valde corruptum 300 Ταυροπωλιοιϲ p. 301 τατ' εκεινη p., τἀκείνῃ Head. Wil. 304 εἶτ' εὐθύϲ Hen., εὐθὺϲ τόθ' Ell., εὐθὺϲ μάλ' Leeuw., πρᾶγμ', ἴϲθ', Keil, πρᾶγμ', οἶδ', Rich.

(Αβ.) τὰ κοινὰ ταυτὶ δ᾽ ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ
τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· „ὡc ἀναιδὴc ἦcθα καί
ἰταμόc τιc“· (Ον.) εὖγε. (Αβ.) „κατέβαλεc δέ μ᾽ ὡc cφόδρα,
ἱ̣μάτια δ᾽ οἷ᾽ ἀπώλεc᾽ ἡ τάλαιν᾽ ἐγώ“
φή]cω. πρὸ τούτου δ᾽ ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
λα]βοῦcα κλαῦcαι καὶ φιλῆcαι καὶ πόθεν
ἔλα]βεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουcαν. Ον. Ἡράκλειc.
(Αβ.) τὸ] πέραc δὲ πάντων· „παιδίον τοίνυν“, ἐρῶ,
„ἐc]τὶ γεγονόc coι“, καὶ τὸ νῦν εὑρημένον
δε]ίξω. (Ον.) πανούργωc καὶ κακοήθωc Ἀβρότονον.
(Αβ.) ἂ]ν δ᾽ ἐξεταcθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατήρ
ὢ̣ν̣ οὗτοc αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήcομεν
κατὰ cχολήν. (Ον.) ἐκεῖνο δ᾽ οὐ λέγειc, ὅτι
C_4 (R) ἐλευθέρα γίνῃ cύ· τοῦ γὰρ παιδίου
μητέρα cε νομίcαc λύcετ᾽ εὐθὺc δηλαδή.
(Αβ.) οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ᾽ ἄν. (Ον.) οὐ γὰρ οἶcθα cύ;
ἀλλ᾽ ο̣ὐ̣ χάριc τιc Ἀβρότονον τούτων ἐμοί;
(Αβ.) νὴ τὼ θεώ· πάντωc γ᾽ ἐμαυτῇ c᾽ αἴτιον
ἡγήcομαι τούτων. (Ον.) ἐὰν δὲ μηκέτι
ζητῇc ἐκείνην ἐξεπίτηδεc, ἀλλ᾽ ἐᾷc
παρακρουcαμένη με, πῶc τὸ τοιοῦθ᾽ ἕξει; (Αβ.) τάλαν.

311 ϹΦΟΔΡΑ· Jen., ϹΦΟΔΡΑΝ K. Lef., hic Α caudatam esse et Ν̣ postea additam dicit 312 Ι̣Μ̣ΑΤΙΑ Jen., ..ΑΤΙΑ Lef., K. 317 ..ΤΙ Jen., ..Η̣ K., utrumque legi posse, sed ..Η̣ probabilius esse iudicat Lef. 320 Ω̣Ν̣ K., .Ν̣ Lef. 325 ΑΛΛ᾽Η̣ Jen., ΑΛΛ᾽Ο̣Υ K., utra lectio praestet, diiudicare non audet Lef. 327 post ΤΟΥΤΩΝϹ᾽ duo puncta fuisse suspicatur K., iam superius solum exstare recte monet Lef.

---

310 ωcθ᾽ p., ὡc Ar. Nic. Wil., ὡc δ᾽ Head. 311 καιιταμοc p. 313 sqq. initia versuum suppl. Lef. 312 cφοδράν tenet Ar. 317 ἐcτί Head., ἤδη Lef. 325 ἀλλ᾽ ἦ mavult Wil. 326 παν-των p., πάντωc Voll. 327 τουτωνc᾽ p., c᾽ indux. Head. alii

τίνοϲ ἕνεκεν π̣αίδω̣ν ἐπιθυμεῖν ϲοι δοκῶ;
ἐλευθέρα μόνον γενοίμην ὦ θεοί,
τοῦτον λάβοι[μ]ι̣ μ̣ιϲθὸν ἐκ τούτων. Ον. λάβοιϲ.
(Αβ.) οὐκοῦν ϲυν[αρ]έ[ϲκ]ε̣ι̣ ϲοι; (Ον.) ϲυναρέϲκει διαφόρωϲ.
ἂν γὰρ κακοηθεύϲῃ, μαχοῦμαί ϲοι τότε·
δυνήϲομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
ἴδωμεν εἰ τοῦτ᾽ ἔϲτιν. (Αβ.) οὐκοῦν ϲυνδοκεῖ;
(Ον.) μάλιϲτα. (Αβ.) τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
(Ον.) λάμβανε. (Αβ.) φίλη Πειθοῖ παροῦϲα ϲύμμαχοϲ
π̣ό̣ει κατο̣ρθοῦν τοὺϲ λόγουϲ οὓϲ ἂν λέγω.
(Ον.) τοπαϲτικὸν τὸ γύναιον· ὡϲ ᾔϲθηθ᾽ ὅτι
κατὰ τὸν ἔρωτ᾽ οὐκ ἔϲτ᾽ ἐλευθερίαϲ τυχεῖν
ἄλλωϲ δ᾽ ἀλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται
ὁδόν. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύϲω χρόνον,
λέμφοϲ, ἀπόπληκτοϲ, οὐδαμῶϲ προνοητικόϲ
τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτηϲ δ᾽ ἴϲωϲ τι λήψομαι,
ἂν ἐπιτύχῃ· καὶ γὰρ δίκαιον. — ὡϲ κενά
καὶ διαλογίζομ᾽ ὁ κακοδαίμων προϲδοκῶν
χάριν κομιεῖϲθαι παρὰ γυναικόϲ· μὴ μόν[ον
κακόν τι προϲλάβοιμι. — νῦν ἐπιϲφαλῆ
τὰ πράγματ᾽ ἐϲτὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημέ[νην·
ταχέωϲ ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ πατρὸϲ κόρ[η

346 ΓΑΡΔΙΚΑΙΟΝ· K., ΓΑΡ·ΔΙΚΑΙΟΝ tum angustum spatium Lef. **347** ΠΡΟϹΔΟΚΟϢ Lef., ΠΡΟϹΔΟΚΩ K.

---

330 post ἕνεκεν signum interrogandi posuit Ar. **332** suppl. Lef. **333** ϲυναρέϲκει Leeuw. **338** φίλη Πειθοῖ Choerob. in Theod. I 312, 31 Hil. = fr. 981 K., cf. Aristaen. Ep. II, 1 ἀλλ᾽ ὦ φίλη Πειθοῖ παροῦϲα ϲυνεργὸϲ ποίει κατορθοῦν ἀνυϲίμωϲ οὓϲ ἂν ἐπιϲτείλω λόγουϲ **339** ηϲθεθ᾽ p., ᾔϲθηθ᾽ Leeuw. **343** cf. Aristaen. Ep. I, 19 ἐγὼ δ᾽ οὖν τὸν πάντα δουλεύϲω χρόνον **347** καὶ — προϲλάβοιμι Stob. Flor. 73, 40 = fr. 564 K. **350** sq. suppl. Lef.; ἔϲται Leeuw. qui distingit post ταχέωϲ **351** ἡ κορή Wright

ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδί̣[ου
γεγονυῖ᾽, ἐκείνην λήψεται ταύτην̣ [ἀφείς·
ἐ̣π̣ε̣ί̣ξ̣ο̣[μαι τὴν] ν̣α̣ῦ̣ν̣ ἀπολείπειν τὴ̣[ν cαθράν.
καὶ νῦν χαριέντως ἐκνενευκέναι δ̣ο̣[κῶ
τῷ μὴ δι᾽ ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶcθαι. χαιρέ[τω
τὸ πολλὰ πράττειν. ἄν δέ τις λάβῃ μ᾽ [ἔ]τ[ι
$N_1 T_1$ (R) περιεργαcάμενον ἢ λαλήcαντ᾽, ἐκτεμεῖν
δίδωμ᾽ ἐμαυτοῦ τ̣ο̣ὺc ὀδ[ό]νταc. — οὑτοcί
τίc ἐcθ᾽ ὁ προcιών; Σμ[ι]κρίνηc ἀναcτρέφει
ἐξ ἄcτεωc πάλιν, ταρα̣[κτι]κ̣ῶc ἔχων
αὖτιc· πέπ[υc]ται τὰc ἀλ.........ιc
παρά τινοc οὗτοc· ἐκπ̣[οδὼν δὲ β]ούλομαι
ποιεῖν ἐ[μαυτὸν]...............δ̣ο̣[κ]εῖν

353 ΤΑΥΤΗΝ̣ Lef. Jen., ΤΑΥΤΗϹ̣ dub. K. **354** litterae paene evanidae, ϵ̣π̣ϵ̣Υ̣Ξ̣ϵ̣...Γ̣Α̣Ρ̣Ν̣Α̣Υ̣Ν̣ΑΠΟΛϵΙΠϵΙΝ.... dub. Jen., Ο̣Ι̣.ϵ̣Υ̣........ Ν̣Α̣.Ν̣Α̣Π̣ΟΛϵΙΠϵΙΝΤ..... Lef.[2], Ο̣Ι̣Ϲ̣ϵ̣Υ̣Γ̣Ν̣ ....Α̣.Ν̣Α̣Π̣ΟΛϵΙΠϵΙΝΤ̣Ι̣ Lef.[1], ϵΠ̣ϵΥΧ̣Ο̣.Ϲ̣.ΙϹ̣ΝΑ̣.ΝΑΠΟΛϵΙΠϵΙΝΤ̣Ι̣..... K. **355** in fine Δ̣Ο̣ K. Lef., Δ̣. Jen. **357** in fine Μ.Τ. Jen., Μ... K. Lef. **359** ϵΜΑΥΤΟΥΤΟ̣ΥϹ Lef. K., ϵΜΑΥΤΟΥΓΑΥϹ Jen.

352 suppl. K. **353** ἀφείc Ar., γ᾽ ἀφείc Sud., πάλιν Lef., ἐῶν Croi., ταύτηc πατήρ Capps **354** ἐπείξομαι τήν dub. K., ἐπεύξεται γὰρ (τε Sud.) ναῦν ἀπολείπειν τὴν cαθράν Jen. Sud., οἷόc τ᾽ ἐγὼ τὴν ναῦν ἀ. τ. c. Ar., εἶτ᾽ εὐκόλωc δεῖ ναῦν Wil., εὐθὺc κελεύcει τήνδ᾽ ἀπολείπειν οἰκίαν Ro. **355** δοκῶ K. Leeuw. **356** το p., τῷ Wil.; χαιρέτω Lef. **357** μ᾽ ἔτι Lef., μέ τι Wil. **359** οδ.νταc· ἀλλ᾽ ουτοcι p., ἀλλ᾽ induxerunt Ar. Wil., ὀδόνταc glossema irrepsisse pro μύλουc vel γνάθουc suspicantur Hen. Sud., pro τομεῖc Croi., iam ἀλλ᾽ ὁδί proponit Wil., sed pronomen ὁδί apud Menandrum vix occ̣urrit **361** ταρακτικῶc Herw. K. **362** πέπυcται Byington, Wil.; finis versus nondum sanatus, ἀλ et ιc certa sunt, desunt vix plus 9 litterae, ἀληθινὰc ὕβρειc Schmidt; ἀληθεῖc αἰτίαc dubitanter Leeuw., ἀμηχάνουc cτάcειc Herw. **363** ἐκποδών — ἐμαυτόν suppl. Ar. Wil. **364** δοκεῖν K., οὐδ᾽ ἰδεῖν αὐτὸν δοκεῖν. πρότερον γὰρ Ἀβρότονον τί δρᾷ γνῶναί με δεῖ Wil.

προ̣ . . . . [-α]ί με δεῖ
M_1(R) (Cμ.) ἐξηι . . . .
ἀcωτ . . . .
ὅλη γ- . . . .
εὐθὺc . . . .
caφῶc . . . .
πίνειν . . . .
τοὔνομ[α . . . .
ζῆν αὐτὸν̣ . . . .
πλέον ἢ μ- . . . .
αὐτὸν διαλλ̣ . . . .
οἴμοι, τάλ[αc, ...
κοινωνὸ[c . . . .
προcῆλθ- . . . .
ὅτε τὴν . . . .
πυνθαν[όμενοc . . . .
φίλοι . . . .
ἐναπτ- . . . .
N_2 T_2 (V) desunt versus fere 10
(Μαγ.) οὐδεὶc ἐ̣[χῖ]ν̣[οc] ἕτ̣εροc ὑμῖν; (Cμι.) ποικίλον

365 ΠΡΟ̣ K. Jen., ΠΡΕ̣ vel ΠΡΟ̣ Lef.; inferiores harum litterarum partes cum paragrapho servatas esse in fragmento M a Riccio cum N T coniuncto vidit Jen., ergo v. 366 editionis prioris, in quo nihil dederam nisi .Ρ.. et in fine Υ delendus est; littera Υ quam in T Lef.[1] secutus legeram, iam exstare negant Jen. Lef.[2]; ΙΜΕΔΕΙ K., .ΜΕΔΕΙ Lef. 374 ΑΥΤΟΝ̣ Lef. ΑΥΤΟΙ̣ K. 376 cum fragmento M Lefeburius fragmentum novum VX (v. p. 30) ita coniungere conatus est, ut eius primus versus finem versus 371 exhiberet, sed ab hac opinione, quam Croisetus probavit, destitit; recte ni fallor, vide praefationem 383 ΕΝΑΠ̣Τ̣ Lef., ΕΝΑΓΕ̣ (vel Ο̣) K. 384 Α̣Ν̣..Ν̣ ..ΕΤ̣ΕΡΟϹ Lef., Ϲ.Κ̣..Ι...ΕΤ̣ΕΡΟϹ Jen., Ϲ̣.Ν̣..Ι..Ε.ΘΡΟϹ K.

378 suppl. Lef. 381 suppl. Ro. 384 ex aedibus prodire cocum ampliorem suppellectilem postulantem cognovit Sud., ἐχῖνοc supplere ausus sum, quamquam haec vox non plane cum

ἄριϲτον ἀριϲ̣τ̣ῶ̣ϲ̣ι̣ν. (Μα.) ὢ τριϲάθλιοϲ
ἐγὼ κατὰ πολ̣λ̣[ά·] νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπωϲ
δ[ι]α̣ϲκεδᾳ̣ ν. . . . .υ̣κ̣ν̣οϲ, ἀλλ' ἐὰν̣ πάλιν
π. . . . . .μαγείρο̣υ τ[ιϲ] τύχῃ
. .ν̣. . . . . .ιε [β]αλεῖτ' εἰϲ μακαρίαν.
Cμι. . . . . .ϲ τινοϲ
M_2 (V) . . . . .ν
. . . . .κη
. . . . .εν
. . . . ἅ̣[π]α̣ξ
. . . . -μ]ενον
. . . . ψαλ]τ̣ρίαϲ
. . . . .ω̣ϲι καί

385 ΑΡΙϹ̣Τ̣ΩϹ̣Ι̣Ν Lef., ΑΡΙ.ΤΩ̣Ϲ̣.Ν Jen.; sub versu paragraphum dub. agnovit Lef. **386** ΠΟΛ̣Λ̣. .Ν̣ΥΝ K. Jen. Lef. **387** Δ.Α̣ϹΚΕΔΑ Lef. per epistolam, Δ. .ϹΚΕΔΑ K. Lef. Ricci (qui ΔΙΑ in charta fuisse negat), Δ.ϹΚΕΛ. Jen ; Ν. . . . .Υ̣Κ.ΟϹ Lef., Ν. . . . .Κ̣.ΟϹ Jen., Ν. . . . .ΥΚΝ̣ΟϹ Ricci, Ν. . . . .ΚΝ̣ΟϹ K. **388** ΜΑΓΕΙΡΟ̣Υ. .Ϲ K. Lef., ΜΑΓΕΙΡ.Υ. .Ϲ Jen. **389** ΙΕ̣.ΑΛΕΙΤ'ΕΙϹ Jen., .Ε.ΑΛΕΙΤ'. .Ϲ̣ Lef. **390** Ϲ̣ΤΙΝΟϹ Lef. K., ΟΤΙΝΟϹ Jen. **393** ΕΝ K, .Ν̣. . Lef. **394** Α̣.ΑΞ K. **395** ΕΝΟΝ Jen., Ε̣ΝΟ̣. .Ϲ̣ Lef., ΕΝΟΔ̣ΙϹ K. **397** .ϹΙΚΑΙ Lef. Ω̣ϹΙΚΑΙ K.

---

vestigiis servatis congruere videtur, propter Erotiani locum 73, 11 = fr. 185 K. ἔϲτιν ἐχῖνοϲ χύτραϲ εἶδοϲ μεγαλοϲτόμου καὶ μεγάληϲ. μέμνηται τῆϲ λέξεωϲ. . . .Μένανδροϲ ἐν 'Επιτρέπουϲιν

385 ἀριϲτῶϲιν K., ἀριϲτῶμεν Leo, qui Onesimum loqui putat; utrum cocus an Smicrines verba ὢ — πολλά loquatur incertum est, neque post ἀριϲτῶϲιν neque post πολλά puncta geminata exstant **386** κατὰ πολλά K., lacuna expletur, si post πολλά distinctum erat **387** διαϲκεδᾳ K, διαϲκεδάννυϲ' ὁ ὄκνοϲ olim conieci (ἄοκνοϲ Leo), sed formae huius verbi in μι exeuntes in comoedia non inveniuntur; si Riccii lectio .ΥΚΝΟϹ recta est, πυκνόϲ satis certe suppletur, deest nomen; διαϲκεδᾳ μ' ὁ μιαρόϲ (vel πονηρόϲ) Sud., qui haec verba Smicrini dat, sed neque μ' neque μιαρόϲ erat in charta **388** τιϲ K. Ro. **389** μακαριαϲ p., βαλεῖτ' εἰϲ μακαρίαν Wil., cf. Ar. Equ. 1151 cum scholiis, Plat. Hipp. Ma. 293a, Zenob. II 61

.......................μι]αρά γε
.......................ἔ]χουcι δή
.......................πέ]μπειν, ἵνα
.......................τὰ χρήματα
.......................-ν ἡλίκη
.......................βού]λομαι
.......................δ]έcποιν' οἰκίαc.
.......................Cιμμίαc
.......................νὴ τ]ὸν Ἥλιον
.......................ταύτην ἐγώ
.......................τ̣ὰ̣ς̣ ὀ̣φρῦc

Y_2 R_2 (V) desunt versus fere 10

408_1 (Μαγ.) ὑμῶν ἑταῖροc οὗτοc ἀ̣[τυχ]ὴ̣c [φαί]νετ̣[αι·
παιδάρι[ον] ἐ̣κ πόρνης̣ ....
προcὼ[ν....................
409 εἴληφ[εν].......................τ̣ι̣c
(Cμι.) παρ.......................θα̣ς̣
ἐν ....[μ]άλα
.......................-τεται
.......................τοῦ βίου
.......................το]ῦ δυcτυ[χο]ῦc.
(Μα.) ....τὸ]ν δυcτυχῆ.
(Cμι.) τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣[ν]...........ν· ἀλλ' ἴcωc ἐγώ

399 χ̣ΟΥCΙΔΗ Jen., χ̣ΟΥΤ̣ΙΔΗ Lef. K. **405** C̣ΙΜΜΙΑC K., primam litteram pro certa habet Ricci, .ΙΜΜΙΑC Lef. **408_1** post ΟΥΤΟC litteram rotundam (o?) vidit Lef.; Ν̣C̣ vel Ḥ C Lef. **410** ΘΩ vel ΘΑC Lef., ΘΩ K.

---

398 μιαρά γε Capps, ἆρά γε K. **399** ἔχουcι δή vel πολλαχοῦ. τί δή; **400 et 403** suppl. Ro. **406** suppl. Lef. **408_1** suppl. K. **408_2** παιδάριον Lef.; sequentes versus sic fere supplendos esse puto παιδάριον ἐκ πόρνηc γεγονὸc αὐτῷ ποτε; προcὼν ἀπέδειξε δακτύλιόc τιc, τοῦτο δὲ | εἴληφεν εἰc τὴν οἰκίαν **414** suppl. K.

πολυπραγμ[ονῶ πλεί]ῳ τε πράττω τῶν ἐμῶν;
κατὰ λόγον· ἐξὸν̣ [ἠρεμεῖ]ν τὴν θυγατέρα
λαβόντα τοῦτ' ἐμε. . . .ε̣ιϲω καὶ ϲχεδόν
δεδογμένον ν̣[ῦν]. . . . .νε̣ι̣· μ̣α̣ρ̣τύρομαι
ὑμᾶϲ δ' ο̣μο̣. . . . .
μεθ' ὧν ἐ̣[κεῖνοϲ . . . .
θυ̣γατέρα . . . .
δ̣ε̣ι̣ξ̣. ᾿υ̣. . . . .
Ϲ̣. μηδὲ ϲ̣[ὺ . . . .
καρτε̣ρ̣[ικὸϲ ἴϲθι. . . . .

Y$_1$ R$_1$ (R) desunt versus fere 14

μ̣ι̣ϲ̣εῖ τὸν ἡδὺν λεγόμενον τοῦτον βίον
. .η̣νεμ̣. . . . . .ἐ̣κ̣εῖνοϲ ἔϲχεν ἑϲπέραϲ
. . . . .εν δ' αὔριο[ν. . .]ειν̣. (Ϲμι.) ἔχει
. . . . .η. . . . . .ουϲ
αυ. . . . . .εκεν
ἀλλ'. .ει
απα. . . . .
οὐδ' αλ̣. . . . .
μέροϲ τ. . . . .
ἤ μὴ μει̣ϲ̣. . . . . .α̣
ἡμῖν κεκηδ̣[ευκώϲ]. Χ̣α̣ρ. . . . .

418 ЄΞΟΝ vel ЄΞΟΜ̣ Lef., tum lacuna 5 litterarum 420$_8$ Η̣ΝЄΜ̣ vel ̣ΙΙΝЄΝ̣ Lef. 424 ΟΥΔΑΛ̣ Lef., ΟΥΔ̣ΑΡ K. 427 in margine dextro legit Χ̣Α̣ΙΡ Lef., qui addit litteram Ρ certam, Χ paene certam esse, ΑΙ inter utramque litteram posse inseri, in imagine solum Ρ certe dispicio

417 πολυπραγμονῶ Lef.; πλείω Wil., τάξω K.; τωνεμωνπραττω p., πράττω τῶν ἐμῶν Leo 418 ἠρεμεῖν dub. Wil., μ' ἀπαγαγεῖν Croi., spatium non sufficere monet Lef., fort. scriptum erat in charta ἀπάγειν pro ἀπαγαγεῖν 420$_2$ sqq. suppl. K. 427 κεκηδευκώϲ Wil.; pro nota marginali Χαιρ. quam Lefeburius legisse

(Cμι.) ὑψηλὸc ὢν τι̣c̣ [οὗτοc οὐκ οἰ]μ̣ώξεται;
καταφθαρείc τ᾽ ἐ[ν ματρυ]λ̣ει̣ῳ̣ τὸν βίον
μετὰ τῆc καλῆc [γυν]αικόc, ἣν ἐπειcάγει,
βιώcεθ᾽ ἡμᾶc δ̣᾽ [οὐ]δ̣ὲ γ̣ινώcκειν δοκ̣ῶν;
. . . . ἥ̣ξει λαβών
. . . . δ]ηλαδή
. . . . ἐμοὶ δοκεῖ.
. . . . ν
. . . . ἔcτι μοι
V$_1$ X$_1$ (R) versus fere 28 deesse veri simile est
. . . . δη
. . . . vacat
. . . . ιων
. . . . τῆc] ψ̣αλτρίαc
. . . . ηc ἔφη
. . . . vacat
. . . . -νον
. . . . η
. . . . η̣
. . . . ι̣ω
. . . . ο]ὐ τοῦτό γε
. . . . τ̣η̣c̣ ἐμέ

431 Δ̣. . . .Δ̣ε Lef. **431$_6$** fragmentum VX e duabus laciniis compositum ab inferiore parte marginem exhibet

---

sibi videtur, Χαρ. scripsi, cf. praefationem; versus sequentes nemo nisi Smicrines loqui potest

428 οὗτοc Ar., νὴ Δί᾽ Leo, quod lacunam bene explere iudicat Lef.; οἰμώξεται — βίον suppl. Ar. coll. Harp. et Suid. s. v. ματρυλεῖον = fr. 177 K. **429** καταφθαρεῖcθε Harp. codd. A, B, C καταφθαρεὶc ἐν N **430** suppl. Lef. **431** δ᾽ οὐδέ lacunam non explere monet Lef., in charta erat ni fallor δὲ οὐδέ; γινωcκων p., γινώcκειν K., cf. Eup. fr. 180 K. **431$_2$** suppl. Lef. **431$_5$** δέ μοι δοκεῖ Lef. **431$_9$** suppl. Lef. **431$_{16}$** suppl. K.

........................ω· τρόπῳ
......................τά̣την ἁπλοῦν
........................καὶ ψάλτρια
........................κύβου̣ τύχω·
......................πολ]λὰ χαιρέτω
......................πολλ[ὴ]ν ἐγώ
......................ων ἐκ τῆϲ ἐ̣μῆ[ϲ
......................γ]ί̣νε̣[ται
......................η μοι μόνη
........................ει.....
..........................ϲ̣ω̣

V_2 X_2 (V) versus fere 8 desunt

τε.........................
πα.........................
κα.........................
Ϲμ. Χα̣[ρίϲιε..................
Χαρ. ν̣ο̣υ̣..................
μ̣ε.........................
....
ϲ̣..........................
....
α..........................
ει̣.........................
ειν̣.........................

431_{19} ΤΟ̣ΤΗΝ vel ΤΑ̣ΤΗΝ Lef. 431_{21} ΚΥΒΟΙ certum esse dicit Lef., ego in imagine potius ΚΥΒΟΥ̣ dispicio 431_{24} post Є̣ΜΗ̣ nullum vestigium dispexit Lef. 431_{27} ̣ΙЄΙΚ̣ valde dub. Lef. 431_{28} fortasse unum versum secutum esse ex marginis altitudine concludit Lef.

431_{18} τῳ· τρόπῳ Lef. 431_{19} το τὴν ἁπλοῦν Lef. $431_{9, 23, 24}$ suppl. Lef. $431_{22, 25, 32}$ suppl. K.

ὦ Ἡρ[άκλειϲ . . . .
ἀπίωμ[εν . . . .
μικροῦ . . . .
πρώην ἀρ̣᾽ . . . .
ἐ̣πάνωθ[εν . . . .
ἔγωγ᾽ ἀπόλ̣[ωλα . . . .
ὀκνηρὸ[ϲ . . . .
Ϲμ̣ι. ἔπειτα δ[ὴ . . . .
θυγατέρα . . . .
τέτοκε κ . . . .
(Χα.) λαβόντ᾽ ἀ̣[παγαγεῖν . . . .
παρακαλ[εϲ . . . .
διακονε . . . .
(Ϲμί.) Χαρ[ίϲιε . . . .
τὸ φ . . . .

deesse videntur versus fere 70

. . . . [τὸ παιδίον]
H_1(R)(Aβ.) ἔξειμ᾽ ἔχουϲα· κλαυμυρίζεται τάλαν
πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.
(Πα.) τίϲ ἂν θεῶν τάλαιναν̣ ἐ̣λ̣εήϲειέ με;
A]βρ. ὦ φίλτατοι θ̣ε̣ο̣[ί], ... ϲ̣ εἰμ̣ι . . . ρ̣α̣
καὶ . . . . : (Πα.) π̣ο̣ρεύϲομαι.

De pagina H_1 misere lacerata et detrita optime meritus est Jensenius, quem plerumque secutus est Lefeburius **435** ΤΟΙ (vel Ν) [Θ̣Ε̣Ο̣].Π̣Ε̣. . . . .[Ρ̣]ΕΙ[Μ̣.Τ̣]. .ΡΑ Jen. de litteris cancellis saeptis valde dubitans, ΤΟΙ.Ε̣. . . . . .Ϲ̣ΕΙΜ̣Ι̣. . .Ρ̣Α̣ Lef. **436** Κ̣Α̣Ι . . . . . [Ε̣Δ̣Η̣Ϲ̣Ε̣Ι̣]. . . . . : Π̣Ο̣ΡΕΥϹ̣ΟΜΑ̣Ι̣ Jen., Κ̣ΑΙ . . . . Π̣Ο̣Ε̣ . . . . ˙Π̣Ο̣ΡΕΥ ϹΟΜΑΙ Lef.

431_{41} sqq. supplementa Lefeburii sunt, praeter **$431_{51,\ 54}$** ubi ego incerta temptavi **432** κλαυμυρίζεται cf. Phot. s. v. **433** πάλαι γάρ cum sequentibus coniungit Leeuw. **434** in hac scaena Pamphilam ipsam, non Sophronam cum Abrotono agere cognovit Jen. **435** θεοί Ar. Leo; ϲφόδρα Ar. Leo, sed spatium obstat

(Αβ.) μ̣ι̣κ̣ρ̣ὸ̣ν̣ γύν̣αι πρ̣όcμειν̣ο̣ν. (Πα.) ἐ̣μὲ καλε̣ῖ̣c; (Αβ.) ἐγώ.
(Πα.) α̣ὕ̣[τη] τ̣ί̣ς̣ [ἐcτι; cύ] γ̣' [ἐ]μ̣ὲ γινώcκειc γ̣ύναι;
(Αβ.) α̣ὐ̣τ̣ή 'cτι, ν̣ῦ̣ν̣ ἔ̣γ̣ν̣ω̣κ̣α· χαῖρε φιλτάτη·
ἄ]γ̣[ε] . . . . δ̣[εῦ]ρό μοι τὴν c̣ὴ̣ν̣ δίδου.
λέγε μοι γλυκε̣ῖ', ὃ πέρυcιν . . . . ἐ̣μ̣ο̣ί̣
τοῖc Ταυροπ̣ο̣λίοιc ἔ̣τ̣[ι] . . . .
(Πα.) γύναι πόθεν ἔχειc, εἰπ̣έ μοι, τὸ π̣αιδί̣[ον
λ]αβοῦc'; (Αβ.) ὁρᾷc τι φιλτάτη cοι γνώριμ̣ο̣ν̣
ὦν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείcῃc ὦ γύναι.
(Πα.) οὐ̣κ̣ [ἔ]τεκεc αὐτὴ τοῦτο; (Αβ.) προcεποιηcάμην,
οὐχ ἵν' ἀδικήcω τὴν τεκοῦcαν, ἀλλ' ἵνα
κατὰ cχολὴν εὕροιμι. νῦν δ' — εὕρηκα· cέ
ὁρῶ γὰρ ἣν καὶ τότε. (Cω.) τίνοc δ' ἐcτὶν πατρόc;
(Αβ.) Χαριcίου. (Παρ.) τοῦτ' οἶcθ' ἀκριβῶc φιλτάτη;
(Αβ.) ἐcτ]ὶ̣ν̣ ἐ[πίδηλο]ν̣· οὐ cὲ τὴν νύμφην ὁρῶ
τὴν ἔνδον οὖcαν; ναίχι, μακαρία γύναι,

437 in fine post εγω unum punctum dispexerunt Jen. Lef. **438** [c̣]...τι[c̣].....[γ̣.μ̣]εγιν̣ωcκειcγυναι Jen., ο̣υ̣............ εγινωcκειc.υναι: Lef. **439** α̣υ̣τ̣ηcτινυ̣ν̣ε̣γ̣[ν̣]ωκ̣α Jen., α̣υ̣τ̣η̣cτιν .....κ̣α Lef. **440** .γ..........τ̣αδ̣..ρο Jen., γ̣.....ε̣υ̣.....δ̣ ..ρο Lef. **441** οπερυcιν[η̣]...εc̣ (vel π̣) ε‾c̣μ̣c̣ι̣ Jen., οπερυcι.... ε̣c̣ο̣..εμ̣.. Lef **442** ε̣γ̣[..ι̣ ..ε̣..α̣λ̣λ̣.ν·] Jen., επι............ Lef. **444** γνωριμο̣ν̣ Jen., γνωριμ.. Lef. **445** ..τουτ' Jen., ...τουτ' K. Lef. **446** ο.κ.τεκεc Jen., ουκ̣..εκεc Lef. K. **448** νυνδ:ευρηκαcε Jen. Lef., νυνδ'ευρηκαcε K. **451** ...ιν̣ε..... [ν̣]ουcε Jen., ...ε̣.......'ουc̣ε Lef. cε correctum esse ex γε suspicans

438 αὕτη — ἐμέ dub. K. **439** αὐτή cum Cappsio malo quam αὕτη; νῦν ἔγνωκα Jen. **440** ἄγε K.; δεῦρο Ar.; post μοι distinxit Sud. vertens „huc propius accede, tuam invicem porrigens manum" **441** ἐμοί K. **442** ἔτι K. **443** τὸ παιδίον Head. **444** λαβοῦc' Lef. **445** ὦν Lef.; γνώριμον; πῶc τοῦτ ἔχει; Sud. **446** suppl. Lef. **451** suppl. K., ἀφ' οὗ Leo **452** :ναιχι: p., cum Housmanno totum versum Abrotono dedi; post οὖcαν signum interrogationis ponunt Capps Leeuw.

θεῶν τις ὑμᾶς ἠλέησε. — τὴν θύραν
τῶν γειτόνων τις ἐψόφηκεν ἐξιών.
εἴσω λαβοῦσα μ' ὡς σεαυτὴν εἴσαγε,
ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.
Ον. ὑπομαίνεθ' οὗτος, νὴ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται,
μεμάνητ' ἀληθῶς, μαίνεται, νὴ τοὺς θεούς·
τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολὴ
μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.
τί γὰρ ἄν τις [εἰκ]άσειεν ἄλλο γεγονέ[ναι;
πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτί[ως πολὺν
χρόνον διακύπτων ἐνδ[ιέτριβεν ἄθλιος
ὁ πατὴρ δὲ τῆς νύμφης τι περὶ [τῆς συμφορᾶς
ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔοιχ', ὁ δ' [ὡς πυκνά
H_2 (V) ἤλλαττε χρώματ' ἄνδρες οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
„ὦ γλυκυτάτη", δέ, „τῶν λόγων οἵους λέγεις",

457 in margine sinistro ΟΝ/ K. Jen., .Ν/ Lef., in finibus huius et sequentis versus singula puncta dispexit Jen., quae omittit Lef. 461 ...ΑϹЄΙЄΝ Jen., ...ϹЄΙЄΝ Lef.; ΓЄΓΟΝЄ... Jen., ΓЄΓΟΝ.... Lef. 463 ЄΝΔ (vel Λ, Χ) Jen., ЄΝ. Lef. 464 ΠЄΡΙΙ Lef., ΠЄΡΙΙ Jen. qui ultimam litteram Τ fuisse posse testatur, potius Κ vel Ν agnovit K.

Ro.; ναίχι Sophronae (immo Pamphilae) dant Lef. Ar. Ro., Abrotono Leeuw.

453 τὴν θύραν — ἐξιών Sophronae (Pamphilae) dedit Leo; cf. schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 861 K. 458 totum versum delevit Diels, sed postquam initio Jen. dispexit μεμάνητ', iam non est cur eum expungamus 460 τοιοῦτό τι Ro., τοιουτονί Croi., τοιοῦτον, ἤ Leo 461 τί — εἰκάσειεν Croi. K., γεγονέναι Capps, Sud., τὸ γεγονός Rich., ἀλλ' ὃ γέγον' ἐρῶ Leo, ἄλλο γέγον' ἔτι Croi. 462 ἀρτίως πολύν Leo, συχνὸν ἦν Ar. 463 ἐνδιέτριψεν ἄθλιος Ro., ἐντετακὼς τ' ἀκοὰς πάνυ Ar., ἐν ταραχαῖς ἦν περιφανῶς Sud. 464 τῆς συμφορᾶς Sud., κακώσεως Ar., περὶ τοῦ πράγματος Croi., περιοργῶς πάνυ Wil., περὶ τἀνδρὸς κακόν Hous., περὶ τοῦ δεσπότου Ro. 465 suppl. Wil.

ἀνέκραγε τὴν κεφαλήν τ᾽ ἀνεπάταξε cφόδρα
αὑτοῦ· πάλιν δὲ διαλιπών· „οἵαν λαβὼν
γυνα[ῖ]χ᾽ ὁ μέλεος ἠτύχηκα.“ τὸ δὲ πέρας·
ὡς πάντα διακ[ο]ύcαc ἀπῆλθ᾽ εἴcω ποτέ,
βρυχηθμὸc ἔνδον, τιλμός, ἔκcταcιc cυχνή·
„ἐγὼ γὰρ ἀλιτήριοc“, πυκνὸν πάνυ
ἔλεγεν, „τοιοῦτον ἔργον ἐξειργαcμέ[ν]οc
αὐτὸc γεγονώc τε παιδίου νόθου πατὴρ
οὐκ ἔcχον, οὐδ᾽ ἔδωκα cυγγν[ώμ]ηc [μέ]ροc
οὐθὲν ἀτυχούcῃ ταὔτ᾽ ἐκείνῃ, βάρβαροc
ἀνηλεήc τε“. λοιδορεῖτ᾽ ἐρρωμένωc
α]ὑτῷ βλέπει θ᾽ ὕφαιμον ἠρεθιcμένοc.
πέφρικ᾽ ἐγὼ μέν, αὗόc εἰμι τῷ δέει·
οὕτωc ἔχων γὰρ αὐτὸν ἂν ἴδῃ μέ που
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνει[ε]ν ἄν.
διόπερ ὑπεκδέδυκα δεῦρ᾽ ἔξω λάθρᾳ.
καί ποῖ τράπωμαί γ᾽; ε⟨ἰ⟩c τί βουλῆc; οἴχομαι,
ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληχεν ἐξιών.
Ζεῦ cῶτερ, εἴπερ ἐcτὶ δυνατόν, cῷζέ με.
Χαρ. ἐγώ τιc ἀναμάρτητοc, εἰc δόξαν βλέπων,
καὶ τὸ καλὸν ὅ τί ποτ᾽ ἐcτὶ καὶ ταἰcχρὸν cκοπῶν,
ἀκέραιοc, ἀνεπίπληκτοc αὐτὸc τῷ βίῳ —
εὖ μοι κέχρηται καὶ προcηκόντωc πάνυ
τὸ δαιμόνιον, ἐνταῦθ᾽ ἔδειξ᾽· „ἄνθρωποc ὤν

476 ϹΥΓΓΝ.[Μ]Η[Ν] .Ρ[ΩΝ] Jen., ϹΥΓΓΝ .ΗϹ (vel Ν)..ΡΩ (vel Ο)Ϲ (vel Ν) Lef. **479** .ΥΤΩ Jen., ..ΤΩ Lef.

---

468 θ᾽ ἅμ᾽ ἐπάταξε Head. Leeuw **476** cυγγνώμηc μέροc Leeuw., quod non sine dubitatione recepi, cυγγώμην παρὼν Sud., ἐγώ Eit. **477** ταὐτ᾽ Sud. **478** τ᾽· ελοιδορειτ᾽ pap., τε· λοιδορεῖτ᾽ Ar. alii **479** αὑτῷ Ar. Wil. **489** cf. Eur. Or. 922 ἀκέραιοc, ἀνεπίπληκτον ἠcκηκὼc βίον **490** κεχρηται corr. ex κεκρηται p. **491** ἔδειξ᾽ ἄνθρωποc ὤν coniungunt Lef. Leo

ὦ τριϲκακόδαιμον μεγάλα φυϲᾷϲ καὶ λαλεῖϲ;
ἀκούϲιον γυναικὸϲ ἀτύχημ᾽ οὐ φέρειϲ;
αὐτὸν δὲ δείξω ϲ᾽ εἰϲ ὅμοι᾽ ἐπταικότα.
καὶ χρήϲετ᾽ αὐτή ϲοι τότ̣᾽ ἠπίωϲ, ϲὺ δέ
ταύτην ἀτιμάζειϲ· ἐπιδειχθήϲει θ᾽ ἅμα
ἀ]τυχὴϲ γεγονὼϲ καὶ ϲκαιὸϲ ἀγνώμων τ᾽ ἀνήρ.
ὅμοι]ά γ᾽ εἶπεν οἷϲ ϲὺ διενόου τότε
πρὸϲ] τὸν πατέρα· κοινωνὸϲ ἥκειν τοῦ βίου
παρ᾽ ἄνδρα κ]οὐ δεῖν τἀτύχημ᾽ αὐτὴν φυγεῖν
τὸ ϲυμβ]εβη̣κ̣όϲ. ϲὺ δέ τιϲ ὑψηλο̣ὸϲ ϲφόδρα“

U₂ (V) minus 20 versus deesse videntur

. . . . ἐ̣γὼ μὲν οὔ:
. . . . νὴ τ]ὸν Δία
. . . . αὖθ᾽ οὕτω ϲφόδρα
. . . . ωϲ ὁμολογῶ:
. . . . πρὸ]ϲ ἐμὲ βλέπει
. . . . ρ̣ι̣δ̣ . . . α̣ι̣ε . . . ε̣

desunt pauci versus

Q₂ (V) . . . . ο̣ϲ̣ επειράθη[ϲ] . . .
(Αβ.) . . . . . . ε]ἴ̣ϲει, νὴ τὸν Ἀπόλλω [καὶ θε]ο̣ύ̣[ϲ.
(Χα.) πῶϲ ϲύ μ]ε περιϲπᾶιϲ, ἱερόϲυλε; (Αβ.) μὴ μάχου,

501₁ fragmentum U undique mutilatum eiusdem folii atque Q esse censet Lef. **501₆** primae litterae incertissimae, tertia ᴀ̣ vel ᴀ̣ Lef.; ultima littera ε valde incerta Lef. **502** ο̣ϲ̣]ΕΠΕΙΡΑΘΗ Jen. Ε̣Ξ̣Ε̣ΠΕΙΡΑΘΗ Lef. **503** ΙϹΕΙΝ.ΤΟΝΑΠΟΛΛΩ. . . . .Ο̣Υ̣.: Jen., .ϹΕΝ.ΤΟΝΑ ΠΟΛΛΩ. . . . . .: K. Lef. **504** initio 6 litteras deesse contendit Jen.

492 καιμεγαλα p., μεγάλα deleto καί Lef., μέγα Leeuw. Leo **498** ὅμοια Ar. alii **500** παρ᾽ ἄνδρα κοὐ Hous., πάντωϲ ἄρ᾽ οὐ Capps, τοῦ δ᾽ ἀνδρὸϲ οὐ Leeuw., ϲοὶ μηδέ ϲου Ar., οὐκ ἆρά ϲου Bod. Maz., πρῶτον δέ γ᾽ οὐ vel καὶ νῦν μὲν οὐ Eit., κοινωνὸν οὐ Croi. **501** τὸ ϲυμβεβηκόϲ Ar. **501₂** sqq. supplementa mea sunt **501₃** αυτουτωϲφοδρα p. quod aut αὖ τούτῳ ϲφόδρα aut αὖθ᾽ οὕτω ϲφόδρα esse potest **503** εἴϲει K.; καὶ θεούϲ Jen., τουτονί K. **504** πῶϲ ϲύ με Hen., τί ϲύ με dub. Jen., τί δέ με Lef.

μωρό]τατε· τῆϲ γαμετῆϲ γυναικόϲ ἐϲτί ϲου
τέκνον] γ[ά]ṛ, οὐκ ἀλλότριον. (Χα.) εἰ γὰρ ὤφελεν.
(Αβ.) νὴ τὴν] φίλην Δήμητρα. (Χα.) τίνα λόγον λέγειϲ;
(Αβ.) πάντωϲ] ἀληθῆ. (Χα.) Παμφίληϲ τὸ παιδίον
τοῦτ' ἐϲτ]ί; (Αβ.) ν⟨αί⟩, καὶ ϲόν γ' ὁμοίωϲ. (Χα.) Παμφίληϲ;
'Αβρότο]ṿον ἱκε[τ]εύω ϲε, μ̣[ή] μ̣' ἀναπτέρου
U_1 (R) desunt versus minus 20
ἐπάρχọụ . . . .
ὄντωϲ ạβ . . . .
ἀλλ' ἐξαπατ . . . .
Ον. ἀπέϲωϲε ϲυμ̣[μαχοῦϲ' ἐμοί . . . .
ἔγωγẹ προϲ . . . .
. . ạṿ . . . .
pauci versus deesse videntur
(Ον.) . . . . ṿωḳ
Χ[αι]ρ̣[έϲτρ]ατ'· (Χαι.) ἥδε τὸ μετὰ τα[ῦτα φροντιεῖ,
ὅπῳϲ̣ [δια]μενεῖϲ ὢν Χαριϲίῳ [ϲύ γε

507 in fine puncta geminata fuisse suspicatur Lef. 509 „initio desunt 7 vel 8 litterae, quarum ultima, si parvulo litterae vestigio fidem habere licet, rotunda erat" Jen.; ΟΜΟΙΩϹ Jen., ΟΜΟ . . Ϲ Lef. 510 ΑΝΑΠΤ̣ΕΡΟΥ Jen., ΑΝΑΠ . ΕΡΟΥ Lef. K. 510_1 ultima littera valde incerta Lef. 510_2 Α̣ valde incertum Lef. 510_4 ΣΥΜ̣ (vel Α̣) Lef. 511 ΛΩΚ Lef., sed in imagine satis clare Ν cernitur 512 Χ . . Ρ̣ . . . . Α̣Τ' Jen., Χ . . . . Α̣Τ' Lef.

505 μωρότατε K. 506 τέκνον γάρ K., τουτί Wil., δῆλον γάρ Croi. 507 νὴ τήν Head. Hen. 508 πάντωϲ K. Ro., ὄντωϲ Leeuw., ἐγὼ τόν vel (Χα.) τάλαιν'· (Αβ.) ἀληθῆ Sud. 509 τοῦτ' ἔϲτιν Ar., ἔϲτι; (Αβ.). ναί K., τοδί ϲ' ἔχειν; Sud., ϲαφῶϲ (vel ὄντωϲ) ἄρ' ἦν; (Αβ.) καὶ ϲόν γ' Leeuw. 510 suppl. Lef. 510_1 sqq. Onesimum cum Pamphila colloqui putat Lef., mihi cum Chaerestrato eum loqui satis certum videtur 510_2 'Αβρότονον Lef., fort. ἀβέλτερον 510_3 ἐξαπατῶϲα Lef. 510_4 ϲυμμαχοῦϲα Lef.; ἐμοί K. 511 ὦ, νὴ τὸν 'Απόλλω Ro. 512 Χαιρέϲτρατ' Sud.; μετὰ ταῦτα Leo 513 διαμενεῖϲ Ell. Sud.; ϲύ γε Sud., πάνυ K., τὸ πᾶν Leo, φίλοϲ Ar. Ell.

οἷόςπẹρ ἦcθα πιcτόc. οὐ γάρ ἐc[τ᾽ ἄφρον
ἑταιρίδιον τοῦτ᾽ οὐδὲ τὸ τυχὸν [ἐπλάcατο,
cπουδῇ δὲ καὶ παιδάριον ἤḍ᾽ ẹ̓[γνώριcεν.
(Ον.) ἐλεύθεροc, πάξ· μὴ βλέπọị[μ᾽, εἰ προcεδόκων.
(Χαι,) κ[α]ὶ πρῶτον αὐτọ̀ṿ κατὰ μόν[αc ὁρᾶν θέλω
τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατ[ον ὑιδοῦν

H_3 (V) desunt versus fere 70

(Χαι.?) cώρφονα, τοιαυτηcὶ γὰρ οὐκ ἀπέcχετ᾽ ἂν
ἐκεῖνοc, εὖ τοῦτ᾽ οἶδ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἀφέξομαι.
Cμι. ἂν μὴ κατάξω τὴν κεφαλήν cου Cωφρόνη
κάκιcτ᾽ ἀπολοίμην. νουτεθήcειc καὶ cύ με;
προπετῶc ἀπάγω τὴν θυγατέρ᾽ ἱερόcυλε γραῦ;
ἀλλ᾽ ἢ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου
τὸν χρηcτὸν αὑτῆc ἄνδρα; καὶ λόγουc λέγω
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα cυμπείθειc με cύ;
οὐκ ὀξυλαβῆcαι κρεῖττον; οἰμώξει μακρά,
ἂν [ἔτ]ι λαλῇc τι. κρίνομαι πρὸc Cωφρόνην;
μετάπειcον αὐτήν, ὅταν ἴδῃc. οὕτω τι μοι

516 ΠΑΙΔΑΡΙΟΝΗΔ̣Ε̣ Jen. cui dub. assentitur Lef. 517 post ΠΑΞ puncta geminata exstitisse putat Jen., servatum est unum; ΒΛΕΠΟ̣. Lef., ΒΛΕΠΟΙ K. 529 ΑΝ..Ι K., desintne 2 an 3 litterae dubitat Lef.

---

514 οιcθα p., ἦcθα Ar.; ἄφρον K., ἁβρόν Ar., ἐcτὶ δή Lef., ἔcτ᾽ ἔτι Sud., ἐcτί coι Capps 515 ἑταιριδίου Herw.; ἐπλάcατο K., παιδίον Herw., τὸ βρέφοc Ell., ἣν πάλαι Sud. 516 ἤδ᾽ ἐγνώριcεν Hen., ἐξεῦρε νῦν Jen. 517 suppl. K., (Χα.) μὴ βλέποιc κάτω Sud. 518 αυτ̣ηṿ p. quod tenet Sud., αὐτόν Lef.; κατὰ μόναc Ar. Croe. Her.; ὁρᾶν K., βλέπειν θέλω Croe., cκοπεῖν θέλω Ro., Χαρίcιον Capps, λάβ᾽ ὠλέναιc Herw., πρόcειπε καί Sud. 519 alterum τὸν induxit Ro.; ὑιδοῦν Wil., Χαρίcιον Ro., παῖδα νῦν Sud., οὐχ ὁρᾷc Herw., παῖδά μου λαβών Capps 525 αλλα p., ἀλλ᾽ ἢ K. Wil., ἀλλ᾽ οὐ Leo, ἀλλ᾽ οὖν Eit. Ell.; περιμενῶ Lef., περιμείνω Cr. Head. Herw. 529 ἔτι Ar. Leo, ἀντιλαλῇc Wil.

ἀγαθὸν γένοιτο Cωφρόνη γάρ, οἴκαδε
ἀπιών — τὸ τέλμ' ⟨ε⟩ἶδες παριοῦς'; ἐνταῦθά cε
τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
κ̣[ἀ]γώ cε ταὔτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάcω
καὶ [μ]ὴ cταcιάζειν. ἡ θύρα παιητέα,
κεκλειμένη γάρ ἐcτι. παῖδες, παιδίον,
ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;
Ον. τίς ἐcθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ Cμικρίνης
ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα
ἥκων. (Cμι.) ἔγωγε, τριcκατάρατε. (Ον.) καὶ μάλα
ὀρθῶc· λογιcτικοῦ γὰρ ἀνδρὸc καὶ cφόδρα
φρονοῦντος ἡ cπουδή. (Cμι.) τό θ' ἅρπαcμ', Ἡράκλειc,
θαυμαcτὸν οἷον· πρὸc θεῶν καὶ δαιμόνων —.
(Ον.) οἴει τοcαύτην τοὺc θεοὺc ἄγειν cχολήν,
ὥcτε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἑκάcτῳ Cμικρίνη; (Cμι.) λέγειc δὲ τί;
(Ον.) cαφῶc διδάξω c'· εἰcὶν αἱ πᾶcαι πόλειc,
ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τριcμύριοι
οἰκοῦc' ἑκάcτην· καθ' ἕνα τούτων οἱ θεοί
ἕκαcτον ἐπιτρίβουcιν ἢ cῴζουcι; πῶc;
λέγειc γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺc ζῆν̣ [βίον.
„οὐκ ἆρα φρον[τί]ζουcιν ἡμῶν ο̣ἱ̣ θ̣[εοί;"

531 ΟΙΚΑΔЄ K., ΟΙΚΑΔΪ corr. ex ΟΙΚΑΔЄ Lef. 552 ΗΜΩΝ[Ο̣]Ι̣Θ̣ Jen., ΗΜΩΝ.ⁱ Lef.

531 Cωφρόνην Wil. 532 ἴδεc p.; ἀπίτω Leo, ἀπίω Eit. 534 κἀγώ Lef., χοὔτω vel κἴcωc Wil.; cοι p., cε Ar. alii 542 τό θ' — οἷον Onesimo dat Leeuw., τὸ δ' Bod. Wil. 544 οἴει — Cμικρίνη Elias in Arist. Cat. (Comm. in Aristot. XVIII 1) p. 112 Busse, οἴει — ἑκάcτῳ Ioann. Philop. de aetern. mun. p. 583 Ra. = fr. 174 K. 550 :πωc p., πῶc — βίον Onesimo continuavit Rich. 551 suppl. Lef. 552 οἱ θεοί Ar. Rich.; cf. Theoph. adv. Autol. 2, 8 = fr. 752 K., οὐκ ἆρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός

φήϲειϲ. — ἑκάϲτῳ τὸν τρόπον ϲυν̣[ῴκιϲαν
φρούραρχον ἔνδο̣[ν]· οὗτοϲ ἕτ̣[ερον μὲν κακῶϲ
ἐπέτριψεν, ἂν αὐτῷ κακῶϲ χρῆ[ϲθαι δοκῇ,
H₄ (R) ἕτερον δ' ἔϲωϲεν. οὗτόϲ ἐϲθ' ἡμῖν θεόϲ,
ὅ τ' αἴτιοϲ καὶ τοῦ καλῶϲ καὶ τοῦ κακῶϲ
πράττειν ἑκάϲτῳ· τοῦτον ἱλάϲκου ποῶν
μηδὲν ἄτοπον μηδ' ἀμαθέϲ, ἵνα πράττῃϲ καλῶϲ.
(Ϲμι.) εἶθ' οὑμὸϲ ἱερόϲυλε νῦν τρόποϲ ποεῖ
ἀμαθέϲ τι; (Ον.) ϲυντρίβει ϲε. (Ϲμι.) τῆϲ παρρηϲίαϲ.
(Ον.) ἀλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸϲ αὐτοῦ θυγατέρα
ἀγαθὸν ϲὺ κρίνειϲ Ϲμικρίνη; (Ϲμι.) λέγει δὲ τίϲ
τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον. (Ον.) θεῷ,
τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὗ[τ]οϲί.
τοῦτον τίϲ ἄλλοϲ, οὐχ ὁ τρόποϲ ἀπολλύει;
καὶ νῦν μὲν ὁρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμά ϲε
ταὐτόματον ἀποϲέϲωκε· καὶ καταλαμβάνειϲ
διαλλαγὰϲ λύϲειϲ τ' ἐκείνων τῶν κακ̣[ῶ]ν.
αὖθιϲ δ' ὅπωϲ μὴ λήψομαί ϲε Ϲμικρίνη
προπετῆ, λέγω ϲοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλ[η]μάτων
ἀφίεϲο τούτων, τὸν δὲ θυγατριδοῦν λαβὼν
ἔνδον πρόϲειπε. (Ϲμι.) θυγατριδοῦν, μαϲτιγία;

554 ΕΝΔΟ̣.ΕΤ̣.. K., de τ dubitat Lef., qui hastam transversam et deinde hastam verticalem dispicere sibi videtur

553 ϲυνῴκιϲαν Sud., ϲυνήρμοϲαν Lef. 554 ουτοϲενδο̣[ν p., ἔνδον· οὗτοϲ Voll., qui confert Sen. ep. 41, 2 „sacer intra nos spiritus sedet, malorum bonorumque nostrorum observator et custos. hic prout a nobis tractatus est, ita nos ipse tractat"; ἕτερον μέν Lef., κακῶϲ Ar. Head. Wil. 555 χρῆϲθαι δοκῇ Sud., χρήϲηθ' ἑκών Leeuw., χρήϲητ' ἄγαν Wil.. χρήϲηθ' ἅπαξ Bod., χρῆϲθαι θέλῃ Head. K., αὐτῷ κ. χρήϲηθ' ὅλωϲ Croi. 562 ϲαυτου p., αὐτοῦ Leo, ϲαυτοῦ παρ' ἀνδρόϲ Head. 564 θεα p., θεῶ Ro., θεοί Rich., θεά Ar., θεᾷ Lef. 572 αφειϲο corr. ex αφεεϲο p., ἀφεῖϲο tenent Leeuw. alii, ἀφίεϲο Lef.

(Ον.) παχύδερμοϲ ἦϲθα καὶ ϲύ, νοῦν ἔχειν δοκῶν·
οὕτωϲ ἐτήρειϲ παῖδ' ἐπίγαμον; τοιγαροῦν
τέραϲιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία
ἐκτρέφομεν. (Ϲμι.) οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγειϲ. (Ον.) ἡ γραῦϲ δέ γε
οἶδ', ὡϲ ἐγῷμαι. τότε γὰρ οὑμὸϲ δεϲπότηϲ
τοῖϲ Ταυροπολίοιϲ — (Ϲμι.) Ϲωφρόνη. (Ον.) ταύτην λαβών
χορῶν ἀποϲπαϲθεῖϲαν — αἰϲθάνει γε; (Ϲμι,) ναί.
(Ον.) νυν⟨ὶ⟩ δ' ἀναγνωριϲμὸϲ αὐτοῖϲ γέγονε καί
ἅπαντ' ἀγαθά. (Ϲμι.) τί φηϲιν ἱερόϲυλε γραῦ;
(Ϲω.) „ἡ φύϲιϲ ἐβούλεθ', ᾗι νόμων οὐδὲν μέλει·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυ". (Ϲμι.) τί, μῶροϲ εἶ;
(Ϲω.) τραγικὴν ἐρῶ ϲοι ῥῆϲιν ἐξ Αὔγηϲ ὅλην
ἂν μήποτ' αἴϲθῃ Ϲμικρίνη. (Ϲμι.) ϲύ μοι χολήν
κ]ινεῖϲ παθαινομένη. ϲὺ γὰρ ϲφόδρ' οἶϲθ' ὅ τι
οὗτο]ϲ λέγει νῦν; (Ϲω.) οἶδα ⟨πάντ'⟩· εὖ ἴϲθ' ὅτι
ἡ γραῦ]ϲ π̣ροτέρα ϲυνῆκε. (Ϲμι.) πάνδεινον λέγειϲ.
οὐ γέγ]ο̣ν̣ε̣[ν] εὐτύχημα μεῖζον οὐδὲ ἕν,
εἰ τοῦ]τ' ἀληθέϲ ἐϲθ' ὃ λέγειϲ. τὸ παιδίον

588 ΟΙΔΑ̣.ΕΥ Jen. quod legi posse concedit Lef. ipse scribens ΟΙΔ..ΕΥ 590 .....Ο̣Ν̣.. Jen., ...Ν̣Ε̣. K. Lef.

576 πεντέμηνα mavult Her. secundum Phrynichum p. 412 Lob. 580 :αἰϲθάναι γε: p., haec verba Onesimo tribuit Legr., Smicrini Lef.; νη p., ναί Lef. 581 νυν p., νυνί Croe. alii 582 απανταταγαθα p., ἅπαντ' ἀγαθά Ar. alii, τὰ πάντ' ἀγαθά Ell. Leo 583 ἡ — μέλει versus Euripidis Auges saepe citatus sine fabulae nomine (fr. 920 N.), ex hac fabula eum novit schol. Greg. Naz. ed Piccol. p. 21, cf. Aristaen. Ep. II, 5 ἐπαιϲθάνομαι τῆϲ φύϲεωϲ βουλομένηϲ, ᾗ νόμων ὡϲ ἔοικεν οὐδὲν μέλει 584 μῶροϲ εἶ Sophronae tribuit Leo 588 οὗτοϲ Ar. alii, αὐτόϲ Lef., τέραϲ Capps; πάντ' inseruit Wil., idem εὖ — ϲυνῆκε Onesimo dat, οἶδ' ἔγωγ' Leo 589 ἡ γραῦϲ προτέρα Sud. 590 οὐ γέγονεν Wil. 591 εἰ τοῦτ' Head. Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Μαγ.) οὐχ ὁ τρόφιμός ϲου, πρὸϲ θεῶν, Ὀνήϲιμε
ὁ νῦν ἔχων ⟨τὴν⟩ Ἀβρότονον τὴν ψαλτρίαν
ἔγημ' ἔναγχοϲ; (Ον.) πάνυ μὲν οὖν.

schol. Aristot. περὶ ἑρμ. (comm. in Arist. IV, 5 p. XXII) = fr. 600 K. τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἕπεται ἡ ἀπόκριϲιϲ ὡϲ παρὰ Μενάνδρῳ, οὐχ — οὖν; om. poetae nomine alii 1 Ὀνήϲιμοϲ schol. Aristot. 2 τήν add. Leo Wil. ad nostram fabulam rettulit Croi.; ex initio desumptum esse perspicuum est.

2*. 3*.

(Μαγ.) φιλῶ ϲ' Ὀνήϲιμε,
καὶ ϲὺ περίεργοϲ εἶ.
(Ον.?) οὐδὲν γλυκύτερόν ⟨ἐϲτιν⟩ ἢ πάντ' εἰδέναι.

Elias Prol. philos. (comment. in Aristot. XVIII, 1, 27) = fr. 849, 850 K. δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθουϲ ἡμᾶϲ εἶναι καὶ χαίρειν ἐν τῇ περιεργίᾳ, ὥϲ φηϲι Μένανδροϲ „φιλῶ — εἶ". καὶ πάλιν „οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι", alterum fragmentum sine poetae nomine citat Cic. Ep. ad Att. IV, 11 qui γάρ omittit, ἐϲτιν inseruit Cobet. ad Epitrepontes rettulerunt Leeuw. alii, eiusdem scaenae esse videntur ac fr. 1.

4.

(Ον.) τί δ' οὐ ποιεῖϲ ἄριϲτον; ὁ δ' ἀλύει πάλαι
κατακείμενοϲ.

Phot. Ber. p. 83 ἀλύειν τὸ μηδὲν πράττειν. „τί — κατακείμενοϲ". Μένανδροϲ Ἐπιτρέπουϲιν (Ἐπιτρεπούϲῃ cod.); eiusdem scaenae est.

5.

ἀργὸϲ δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντοϲ πολὺ
ἔϲτ' ἀθλιώτεροϲ, μάτην γοῦν ἐϲθίει
διπλάϲια.

Stob. flor. 30, 7 = fr. 175 K. Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων 2 διπλάϲια γοῦν ἐϲθίει μάτην codd., corr. Wil.; a coquo dicta in eadem scaena, ni fallor.

6.

(Μαγ.) ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

Athen. III 119e = fr. 178 K. καὶ ἐπὶ αἰτιακῆς (τὸ τάριχος) Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, sine titulo afferunt alii, coqui esse negat Voll. 2 ἄν codd., corr. Elmsley

7.

ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι ⟨γὰρ⟩ πολύ
αἴσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stob. flor. 89, 5 = fr. 176 K. Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος 1 γάρ inseruit Hen., μέν Heringa 2 αἴσχιον libri, corr. Heringa

8.

οὐθὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

Or. Anthol. 7, 8 ἐκ τοῦ Γεωργοῦ, sed margini ab eadem manu ascriptum ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων, omisso fabulae nomine Stob. flor. 108, 57, Plut. de tranquill. 17, 475 C, omisso poetae fabulaeque nomine alii = fr. 179 K. — οὐθέν A. Stob.

9.

ἐξετύφην μὲν οὖν
κλαίουσα.

schol. Eur. Phoen. 1154 = fr. 184 K. τύφεσθαί ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι Μένανδρος.... ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Pamphilae verba paullo ante v. 432 dicta.

10.

ἐχῖνος

Erot. voc. Hippocr. 73, 11 = fr. 185 K. ἔστιν ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως... Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν. supplevi dubitanter in v. 384.

(ΣΑΜΙΑ)

Personae:

Demeas senex
Parmenon servus
Cocus
Chrysis mulier
Moschion adulescens
Niceratus senex

G_1(R)(Δη.) ο̣ςτ . . . .
ἢ μαίν̣[εται . . . .
λαβὼν ἐπ᾽ ἀγαθ̣[ῷ̣ . . . .
ὡς γὰρ τάχιςτ᾽ εἰςῆλθον, ὑπερεςπουδακὼς
τὰ τοῦ γάμου πράττειν, φράςας τὸ πρᾶγμ᾽ ἁπλῶς
τοῖς ἔνδον ἐκέλευς᾽ εὐτρεπίζειν πάνθ᾽ ἃ δεῖ,
καθαρὰ ποεῖν, πέττειν, ἐνάρχεςθαι κανοῦν.
ἐγίγνετ᾽ ἀμέλει πάνθ᾽ ἑτοίμως, τὸ δὲ τάχος
τῶν πραττομένων ταραχήν τιν᾽ αὐτοῖς ἐνεπόει,
ὅπερ εἰκός. ἐπὶ κλίνης μὲν ἔρριπτ᾽ ἐκποδὼν
τὸ παιδίον κεκραγός, αἳ δ᾽ ἐβόων ἅμα·
„ἄλευρ᾽, ὕδωρ, ἔλαιον ἀπόδος, ἄνθρακας“.
καὐτὸς διδοὺς τούτων τι καὶ ςυλλαμβάνων
ε̣ἰ̣[ς τ]ὸ̣ ταμιεῖον ἔτυχον εἰςελθών, ὅθεν
πλείω προαι̣ρῶν καὶ ςκοπούμενος π̣ά̣λ̣ι̣[ν
οὐκ εὐθὺς ἐξῆλθον. καθ᾽ ὃν δ᾽ ἦν χρόνον ἐγὼ̣

7 ·ΚΑΝΟΥΝ· Lef., alterum punctum non vidit K. 14 ε̣ι̣. .[ο̣] Jen., ε̣ι̣. . Lef. 15 ΠΡΟΑΙΡΩΝ Jen., ΠΡΟΑ.ΡΩΝ Lef. K.; in fine π[α̣]λ̣ (vel χ) ι. Jen., ε̣κ̣. . . dub. Lef., ς̣.χ̣. . K.

---

2 exempli causa K. 3 suppl. Wil. 10 ευθυςεκποδων p., εὐθύς del. Lef. 15 πάλιν Jen., ςυχνά Wil.

ἐνταῦθα, κατέβαιν᾽ ἀφ᾽ ὑπερῴου τις γυνή
ἄνωθεν εἰς τοὔμπροσθε τοῦ ταμιειδίου
οἴκημα· τυγχάνει γὰρ ἱστεών τις ὤν,
ὥσθ᾽ ἥ τ᾽ ἀνάβασίς ἐστι διὰ τούτου τό τε
ταμιεῖον ἡμῖν. τοῦ δὲ Μοσχίωνος ἦν
τίτθη τις αὕτη πρεσβυτέρα, γεγονυῖ᾽ ἐμή
θεράπαιν᾽, ἐλευθέρα δὲ νῦν. ἰδοῦσα δέ
τὸ παιδίον κεκραγὸς ἠμελημένον
ἐμέ τ᾽ οὐδὲν εἰδυῖ᾽ ἔνδον ὄντ᾽, ἐν ἀσφαλεῖ
εἶναι νομίσασα τοῦ λαλεῖν, προσέρχεται
καὶ ταῦτα δὴ τὰ κοινά· „φίλτατον τέκνον“
εἰποῦσα καί· „μέγ᾽ ἀγαθόν· ἡ μάμμη δὲ ποῦ;“
ἐφίλησε, περιήνεγκεν· ὡς δ᾽ ἐπαύσατο
κλᾶον πρὸς αὑτήν φησ[ι]ν· „ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ,
πρώην τοιοῦτον ὄντα Μοσχίων᾽ ἐγ[ώ
αὐτὸν ἐτιθηνούμην ἀγαπῶσα, νῦν δ᾽ [ἐπεί
παιδίον ἐκείνου γέγον[ε]ν̣, ἄ̣[λ]λη καὶ τόδ̣[ε“
desunt versus fere quattuor
G$_2$ (V) . . . . -α̣ καί
. . . . γεγο]νέναι
. . . . κ̣ . . . κ̣α̣ὶ̣ θεραπαινιδίῳ τινί
ἔξωθεν εἰστρέχοντι· „λούσατ᾽ ὦ τάλαν
τὸ παιδίον“, φησίν, „τί τοῦτ᾽; ἐν τοῖς γάμοις
τοῖς τοῦ πατρὸς τὸν μικρὸν οὐ θεραπεύετε;“
εὐθὺς δ᾽ ἐκείνη· „δύσμορ᾽ ἡλίκον λαλεῖς“,

19 ΟΙΚΗΜΑ· Lef., punctum omiserunt K. Jen. **33** ΤΟΔ̣ K., quod legi posse concedit Lef. **36** Κ̣ . . . Κ̣Α̣Ι̣ Lef., ... Α̣Ι̣ K. Jen.

---

18 ταμεϊου p., ταμιειδίου Croe, ταμειδίου Hen. **21** post ἡμῖν duo hemistichia excidisse suspicatur Herw. **31** et **32** suppl. Lef. **33** ἄλλη Herw. alii; τόδε Herw. **35** γεγονέναι K.; initio τοιαῦτ᾽ ἐλάλησε suppl. Sud.

φήϲ᾽· „ἔνδον ἐϲτὶν αὐτόϲ“. — „οὐ δήπου γε· ποῦ;“ —
„ἐν τῷ ταμιείῳ“. — καὶ παρεξήλλαξέ τι
„αὐτὴ καλεῖ, τίτθη, ϲε“, καὶ „βάδιζε καί
ϲπεῦδ᾽. — οὐκ ἀκήκο᾽ οὐδέν· εὐτυχέϲτατα.“
εἰποῦϲ᾽ ἐκείνη δ᾽ „ὦ τάλαινα τῆϲ ἐμῆϲ
λαλιᾶϲ“ ἀπῆλθεν ἐκποδών, οὐκ οἶδ᾽ [ὅπο]ι.
κἀγὼ προῆλθον τοῦτον ὅνπερ ἐνθάδε
τρόπον ἀρτίωϲ ἐξῆλθον, ἡϲυχῇ πάνυ,
ὡϲ οὔτ᾽ ἀκούϲαϲ οὐδὲν οὔτ᾽ ᾐϲθημένοϲ.
αὐτὴν δ᾽ ἔχουϲαν αὐτὸ τὴν Cαμίαν ὁρῶ
ἔξω διδοῦϲαν τιτθίον παριὼν ἅμα.
ὥϲθ᾽ ὅτι μὲν αὐτῆϲ ἐϲτι τοῦτο, γνώριμον
εἶναι, πατρὸϲ δ᾽ ὅτου ποτ᾽ ἐϲτίν, εἴτ᾽ ἐμοῦ
εἴτ᾽ — οὐ λέγω δ᾽ ἄνδρεϲ πρὸϲ ὑμᾶϲ τοῦτ᾽ ἐγώ,
οὔθ᾽ ὑπονοῶ, τὸ πρᾶγμα δ᾽ εἰϲ μέϲον φέρω,
ἅ τ᾽ ἀκήκο᾽ αὐτόϲ, οὐκ ἀγανακτῶν οὐδέπω.
ϲύνοιδα γὰρ τῷ μειρακίῳ, νὴ τοὺϲ θεούϲ,
καὶ κοϲμίῳ τὸν πρότερον ὄντι χρόνον ἀεί
καὶ περὶ ἔμ᾽ ὡϲ ἔνεϲτιν εὐϲεβεϲτάτῳ.
πάλιν δ᾽ ἐπειδὰν τὴν λέγουϲαν καταμάθω
τίτθην ἐκείν[ο]υ πρῶτον οὖϲαν, εἶτ᾽ ἐμοῦ
λάθρᾳ λέγου[ϲ]ạν, εἶτ᾽ ἀποβλέψω πάλιν

43 ΤΙΤΘΗ corr. ex ΤΙΤΤΗ Jen., ex ΤΙΤΤΙΝ Lef.; ϹΕ corr. ex ΙΕ K. Jen. 44 ΟΥΔΕΝ corr. ex ΟΙΔΕΝ Lef. 45 ΗΤΑΛΑΙΝΑ potius quam ΩΤΑΛΑΙΝΑ legendum esse censet Lef., sed primam litteram fortasse ex alia esse correctam 53 ΕΜΟΙ „hodie apparet, sed ita ut Υ in charta fuisse potuerit“ Jen., ΕΜΟỊ Lef., ΕΜΟΙ Ri., ΕΜΟỴ potius legit K. 62 ΛΕΓΟΥ.ẠΝ Jen., ΛΕΓΟΥ..Ν Lef. K.

43 post αὐτή distinxit Leeuw. 44 οὐκ — οὐδέν nutrici dat Leeuw. 45 ὦ praetuli 46 suppl. Lef. 47 κωγω p., corr. Lef. 48 ἐϲῆλθον Lef 49 οὐδέν mavult Herw. 52 εϲτιτουτοαυτηϲ p., αὐτῆϲ ἐϲτι τοῦτο Head. alii, ἐϲτιν αὐτῆϲ τοῦτο Croe. 53 ἐμοῦ Lef. 55 οὔθ᾽ i. e. ὃ ἔτι Wil., οὐδ᾽ Maz. 61 πρότερον Eit.

εἰc τὴν ἀγαπῶcαν αὐτὸ καὶ βεβιαcμένην
ἐ]μ̣οῦ τρέφε[ι]ν̣ ἄκοντος, ἐξέcτηχ᾽ ὅλωc.
(V) ἀλλ᾽ εἰc καλὸν γὰρ τοῦτον ε̣ἰ̣[c]ιόνθ᾽ ὁρῶ
τὸν Παρμένοντ᾽ ἐ̣κ τῆc [ἀγορᾶc· ἐα]τ̣έον
αὐτὸν παραγαγεῖν ἐcτ̣ι τού[τουc οὓc ἄγει.
(Παρ.) μάγειρ᾽ ἐγώ̣, [μ]ὰ̣ το̣[ὺ]c̣ θ̣[εούc], οὐκ οἶδα cύ
ἐφ᾽ ὅ τι μαχαίραc περιφ[έ]ρ̣[ειc], ἱκανὸc γὰρ εἶ
λαλῶν κατακόψαι πάντα· π[α]ῦ̣ε̣[νῦν.] (Μα.) ἐ̣θ̣...
ἰδιῶτ᾽. (Παρ.) ἐγώ; (Μα.) δοκεῖc γέ μ̣[οι, ν]ὴ̣ το̣ὺ̣c̣ [θ]ε̣ούc.
εἰ πυνθάνομαι, πόcα[c τραπέ]ζ̣αc μέλλετε̣
ποε̣ῖν, πόcα[ι γυ]ναῖκέc ε[ἰ]cι̣, πηνίκα
ἔcται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήcει προcλαβεῖν
τραπεζοποιόν, εἰ κέραμόc ἐcτ᾽ ἔνδοθεν
ὑμῖν ἱ[κ]ανόc, εἰ τοὐπτάνιον κατάcτεγον,
εἰ τἄλλ᾽ ὑπάρχει πάντα — (Παρ.) κατακόπτειc γέ με,
εἰ λανθάνει cε φ̣[ί]λτατ᾽ εἰc περικόμματα,
οὐχ ὡc ἔτυχεν. (Μα.) οἴμωζε. (Παρ.) καὶ cὺ τοῦτό γε
πα[ν]τὸc ἕνεκ᾽· ἀλλὰ παράγετ᾽ εἴcω. (Δη.) Παρμένων.
(Παρ.) ἐμέ τιc καλεῖ; (Δη.) <cὲ> ναιχί. (Παρ.) χαῖρε δεcπότα.

65 ε̣ι̣.ιονθ᾽ Lef. K., cι̣.ι̣ο̣ν̣θ᾽ Jen. 66 ε̣κτηc Lef., .κτηc K. Jen. 69 περιφ.ρ... K., περιφ..... Jen. Lef.; in fine punctum dub. adnotat Lef. 70 παντα·π.ι̣ε̣...: ε̣θ̣.... Jen., πανταπ.......ε̣θ Lef. qui Jenseni lectionem non plane reprobat 71 μ̣...[η̣]τογ c[ο̣]εογc Jen., μ̣....το̣γ̣c̣.ε̣ογc Lef. 72 .....ζ̣αc K. Jen., ...αc Lef.; μελλετε̣ Jen., μελλετ. Lef. K. 73 ποε̣ιν Jen., πο.ιν Lef. K.; ε.cι̣. Lef., ε.c. K. 78 φ̣.λτατ᾽ Jen., ..λτατ᾽ Lef. K.

65 εἰcιόνθ᾽ Leeuw.[1], ἐξιόνθ᾽ Lef., τουτονὶ παρόνθ᾽ Leeuw.[2] 66 ἀγορᾶc Legr. alii; ἐατέον Leeuw. Sud., πειρατέον Croi. alii 67 τούτουc οὓc ἄγει Sud., τοῦτον οἴκαδε Leeuw. 68 μὰ τοὺc θεούc Wil. 69 περιφέρειc Lef. 70 παῦε νῦν dub. K., (Μα.) παῦε, πρὸc θεῶν Leeuw., fortasse recte, παύcει δ᾽ ἴcθ᾽ ὅτι Sud. 71 ἐγώ coquo, δοκεῖc — θεούc Parmenoni tribuit Leeuw., μοι νὴ τοὺc θεούc Croe. Head. 73 εἰcι, πηνίκα Keil 80 πάραγε μ᾽ Eit. 81 cε inser. Wil., ναί inser. Head. Leeuw.

(Δη.) τὴν [cπυρί]δ̣α̣ κ̣αταθεὶc ἧκε δεῦρ'. (Παρ.) ἀγαθῇ τύχῃ.
(Δη.) τοῦ[τον μὲν οὐ]δέν, ὡc ἐγῷμαι, λανθάνει,
τά̣[χ' οἶδ]ε̣ π̣ᾶ̣[ν] πραττόμενον ἔργον· ἐcτὶ γάρ
π̣ε̣ρίεργοc, εἴ τιc ἄλλοc. ἀλλὰ τ[ὴ]ν θύραν
προιὼν πέπληχε. (Παρ.) δίαγε Χρυcί πάνθ' ὅc' ἂ̣ν̣
ὁ μάγειροc αἰτῇ· τὴν δὲ γραῦν φυλάττετε
ἀπὸ τῶν κεραμίων. πρὸc θεῶν, τί δεῖ ποιεῖν
δέcποτα; (Δη.) τί δεῖ ποεῖν ⟨cε⟩; δεῦρ' ἀπὸ τῆ̣c̣ [θύ]ρ̣αc·
ἔτι μικρόν. (Παρ.) ἤν. (Δη.) ἄκουε δὴ νῦν Π[α]ρ[μένων·
ἐγώ cε μαcτιγοῦν, μὰ τοὺc δώδεκα θ[εούc,
οὐ βούλομοι διὰ πολλά. (Παρ.) μαcτιγοῦν; [τί γάρ
πεπόηκα; (Δη.) cυγκρύπτειc τι πρόc μ̣', ἤ̣[cθημ'] ἐγώ.
(Παρ.) μὰ τὸν Διόνυcον, μὰ τὸν Ἀπ[ό]λλ[ω τουτονί,
μὰ τὸν Δία τὸν cωτῆρα, μὰ τὸν Ἀ̣[cκληπιόν —
(Δη.) παῦ, μηδέν' ὄμνυ'· οὐ γὰρ εἰκάζ[ε]ι̣c κ̣[αλῶc.
(Παρ.) ἦ μήποτ' ἆρ' — (Δη.) οὗτοc βλέπε δεῦρ'. (Πα.) ἰδο̣ύ. [(Δη.) λέγε·
I_4 (R) τὸ παιδίον τί̣νοc ἐcτίν; (Παρ.) ἤν. (Δη.) τὸ παιδίον
τίνοc ἔ̣[cτ' ἐρωτ]ῶ. (Πα.) Χρυ[cί]δ[ο]c. (Δη.) πατρὸc δὲ τοῦ;

84 ΤΟ̣....ΕΠΑ̣.. Jen., ΤΟ̣....Ϲ̣ΤΑ̣.. Lef. 85 ΑΛΛΑΤ̣.Ν Jen., ΑΛΛΑ..Ν̣ Lef. 90 ΔΗ corr. ex ΔΕΙ Jen., ΔΕΙ Lef. K. 93 ΠΡΟϹ̣Μ̣Η̣..... Jen., Μ valde incertum videtur Lefeburio 96 ΕΙΚΑΖ.Ι̣Ϲ̣[Κ̣].... Jen., ΕΙΚΑΖ.Ι̣Ϲ..... Lef., K.

---

82 cπυρίδα Leo Maz. 83 τοῦτον μὲν οὐδέν Head. alii 84 τάχ' οἶδε Sud., τούτου δὲ πᾶν Wil., τηρεῖ τὸ πᾶν Maz., τηρεῖ δὲ πᾶν Ro. 89 cε inseruit Wil., ἴθι Leo Maz., ἄγε Lef., ἔτι Sud. 90 δὴ νῦν Παρμένων Lef. 92 τί γάρ Lef., τί οὖν vel με· τί Eit. 93 πρόc μ', ἤcθημ' ἐγώ Wil., transponens ἐγώ e versu sequente 94 initio εγωμα p.; Ἀπόλλω τουτονί Head., Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ Croi. alii 95 suppl. Lef. 96 παῦ cf. Phot. s. v.; καλῶc Leo Leeuw. Nic., ἃ δεῖ Sud. 97 (Πα.) ἰδοῦ. (Δη.) λέγε Jen., (Π.) ἰδοῦ, βλέπω Sud. 98 sq. ην· p., (Πα.) ἤν. (Δη.) τὸ παιδίον τίνοc ἔcτ' ἐρωτῶ Jen., τίνοc ἐcτὶ ἐρωτᾶιc; Χρυcίδοc Hous.

ϲọṿ ḍ[έϲποτ᾽. (Δ.) ἀπόλ]ωλαϲ, φενακίζειϲ μ᾽. (Π.) ἐγώ;
(Δη.) ọἶḍạ γạρ ἀκριβῶ[ϲ πάν]τα ḳạὶ πẹ[φραϲτ᾽] ẹṃọị,
ὅτι Μοϲχίωνόϲ ẹ[ϲτιν], ὅτι ϲύνοιϲθα ϲύ,
ọ̔τ[ι τ]ọῖϲ ḳ. . . . . ϲ̣ị νῦν αὕτη τρέφει.
(Παρ.) τ̣ί̣ϲ̣ φη[ϲίν; (Δη.) οὐδείϲ,] ἀλλ᾽ ἀπόκριναι τοῦτό μοι,
τ̣ί̣ν̣ο̣ϲ̣ ἐϲτίν; (Παρ.) εἶ[πον δέϲπ]οτ᾽, ἀλλὰ λανθάνειν —
(Δη.) τ̣ί λανθάνειν; ἱμάντα παῖδέ[ϲ τ]ιϲ δότω
ἐπὶ τουτονί μοι τὸν ἀϲεβῆ. (Παρ.) μή, πρὸϲ θεῶν.
(Δη.) ϲτίξω ϲε, νὴ τὸν Ἥλιον. (Παρ.) ϲτίξειϲ ἐμέ;
(Δη.) ἤḍη γ᾽. (Παρ.) ἀπόλωλα. (Δη.) ποῖ ϲύ, ποῖ μαϲτ̣ιγ[ί]α;
λάβ᾽ αὐτόν. — ὦ πόλιϲμα Κεκροπίαϲ χθονόϲ,
ὦ ταναὸϲ αἰθήρ, ὦ — τί Δημέα βοαῖϲ;
τί βοᾷϲ ἀνόητε; κάτεχε ϲαυτόν, καρτέρει.
οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ Μοϲχίων ϲε. παράβολοϲ
ὁ λόγοϲ ἴϲωϲ ἔϲτ᾽ ἄνδρεϲ, ἀλλ᾽ ἀληθινόϲ.
εἰ μὲν γὰρ ἢ βουλόμενοϲ, ἢ̣ [κατεχόμε]νοϲ

100 ϲọṇ[ạ]. . . . . . . .ạωλαϲ Jen., ϲọ. . . . . .ωλαϲ Lef. K. **101** in fine ẹ.ọị Jen., ẹṃ. . . Lef. qui ultimarum litterarum vestigia non bene quadrare ad οι censet **102** ẹ. . . .οτι Jen., ...ọτι Lef. K. **103** ọτ. . .ọιϲḳ. . . . .[ϲ̣ị] Jen., ϲ̣τ. . .ιϲ̣ḳ. . . . . .τ̣.ị Lef.; αλλ᾽ Lef., .λλ᾽ Jen. **105** τ̣ι̣ṇọϲ̣ dub. K., τ̣ιϲ̣ạ dub. Lef.; :ει. . . . . .οτ Jen., :ε. . . . . .ẹτ Lef. **109** ηληγ᾽: Lef. K. Jen., sed hic propter ligaturam censet ηδη in charta fuisse; μαϲτ̣ιγ.α Jen., μαϲ.ιγ.α Lef. **111** βοαιϲ ex εχειϲ correctum videtur Jensenio **115** ḥ. . . . . . . .ṇοϲ K. Jen., ḥ. . . . . .ọϲ̣ Lef.

100 ϲὸν δέϲποτ᾽ Jen., ϲοῦ νὴ Δί᾽ Lef., ϲόν γ᾽ ἐϲτιν Sud.; ἀπόλωλαϲ Lef. **101** πάντα καὶ πέφραϲτ᾽ ἐμοί Leo, πάλαι τέκνον Sud. **102** suppl. Lef., ἐγένεθ᾽ Sud. **103** ὅτι τοῖϲ Jen., ϲυνειϲκομίϲαϲ ὅ φηϲι νῦν αὕτη τρέφειν Sud. sagaciter, at τρέφειν non est in charta **104** τίϲ φηϲίν Jen., τίϲ ἔφη τάδ᾽ (Δη.) οὐδείϲ Leo, τίϲ ἔφη δέ; (Δη.) μὴ κρύπτ᾽ Leeuw., τί ἔφηϲ; (Δ.) γελοῖον· Sud. **105** εἶπον δέϲποτ᾽, ἀλλά Leo, εἰκόϲ ϲ᾽ οὐδὲ τἄλλα Wil., εἰ μὴ ϲοῦ γε, τἄλλα Sud., εἶπά ϲοί με K. **109** ἤδη γ᾽ Leo Rich., ἢ λέγ᾽ K. Wil. **110** χρονοϲ p., χθονόϲ Lef. cf. Eur. Hipp. 34 **111** cf. Eur. Or. 322 **115** κατεχόμενοϲ Leo, δουλούμενοϲ Sud., πεπληγμένοϲ Herw., κρατούμενοϲ K. Ro., ἢ ᾽ναγκαϲμένοϲ Head.

ἔρωτι ταῦτ᾽ ἔπραξεν, ἢ μιcῶ[ν ἐμέ,
ἣν ἂν ἐπὶ τῆc αὐτῆc διανο[ίαc ἧc] τ̣ὸ̣ π̣[ρίν,
ἐμοί τε πα̣ρ̣α̣τ̣ετ̣αγμένοc. νυνὶ δέ μοι
ἀπολελόγηται τὸν φανέντ᾽ αὐτῷ γάμον
ἄcμενοc ἀκούcαc. οὐκ ἐρῶν γάρ, ὥc ἐγώ
τότ᾽ ᾠόμην, ἔc[π]ευδεν, ἀλλὰ τὴν ἐμήν
Ἑλένην φυγεῖν βουλόμενοc ἔνδοθέν ποτε.
αὕτ[η γάρ] ἐcτιν αἰτία τοῦ γεγονότοc.
κατέλα]βεν αὐτόν που μεθύοντα δηλαδή,
οὐκ ὄν]τ᾽ ἐν ἑαυτοῦ· πολλὰ δ᾽ ⟨ἐξ⟩εργάζεται
τοιαῦτ᾽] ἄκρατοc καὶ νεότηc, ὅταν λάβῃ
τὸν οὐ]κ ἐπιβουλεύcαντά πω τοῖc πληcίον.
ἀλλ᾽ οὐ]δ̣έ̣πω γὰρ πιθανὸν εἶναί μοι δοκεῖ
τὸν εἰc ἅ]π̣ανταc κόcμιον καὶ cώφρονα
τοὺc ἀλ]λ̣οτρίουc εἰc ἐμὲ τοιοῦτον γεγονέναι,
οὐδ᾽ ε]ἰ̣ δεκάκιc ποητόc ἐcτι, μὴ γόνῳ
F_1 (R) ἐμὸc υἱόc. οὐ γὰρ τοῦτο, τὸν τρόπον δ᾽ ὁρῶ.
χαμαιτύπη δ᾽ ἄνθρωποc, ὄλεθροc· ἀλλὰ τί;
οὐ γὰρ περίεcται. Δημέα νῦν ἄνδρα χρή
εἶναί c᾽· ἐπιλαθοῦ τοῦ πόθου, πέπαυc᾽ ἐρῶν,
καὶ τἀτύχημα μὲν τὸ γεγονὸc κρύφθ᾽ ὅcον

117 ΔΙΑΝΟ. . . . Τ̣Ο̣Π̣ . . . Jen., ΔΙΑΝΟ. . . . . Lef. K.
128 . . . . Δ̣Ε̣ΠΩ Jen., ... Δ̣.ΠΩ K., ... ΠΩ Lef.

116 suppl. Lef **117** ἧc τὸ πρίν Her., ὥc τὸ πρίν Croi. **118** παρατεταγμένοc Jen. **119** φανενταδ᾽αυτω p., φανενθ᾽ αὐτῷ Lef. **123** suppl. Lef. **124** κατέλαβεν Leo alii **125** οὐκ ὄντ᾽ Leo alii **125** δ᾽ εργαζεται p., δ᾽ ἐξεργάζεται Head. Rich., δεἰν᾽ inscr. Wil., ἔργ᾽ Leo, δῆτ᾽ Maz. **126** τοιαῦτ᾽ Head., εὖ οἶδ᾽ Wil., cάφ᾽ οἶδ᾽ Her. **127** τὸν οὐκ Croi., παῖδ᾽ οὐκ Wil., καιρόν Herw. Leeuw.; τοι p., πω Ell. alii, ποτε Nic. Rich., τοῖcι Herw. **128** ἀλλ᾽ οὐδέπω Leo, οἶδ᾽. οὐδέπω Leeuw., τοῦτ᾽ οὐδέπω Croi., πλὴν οὐδέπω Sud. **129** et **130** suppl. Croi. **131** οὐδ᾽ εἰ Leo **136** τατυμημεν p., τἀτύχμημα Rich. alii

ἔνεστι διὰ τὸν υἱόν. ἐκ τῆς δ' οἰκίας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰς κόρακας ὦσον τὴν κακὴν
Σαμίαν. ἔχεις δὲ πρόφασιν ὅτι τὸ παιδίον
ἀνείλετ'· ἐμφ[α]νίσῃς γὰρ ἄλλο μηδὲ ἕν.
δακὼν δ' ἀνάσχου, καρτέρησον εὐγενῶς.
(Μαγ.) ἀλλ' ἆρα πρόσθεν τῶν θυρῶν ἐστ' ἐνθάδε;
παῖ, Παρμένων — ἄνθρωπος ἀποδέδρακέ με
ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν συλλαβών. (Δη.) ἐκ τοῦ μέσου
ἄναγε σεαυτόν. (Μαγ.) Ἡράκλεις, τί τοῦτο παῖ;
μαινόμενος εἰσδεδράμηκεν εἴσω τις γέρων,
ἢ τί τὸ κακόν ποτ' ἐστί; τί δέ μοι τοῦτο παῖ;
νὴ τὸν Ποσε⟨ι⟩δῶ, μαίνεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
κέκραγε γοῦν παμμέγεθες. ἀστεῖον πάνυ,
εἰ τὰς λοπάδας ἐν τῷ μέσῳ μοι κειμένας
ὄστρακα ποήσαι πάνθ' ὅμοια. τὴν θύραν
πέπληχεν. ἐξώλης ἀπόλοιο Παρμένων
κομίσας με δεῦρο. μικρὸν ὑπαποστήσομαι.
(Δη.) οὔκουν ἀκούεις; ἄπιθι. (Χρυ.) ποῖ γῆς ὦ τάλαν;
(Δη.) ἐς κόρακας ἤδη. (Χρυ.) δύσμορος. (Δη.) ναί, δύσμορος.
ἐλεεινὸν ἀμέλει τὸ δάκρυον. παύσω σ' ἐγώ,
ὡς οἴομαι — (Χρυ.) τί ποοῦσαν; (Δη.) οὐδέν. ἀλλ' ἔχεις
τὸ παιδίον, τὴν γραῦν· ἀποφθείρου ταχύ.
(Χρυ.) ὅτι τοῦτ' ἀνειλόμην, διὰ τοῦτο καί — (Δη.) τί καί;
διὰ τοῦτο, τοιοῦτ' ἦν τὸ κακόν. (Χρυ.) ⟨οὐ⟩ μανθάνω·
(Δη.) τρυφᾶν γὰρ οὐκ ἠπίστασ'. (Χρυ.) οὐκ ἠπιστάμην;
τί δ' ἔσθ' ὃ λέγεις; (Δη.) καίτοι πρὸς ἔμ' ἦλθες ἐνθάδε
ἐν σινδονίτῃ Χρυσί, μανθάνεις, πάνυ
λιτῷ. (Χρυ.) τί οὖν; (Δη.) τότ' ἦν ἐγώ σοι πάνθ', ὅτε

150 μου p., μοι K. **151** ποιήσαι p. **157** ποιουσαν p. **159** (Δη.) διὰ τοῦτο. (Χρυ.) καί Leo **160** (Χρυ.) οὐ μανθάνω Ell. Wil., νῦν inseruerunt Keil Leo Nic.

φαύλωc ἔπραττεc. (Χρυ.) νῦν δὲ τίc; (Δη.) μή μοι λάλει.
ἔχ]ε̣ι̣c τὰ cαυτῆc πάντα· προcτίθημί coι
ἰδού] θεράπαιναν, χρυcί᾽· ἐκ τῆc οἰκίαc
F_2 (V) ἄπιθι. (Χρυ.) τὸ πρᾶγμ᾽ ὀργή τίc ἐcτι· προcιτέον.
βέλτιcθ᾽ ὅρα — (Δη.) τί μοι διαλέγει; (Χρυ.) μὴ δάκῃc.
(Δη.) ἑτέρα γὰρ ἀγαπήcει τὰ παρ᾽ ἐμοὶ Χρυcὶ νῦν
καὶ τοῖc θεοῖc θύcει. (Χρυ.) τί ἐcτιν; (Δη.) ἀλλὰ cύ
υἱὸν πεπόηκαc, πάντ᾽ ἔχειc. (Χρυ.) οὔπω δάκνει·
ὅμωc — (Δη.) κατάξω τὴν κεφαλὴν ἄνθρωπέ cου,
ἄν μοι διαλέγῃ. (Χρυ.) καὶ δικαίωc· ἀλλ᾽ ἰδού,
εἰcέρχομ᾽ ἤδη. (Δη.) τὸ μέγα π̣[ρ]ᾶ̣γμ᾽ ἐν τῇ πόλει
ὄψει cεαυτὴν νῦν ἀκριβῶc ἥτιc εἶ.
αἱ κατὰ c᾽ ἑταῖραι Χρυcὶ πρ̣αττόμεναι δέκα
δραχμὰc μόναc τρέχουcιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καί
πίνουc᾽ ἄκρατον, ἄχριc ἂν ἀποθάνωcιν, ἢ
πεινῶcιν, ἂν μὴ τοῦθ᾽ ἑτοίμωc καὶ ταχύ
ποῶcιν. εἴcει δ᾽ οὐδενὸc τοῦτ᾽, οἶδ᾽ ὅτι,
ἧττον cὺ καὶ γνώcει, τίc οὖc᾽ ἡμάρτανεc.

165 ΦΑΥΛωC Jen., .ΑΥΛωC Lef. K. 167 .....ΕΡΑΠΑΙΝΑC̣ Jen., puncta ultimae litterae vel duobus ultimis litteris subscripta casu facta esse putat Lef.

---

167 ἰδού Ro., ἔτι K., ταδί· Leo; θεράπαιναν Sud.; Χρυcί Ro., hiatus obstat, at cf. Peric. 405 169 δακῇc Leo, μἀδικῇc Hous. 172 οὕτω Croi., τούτῳ Wil., post οὔπω interpungit Leeuw., οὔπω δάκνει Demeae continuat Sud. 174 καὶ δικαίωc Demeae dant Leo Sud. 175 εἰcέρχομ᾽ ἤδη recte defendit Wil., Demeae dat Ro., ἀπέρχομ᾽ K. Leo, ἐξέρχομ᾽ Croi.; πρᾶγμ᾽ Lef. 177 αἱ κατὰ cὲ Χρυcὶ πραττόμεναι δραχμὰc δέκα | μόναc ἑταῖραι τρέχουcιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καί p., transposuit Leo. 178 servato papyri ordine verborum μόναc ἑταῖραι διατρέχουc᾽ ἐπὶ δεῖπνα Capps, δὴ τρέχουc᾽ ἐπὶ δεῖπνα Croi., ἕτεραι Head. Rich., κόραι Nic., fortasse scribendum ἑτάραι, potuit fieri, ut formae ionicae ἕταροc, ἑτάρη (cf. Hom. Δ 441) Menandri aetate irreperent in sermonem Atticum, cf. Eustath. 1166, 52 = Men. fr. 727 K. 179 in fine
.η.
καί p.

ἔcταθι. (Χρυ.) τάλαιν᾽ ἔγω⟨γε⟩ τῆc ἐμῆc τύχηc.
(Νι.) τουτὶ τὸ πρόβατον τοῖc θεοῖc μὲν τὰ νόμιμα
ἅπαντα ποιήcει θυθὲν καὶ ταῖc θεαῖc.
αἷμα γὰρ ἔχει, χολὴν ἱκανήν, ὀcτᾶ καλά,
cπλῆνα μέγαν, ὧν χρεία ᾽cτὶ τοῖc ᾽Ολυμπίοιc.
πέμψω δὲ γεύcαcθαι κατακόψαc τοῖc φίλοιc
τὸ κῴδιον· λοιπὸν γάρ ἐcτι τοῦτό μοι.
ἀλλ᾽ Ἡράκλειc τί τοῦτο; πρόcθε τῶν θυρῶν
ἕcτηκε Χρυcὶc ἥδε κλάουc᾽· οὐ μὲν οὖν
ἄλλη. τί ποτε τὸ γεγονόc; (Χρυ.) ἐκβέβληκέ με
ὁ φίλοc ὁ χρηcτόc cου. τί γὰρ ἄλλ᾽; (Νι.) ὦ Ἡράκλειc
τίc; Δημέαc; (Χρυ.) ναί. (Νι.) διὰ τί; (Χρυ.) διὰ τὸ παιδίον.
(Νι.) ἤκουcα καὐτὸc τῶν γυναικῶν ὅτι τρέφειc
ἀνελομένη παιδάριον· ἐμβροντηcία.
ἀλλ᾽ ἔcτ᾽ ἐκεῖνοc ἡδύc. (Χρυ.) οὐκ ὠργίζετο
εὐθύc, διαλιπὼν δ᾽, ἀρτ[ί]ωc· ὅc καὶ φράcαc
εἰc τοὺc γάμουc μοι τἄνδον εὐτρεπῆ π[ο]ε[ῖν
μεταξύ μ᾽ ὥcπερ ἐμμανὴc ἐπειcπεc[ών
ἔξωθεν ἐκκέκλεικε. (Νι.) Δημέαc χ[ολᾷ.

desunt versus fere 140

F_3(V)(Δη.) ἄλλα πάλιν ἐλθών; (Νι.) τὸ δεῖνα, μικρὸν ὦ τᾶν· οἴχο̣[μαι,
πάντα πράγματ᾽ ἀνατέτρ[α]π̣ται, τέλοc ἔχει. (Δ.) νὴ ⟨τὸν⟩ Δία,
οὑτοcὶ τὸ πρᾶγμ᾽ ἀκούcαc χαλεπανεῖ, κεκράξεται.
τραχὺc ἄνθρωποc, cκατοφάγοc, αὐθέκαcτοc τῷ τρόπῳ.
ἐμὲ γὰρ ὑπονοεῖν τοιαῦτα τὸν μιαρὸν ἐχρῆν ἐμέ.

183 ἔγωγε Leo Maz. Wil. **192** ποτ᾽ εcτιτο p., ἐcτι induxerunt Head. alii, τό delet Ell. **196** ἐμβροντηcίᾳ Leeuw., ἐμβροντηcίαc Rich. **197** οὐκ — ἀρτίωc Chrysidi dederunt Nic. Wil., αρτ.ωc:οc p. **201** χολᾷ K. alii **202** ἄλλα K., ἀλλά Lef., ἀλλὰ — τᾶν Demeae tribuit Leeuw.; οἴχομαι Wil., οἴχεται Lef. **203** πανταταπραγματ᾽ p., πάντα πράγματ᾽ Herw. Wil., πᾶν, τά Croe. Leo, πάντα. τέλοc ἔ. τ. πρ., ἀν. Croi. Head.; τὸν inser. Croe. alii **205** ἄνθρωποc Lef., ἄνθρωποc Wil.

νὴ τὸν Ἥφαιστον, δικαίως ἀποθάνοιμ' ἄν. Ἡράκλεις
ἡλίκον κέκ[ραγε·] ṭοῦτ' ἦν. πῦρ βοᾷ, τὸ παιδίον
φησὶ [ῥαχ]ιεῖ[ν, φησὶ] πρήσειν, ὑϊδοῦν ὀπτώμενον
ὄψομ[αι]· π̣ά̣[λιν π]έπληχε τὴν θύραν· στρόβιλος ⟨ἤ⟩
σκηπ̣[τός, ⟨οὐκ⟩ ἄ]νθρωπός ἐστι. (Νι.) Δημέα συνίσταται
ἐπ' ἐμὲ καὶ πάνδεινα ποιεῖ πράγμαθ' ἡ Χρυσίς. (Δη.) τί φῄς;
(Νι.) τὴν γυναῖκά μου πέπεικε μηδὲν ὁμολογεῖν ὅλως
μηδὲ τὴν κόρην· ἔχει δὲ πρὸς βίαν τὸ παιδίον
οὐ προήσεσθαί τέ φησιν. ὥστε μὴ θαύμαζ', ἐάν
αὐτόχειρ αὐτῆς γένωμαι. (Δη.) τῆς γυναικὸς αὐτόχειρ;
(Νι.) πάντα γὰρ σύνοιδεν αὕτη. (Δη.) μηδαμῶς Νικήρατε.
(Νι.) σοὶ δ' ἐβουλόμην προειπεῖν. (Δη.) οὑτοσὶ μελαγχολᾶι.
εἰσπεπήδηκεν. τί τούτοις τοῖς κακοῖς τις χρήσεται;
οὐδεπώποτ' εἰς τοιαύτην ἐμπεσών, μὰ τοὺς θεούς,
οἶδα ταραχήν. ἔστι μέντοι τὸ γεγονὸς φράσαι σαφῶς
πολὺ κράτιστον, ἀλλ' Ἄπολλον ἡ θύρα πάλιν ψοφ[ε̣ῖ.
(Χρυ.) ὦ τάλαιν' ἐγώ, τί δράσω; ποῖ φύγω; τὸ παιδίον
λήψεταί μου. (Δη.) Χρυσί, δεῦρο. (Χρ.) τίς καλεῖ μ'; (Δ.) εἴσω τρέχε,
(Νι.) ποῖ σύ, ποῖ φεύγεις; (Δη.) Ἄπολλον μονομαχήσω τήμερον,
ὡς ἔοικ', ἐγώ. τί βούλει, τίνα διώκεις; (Νι.) Δημέα
ἐκποδὼν ἄπελθ'. ἔα με γενόμενον τοῦ παιδίο̣υ̣
ἐγκρατῆ τὸ πρᾶγμ' ἀκοῦσαι τῶν γυναικῶν. (Δ.) μαίνεται̣.

209 ΦΗϹΙ. . .ΙΕΙ. . .ΕΜΠΡΗϹΕΙΝ Jen., ΦΗϹΙ. . .ΕΙ. . . .ΕΜΠΡΗϹΕΙΝ Lef. K. **210** ΟΨΟΜ̣. .Π̣[Α̣]. . . .ΕΠΛΗΧΕ Jen., ΟΨΟΜ̣. .Π̣. . . . .ΕΠΛΗΧΕ Lef. **211** ϹΚΗΠ̣. . . .ΝΘΡΩΠΟϹ Jen., ϹΚΗ. . . . .ΝΘΡΩΠΟϹ Lef. K. **226** ΕΓΩ·Τ̣Ι Jen., punctum non dispexit, sed spatium agnovit Lef.

---

208 suppl. Lef. **209** ῥαχιεῖν dub. K., θύσειν Leo; φησὶ πρήσειν Wil., εἶτα πρήσειν Leo, θύσειν κἀμπυρεύσειν Sud.; υιωδουν p., ὑϊδοῦν Rich. Sud. **210** ὄψομαι πάλιν Jen., ὄψομ.' Wil.; in fine ἤ addidit Lef. **211** σκηπτός, οὐκ Croi., οὐκ in charta excidit, σκ. ἄρ' Ro. **216** τῆς γυναικός ⟨τ'⟩ Leo, τῆς γυναικός Nicerato continuant Leeuw. Leo **217** αὐτή Lef., αὐτῇ Leo

ἀλλὰ τυπτήσεις μ'; (Ν.) ἔγωγε. (Δ.) θᾶττον εἰσφθάρηθι σύ.
ἀλλὰ μὴν κἄγ̣ω̣γ[ε]. φεῦγε Χρυσί, κρείττων ἐστί μου.
(Νι.) πρότερος ἅπτ̣ε̣ι̣ μου σὺ νυνί· τοῦτ ἐγὼ μαρτύρομαι.
(Δη.) ς̣ὺ δ' ἐ[π'] ἐ[λευ]θ̣ε̣ρ̣[α]ν̣ γυναῖκα λαμβάνεις βακτήριον,
καὶ διώ]κεις. (Νι.) συκοφαντεῖς. (Δ.) καὶ σὺ γάρ. (Ν.) τὸ παιδίον
οὐ δίδω]ς̣ ἐμοί; (Δ.) γέλοιον, τοὐμόν; (Ν.) ἀλλ' οὐκ ἔστι σόν.
(Δη.) δεινὸ]ν̣ ὤνθρωποι. (Νι.) κέκραχθι· τὴν γυναῖκ' ἀποκτενῶ
F_4 (R) εἰσιών, τί γὰρ ποήσω; (Δη.) τοῦτο μοχθηρὸν πάλ̣ι̣ν̣.
οὐκ ἐάσω. ποῖ σύ; μένε δή. (Νι.) μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
(Δη.) κάτεχε δὴ σ⟨ε⟩αυτόν. (Νι.) ἀδικεῖς Δημέα με, δῆλος εἶ,
καὶ τὸ πρᾶγμα πᾶν σύνοισθα. (Δη.) τοιγαροῦν ἐμοῦ πυθοῦ
τῇ γυναικὶ μὴ 'νοχλήσας μηδέν. (Ν.) ἆρ' ὁ σός με παῖς
ἐντεθρίωκεν; (Δη.) φλυαρεῖς. λήψεται μὲν τὴν κόρην,
ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλὰ περιπάτη[σον] ἐ̣νθαδί
μικρὰ μετ' ἐμοῦ. (Νι.) περιπατήσω. (Δη.) καὶ σεα[υτὸν σύλ]λαβε.—
οὐκ ἀκήκοας λεγόν[των], εἰπέ μοι, [Νικήρα]τε

230 κ[ΑΓΩ]Γ. Jen., κ...Γ. Lef. 231 ΑΠΤΕΙ K. Jen., ΑΠ.Ε. Lef. 232 ΣΥΔ'Ε.Ε...ΘΕΡ.. K. Jen., ΣΥΔ'Ε.Ε.ΘΕΡ.Ν Lef. 235 .....Μ K. Lef., prima littera Jensenio potius Ν videtur 236 post ΠΟΗΣΩ lacuna parva, in qua puncta geminata fuisse suspicatur Jen.; ΠΑΛΙΝ Lef., ΠΑΛΙ. vel ΠΟΛΙ. Jen.

229 θᾶττον — σύ Nicerato tribuit Leeuw.; ἐκφθάρηθι Eit. Leeuw.[1] 230 κἄγωγε Leeuw.; ante et post τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι puncta geminata, totum versum Nicerato dedit K. 232 σὺ δ' ἐπ' ἐλευθέραν Leo 233 καὶ διώκεις Ro., ἢ γὰρ ἀδικεῖς Leo, οὐκ ἀφήσεις Leeuw., idem καὶ σὺ γάρ Nicerato dat 234 οὐ δίδως K. 235 δεινόν K., ἔστιν Leo, τύπτομ' Wil. 236 τί — ποήσω Demeae tribuit Leo; πάλιν Jen. 238 σεαυτόν Croe. alii, κάτεχε — σεαυτόν Demeae tribuerunt Leo Wil. 241 cf. Hes. s. v. ἐντεθρίωκεν· ἐνείληκεν, ἐσκεύακεν (cf. 254) 242 sq. ενθαδι μικρον | μετ'εμου p. 243 μικρά Croe. alii, βαιά Croi., βραχύ τι Leeuw., μικρόν — (Νι.) οἴμοι περιπατήσω Sud.; σύλλαβε Ell. Wil., κατάλαβε Leo, ἀνάλαβε Croe. Head. Legr. 244 ειπεμοιλεγον[των p., λεγ. εἰ. μ. Head. alii; Νικήρατε Wil., σὺ πώποτε Head.

τῶν τραγῳδῶν, ὡς γενόμενος [χρυσὸς] ὁ̣ Ζ̣[εὺς] ἐρρύη
διὰ τέγους, κατειργμένην δὲ παῖδ᾽ ἐμοίχευσεν π̣[ά]λ̣α̣ι̣;
(Νι.) εἶτα δὴ τί τοῦτ᾽; (Δη.) ἴσως δεῖ πάντα προσδοκᾶν· σκόπει,
το[ῦ] τ̣έ̣γους εἴ σοι μέρος τι ῥεῖ. (Νι.) τό πλεῖστον. ἀλλὰ τί
τ]οῦτο πρὸς ἐκεῖν᾽ ἐστί; (Δ.) τότε μὲν γίνεθ᾽ ὁ Ζεὺς χρυσίον,
τότε δ᾽ ὕδωρ· ὁρᾷς, ἐκείνου τοὖργόν ἐστιν. ὡς ταχύ
εὕρομεν. (Ν.) καὶ βουκολεῖς με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὐ.
ἀλλὰ χείρων οὐδὲ μικρὸν Ἀκρισίου δήπουθεν εἶ·
εἰ δ᾽ ἐκείνην ἠξίωσε, τήν γε σήν — (Νι.) οἴμοι τάλας.
Μοσχίων ἐσκεύακέν με. (Δη.) λήψεται μέν· μὴ φοβοῦ
τοῦτο. θεῖον, ⟨οἶδ᾽⟩ ἀκριβῶς, ἐστὶ τὸ γεγενημένον.
μυρίους εἰπεῖν ἔχω σοι περιπατοῦντας ἐν μέσῳ
ὄ]ντας ἐκ θεῶν, σὺ δ᾽ οἴει δεινὸν εἶναι τὸ γεγονός.
Χαιρεφῶν πρώτιστος οὗτος, ὃν τρέφους᾽ ἀσύμβολον,
οὐ θεός σοι φαίνετ᾽ εἶναι; (Νι.) φαίνεται· τί γὰρ πάθω;
οὐ μαχοῦμαί σοι διὰ κενῆς. (Δ.) νοῦν ἔχεις Νικήρατε.
Ἀνδροκλῆς δ᾽ ἔτη τοσαῦτα ζῇ, τρέχει, πηδᾷ, πολύ
πράττεται, μέλας περιπατεῖ, λευκὸς οὐκ ἂν ἀποθάνοι,
οὐδ᾽ ἂν εἰ σφάττοι τις αὐτόν. οὗτός ἐστιν οὐ θεός;
ἀλλὰ ταῦτ᾽ εὔχου γ̣ε̣νέσθαι [σ]υμφέροντα, θυμία,
θῦε, τὴ]ν̣ κόρ̣ην μέ[τε]ι̣σ̣[ιν] οὑ̣μὸς υἱὸς αὐτίκα·

246 in fine π̣.λ̣α̣ι̣ Lef., π.τε: Jen. 265 initio lacuna 12 fere litterarum, „librarius propter chartam laesam spatium aliquod

---

245 in charta erat ὁ Ζεὺς χρυσός, χρ. ὁ Ζ. Croe. alii 246 διατουτεγους p., τοῦ induxit Lef.; πάλαι Lef., ποτε Legr. Wil. 248 τοῦ τέγους Wil. 255 θειονδ᾽εστινακριβωστο p., θεῖον, οἶδ᾽ ἀκριβῶς, ἐστί Sud., idem servata particula δ᾽ Matz, θ. δ. ἐστ᾽, ἀ. οἶδα Ellis alii, idem sed pro οἶδα ἴσθι Head. 258 de Chaerephonte parasito cf. Ath. VI 243—244a, IV 164f—165a, XIII 584e 261 Ἀνδροκλῆς inscripta erat comoedia Sophili Ath. III 123e, VI 228b; πηδα corr. ex παιδα p., πηδᾷ Croe. Wil. 264 suppl. Lef. 265 suppl. Leeuw., ad μέτεισιν cf. Alex. fr. 163, 4 K.

ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ [πει]θόμ[ενος ἐ]μ[ο]ὶ ⟨νῦν⟩· νοῦν ἔχει·
εἰ δ' ἐλήφθη τότ' [ἀδικήσα]ς, [μὴ] παροξύ[ν]ο[υ] τ[ὰ νῦν.
(Νι.) τἄνδον εὐτρεπῆ; (Δη.) ποήσω. (Νι.) τὰ παρ' ἐμοὶ δ' [οὐ κωλύει.
(Δη.) κομψὸς εἶ. χάριν δὲ πολλὴν πᾶσι τοῖς θ[εοῖς ἔχω
οὐδὲν εὑρηκὼς ἀληθὲς ὧν τότ' ᾤμη[ν κατανοεῖν.

I₁ (V) Χοροῦ.

Μος. ἐγὼ τότε μὲν ἧς εἶχον αἰτίας μόλι[ς
ἐλεύθερος γενόμενος ἠγάπη[σα] κ[α]ί
τοῦθ' ἱκανὸν εὐτύχημ' ἐμαυτ[ῷ γενόμ]εν[ο]ν
ὑπέλαβον· ὡς δὲ μᾶλλον ἔννο[υς γ]ίνομαι
καὶ λαμβάνω λογισμόν, ἐξέ[στηκα] νῦν
τελέως ἐμαυτοῦ καὶ παρώξυμ[μαι σ]φόδρα,
ἐφ' οἷς μ' ὁ πατὴρ ὑπέλαβεν ἡμαρ[τη]κέναι.
εἰ μὲν καλῶς οὖν εἶχε τὰ περὶ τὴν κόρην,
καὶ μὴ τοσαῦτ' ἦν ἐμποδών, ὅρκος, πόθος,

liberum reliquisse putandus est" Jen., ΙΙΚΟΡΗΝΜΕ..:Ε.. Jen., ΙΑΚΟΡΗΝΜΕ..Σ.. Lef. 266 ...[Σ]ΟΜ....Ω.Ι·ΝΟΥΝΕΧΕΙ· Jen., ΤΟΥ .ΕΣΟΜ...ΙΜ.Ι·Ν.ΥΝΕΧΕΙ Lef. 267 ΤΟΤΕ.ΙΙ.....Ο..ΠΑΡΟΞ..Σ.Τ..... Jen., ΤΟΤΕ......Ο..ΠΑΡΟΞΥ... Lef. 268 :ΠΟΙΙΣΩ.ΤΑ Jen., :ΠΟΗΣΩ.ΤΑ Lef, lacunam ante ΤΑ sufficere puncto geminato vel simplici uterque monet 274 ΩΣΔΕΜΑΛΛΟΝ Jen., .ΣΔΕΜΑΛΛ.Ν Lef.; .ΙΝΟΜΑΙ Jen., ..ΝΟΜΑΙ Lef. K. 276 .ΦΟΔΡΑ Jen., ..ΟΔΡΑ Lef.

---

266 supplementa incerta temptavi, πρᾶος, μετριάζει Sud. 267 τότ(ε) ἀδικήσας vel τότε λυπήσας dub. K., ταράξας Sud., τεκοῦσα μὴ παροξύνου μάτην Leeuw., βραδύνας, νῦν παρέξω πάντ' ἐγώ Wil.; τὰ νῦν dub. K., (N.) πόει | τἄνδον εὐτρεπῆ Sud. 268 δ' οὐ κωλύει Wil., δῆτ' εὐτρεπῆ Leo 269 κομψοσει: p., quae sequuntur Demeae continuavit Leeuw., Nicerato dedit Wil.; θεοῖς ἔχω suppl. Lef. 270 κατανοεῖν Hen., καταλαβεῖν Sud., εἰδέναι Wil., πραγμάτων Leeuw., δυσχερῶν vel δυσκόλων Eit. 271 μόλις K., πάλιν Sud. 272 ἠγάπησα καί Sud., ἠγάπησα δή Lef. 273 γενόμενον Sud., νενομικώς Hous. 274 ἔννους γίγνομαι Nic. Rich. 275 suppl. Le 276 suppl. Ar. alii

χρόνος, cυνήθει᾽, οἷc ἐδουλούμην ἐγώ,
οὐκ ἂν παρόντα γ᾽ αὖτις ᾐτιάcατο
αὐτόν με τοιοῦτ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ ἀποφθαρείc
ἐκ τῆc π̣ό̣λεωc ἂν ἐκποδὼν εἰc Βάκτρα ποι
ἢ Κ̣αρία̣ν διέτριβον αἰχμάζων ἐκεῖ.
νῦν δ᾽ οὐ ποήcω διὰ cὲ Πλαγγὼν φιλτάτη
ἀνδρεῖον οὐδέν· οὐ γὰρ ἔξεcτ᾽, οὐδ᾽ ἐᾶι
ὁ τῆc ἐμῆc νῦν κύριοc γνώμηc Ἔρωc.
οὐ μὴν τ̣απε̣[ι]νῶc οὐδ᾽ ἀγεννῶc παντελῶc
π̣α̣ρ[ορ]ᾶ̣[ν με] δ̣[εῖ] τοῦτ᾽, ἀλλὰ τῷ̣ λόγῳ̣ μόνον,
εἰ μηδ̣ὲν ἄλλ᾽, αὐτὸν φοβῆcαι βούλομαι,
φάcκων ἀπαίρειν· μᾶλλον εἰc τὰ λο̣ιπ̣ὰ γάρ
φυλάξετ̣᾽ αὖτιc μηδὲν εἰc μ᾽ ἀγνωμονεῖν,
ὅταν φέροντα μὴ παρέργωc τοῦτ᾽ ἴδῃ.
ἀλλ᾽ οὑτοcὶ γὰρ εἰc δέοντά μ[ο]ι̣ π̣[άν]υ̣
κ̣α̣ι̣ρὸν πάρεcτιν, ὃν μάλιcτ᾽ ἐβουλ̣ό̣[μ]ην.
(Πα.) νὴ τὸν Δία τὸν μέγιcτον, ἀνόητόν τε καί
εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ᾽ εἰργαcμένοc.
οὐδὲν ἀδικῶν ἔδειcα καὶ τὸν δεcπότην
ἔφυγον. τί δ᾽ ἦν τούτου πεποηκὼc ἄξιον;
καθ᾽ ἓν γὰρ οὑτωcὶ cαφῶc cκεψώμεθ[α·
ὁ τρόφιμοc ἐξήμαρτεν εἰc ἐλευθέρα[ν
κόρην· ἀδικεῖ δήπουθεν οὐδὲν Παρ̣[μένων.
ἐκύηcεν αὕτη· Παρμένων οὐκ α[ἴτιοc.

283 π̣ο̣λεωc Jen., . . λεωc Lef. 284 ηκ.ρια̣ν Lef., ηκ̣α̣ρια̣ν K. 287 τηcε̣μηc Jen., τηc.μηc Lef. K. 289 τ̣α̣πε̣.νωc Jen., τ̣απ. . νωc Lef. 289 πα̣ρ. . α̣ . . . δ̣ . . Jen., de hac lectione dubitat Lef., qui potius legit πορ. . . . . 292 φυλαξε̣τ᾽ Jen., φυλαξ.τ᾽ Lef. K. 295 κ̣α̣ι̣ρον Jen., . . . ρον Lef. K.

---

288 suppl. Croi. 289 παρορᾶν με δεῖ Jen. 294 πάνυ K. Rich. 300—305 ultimas singulorum versuum syllabas suppl. Lef. (303 Croi.)

τὸ παιδάριον εἰcῆλθεν εἰc τὴν οἰκ[ίαν
τὴν ἡμετέραν· ἤνεγκ᾽ ἐκεῖνος, οὐκ [ἐγώ·
τῶν ἔνδον ὡμολόγηκε τοῦτό τιc το[ρῶc.
I_2 (V) τί [Πα]ρμένων ἐνταῦθα πεπόηκεν κακόν;
οὐδέ[ν. τί ο]ὖν οὕτωc ἔφυγεc ἀβέλτερε
καὶ δ[ειλότα]τε; γέλοιον. ἠπείληcέ μοι
ςτίξειν, [ἵνα] μάθῃ [πᾶν]· διαφέρε[ι] δ᾽ οὐδὲ γρῦ
ἀδίκωc [παθεῖν] τοῦτ᾽ ἢ δικαίωc. ἔcτι δέ
π]αντα[χόθε]ν οὐκ ἀcτεῖον. (Μο.) οὗτοc. (Πα.) χαῖρε cύ.
(Μο.) ἀφεὶc ἃ φλυαρεῖc ταῦτα θᾶττον εἴcιθι
εἴcω. (Πα.) τί ποήcων; (Μο.) χλαμύδα κοὶ cπάθην τινά
ἔνεγκέ μοι. (Πα.) cπάθην ἐγώ coι; (Μο.) καὶ ταχύ.
(Πα.) ἐπὶ τί; (Μο.) βάδιζε καὶ cωπῇ τοῦθ᾽ ὅ coι
εἴρηκα πο<ί>ει. (Πα.) τί δὲ τὸ πρᾶγμ᾽; (Μο.) ἢ λήψομαι
ἱμάντα; (Πα.) μηδαμῶc· βαδίζω γ[ά]ρ. (Μο.] [τ]ί οὖν
μέλλειc; — πρόcειcι νῦν ὁ π[α]τήρ· δεήcεται
οὗτοc καταμένειν μου κομιδῇ· δεήcεται
ἄλλωc μέχρι τινόc· δεῖ γάρ· εἶθ᾽ ὅταν δοκῆι,
πε[ι]cθήcομ᾽ αὐτῷ. πιθανὸν εἶναι δεῖ μόνον,

307 ΕΝΤΑΥΘΑ Lef., Ε.ΤΑΥΘΑ K. Jen. 309 ΚΑΙΔ......ΤΕ Jen, ΚΑΙΔ......Ε Lef. 310 Ϲ.ΙΞΕΙΝ...ΜΑΘΗ...·ΔΙΑΦΕΡΕ.Δ᾽ΟΥ[ΔΕ]ΓΡΥ Jen., ϹΤΙΞ (vel Ζ) ΕΙΝ..ΜΑΘΗ...ΔΙΑΦΕΡΕ.....ΕΓΡΥ Lef. 311 ΑΔΙΚωϹ .....Τ Jen. Lef., ΑΔΙΚωϹ......Τ K. 318 Γ.Ρ.ΙΟΥΝ Lef., Γ...ΙΟΥΝ Jen. 319 ΔΕΗϹΗ[ΤΑΙ] Jen., ΔΕΗϹΕ... Lef. 320 ΜΟΥΙΟΜΙΔΗ Jen., ΜΟΥΛΕϹΕΔΗ Lef., qui ΕΔΗ paene certum esse affirmat, ΜΟΥΛΙΘΑΔΙ K. 322 ΔΕΙΜΟΝΟΝ Jen., ΔΕΙ.ΟΝΟΝ Lef.

---

306 τορῶc K., τάλαν Leo, τὸ νῦν Jen., τότε Lef., τὸ πᾶν Rich. 308 εφυγεcουτωc p., οὕτωc ἔφυγεc Head. alii 309 καὶ δειλό-τατε Ar. 310 ἵνα μάθῃ πᾶν Wil., τότ᾽. ἀμαθὴc εἶ· Sud.; δ᾽ οὐδὲ γρῦ Wiebe 311 παθεῖν Ar. Leeuw., ποεῖν Eit. 312 πανταχόθεν Sud., πᾶν ταἰcχρόν Leeuw., πᾶν αἰcχρόν Wil., παντάτοπον K., πάντα τρόπον Sud. 314 ποιηcων p. 317 ειληψομαι p., ἤ (sine signo interrogandi) Leeuw., εἰ Lef., εἶ .λήψομαι Wil. 320 κο-μιδῇ Sud, μοὐνθαδί Leeuw. 321 ἀλλ᾽ ωc p., ἄλλωc Ar. alii

ὅ, μὰ τὸν Διόνυϲον, οὐ δύναμαι ποε̣ῖ̣ν̣ ἐ̣γώ.
τοῦτ' ἔϲτιν· ἐψόφηκε προ[ϊὼν τὴν] θύραν.
(Πα.) ὑϲτερίζειν μοι δοκεῖϲ ϲὺ παντελῶϲ τῶν ἐν̣[θ]ά̣δε
πρα̣γμ[ά]των, εἰδὼ̣ϲ δ' ἀκριβῶϲ οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώϲ
διὰ κενῆϲ ϲαυτὸν ταράττειϲ· εἰ[ϲ]ιὼ̣[ν δ' ε]ἴ[ϲε]ι π[ο]τ̣έ̣.
(Μο.) οὐ φέρειϲ; (Πα.) π̣[ο]ο̣ῦ̣[ϲι] γάρ ϲοι τοὺϲ γάμουϲ, κεράννυται,
θυμίαμ' ἀνάπτεταί ⟨τι⟩ θῦμά θ' Ἡφαίϲτου β̣ί̣α̣ι̣.
(Μο.) οὗτοϲ οὐ φέρειϲ; (Πα.) [ϲ]ὲ γάρ ⟨τοι⟩ περιμένουϲ' οὗτοι πάλαι.
(Μο.) ἐμέ, τί ἐμέ; (Π.) τὴν δ̣ᾶ̣ι̣δα — (Μ.) μέλλειϲ; (Π.) εὐτυχεῖϲ, οὐδὲν κακόν
ἐϲτι̣ ϲοι· θάρρει, τί βούλει; (Μο.) νουθετήϲειϲ μ', εἰπέ μοι,
ἱερ[ό]ϲυλε παῖ; (Πα.) τί π[ο]ιεῖϲ Μοϲχίων; (Μο.) οὐκ εἰϲδραμὼν
θᾶττ]ον ἐξο̣ίϲειϲ ἅ φημι; (Πα.) διακέκομμαι τὸ ϲτόμα.
(Μο.) ἔτι λα]λεῖϲ οὗτοϲ; (Πα.) βαδίζω, νὴ Δί', ἐξεύρηκα δέ
μέγα κ]ακόν. (Μ.) μέλλειϲ; (Π.) ἄγουϲι τοὺϲ γάμουϲ ὄντωϲ. (Μ.) ἴ⟨θι⟩,
ϲπεῦ]ϲ̣ον, ἐξάγγελλέ μοι τι. νῦν πρόϲειϲιν. ἂν δέ μου
μὴ δέη]τ' ἄνδρεϲ καταμένειν, ἀλλ' ἀποργιϲθεὶϲ ἐᾶι
ἀπιένα]ι̣ — τουτὶ γὰρ ἄρτι παρέλιπον — τί δεῖ ποεῖν;

325 ε[ν̣].[α̣]δε Jen., ε̣...δε̣ K. Lef. 326 πρα̣γμ.τω̣ν Jen., πρ.γμ.των Lef. K. 327 ει.ιϲ...ι..ιπ.ιϲ Jen., εμ̣ε...ε̣τ̣'..ο̣ιϲ Lef, ετ̣ι̣ε̣ζ̣...ιπ̣'η̣τει̣ϲ K. 331 την[δ̣α̣ι̣]δα Jen., την..ι̣δα K. Lef. 332 εϲτ̣ιϲοι Jen., εϲτ.ϲο. K. Lef.

324 προϊὼν Leo Sud., προϲιὼν Lef., τὴν θύραν Lef. 325 ἐνθάδε K. alii 327 εἰϲιὼν δ' εἴϲει ποτε Leo, εἴϲιθ' ἱλάϲκου θεούϲ Sud. 328 ποοῦϲι K.; οινοϲκεραν p. (νυται), οἶνοϲ delevit K. 329 θυμίαμ' ἀνάπτεταί τι θῦμα θ' Leo, qui in charta fuisse θυμίαμά τι [θῦ]μά τ' ἀνάπτεται θῦμα τ' Ηφαίϲτου βίαι perspexit, cf. Plaut. Men. 330 330 τοι inser. Leo, δή K., παῖ Hous., καὶ γάρ ϲε Legr., ϲὲ γάρ, ϲέ Sud. 331 δαΐδα K., παῖδα Ar. Leo Sud.; μέλλειϲ Moschioni tribuit Leeuw. 333 ιεροϲυλε: παι p., παῖ Moschioni tribuerunt K. Wil. 334 θᾶττον Lef. 335 ἔτι λαλεῖϲ K. Wil.; in fine εξευρηκατε p., ἐξευρήκατε Leeuw., ἐξεύρηκά τε Lef., ἐξεύρηκα δέ Wil. 336 μέγα κακόν K. Wil., τί τὸ κακόν Croi., φάρμακον Ro.; ἴθι Head., ἰδού K. alii 337 ϲπεῦϲον Ar. Ell. Rich. 338 μὴ δέητ' Head. alii. 339 ἀπιέναι Leeuw. alii

εἰκότ]ω̣c οὐκ ἂν ποήcαι τοῦτ᾽. ἐὰν δέ; πάντα γάρ
γίνε]ται· γέλοιοc ἔcομαι, νὴ Δί᾽, ἀνακάμπτων πάλιν.

340 . . . . . ω̣c K., ... c Lef.

---

340 εἰκότωc Eit., ἀλλ᾽ ἴcωc Legr. Nic. **341** γίνεται Nic. alii

---

Fragmentum aliunde notum.

φέρε τὴν λιβανωτόν· cὺ δ᾽ ἐπίθεc τὸ πῦρ Τρύφη.

Phryn. ecl. p. 187 Lo. = fr. 437 K. λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν. . . .Μένανδροc ἐν τῇ Cαμίᾳ φηcί· τρυφῇ cod., corr. Scaliger.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Personae:

Polemon miles	Moschion adulescens
Sosias Servus	Ostiarius
Glycera virgo	Pataecus senex
Doris ancilla	(Myrrhina matrona)
Ignoratio	(Philinus senex)
Davus servus	

E_1 (V) (Αγν.) αὐτὴ] προθυμηθεῖcα θῆλυ, τὸ δ᾽ ἕτερον
γυναικὶ] δοῦναι πλουcίαι τὴν οἰκίαν
ταύτη]ν̣ κατοικούcηι, δε[ο]μ̣ένη̣ παιδίου.
γέγον]ε δὲ τα[ῦτ᾽· ἐγγε]ν̣ο̣μένων δ᾽ ἐτῶν τινων
καὶ τ]οῦ πολέμου καὶ τῶν Κορινθιακῶν κακῶν
αὐξ]ανομένων ἡ γραῦc ἀπορουμένη cφόδρα,
τεθραμμένηc τῆc παιδόc, ἣν νῦν εἴδετε

3 .....[Ν̣] Jen. ...... Lef. K.; ΔΕΟΜ̣ΕΝΗ Jen., Δ..ΕΝΗ Lef. 4 ΤΑ..᾽....[Τ̣]Α̣ΜΕΝΩΝ Jen., Τ̣Α̣.......ΜΕΝΩΝ Lef., qui pro Τ̣Α̣ legi posse Ν̣Ο̣ testatur

---

1 Ea quae antecedunt, alii aliter restituerunt: ἣ δ᾽ ἀμφοτέρουc ἀνεῖλε, παιδίον | πάλαι Wil. qui ad liberam structuram v. 31 sqq. nos relegat, sed vereor ne πάλαι spatium excedat, τὸ μὲν κατέcχε τῶν διδύμων, τρέφειν τέκνον | αὐτὴ K., κἀνελομένη | διδύμων τὸ μὲν ἐφύλαξε παιδίον τρέφειν | αὐτὴ Sud., τούτων θέλει τὸ μὲν τρέφειν, ἔχειν τέκνον Capps 2 et 3 supplerunt Lef. et Croi. 4 γέγονε Weißmann, ποιεῖ Wil., ἐπόει Leo, cυνέβη Croe; ταῦτ᾽ K., τοῦτ᾽ Croi.; ἐγγενομένων Leo, γενομένων Croi., ἐνιcταμένων Jen. 5 καὶ τοῦ Leo Rich. Wil., cυχνοῦ Croi., δεινοῦ Leeuw., ἀπὸ τοῦ K. 6 suppl. Croi.

ὑμεῖς, ἐραστοῦ γενομένου τε τοῦ σφοδροῦ
τούτου νεανίσκου, γένει Κορινθίου
ὄντος, δίδωσι τὴν κόρην ὡς θυγατέρα
αὑτῆς ἔχειν. ἤδη δ᾽ ἀπειρηκυῖα καί
προορωμένη τοῦ ζῆν καταστροφήν τινα
αὑτῆι παροῦσαν οὐκ ἔκρυψε τὴν τύχην·
λέγει δὲ πρὸς τὴν μεῖραχ᾽, ὡς ἀνείλετο
αὐτήν, ἐν οἷς τε σπαργάνοις δίδωσ᾽ ἅμα·
τὸν ἀγνοούμενόν τ᾽ ἀδελφὸν τ̣ῇ φύσει
φράζει, προνοουμένη τι τῶν ἀνθρωπίνων,
εἴ ποτε δεηθείη βοηθείας τινός,
ὁρῶσα τοῦτον ὄντ᾽ ἀναγκαῖον μόνον
αὐτῇ φυλακήν τε λαμβάνουσα, μή ποτε
δι᾽ ἐμέ τι τὴν Ἄγνοιαν αὐτοῖς συμπέσῃ
ἀκούσιον, πλουτοῦντα καὶ μεθύοντ᾽ ἀεί
ὁρῶσ᾽ ἐκεῖνον, εὐπρεπῆ [δὲ] κα̣[ὶ] νέαν
ταύτην, βέβαιον δ᾽ οὐθὲν ὧι κ̣[ατ]ελείπετο·
αὕτη μὲν οὖν ἀπέθανεν· ὃ δὲ τὴν οἰκίαν
ἐπρίατο ταύτην ὁ στρατιώτης οὐ πάλαι·
ἐν γειτόνων δ᾽ οἰκοῦσα τα̣δελφοῦ τὸ μέν
πρᾶγμ᾽ οὐ μεμήνυκ᾽, οὐδ᾽ ἐκεῖνον βούλεται,
εἶναι δοκοῦντα λαμπρόν, εἰς μεταλλαγήν
ἀγαγεῖν, ὄνασθαι δ᾽ ὧν δέδωκεν ἡ Τύχη.
ἀπὸ ταὐτομάτου δ᾽ ὀφθεῖσ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ θρασυτέρου,
ὥσπερ προείρηκ᾽, ὄντος, ἐπιμελῶς τ᾽ ἀεί
φ̣οιτῶντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔτυχ᾽ ἑσπέρας

11 ΗΔΗ̣ Jen., ΗΔ. Lef. K. 27 Τ̣Α̣ΔΕΛΦΟΥ Jen., Τ.ΔΕΛΦΟΥ Lef. K.

15 διδοῦσ᾽ Croe. Herw. 24 βεβαιονθ᾽ p., δ᾽ Head. Leeuw. 28 μεμενηκεν p., μεμήνυκ᾽ Diels alii 31 υποτουθρασυτερου p., αὐτοῦ Croe. Leeuw., quod propter metrum praeferendum cf. White Class. Phil. IV 159, τούτου Ell. alii

π̣[έ]μ̣πουcά ποι θεράπαιναν· ὡc δ᾽ ἐπὶ ταῖc θύραιc
α[ὐ]τ̣ὴν γενομένην εἶδεν, εὐθὺc προcδραμὼν
E_2 (R) ἐφίλει, περιέβα̣λλ᾽· ἣ δ̣ὲ τῷ προειδέναι
ἀδελφὸν ὄντ᾽ οὐκ ἔφυγε. προcιὼν δ̣᾽ ὁ̣ [coβαρόc
ὁρᾶι· τὰ λοιπὰ δ᾽ αὐτὸc ε̣[ἴ]ρ̣η̣κ̣᾽ ἄντι[κρυc.
ὃ μὲν ᾤχετ᾽ εἰπὼ̣ν ὅτι κατὰ cχολὴν ἰδ̣[εῖν
αὐτὴν ⟨ἔ⟩τι βούλεθ᾽, [ἣ δ᾽] ἐδάκρυ᾽ ἑcτῶcα καί
ὠδύρεθ᾽, ὅτι ταῦτ᾽ οὐκ ἐλευθέρωc ποεῖν
Heid. ἔξεcτιν αὐτῇ. πάντα δ᾽ ἐξεκάετο
ταῦθ᾽ ἕνεκα τοῦ μέλλοντοc, εἰc ὀργὴν ἵνα
οὗτοc ἀφίκητ᾽ — ἐγὼ γὰρ ἦγον οὐ φύcει
τοιοῦτον ὄντα τοῦτον — ἀρχ̣ὴν δ᾽ ἵνα λάβῃ
μηνύcεωc τὰ λοιπά, τούc θ᾽ αὑτῶν ποτε
εὕρωcιν. ὥcτ᾽ εἰ τοῦτ᾽ ἐδυcχέρανέ τιc
ἀτιμίαν τ᾽ ἐνόμιcε, μεταθέcθω πάλιν·
διὰ γὰρ θεοῦ καὶ τὸ κακὸν εἰc ἀγαθὸν ῥέπει
γινόμενον. ἔρρωcθ᾽, εὐμενεῖc τε γενόμενοι
ἡμῖν θεαταὶ καὶ τὰ λοιπὰ cῴζετε.

36 ΒΑ̣ΛΛ᾽ K., Β.ΛΛ Lef. 37 ΠΡΟCΙѠΝΔ̣Ο̣ Lef., ΠΡΟCΙѠΝΔC Jen. 38 ΑΥΤΟCΕ̣. . . .᾽ΑΝΤΙ. . . Lef., ΑΥΤΟC. . . . .᾽ΑΝΤΙ Jen., Α̣ΥΤΟCΕ̣.Ρ̣Η̣Κ̣᾽Α̣Ν ΤΙ. . . . K. 39 ΕΙΠѠΝ̣ Jen., ΕΙΠѠ. Lef. K.; in fine ΪΔ̣ Ri., Reinach, Jen., Ϊ. Lef., qui Δ exstitisse posse concedit 42 ΕΞΕΚΑΕΤΟ C, ΕΞΕΚΑΙΕΤΟ H 43 ΕΙCΟΡΓΗΝΘ᾽ΙΝΑ C, ΕΙCΟΡΓΗΝΙΝΑ H 46 ΤΟΥCΘ᾽ΕΑΥΤ.ѠΝ C, ΤΟΥCΘΑΥΤѠΝ H 47 ΕΔΥCΧΕΡΑΙΝΕ C, ΕΔΥCΧΕΡΑΝΕ H 51 CѠΖΕΤΕ: C, CѠCΑΤΕ H

---

34 π.μποιcα p., πέμπουcα Lef. 35 αὐτήν Leeuw. 37 δ᾽ ὁ coβαρόc Sud., δ᾽ ὁ Πολέμων Lef., δ᾽ ἅτεροc Wil. 38 εἴρηκ᾽ Leo; ἄντικρυc K., ἀρτίωc Leo 39 sq. ἰδεῖν αὐτὴν ἔτι sod. sem. Berol., ἰδεῖν αὐτήν τι̣ Sud., ἰδὼν αὐτήν τι Jen., ἴδοι αὐτήν τι Reinach 44 αφικετ᾽ p., ἀφίκητ᾽ Head.? K. Legr, ἀφίκοιτ᾽ Ar. Croe. alii 45 λαβη C. H., λάβοι Ar. Leeuw. Leo Nic. 48 ευροιεν p., εὕρωcιν Sud. 49 θεούc Eit.

(Cω.) ὁ coβαρὸc ἡμῖν ἀρτίωc καὶ πολεμικόc,
ὁ τὰc γυναῖκαc οὐκ ἐῶν ἔχειν τρίχαc,
κλάει κατακλινείc. κατέλιπον ποούμενον
ἄριcτον αὐτοῖc ἄρτι, καὶ cυνηγμένοι
εἰc ταὐτόν εἰcιν οἱ cυνήθειc, τοῦ φέρειν
αὐτὸν τὸ π[ρ]ᾶγμα ῥᾷον. οὐκ ἔχων δ᾽ ὅπωc
τἀνταῦθ᾽ ἀκο[ύc]ῃ γινόμεν᾽ ἐκπέπομφέ με
ἱμάτιον οἴcοντ᾽ ἐξεπίτηδεc, οὐδὲ ἕν
δεόμενοc ἀλλ᾽ ἢ περιπατεῖν με βούλεται.
(Δω.) ἐγὼ προc[ε]cτῶc᾽ ὄψομαι κεκτημένη.
(Cω.) ἡ Δωρίc. οἷα γέγονεν, ὡc δ᾽ ἐρρωμένη·
ζῶcιν τρόπον τίν᾽, ὡc ἐμοὶ καταφαίνεται,
αὗται. πορεύcομαι δέ. (Δω.) κόψω τὴν θύραν·
οὐδεὶc γὰρ αὐτῶν ἐcτιν ἔξω. δυcτυχὴc
ἥτιc cτρατιώτην ἔλαβεν ἄνδρα· παράνομοι
ἅπαντεc, οὐδὲν πιcτόν. ὦ κεκτημένη
ὡc ἄδικα πάcχειc. παῖδεc. (Cω.) εὐφρανθήcεται
κλάουcαν αὐτὴν πυθόμενοc νῦν· τοῦτο γάρ
ἐβούλετ᾽ αὐτόc. (Δω.) παιδίον, κέλευέ μοι

desunt versus fere 70

54 ΚΑΤΕΛΙΠΟΝΠΟΟΥΜΕΝΟΝ C, ΚΑΤΕΛΑΒΟΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ H 55 ΑΡΤΙ· C, ΓΑΡΤΙ H 58 ΓΙΝΟΜΕΝ᾽ C, ΓΕ...... H 59 ultimus versus fragmenti Heidelbergensis; ΟΙCΟΝΤ᾽ Jen., Ο.ϹΟΝΤ᾽ Lef. 61 ΠΡΟC. CΤΩC᾽ Jen., ΠΡΟC.CΤ.C᾽ Lef. 64 ΑΥΤΑΙ· Jen., punctum non dispexerunt Lef. K.

52 sqq. hos versus et 164—170 non Sosiae sed alii Polemonis speculatori dat Sud. 57 sq. suppl. Lef. 64 κόψω τὴν θύραν schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 860 K. 68 εὐφρανθήcεται — αὐτόc Sosiae dant Lef. Schmidt Leo, quia punctis geminatis saepta sunt haec verba, Doridi continuant Leeuw. alii. fortasse post v. 70 novum fragmentum β_{3-4} inserendum est, vide praefationem; quod si verum est, inter E_2 et β_3 pauci versus, inter β_3 et β_4 fere 20, inter β_4 et J_1, non plus 20 desunt

J_1(V)(Δα.) παῖδες, μεθύοντα μειράκια προσέρχεται
πάμπολλ᾽. ἐπαινῶ διαφόρως κεκτημένην·
εἴσω πρὸς ἡμᾶς εἰσάγει τὴν μείρακα.
τοῦτ᾽ ἔστι μήτηρ. ὁ τρόφιμος ζητητέος.
ἥκειν γὰρ αὐτὸν τὴ[ν] ταχίστην ἐνθάδε
εὔκαιρον εἶναι φαίνεθ᾽, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χοροῦ.

(Μο.) Δᾶε π[ολλ]άκις μὲν ἤδη πρός μ᾽ ἀπήγγελκας λόγους
ο]ὐκ ἀληθεῖς, ἀλλ᾽ ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἶ.
εἰ δὲ καὶ ν[υ]νὶ πλανᾷς με — (Δα.) κρέμασον εὐθύς, εἰ [πλανῶ
τ]ήμερον. (Μο.) λέγεις τί; (Δα.) χρῆσαι πολεμίου τοίνυν [τρόπον
ἂν δ᾽ ἀληθὲς ᾖ καταλάβῃς τ᾽ ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε,
ἃ δ᾽ ἐδίωκες νῦ[ν ἔχ]ῃς σὺ ταῦτα π[ά]ντα Μοσχίων,

72 Π.ΜΠΟΛΛΑ Jen. Lef., ΠΑΜΠΟΛΛΑ K. 74 ΤΡΟΦΙΜΟϹ Jen., ..ΟΦΙΜΟϹ Lef. K. 75 Η]ΚΕΙ[Ν]ΓΑΡ Jen., ΗΚΕΙ.ΓΑΡ Lef.; ΤΗ.ΤΑΧΙϹΤΗΝ Jen., Τ....ΧΙϹΤΗΝ Lef. K. 77 Π...ΑΚΙϹ Jen., Π....ΚΙϹ K. Lef. 79 ΚΑΙΝ.ΝΙ Jen., ΚΑ...ΝΙ Lef. K.; in fine ΕΜ vel ΕΠ Jen., ΕΙ. Lef., ΕΙΠ K. 80 num ante ΗΜΕΡΟΝ littera desit Jen. et Lef. dubitant; ΠΟΛΕΜΙΩ (vel ΟΥ) Jen., ΠΟΛΕΜΙΟΥ Lef. K.; in fine incertissimas umbras litterarum [ΕΜΟΙ] dispicere sibi visus est Jen. 81 Α]Ν Δ᾽ΑΛΗΘΕϹΗΚΑ.ΑΛΑΒΗϹΤ᾽ΕΝΔΟΝΑΥΤΗ. Jen., .ΝΔ᾽ΑΛΗΘΕ.ΗΚ...ΛΑΒΗϹΤ᾽ΕΝ. ΟΝΑ..ΗΝ Lef. 82 ΑΔ᾽ΕΔΙΩΚ[ΕϹΝΥ]..[ΗϹ]ϹΥΤΑΥΤΑΠ.ΝΤΑ Jen., ΑΔ᾽Ε ΔΙΩΚΕ.......ϹϹΥΤΑΥΤΑΠ.ΝΤΑ Lef.

71—73 et 75—76 Doridi dat Leeuw. 72 κεκλημένην Leeuw. 73 υμας p., ἡμᾶς Leo 74 τρόφιμος Lef. 75 ἥκειν Jen.; τὴν ταχίστην Lef. 77 πολλάκις Lef.; ad πρός με cf. Joan. Char. Anecd. Gr. Bek. p. 1154 = fr. 978 K. 78 ἀλλ᾽ — ἐχθρός schol. Ar. Ran. 280 = fr. 875 K. 79 καὶ νυνί Lef.; εἰ πλανῶ K. Leo, ἐμὲ λαβών Sud. 80 τρόπον Croe. K., πολεμίῳ — ἐμοί Jen. 81 ἂν δ᾽ ἀληθὲς ᾖ Wil. Schmidt; καταλάβῃς Leo Leeuw. Sud.; ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε Leo 82 ἃ δ᾽ ἐδίωκες Leo; νῦν ἔχῃς Schmidt; πάντα Leo alii

καὶ πεπείκ̣ω τὴ̣ν μὲν ἐ̣λθεῖν δεῦρ' ἀναλώcας λ̣ό̣γ̣ο̣υ̣ς̣
μυρίους, τὴν cὴ̣[ν δὲ] μητέρ' ὑ̣[ποδ]έ̣[χ]εcθαι καὶ ποε̣ῖ̣ν̣
πάνθ' ἅ coι δοκεῖ—τίc ἔcομ[αι; (Μο.) τί]ς̣ βίος μάλιcτ̣[α coι
Δᾶε, τῶν πάντων ἀρέcκει; (Δα.) τ̣[οῦ]τ' ἐπιβλεφ̣θ̣ή[cεται.
(Μο.) ἆρα τὸ μυλωθ̣ρεῖ̣ν̣ κράτιcτον; (Δα.) ε̣ἰc μυλώνι̣[ον δοκεῖ
οὑτοcὶ φερόμενος ἥ̣[κει]ν̣. (Μο.) μηδὲν ο̣[ὖν] τ̣εχνη̣[τέον.
βούλομαι δὲ προcτάτην cε πραγμάτων Ἑλλη̣ν̣ι̣κ̣[ῶ]ν̣
καὶ διοικητ[ὴ]ν cτρ̣ατ̣οπέδων̣. . . . . [ποεῖν.
ε̣[ἴ cε] μ̣ὴ cφά[τ]τουcιν εὐθύc, ἀ̣λ̣[λ'] ἔχ̣ε̣ι̣ς̣. . . . . .
ἄλλο. . . . . ἐ̣κλ̣έγ̣ο̣υ̣· [βούλ]ει λαβε̣ῖ̣[ν

83 ΚΑΙΠΕΠΕΙΚ̣Ω̣ΤΗ[Ν̣] Jen., ΚΑΙΠΕΠΕΙΚ.Τ̣Η̣. Lef. 85 Ϲ̣ΒΙΟϹΜΑΛΙϹΘ̣' [Ο̣Ρ̣. vel ΜΑΛΙϹΤ̣. . . . Jen., .ΒΙΟϹΜΑΛΙϹΘ'. . . Lef. K. 86 Α̣ΡΕϹΚ̣ΕΙ: .Ι. . ΙΕΓ̣ΙΒΛΕΨϹ. . . . Jen., ΑΡΕϹΚΕΙϹ̣. . . .ΕΠ̣.ΒΛΕΦΟ̣. . . . Lef., ΑΡΕϹΚΕΙϹ. . . . ΕΠΙ̇ΒΛΕΦ̣.Υ. . . K. 87 :.Ι̣Ϲ̣ΜΥΛΩΝΙ̣Λ. .Ι. . Jen., :Κ̣.Ϲ̣Μ̣Υ̣Χ̣Ε̣. . . Lef., :ΕΙϹ. .Λ̣. . . . . . . K. 88 Ο̣ΥΤΟϹ: vel Α̣ΥΤΟϹ: Jen., ΟΥΤΟϹ: Lef., ΟΥΤΟϹΙ K., Η. .Ν.ΜΗΔϹΜΟ̣.[Τ̣]ΕΧΝ[Η̣Ν̣]. .Γ Jen., Η. . .: ΜΗΔΕΝ. . .Ε̣Χ̣Ν̣. . . . Lef., ΗΜ. .ΜΗΔΕ̣Ν̣. . . .Κ̣Ν̣. . . . K. 89 ΕΛΛΗ̣. .Κ̣.Ν̣ Jen., ΕΛΛΗΝ̣Ι̣Κ̣. . Ricci, Ε. . . . Lef. 90 ΠΕΔΩΛ: . . .Ε̣Δ̣Ε̣. . . . . dub. Jen., Π̣Ε̣Δ̣Ω̣Ν̣ . . . . . .Ε̣. Lef. 91 Ϲ. .Λ̣Λ̣Η̣ϹΦΑ̣.ΤΟΥϹΙΝϹΥΘΥϹΑ. .ΕΧΗ̣ϹΛΟ.Ω̣. . . . Jen., Ο̣ . . . . .Φ̣Α.ΤΟΥϹΙΝ̣ΕΥΘΥϹΑ. . .ΧΗ̣.ΔΡ. . . Lef., Ο̣. . . . .ΠΕ̣Φ̣ΡΑ.ΤΟΥϹΙΝΕΥ ΘΥϹΑΛ̣ ΕΧΕΙϹ̣Δ̣Ρ̣ΑΜΕ̣Ι̣Ν̣ K. 92 Α̣ΛΛΟΛΙ. .Ν̣Κ̣. .ΙΕΚΛΟΙ. . .ϹΚΛϹ̣ΓϹ̣Ι̣. . . .ΕΙΛΑ ΒΕΙ̣Ι Jen., ΑΛΛΑΜ̣Α̣Ι̣. . . . . . .ΕΚΔΟΙΗ̣Ϲ̣ΕΚΛ̣.Ϲ. . . . . . .Λ̣. . Lef., ΑΛΛΟ̣. . . . . :ΕΚΔ̣ΟΙΗϹΕΚΛ. .ϹΥ.ΑΝϹ̣.ΛΩϹ̣ K.

---

83 πεπείκω τήν Schmidt; ἐλθεῖν K.; λόγουc Leo Sud., cf. Aristaen. Ep. 1, 4 ἀλλὰ καὶ πέπεικα ταχύ, οὐ χρόνον μακρὸν οὐ λόγον πολὺν ἀναλώcας 84 suppl. K. 85 απαντα p., πάνθ' — ἔcομαι Croe. alii; τίc Leo, cύμβιοc Ro.; μάλιcτά coι Jen., μάλιcθ' ὅρα Wil., ὅλωc Ar., ὅτι Leo 86 τοῦτ' Jen.; ἐπιβλεφθήcεται Schmidt, (qui iam praefert τί ποτ'; ἐπιβλέψω, φέρε), coί; φέρ' ἐπιβλεψώμεθα Ar. 87 suppl. K., (Μο.) εἰc μυλῶν' ἱμείρεται Schmidt 88 ἥκειν vel ἡμῖν Jen., ἡμῖν Leo; οὖν τεχνητέον K., μηδαμῶc τέχνην dub. Jen., idem addito λέγε Schmidt 89 Ἑλληνικῶν Ri. 90 διοικητήν K., cτρατοπέδων Jen., versus fort. suppleri potest Δᾶε βαcιλικῶν ποεῖν 91 εἴ cε μή Wil., cφάττουcιν Jen., οὐκ ἀποcφάττουcιν Sud., οὔτε βοῦc cφάττουcιν οὔθ' ὗc Schmidt; ἀλλ' ἔχειc λιμῷ θανεῖν Sud., λιμαλέοc ὅπωc θάνω Schmidt 92 ἐκλέγου K. Schmidt; βούλει λαβεῖν Schmidt, Schuster

ἑπ̣τὰ. . . . .[ο]υ̣ τάλαντα; (Δα.) παντοπωλεῖν ϲ̣[υμφέρει
Μοϲχίων ἢ [τυρ]οπ[ω]λεῖν ἐ̣[ν ἀ]γορᾷ καθ̣ημ̣έν̣ον. (365)
ὀμνύω νὴ̣ [Δία πρέπει μοι] π[λου]ϲίωι καθεϲ̣[τάναι
ϲύ̣ τ' ἐμὲ ταῦτ' ἐ̣. . . . . .μ̣ᾶλλον (Μο.) ἀν. . . . .
ε̣ἰ δὲ κ[α]ὶ . . . .[μ]ό̣λιϲ εὖ. . . . . .
γραῦϲ. (Δα.) τὸ γαϲτρίζεϲθ' ἀρέϲκει [δ]έϲ[ποτ'· εἶναι δ' ἄξιοϲ
φήμ̣', ἐφ' οἷϲ εἴρηκα̣ τούτοιϲ. (Μο.) μὰ [Δία παῖ ϲύγ' οὐκ ἄφρων
ἦϲθαϲ, ἀλλὰ τυροπώλει καὶ τα̣. . ι. . . . . (371)
(Δα.) τ]αῦτα μὲν̣ [δ]ή, φ[α]ϲίν, εὔχθω· δ. . . . .
ο]ἰκίαν, ἀν. . .ν, τρόφιμε. (Μο.) δεῖ μ̣. . . . . .
ἐ[μέ γε] παραμυθεῖϲ̣θ̣' ἐ̣[κεί]ν[ην τὴν τάλαιναν γενομένην

93 ΕΠ̣ΤΑϹ̣Ι̣Ι̣ . . . .Ω̣ Jen., Ε̣. .Α̣. . . .Ϲ̣. .Υ Lef., Ε̣.ΤΑ. . .Ϲ. .Υ K.; in fine .Ο̣. . . . Jen., Ϲ'. Ε̣. . . . Ri. K., nihil dispexit Lef. 94 Η̣. . . ΟΠ̣.ΛΕΙΝΕ̣. .ΓΟΡΑΚΑΘ̣ΗΜ̣Ε[Ν̣Ο̣]Ν dub. Jen., ...ΟΠ. .ΕΙΝϹ̣. ΓΟΡΑΚΑϹ̣ΗΜ. . . Lef. 95 Ϲ.ΝΥΩΝ. Jen., ΟΜΝΥΩΝ. Lef., ΟΜΝΥΩΝΗ̣ K.; Π̣. .ΑϹ̣ΙΩΙΚΑΘΕϹ̣ Jen., ...ϹΙΩΙΚΑΘΕϹ̣ Lef. 96 . .ΤΕΜ̣ΕΤΑΥΤϹ Jen., . .ΤΕΜΕΤΑΥΤ. Lef., ϹΥ̣Τ'ΕΜΕΤΑΥΤ'Ε K. 97 ϹΙΔΕΚ.Ι. . ΙΙΓΕ.ΝϹ̣. . .ΜΕΛ. . . . . . .Ο̣ΛΙϹΕΥ Jen., Ε̣ΙΔΕΚ.Ι̣Ν̣ . Η̣ΓΕΝ̣. . .Μ̣ΕΛ̣. . . . . .Λ̣ΙϹ̣ΕΥ Lef. 98 :ΤΟΓΑϹΤΡΙΖΕϹΘ' ΑΡΕϹ̣ΚΕΙ.ΕϹ. . . Jen., :ΤΟΙΑϹΤΡΙ̣ΖΕϹΘΑΡΕϹΚΕ. .Ε. . . . Lef. 99 ΦΗ̣Μ' Jen., . .Μ' Lef.; in fine .ΜΑ Jen., :ΜΑ̣ Lef. 100 in fine ΤΑ̣.Ι Jen., Τ̣Α̣. .Ι̣ Lef. 101 .ΑΥΤΑΜΕΛ. . .Φ.ϹΙΝϹΥΧ̣Ο̣Ω·Δ Jen., .Α̣ΥΤΑΜΕΝ̣. .Η̣Φ. ϹΙΝΕΥΧΟ̣Ω·Δ Lef. 102 .ΙΚΙΑΝΑΝ. . .Ν Jen., .Ι̣ΚΙΑΝΑΝΕ̣. .Ν̣ Lef.; :Λ̣ΕΙΙ.Ι Jen., :. .ΕΙ̣Ν̣. Lef. 103 Ε. . . . .ΠΑ̣ΡΑΜΥΘΕΙϹ̣Θ̣Α̣. . .Ν Jen., Ε. . . .ΠΑ̣ΡΑΜΥΘΕ. . . . . . . .Ν Lef., Ε. . . . .ΠΑ̣ΡΑΜΥΘΕΙ. . . . . . . K.

93 ἑπτὰ χρυϲίου Wil., sed vestigia a Jensenio dispecta obstant, ϲηϲάμου dub. K., ἕπτ' ἐπὶ δανείῳ Schmidt; ϲυμφέρει K. 94 optime suppl. Jen. 95 Δία — πλουϲίῳ K.; καθεϲτάναι Sud. 96 ϲύ γε μετ' αὐτῶν μακάριοϲ ζῇ μᾶλλον. (Μο.) ἀνανεύειϲ ἀεί· Schmidt 97 εἰ δὲ καίK.; μόλιϲ K., δ μόλιϲ εὑρ- Sud. 98 suppl. Sud., ἀρέϲκειν ἐϲ τρὶϲ ἐμὲ καθ' ἡμέραν Ar. 99 μὰ Δία K.; παῖ — ἄφρων Herw., Δᾶ' οὐκ ἐμπόρῳ Sud., Δᾶ' οὐ μέγα φρονῶν Schmidt 100 καὶ τελώνει προϲφερὴϲ Sud., καὶ ταπεινῶϲ πίμπλαϲο Schmidt 101 μὲν δὴ φαϲίν Sud., φηϲίν Lef., εὔχθω τάδε γενέϲθαι ϲύμφορα Leo, διά ϲ' ἐκείνη δηλαδὴ οἰκίαν ἀπέλιπε Sud. 102 οἰκίαν K.; δειματουμένην πρέπει Sud. 103 ἐμέ γε — ἐκείνην Sud.; τὴν — γενομένην K., ὅϲα πέπονθεν οὖϲ' ἔτι Sud.

J$_2$(R) ἐπὶ θεοῖϲ ἐχθρῷ πτεροφόρᾳ χιλιάρχῳ. (Δα.) καὶ μάλα.
(Μο.) εἰϲιὼν δέ μοι cὺ Δᾶε τῶν ὅλων κατάϲκοποϲ
πραγμάτων γενοῦ, τί ποιεῖ, π[οῦ ᾿]ϲ̣τιν ἡ μήτηρ, ἐμέ
εἰϲ τὸ προϲδοκᾶν ἔχουϲι πῶϲ· τὸ τοιουτὶ μέροϲ
οὐκ ἀκριβῶϲ δεῖ φρ[άϲαι] ϲοι· κομψὸϲ εἶ. (Δα.) πορεύϲομ̣αι.
(Μο.) περιπατῶν δὲ προϲμε̣ν̣ῶ ϲε πρόϲθε̣ τῶν θ̣υρῶν [ἐγώ. —
ἀλλ᾿ ἔδειξεν μέν τι τοι[ο]ῦθ᾿, ὡϲ προϲῆλθ̣ο̣ν̣ ἑ̣[ϲπ]έραϲ,
προϲδραμόντ᾿ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ περιβαλο̣[ῦ]ϲ᾿ ἐ[ξή]τ̣αϲε.
οὐκ ἀηδήϲ, ὡϲ ἔοι[κε]ν, εἴμ᾿ ἰδεῖν οὐδ᾿ ἐντ[υχεῖν,
οἴομαι, μὰ τὴν ᾿Αθηνᾶν, ἀλλ᾿ ἑταίρ[α]ι̣ϲ̣ [προϲφι]λ̣[ή]ϲ·
τὴν δ᾿ ᾿Αδράϲτειαν μάλιϲτα νῦν ἄρ̣[αρε προϲ]κ̣υ̣[νεῖ]ν.
(Δα.) Μοϲχίων ἡ μὲν λέλουται καὶ κάθηται. (Μο.) φιλτάτη.
(Δα.) ἡ δὲ μήτηρ ϲου διοικεῖ περιπατ̣[ο]ῦ̣ϲ᾿ οὐκ οἶδ᾿ ὅ τι.
εὐτρεπὲϲ δ᾿ ἄριϲτόν ἐϲτ⟨ιν⟩, ἐκ δὲ τῶν πο[ο]υμένω[ν
περιμένειν δοκοῦϲί μο̣ί̣ [ϲ]ε. (Μο.) καὶ π̣ά̣λαι γ̣ὰ̣ρ̣ ἐ̣π̣[ιμένων
εἴμ᾿ ἀηδήϲ. ⟨ε⟩ἶπαϲ αὐ[τ]αῖϲ [ἄ]ρ̣[α π]α̣ρ[ό]ντα μ᾿ ἐνθάθ᾿; (Δ.) οὐκ.

108 :ΠΟΡΕΥϹ . . ΑΙ: Lef., :ΠΟΡΕΥϹΟΜ̣ΑΙ K. 109 ΠΡΟϹΜ[Ε̣Ν̣]Ω̣ϹΕΠΡΟϹ Θ[Ε̣] Jen., ΠΡΟϹΜ . . ΩϹΕΠΡΟϹΘ . . K. Lef.; post Θ̣ΥΡΩΝ̣ · nihil dispexerunt Jen. Lef., ego .Γ̣Ω legere mihi visus sum 111 Ε . . . . Ϲ̣Ε Jen. Lef., Ε . . . Τ̣Α̣Ϲ̣Ε vel Ρ̣Α̣Ϲ̣Ε K. 112 ΕΝ̣Τ̣ . . . . Jen., Lef., ΕΝΤ . . . Ν̣ K 113 ΕΤΑΙΡ . Ι̣ . . . . Jen., ΕΤΑΙ̣Ρ̣ . . . . Lef., ΕΤΑΙΡ . Ι̣Ϲ̣ . . . . . Λ̣ . Ϲ · K. 114 ΑΡ . . . . Ν Jen., ΑΡ lacuna 10—12 litterarum Ν: Lef., ΑΡ . . . . Κ̣Υ̣ . . . Ν K. 116 ΠΕΡΙΠΑ . . . Ϲ᾿ Lef., ΠΕΡΙΠΑΤ̣ . Υ̣Ϲ᾿ K. 118 ΜΟ̣Ι̣ . Ε : ΚΑ̣ΙΠϹΛΑ̣Ι̣ΓΑ̣ΡϹΙ̣Ι Jen., Μ᾿ . . Ε : ΚΑ̣Ι̣Π . ΛΑΙ . . Ε̣ . Lef. 119 · ΙΠΑΙ ϹΑΥ . Α̣ΙϹ . Ι̣ . . Α̣Ρ . ΝΤΑΜΕΝΘΑΔϹ̣ Jen., . ΙΠΑΙϹΑΥ . ΑΙϹ . . . Α̣Ρ̣ . ΝΤΑΜ᾿ΕΝΘΑΔΕ Lef.

---

104 πτεροφόρῳ multi, sed cf. Mayser Gramm. der griech. Pap. 423 106 suppl. Lef. 109 ⟨Δᾶε⟩ πρόϲθε Jen. 111 ἐξήταϲε K., ἔμ᾿ ἔφθαϲε Sud., ἐβάϲταϲε Wil., ἐπέϲπαϲε Leo 112 ἐντυχεῖν Ar. Head. Leeuw. 113 προϲφιλήϲ Sud. 114 ἄραρε Wil.; προϲκυνεῖν Head. Wil., ἄρ᾿ ἐξιλαϲτέον Sud. 116 sq. suppl. Lef. 117 εϲτ᾿ εκ p. 118 ϲε Legr. Leo; καὶ πάλαι γάρ Jen.; ἐπιμένων K., κἀπολοίμην αὐτίκ᾿ εἰ Sud., καὶ πάλαι μένων ἐγώ Wil.; οὐκ e versu sequenti transposuit Ro. 119 ουκειμ᾿ p.; ιπαιϲ p., εἶπαϲ Leo; ἄρα Sud., καί Leo; παρόντα Sud.; οὐκ ab initio ad finem transposuit Wil.

(Μο.) ἄ̣[γε] δὲ νῦν τουτὶ λ̣έγ᾽ ἐλ[θ]ών. (Δα.) ὡς ὁρᾷς ἀναστρέφω̣.
(Μο.) ἡ μὲν αἰςχ̣[υν]ε̣[ῖτ᾽, ἐ]πειδὰν εἰςί̣ωμεν, δηλαδή,
παρ̣ακαλύ̣ψ[εταί τ᾽, ἔ]θ̣[ο]ς γὰρ τ̣α̣ῦτ̣α̣· τὴν δὲ μητέρα
εἰςιόντ᾽ εὐθ̣ὺ̣ς̣ φιλῆςαι δεῖ μ᾽, ἀνακτήςαςθ᾽ ὅλως,
εἰς τὸ κολακεύειν τραπέςθαι, ζῆν τε πρὸς ταύτην ἁπλῶς·
ὡς γὰρ οἰκείῳ κέχρηται τῷ παρόντι πράγματι.
ἀλλὰ τὴν θύραν ψοφεῖ τις ἐξιών. τί τοῦτο παῖ,
ὡς ὀκνηρῶς μοι προςέρχε̣[ι] Δᾶε; (Δα.) ναὶ μὰ τὸν Δία,
πάνυ γὰρ ἀτόπως. ὡς γὰρ ἐλθὼν ε̣ἶπα πρὸς τὴν μητέρα,
ὅτι πάρει „μηθὲν ἔτι τούτων“, φης[ί, „πῶς δ᾽ ἀ]κήκοεν;
ἢ cὺ λελάληκας πρὸς αὐτ[όν], ὅτι φοβηθεῖς᾽ ἐνθάδε
κα]τ̣απέφευγ᾽ αὔ[τ]η πρ̣[ὸς ἡμᾶς“; πάνυ] γ̣ε „μὴ ὥρας cύ γε“,
φή]ς᾽ „ἴκοι᾽, ἀλ̣λ᾽ [ἐκφθάρηθι κα]ὶ̣ βά[δι]ζε παιδίον
ἐ]κποδών.“ (Μο.) [μηδὲν λέγ᾽] ἄ̣λλ[ο], π̣άντ᾽ ἀ̣[ν]ήρπαςτ᾽ ἐκ μέςου.
(Δα.) οὐ c]φ̣ό̣δρ᾽ [ἤκ]ουςεν πάροντά c᾽ ἡδέ̣[ως]. (Μο.) μαςτιγία,

120 C . ΕΔΙ ΝΥΝΤ̣ΟΙ . ΥΝ̣ . ΕΓ᾽ΕΛ . Ω̣Ν: Jen., . . ΕΔΕΙ̣ΝΥΝΤΟΙ . ΥΤ̣Ο̣ . ΕΓ᾽ΕΛ . Ω̣Ν̣: Lef., . . ΕΔΕΝΥΝΤ̣ΟΙ . ΥΤ̣Ο̣Λ̣ΕΓ᾽ΕΛ . ΩΝ: K. **121** ΗΜΕΝΑΙCΧ̣ . . Ε̣ . . . Π̣ΕΙΔ[Α̣Ν̣] Jen., ΗΜΕΝΑ̣ΙCΧ̣ . . . . . . ΠΕΙΔΑΝ Lef. **122** ΠΑΙ̣ΑΚΑ̣ΛΥ̣ . . . . C̣ . CΓΑΡΤΑ̣Υ Τ̣[Α̣]· Jen., Π̣ΑΡ̣ΑΚΑΛΥ̣Ψ̣ . . . C̣ . . C̣Γ̣ΑΡΤ̣ . ΥΤ̣Ι̣ · Lef. **123** ΑΝΑΚΤΗCΑCΘ᾽ Jen., ΑΝ . ΚΤΗCΑCΘ᾽ Lef. K. **124** ΤΡΑΠΕCΘΑΙ Jen., potius ΤΡΕΠΕCΘΑΙ Lef. **128** ΕΛΘΩ̣Ν̣ Jen., ΕΛΘ . Ν Lef. **135** . ΚΠΟ̣ΔΩΝ . . . . Α̣ΛΛ . Π̣ΑΝΤ᾽C . ΗΡΠΑCΤ᾽ Jen., . . ΠΑΔΩΝ . . . . Λ̣ . ΠΑΝΤ᾽C̣ . ΗΡΠΑCΤ᾽ Lef., . ΚΠΟΔΩΝ . . . . Χ̣ . Ν̣ΑΝΤ᾽Α̣ . ΗΡΠΑCΤ᾽ K. **134** . . . . Ο̣ΔΡ᾽ . . Ο̣ΤΑ̣Ν Jen., . . . Φ̣Ο̣ΔΡ᾽ . . ΟΥCΕΝ Lef.

---

120 ἄγε δέ K.; τουτί K., τοίνυν Jen., τοῦτο νῦν Wil. **121** αἰςχυνεῖτ᾽; Sud. ἐπειδὰν εἰςίωμεν Jen. **122** παρακαλύψεταί τ᾽ ἔθος K., cf. Aristaen. II 2 cὺ δέ με θεωροῦντά ϲε κατιδοῦϲα, τοῦτο δὴ τὸ cύνηθες ὑμῖν ταῖς ἐλευθέραις, ἠρέμα παρεκαλύψω **125** οικειως p., οἰκείῳ Sud. **128** ἄτοπον Sud., ἄτοφ᾽· ὡς γὰρ παρελθεν θών Wil., ὡς παρελθών Hous. **129** μηκετι p.; φηςί, πῶς δ᾽ Sud., φηςίν, ἆρ᾽ K., φηςὶν ἤδ᾽ Leo **130** ηκαιςυ p., ἢ cύ Croe. alii, καὶ cύ Leeuw., ἤ οὐ cύ Sud. Wil., ἢ καί Lef. **131** αὕτη πρὸς ἡμᾶς Housm. Sud.; πάνυ γε Hous., εὖγε Sud. **132** φήϲ᾽ Head. Wil.; ἐκφθάρηθι καί Sud., ὡς τάχιςτα νῦν K., ἐς φθόρον cὺ νῦν Capps **133** suppl. K. **134** suppl. Sud.

καταʼ]γε[λᾷ]c ἐμοί. (Δα.) γέλοιον. ἡ μὲν οὖν μήτηρ — (Μο.) τί φῄc;
ἢ φυγεῖν ἄ]κουcαν αὐτὴν, ἢ τί πρᾶγμ'; οὐχ ἕνεκ' ἐμοῦ
ἄντικρυ]c πέπεικαc ἐλθεῖν πρόc μ'; (Δα.) ἐγὼ δ' εἴρηκά coι,
ὡc πέπει]κ' ἐλθεῖν ἐκείνην; μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ μὲν οὐ.
(Μο.) πολλαχο]ῦ δο[κεῖc c]οφῶc μου πολὺ καταψεύδεcθ' [ἄγαν·
οὐ cὺ καὶ τὴν μητέρ' αὐτὸ]c ταῦτα cυμπε[π]ε[ικ]έναι
I$_3$ (R) ἀρτίωc ἔφηcθα, ταύτην ἐνθάδ' ὑποδέξαcθ' ἐμοῦ
ἕνεκα; Δα. τοῦθ', ὁρᾷc, ἔφην· ναί, μνημονεύω. (Μο.) καὶ δοκεῖν
ἕνεκ' ἐμοῦ coι τ[ο]ῦτο πράττειν; Δα. οὐκ ἔχω τουτὶ φράcαι,
ἀλλ' ἔγωγ' ἔπειθον. Μοcχ. εἶεν· δεῦρο δὴ βάδιζε. Δα. ποῖ;
(Μο.) μὴ μακράν, εἴcει. (Δα.) τὸ δεῖνα, Μοcχίων ἐγὼ τότε —
μ[ικ]ρ[ὸ]ν ἔτι μεῖνον. (Μ.) φλυαρεῖc πρόc με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀcκληπιόν,

135 ....‾c..CAIMOI: Jen., ...CAIMOI Lef. 136 ....KOY CANAY[T].N.TI Jen., ...KOYCANAYTHNHTI Lef. 137......CΠΕ ΠΕΙΚΑC Jen., ...C.ΕΠΕΙΚΑC K., Lef. 138 ......K' Lef., ...K' K.; ΕΚΕΙ..Ν Lef., ΕΚΕΙΝΗΝ K. 139 ....ΥΔΟ.. ΟΦ.Ω.ΜΟΥΠC.ΥΚΑΤΑΨΕΥΔΕCΘ.‾.. Jen., ...ΥΔΟ..ΟΦ ΩΜΟΥΠΟΛΥ ΚΑΤΑΨΕΥΔΕC.... Lef. 140 lac. 9 litt. ι lac. 9 litt. CΤΑΥΤΑCΥΜΠC. Ε..ΕΝΑΙ Jen., lac. 16 litt. CΤΑΥΤΑCΥΜΠΕ.....ΝΑΙ Lef. 141 ΑΡ.ΙΩC Lef., ΑΡΤΙΩC K.; notae in margine dextro ascriptae vv. 141 Δα, 143 ΔC Jen., .C Lef., 144 ΔΑ paullo pallidiore atramento a manu altera additae esse videntur Jen. Lef. 145 Μ[Η]ΜΑΚΡΑΝ Jen., Μ.ΜΑΚΡΑΝ Lef.

---

135 καταγελᾷc ἐμοί dub. K., idem olim (Δα.) οὐ πέπειcαι μοι; ἀπολόγηcαί μοι Schmidt, ἆρα γελάcαι μοι Capps, τοῦτο φῆcαι Leo, idem τοῦτο — γέλοιον continuavit Moschioni ἡ — μήτηρ tribuit Davo 136 ἢ φυγεῖν ἄκουcαν K., cf. v. 130 sq., ἄλλο τι διοικοῦcαν Wil., τόδε ποῇc' ἄκουcαν Leo, utrumque supplementum nimis longum est; ἢ τί Jen. 137 ἄντικρυc K., cὺ δὲ τόθ' ὡc Leo, cὺ μιάρ' ὡc Wil., (Δα.) τί cὺ λέγειc; Sud. 138 ὡc πέπεικ' K., cοῦ γ' ἕκενεν Wil., ὅτι πέπεικ' Sud. 139 Leonis supplementa retinui, quamquam ad novas Jenseni et Lefeburi lectiones minus bene quadrant 140 οὐ cύ K., νῦν γε μὴν τὴν μητέρ' αὐτόc Sud., ὅc γε καὶ τὴν μητέρ' αὐτόc Leo; cυμπεπεικέναι Leeuw. Sud. 142 δοκεῖ Wil. 144 in fine παῖ Sud. 145 μὴ μακράν K. 146 suppl. Jen.

οὐ[κ ἔγ]ω̣γ̣', ἐ̣ὰν ἀκούϲῃϲ. τυχὸν ἴϲωϲ οὐ βούλεται
μ' [ἐκφρ]ά[ϲ]α̣ι ϲ' ἐξ ἐπιδρομῆϲ ταῦθ' ὡϲ ἔτυχεν, ἀλλ' ἀξιοῖ
π[ρὶν τάδ'] εἰδέναι ϲ' ἀκοῦϲα[ι] τὰ παρὰ ϲοῦ γ[ε,] νὴ Δία.
ο̣ὐ̣ [γὰρ ὡϲ] α̣ὐ̣[λ]η̣τρὶϲ οὐδ' ὡϲ πορνίδιον τριϲάθλιον
ἦλθε. (Μο.) νῦν δοκ]εῖϲ λέγειν μοι Δᾶέ τι πάλιν. (Δα.) δοκ̣ί̣[μαϲον·
οἶδ' ὁπ]οῖ[όν ἐ]ϲτιν, οἶμαι· καταλέλοιπεν οἰκίαν,
ο̣ὐ̣ φλ̣υαρ[ῶ, ⟨τόν⟩ τ'] ἐραϲτήν, εἰ ϲὺ τρεῖϲ ἢ τέτταραϲ
ἡ̣]μέραϲ ἄπει, προϲέξει ϲοί τιϲ. ἀνεκοινοῦτό μοι
το]ῦτ'· ἀ̣κοῦϲαι γάρ ϲ[ε δ]εῖ νῦν. (Μο.) ποῦ ϲε δήϲαϲ καταλ̣ί̣π̣[ω
Δ]ᾶ̣ε; περιπατεῖ[ν πο]ε̣ῖ̣ϲ̣ με περίπ̣[α]τον π[ο]λύν τινα.
ἀρτίωϲ μὲν οὐκ̣ [ἀλ]ηθέϲ, ν̣[ῦ]ν δ̣ὲ λελάλ̣[η]καϲ πάλιν.
(Δα.) οὐκ ἐᾷϲ φρονεῖν μ̣[ε] θορυβ[ῶν, με]τ̣α̣β̣α̣λοῦ τρόπον τινά

148 Μ . . . Α . C (vel Ε, Α) ΙC Jen., Μ . . . . Α . . ΙC Lef. 149 Π . . . . ΕΙΔΕΝΑΙ Jen., Π . . . . ΕΙΔΕΝΑΙ Lef. K. 150 CΙ . . . . Τ . ΙC Jen., ... ΑΥ . ΗΤΡΙC Lef. 151 : ΔΟ . . Lef., ΔΟΚΙ K. 152 . . . . . ΟΙ . . . C . ΙΝ Jen., ... ΟΙ . . . ΤΙΝ Lef. 153 ΟΙ . ΛΥΑΡ . . . ΕΡΑCΤΗΝ Jen., ΟΥΦΛΥΑΡ . . . ΕΡΑCΤΗΝ Lef. 154 . [Μ]ΕΡΑCΒΟ . ΛΕΙ Jen., . . ΕΡΑCΒΟ . ΛΕΙ K. Lef. 155 . ΚΟΥCΑΙ Lef., ΑΚΟΥCΑΙ K. 156 ΠΕΡΙΠ . ΤΟΝ Jen., ΠΕΡΙΠ . . ΟΝ Lef. K. 157 ΟΥΚ . . ΗΘΕCΝ . ΝΔΕΛΕΛΑΛ . ΚΑC Jen., ΟΥ . . . ΗΘΕC . . ΝΔΕΛΕΛΑ . . ΚΑC Lef. 158 Μ . ΘΟΡΥΒ . . . . ΤΑΒΑΛΟΥ Jen., . . ΘΟΡΥ . . . . ΛΟΥ K. Lef.

---

147 οὐκ ἔγωγ' K.; ἐάν Ar. 148 μ' ἐκφράϲαι Graeber, quod si verum est, sequens ϲ' aut in γ' mutandum aut pro ϲοι scriptum est, cf. 161, μοι φράϲαι Leo, δοκιμάϲαι Herw. 149 πρὶν τάδ' Wil., πρότερον Sud. 150 suppl. Sud.; cf. fr. com. adesp. 120, III p. 431 K. 151 ἦλθε. (Μ.) νῦν δοκεῖϲ Leo Sud., ϲοῦ γ' ἐρᾷ. δοκεῖϲ Ro.; δοκίμαϲον Leo Sud. 152 οἶδ' ὁποῖόν ἐϲτιν K., οἶϲθ' ὁποῖον Wil., ὧδ' ὁποῖον Leo, πᾶν ἑτοῖμον Sud. 153 φλυαρῶ K. Ro., φλυάρῳ Leo, in charta vel φλυαρωτεεραϲτην vel φλυαροϲτ'εραϲτην fuisse videtur, τόν τ' K., πρόϲ γ' Ro.; εἶ Sud. 154 ἡμέραϲ Leo Sud.; βούλει quod coniecit K., recepit Leo, in charta fuisse satis certum est, at Menandrum ἄπει scripsisse credo, δραμεῖ Sud., μενεῖϲ Leeuw. 155 τοῦτ' Lef.; γάρ ϲε δεῖ Leo; καταλίπω Leo 156 Δᾶε Sud.; ποεῖϲ Leeuw. alii 157 οὐκ ἀληθέϲ Leeuw. Sud.; νῦν δέ Sud.; λελάληκαϲ K. 158 με θορυβῶν Leeuw. Legr., μ' ἀθορύβωϲ Sud.; μεταβαλοῦ Wil., ἀναβαλοῦ Sud.

κοcμίωc τ' εἴcω πάρ[ε]λθε. (Μο.) c[ὺ δ' ἀποδ]ράcει; (Δα.) καὶ μάλα.
ἐφόδι' οὐχ ὁρᾳ̂c μ' ἔχοντα; π[ά]ρ[αγε Μοcχίων· ὁμοῦ
δ' εἰcιὼν κἀ[γώ] τι τούτων cυνδιορθώcω c'. (Μο.) ἐγ[ώ
ὁμολογῶ νικᾶν cε. (Δα.) μικροῦ γ' Ἡράκλειc καὶ νῦν λέγ[ων
αὐόc εἰμ'. οὐκ ἔcτι γὰρ ταῦθ', ὡc τόθ' ᾤμην, εὐκρινῆ.
(Cω.) πάλιν πέπομφε τὴν χλαμύδα φέροντά με
καὶ τὴν cπάθην, ἵν' ἴδω τί ποιεῖ καὶ λέγω
ἐλθών. ἀκαρὲc δέω δέ φάcκειν καταλαβεῖν
τὸν μοιχὸν [ἔ]νδον, ἵν' ἀναπηδήcαc τρέχῃ,
εἰ μή γε παντ[ά]παcιν αὐτὸν ἠλέουν.
κακοδαίμον' οὕτω δε[cπ]ότην οὐδ' ἐνύπνι[ον
ἰδὼν γὰρ οἶδ'. (Δω.) ὦ τῆc π[ικρᾶ]c ἐπιδημίαc·
ὁ ξένοc ἀφῖκται· χαλεπὰ ταῦτα παντελ[ῶc
τὰ πράγματ' ἐcτί, νὴ τὸν Ἀπόλλω τουτο[νί.

159 :C.......PACEI: Jen., :.......PACEI: K. Lef. **160** ΕΧΟΝΤΑ.Π.Ρ .....ΔΙΕ.ΑΤΑC (ultimae litt. incertissimae) Jen , ΕΧΟΝΤΑ..... Lef. ΚΑΙΕ......... Lef. **161** CΥΝΔΙΟΡΘΩC[Ω]C:ΕΙ Jen., CΥΝΔΙΟΡΘΩCΩC':Ε. Lef. **162** ΚΑΙΝΥ... K. Jen., ΚΑΙΝΥΝΛΕΓ Lef. **163** ΟΥΚ[Ε]CΤΙ Jen., ΟΥΚ. CΤΙ Lef. K. **168** ΠΑΝΤ.ΠΑCΙΝ Jen., ΠΑΝ..ΠΑCΙΝ Lef. K. **172** ΑΠΟΛ ΛΩΤΑΥΤΑ Jen. Lef., prius Α etiam in imagine clare cernitur

---

159 cὺ δ' ἀποδράcει; K., cῖτ' ἀγοράcει Capps, Πυθαγόραc εἶ Sud., cὺ δ' ἐνεχυράcει Schmidt **160** πάραγε Μοcχίων ὁμοῦ dub. K., πάραγε δή· τὴν μητέρα Sud. **161** κἀγώ K., κάλει Sud., κἀμοί Wil., καλῶc Leeuw. Leo; cυνδιορθώcω c' scil. cοι, de diphthongo οι elisa cf. Leeuwen ad Ar. Ran. 103, τί τούτων οὖν διορθῶcαι μέγα Sud., idem olim cυνδιορθώcειc; ἐγώ K. **163** λέγων K., λέγω vel δ' ἐγώ Lef., ἐγώ Wil., δέει Schmidt **166** ἀκαρέc quod legerunt Jen. Lef., recepi, sed cf. Ammon. de diff. voc. s. v. = com. fr. ad. 581 K., Etym. mag. 45, 23 = Men. fr. 835 K., Athen. XII 552 e = Alex. fr. 144 K. **167** sq. suppl. Lef. **169** suppl. Head.; post δεcπότην distingunt Sud. alii **170** πικρᾶc Croe. Head., ὦ — ἐπιδημίαc iam Wil. secutus Doridi dedi. Leeuw. haec verba Sosiae continuat, versus sequentis Davo tribuit, at Davum una cum Moschione aedes intrasse cognoscitur e v. 267 sqq. **172** τουτονί Head. Leo, quod retinui, quamquam in charta fuisse ταυτα satis certum videtur; ταῦτ' ὀκνῶ Sud.

καὶ τὸ κεφάλαιον οὐδέπω λογίζομαι,
τὸν δεσπότην· [ἂ]ν ἐξ ἀγροῦ θᾶττον [πάλιν
ἔλθῃ, ταραχὴν ο̣ἵ̣αν ποήσει παραφ[ανείς.
Σωσ. ὑ̣μεῖς δ᾽ ἀφήκαθ᾽ ἱ̣ερόσυλα θηρία,
ἀφή]κατ᾽ ἔξω τῆς θ̣ύρα̣ς [βεβ]ιασ[μένο]ι̣.
(Δω.) ἅ̣[ν]θ̣ρ̣ω̣π̣ος ὀργ̣ι̣ζόμε[ν]ος· [ἄπορα τα]ῦ̣τ̣α̣ [δή.
I₄ (V) ἣ δ᾽ οἴχεθ᾽ ὡς τὸν γείτον᾽ εὐθύς, δηλαδὴ
τὸν μ̣οιχόν, οἰμώζειν φράσασ᾽ ἡμῖν μ̣α̣κρὰ
καὶ μεγάλα. (Δω.) μάντιν ὁ στρατιώτης λ[ήψεται
τοῦτον· ἐπιτυγχάνει τι. Σ̣ω̣σ̣. κόψω τὴν θύραν.
(Θυ.) ἄνθρωπε κακόδαιμον, τί βούλει; π̣ο̣ῖ̣ φέ[ρ]ε̣ι;
(Σω.) ἐντεῦθεν εἶ; (Θυ.) τυχόν· ἀλλὰ τί [π]ολυ̣π̣ρα̣[γ]μ̣ο̣ν̣[εῖς;
(Σω.) ἀπονενόησθε, πρὸς θεῶ̣ν̣; [ἐλ]ευθ̣έ̣ρα̣ν
ἔχειν γυναῖκα πρὸς β̣[ία]ν τ[οῦ] κυρ̣ί̣[ου

176 in margine sinistro σω̣σ/ Jen., .σ̣ Lef.; υ̣μεισ Jen., .μεισ Lef. 177 τησθ̣υρα̣σ..ιασ...... Jen., τ̣ησθυ̣ρ̣.σ...ϊ̣α̣σ̣....ι̣ (vel :) Lef., τησθυρ̣.σ...ιασ. .ι K. 178 ...ρ̣ω̣ιισ̣σοργ̣ιζσ̣μ..οσ........ γω̣ (vel τα) Jen., α̣ (vel ο̣)......τ̣ι̣οσ.ρ̣γ̣.ζ.με.οσ.....υ̣τ̣α̣ Lef., ...ρ̣ικ̣τιοσε̣ργ̣.ζο̣μ..οσ.....γ̣α̣ K. 181 στρατιωτησα̣ (vel δ̣) Jen., στρατιωτησ. Lef., στρατιωτησα K. 182 κοψω Jen., κοψ. Lef. K.; in marg. dextro σ̣ω̣σ̣/ Jen., δα̣ Lef., δ̣ε̣ Zucker, π̣ο̣ K. 183 π̣ο̣ι̣φε.ε̣ι Jen. (quod iam in imagine dispicio), τ̣ι̣...ε..... Lef., τιγ̣α̣ρε..ϊσ K. 184 τι.ολυ̣π̣ρα̣.[μ̣]ο̣[ν̣]... Jen., τι.ι̣ολυ̣π̣ρ..μ̣οι̣.. . Lef. 185 θεω̣ν̣.. ευθ̣ε̣ρα̣ν̣ Jen., θ̣ε̣ων̣:..ευθ̣ε̣ρ̣α̣ν Lef. 186 κυρ̣ι̣.. Jen., κ̣υρ̣.. K., Lef.

---

173 schol. Ar. Plut. 35 καὶ Μένανδρος ἐν Περικειρομένῃ „τὸ δὲ κεφάλαιον οὔπω λογίζομαι τὸν δεσπότην“ 174 suppl. Herw. alii 175 παραφανείς Leo 177 βεβιασμένοι dub. K., ὦ βάσκανοι Sud., quod in charta fuisse negant Jen. Lef. 178 ἄνθρωπος Sud.; ὀργιζόμενος Schmidt Wil.; ἄπορα — δή K., (Σω.) ὁ μὲν ἀφίξεται Sud. 181 λήψεται Wil., λαμβάνων Dahmer, κρινέτω Sud., quod in charta fuisse negat Jen. 182 cf. schol. Ar. Nub. 132 = Suid. s. v. κόπτω = Men. fr. 860 K. 183 ποῖ φέρει Jen., Σω. τί γὰρ ἔχεις Sud.; ostiarium cum Sosia loqui perspexit Wil. 184 suppl. Jen. 185 ἐλευθέραν Wil. 186 πρὸς βίαν K.; τοῦ κυρίου Leo Wil.

τολμᾶτε κατακλείcαντες. (Θυ.) ὡ̣c πο̣[λυπραγμονεῖc
κ̣α̣ὶ cυκοφαντεῖc, ὅcτι̣c̣ [ε]ἶ̣ c̣ύ̣, π̣ε̣[ριφανῶc.
(Cω.) πότερα νομίζετ᾽ οὐκ ἔχειν ἡ[μᾶc χολήν,
οὐδ᾽ ἄνδρας εἶναι; (Θυ.) ναὶ μὰ Δία τε̣[τρω]β̣ό̣[λουc.
ὅταν δὲ τετράδραχμος τοιού̣τ̣[ου]c λ̣α̣μ̣[βάνῃ,
ἦ ῥ̣ᾳ̣δίωc μαχούμεθ᾽ ὑμῖ̣ν· (Cω.) Ἡ̣[ράκλ]ε[ιc,
πράγματος [ἀ]cελγοῦc̣. (Θυ.) [ὅ]cια̣ ταῦτα̣ δ᾽; εἰπέ μ̣[οι.
(Cω.) ποῦ δ᾽ α]ὐ̣[τόc;] ἔλθ᾽ ἄνθ̣ρ̣ω̣π̣[ε π]αριών. (Θυ.) οἴχετ̣[αι
πονηρ]έ. (Cω.) τ̣[ὴν γυ]ν̣α̣ῖ̣[κα δ᾽ ὁμο]λογεῖτ᾽ ἔχειν;
(Θυ.) οὐκ [ἔχομεν· οὔπο]τ᾽ ἔν̣[δον ᾔcθη]μαί τινας

187 ω̣cπc̣.... Jen., ω̣cτ̣ι̣.... K. Lef. 188 κ̣]α̣ι Jen., ε̣τ̣ι Lef.[2], επι Lef.[1] K.; ο̣c¯c̣..c̣.π̣....... Jen., οcτι̣c̣..c.. Lef., οcτ.c ιcυ̣π̣ε̣ K. 190 ναιμαδιατc ..β̣c̣ Jen., μη (corr. ex μα)μαδιατο̣...β̣ο̣ Lef. 191 τ̣οιουτ̣..c̣λ̣αμ̣ Jen., τοιου....λ̣α̣. K. Lef. 192 ϋμιν:.....ε Jen., ϋμ.ν:.....ε Lef.[2], ϋμ.ν.η...ε Lef.[1], υμι̣νη̣δ̣..ε..π K. 193 .cελι̣ουc̣..cια̣τοι̣το̣δ᾽ειπεμ̣ Jen., .cελγ̣ο̣υ̣c̣ι̣.c̣.ο̣ν̣το̣υ̣τοδ᾽ειπε. Lef. 194 .....ι...ε̣λθ᾽αν̣c̣ρ̣c̣.π̣...αριων.οιχ̣ει.. Jen., ...λ̣ε̣δ̣ . ελθ᾽αν[ο̣ρ̣].....α̣ρ̣ι̣ων: οιχ̣ετ̣.. Lef., c̣..ν̣τ̣ο̣c̣..ελθ᾽αν...c̣α̣..αρι ων · οικετ̣.. K. 195 .....ε̣:ι̣....α̣ρ̣.......λ̣c̣γ̣c̣ι̣τ᾽εχειν: Jen., ...ε̣.....α̣ρ.......λογειτ᾽εχειν: Lef., ..c̣ι̣.....ν̣αρ....... ο̣γειτ᾽εχειν: K. 196 ο̣υ̣χ̣ι̣.........τεν̣......μαιτιναc Jen., ουκ ....τ̣εν.... .μαιτιναc: Lef., ουκ̣ι.......γ̣εν....η̣γ̣μαιτ ναc K.

187 πολυπραγμονεῖc K. Leo, τί δὴ τάδε Wil. 188 καί Jen. ὅcτιc — περιφανῶc Leo, de ὅc γε cogitarunt K. Leo 189 ἡμᾶc K.; χολήν Wil. coll. Archil. fr. 131 B (Ath. III 107 f.) 190 τετρωβόλουc Sud. 191 τετραδραχμουc p.; τοιούτουc λαμβάνῃ Schmidt, qui versum sequentem Sosiae dat 192 Ἡράκλειc Jen., καὶ μαχεῖ Sud. 193 πράγματος ἀcελγοῦc ἕνεκα Jen., sed ἕνεκα in charta fuisse negat Lef. qui proponit ὅcιον, ὅcια ταῦτα δ᾽; dub. K., τοῦτο δ᾽ εἰπέ μοι Jen., εἶπέ μοι Sud. 194 sqq. versus desperati, sensum non verba Menandri me tetigisse spero 194 ποῦ δ᾽ αὐτόc; K., ὁρῶν τιc· ἔλθ᾽ ἄνθρωπε παριών· οἴχεται Sud., ἄνθρωπε lacunae non plane sufficere videtur 195 suppl. K., ὑμᾶc δὲ τὴν γυναῖκ᾽ ἀνωμολογεῖτ᾽ ἔχειν Sud. 196 suppl. K., οὐχὶ μετιόντας ἐνθάδ᾽ ᾔcθημαι Sud.

ὑμῶν [διάγον]τας. (Cω.) πρὸς τίν' οἴεcθ', εἰπέ μ[ο]ι,
παίζειν; [τίς] ọ λ̣ῆρος; κατὰ κράτος τὸ δυςτυχ[έ]ς
οἰκίδιον τ[ο]ῦτ' αὐτίκ' ἐξαιρ[ήc]ομεν,
ὅπλιζε τὸν μοιχόν. (Θυ.) πονηρ̣ὰν ἄθλιε
ὥςπερ παρ' ἡμῖν οὖςαν ἐπ̣[ιμέ]νεις πάλαι.
(Cω.) οἱ παῖδες οἳ τὰ πελτί' ἔ̣χο̣υ̣[ςι] π̣ρ̣ὶν πτύσαι
διαρπάςονται πάντα, κἂν τ̣ετρωβόλους
καλῆς. (Θυ.) ἔπαιζον, σκατοφάγος γὰ̣ρ̣ εἶ. (Cω.) πόλιν
οἰκοῦντες — (Θυ.) ἀλλ' οὐκ ἔ̣χομεν̣· ε̣ἴς̣ει. (Cω.) λήψομαι
σάρις‹ς›αν. (Θυ.) ἄπαγ' ἐς κόρακας· [ὡ]ς εἴσειμ' ἐγώ.
(Δω.) ἕως ἔοικα̣ς ς̣κ̣[ληρὸ]ς̣ οὕ̣τω̣ς̣ Cω̣σία —
(Cω.) cὺ] μὲν εἰ πρό[σει] μ̣οι Δωρ̣ί, μ̣έ̣γα τί σοι κακόν

197 ΥΜΩΝ. . . . . .ΤΑC Jen., ΥΜΩΝ. . . . . . .Τ̣ΑC Lef. 198 ΠΑΙΖΕΙΝ̣ . . .C̣Χ̣Ḥ̣ΡΟC Jen., ΠΑΙΖΕΙΝ. . .Ọ̣Λ̣Ḥ̣ΡΟC Lef., ΠΑΙΖΕΙΝ. . . .Λ̣Ḥ̣ΡΟC K. 200 ΠΟΝΗΡ̣Α̣Ν Jen. Lef., ΠΟΝΗΡ̣Ọ̣Ν K. 201 ΕΓΙ. .Ν Jen., ΕΠ̣. . .ΝΕΙC Lef., ΕΙΚ̣.Ị̣ΝΕΙC K. 202 ΠΕΛΤΙ' Χ̣CΥ̣. .Jen., ΠΕΛΤΙ'Ε̣ΧỌ̣Υ̣. . Lef. 203 ΚΑΝΤ̣Ε Jen., ΚΑ. Ε Lef. 204 ΚΑΛΗC corr. ex ΚΑΛΕΙC Jen., expunctarum litterarum secundam ε fuisse putat Lef.; CΚΑΤΟΦΑΓ. CΓΑ̣Ρ̣ Jen., CΚΑΤΟΦΑΓΟCΓΑ̣Ρ̣ Lef. 205 Α̣Λ̣Λ̣'ΟΥΚCΧΟΜΕ.Ọ̣ΙCΟΙ Jen., ΑΛΛ'ΟΥΚΕ̣ΧΟΜΕΝ̣.Ε̣ΙC̣ΟΙ Lef. 207 ΕΩCΕΟΙΚCCCΚ̣. . . .C̣ΟΥΤΩC̣C̣Ω̣CΙΑ: Jen., Ε̣ΩCΕΟΙΚΑ̣CC̣. . . . .C̣Ọ̣Υ̣Τ̣. .C̣[?]Ω̣CΙΑ: Lef.

---

197 διάγοντας K., πρὸς ἡμᾶς Sud. 198 τίς ὁ λῆρος Leo, πρόχειρος Sud., fort. κατὰ χειρός· scil. ἐστί cf. Stob. Flor 116, 12 = Pherekr. fr. 146, 5 K. et Philonides Phot. Berol. 143, 10 199 suppl. Lef. 200 quamquam πονηράν in charta esse videtur, tamen fortasse praestat πονηρόν et in v. sequenti εἰ μένεις scribere 201 ἐπιμένεις K., ἔτι μένεις Jen., εἰ κρίνεις Leo 202 οἳ τὰ πελτί' ἔχουσι in charta fuisse satis certum est, sed malim οἱ τὰ πελτί' ἔχοντες, οἱ τὰ πέλτ' ἔχοντες Head.; cf. schol. Ar. Plu. 737 ὡς εἰ ἔλεγε πρὶν εἰπεῖν σε πέντε λόγους ἢ πρὶν πτύσαι 203 τετρωβόλους Croe. alii 205 ἀλλ' οὐκ ἔχομεν· εἴσει K., ἀλλ' οὐκ ἔχομεν. (Cω.) εἴ σοι Lef., ἀλλ' οὐ μαχόμενοί σοι Jen., ἀλλ' οὐ κρινόμενοί σοι Sud. 206 σάρισσαν Wil.; ὡς K. Wil., τέως Leeuw. 207 Doridem loqui cognovit Ar σκληρὸς οὕτως Jen., ἄγριος οὕτως Sud. 208 suppl. Sud.

δ]ώcω· cὺ τ̣[ού]των γέγονας α[ἰ̣]τιωτάτη.
(Δω.) οὔ]τω̣c ὄναιο, λέγ', ὅτι πρὸc γυναῖκά ποι
211 δεί]c̣α̣cα κατ̣[α]πέφευγε. (Cω.) πρὸc γυναῖκά ποι
δεί]c̣αcα; (Δω.) καὶ γὰρ οἴχεθ' ὡc τὴν Μυρρίν[η]ν
τὴν] γείτον', ο̣ὕτω μο[ι] γένοιθ' ἃ βούλομαι.
(Cω.) . . . . cιν'. οἴχεθ' οὗ τὸ μέλημ' ἔcτ', ἐνθ̣ά̣[δ]ε.
. . . . [οὖ]ν cὺ βούλει. . . . . . .
. . . . εὔδηλ[οc εἶ

Lips. 1 NB (V) desunt versus fere 60

(Cω.) ἐκ]εῖθεν ἥκει χρήματ' εἰληφώc, ἐμο[ί
π̣ίcτευε, προδίδωcίν cε καὶ τ̣ὸ cτρα[τό]π̣εδον.
(Πα.) κάθευδ' ἀπελθὼν ὦ μακάριε τὰc μά[χ]αc
τ]αύταc ἐάcαc̣· [οὐ]χ ὑγιαίνειc. coὶ λαλῶ,
ἧ̣ττον μεθύειc γάρ. (Πο.) ἧττον; ὃc πέπωκ' ἴcωc

209 Α̣.ΤΙѠΤΑΤΗ Jen., ..ΤΙѠΤΑΤΗ· Lef., ..ΤΙѠΤΑΤΗ: K. 214 ....CIN' Jen., ...I.' Lef., ...IΠ' K. 215 ..Ν̣...ΟΙ̣..ΥΝ̣..Ν̣CΥΒΟΥΛΕΙΠ̣ Lef., ..Μ̣..ΟΙ̣..ΥΝ..NCΥΒΟΥΛΕΙΠ̣ K. 216 ΑΠ..Ε̣.Ε...Ν̣ΑΙ̣.......ΕΥΔΗΛ Lef., ΑΠ..ΕΡΕ...ΝΑΙ̣...Α̣...ΕΥΔΗΑ̣..... K. 221 .ΙΤΤΟΝ Sud. K.², .Η̣ΤΟΝ K.¹; post alterum ΗΤΤΟΝ punctum ab altera manu supra lineam additam dispexit Sud; oc corr. ex ωc K. Sud.

209 δώcω K.; τούτων et αἰτιωτάτη Lef. 210 sequentia secundum Leeuwenium distribui; οὕτωc ὄναιο Hous. 211 sq. suppl. Hous. Leeuw. alii 213 δείcαcα Leo; μυρρην.ν p. 214 dedi quae legit Jen., quamquam vix recta sunt; possunt suppleri in ἄπειcιν· τί γείτον' Sud., sed haec in charta fuisse negant Jen. Lef., ὅπερ εἶπον K., ὡc εἶπον Ro., ἔμ' ἔλιπεν Leo 215 in fine παντελῶc Ro. 216 εὔδηλοc εἶ vel εὔδηλον ἦν K. Post 216 fortasse inserendum est novum fragmentum β_1 β_2 (cf. praef.), quod si verum est, non plus 5 versus inter J_4 et β_1, 17 inter β_1 et β_2, unus vel duo inter β_2 et Lips. 1 plane perierunt 217—220 suppl. K; Schmidt 217 sq., 223 εὖ — μοι, 225, 226 εἴcω — ἄγει, 230 οὐκ — ἡγεμών Abrotono, 226 Ἀβ. ἐπ. Pataeco, 228 κακῶc — ἐξόλλυcιν Polemoni tribuit, similiter Leeuw., sed 217 sq. Sosiae, 226 a et 228 sq. Polemoni assignat, Ro. 219—221 Polemoni, 221—223 Sosiae dat, at μακάριε non quadrat in servum 221 ἧττον Sud., idem post alterum ἧττον interrogationis notam posuit

κοτύλην προειδὼc πάντα ταῦθ᾽ ὁ δυcτυχήc
τ]ηρῶν τ᾽ ἐμαυτὸν εἰc τὸ μέλλον. (Πα.) εὖ λέγειc,
πε]ίcθητί μοι. (Πο.) τί δ᾽ ἐcτὶν ὃ κελεύειc̣ ἐμοί;
(Πα.) ὀρθῶc ἐρωτᾶιc νῦν· ἐγὼ δή cοί γ᾽ ἐρῶ.
(Cω.) Ἀβρότονον ἐπιcήμηνον. (Πα.) εἴcω τουτ̣ονί
πρῶτον ἀπόπεμψον τούc τε παῖδαc οὓc ἄγει.
(Cω.) κακῶc διοικεῖc τὸν πόλεμον, διαλύεται
δ]ẹ́ον λαβεῖν κατὰ κράτοc. οὑτοcί με γάρ
E_3 (R) ὁ Π̣άταικοc ἐξόλλυcιν. οὐκ ἔcθ᾽ ἡγεμών.
(Πο.) π]ρὸc τῶν θεῶν, ἄνθρωπ᾽ ἄπελθ᾽. (Cω.) ἀπέρχομαι.
ᾠ̣μ̣ην cε ποιήcειν τι· καὶ γὰρ Ἀβρότονον
ἔ]χ̣ειc τι πρὸc πολιορκίαν cὺ χρήcιμον·
δύναcαι τ᾽ ἀναβαίνειν, περικαθῆcθαι. ποῖ cτρέφει
λαικάcτρι᾽; ᾖcχύνθηc; μέλει τούτων τί cοι;
(Πα.) εἰ μέν τι τοιοῦτ᾽ ἦν Πολέμων, οἷόν φατε

223 post λεγειc punctum dispexit Sud. 228 ΔΙΟΙΚΕΙCΤΟΝ (superscr. cετπολεμειc) primas litteras ab altera manu superscriptas δει dub. legit Wilcken, γε Sud., ego charta denuo inspecta cετ teneo; ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ (superscr. c), c a correctore atramento fusco additum, αι tertia manus mutavit in ε 229 initio potius .ẹον quam ξ̣ον legi 230 C .....κοcεξ Jen., . . .α̣ι̣κο̣c̣εξ Lef., L οπ̣ατ K.[2], ο.ατ Wilcken; in fine ηγεμ.. 231 C ρ...ων Jen., ...ων Lef. K.; in fine: Lef. K., de punctis dubitat Jen.; L ανθρω.α̣..λ̣.. ...... 232 C ....c̣ε K. Lef.; L .γα̣........ον 233 C .....τι̣; L χ̣....μ̣ον 234 C .....α̣ιτ᾽; L ποιc̣ ..... 235 C ...καcτρι᾽; L in fine co. 236 C ..εν Jen. Lef., ..μ̣εν K.; ηνωπολεμων; L ειμεντρ.....τ᾽; ηνπ.λ

223 sq. suppl. K. 226 Ἀβ. ἐπ. Sosiae tribuerunt Ar. Ro. 228 sqq. Robertum secutus iam κακῶc — ἡγεμών Sosiae dedi, quamquam post κράτοc et ἐξόλλυcιν puncta geminata exstant, in priore editione κακῶc — κράτοc et οὐκ — ἡγεμών Sosiae, οὑτοcί — ἐξόλλυcιν Abrotono tribueram, Ar. ea quae ego Sosiae dederam Abrotono assignavit et vice versa 228 πολεμεῖc cύ praefert Ro. 229 suppl. K. 231 Robertum secutus ἀπέρχομαι Sosiae dedi, in editione priore Abrotono tribueram

ὑμεῖϲ τὸ γεγονόϲ, καὶ γαμετὴν γυναῖκά ϲου —
(Πο.) οἷον λέγειϲ Πάταικε· (Πα.) διαφέρει δέ τι.
(Πο.) ἐγὼ γαμετὴν νενόμικα ταύτην. (Πα.) μὴ βόα·
τίϲ ἐϲθ' ὁ δούϲ; (Πο.) ἐμοὶ τίϲ; αὐτή. (Πα.) πάνυ καλῶϲ.
ἤρεϲκεϲ αὐτῇ τυχὸ̣ν ἴ̣ϲωϲ, νῦν δ' οὐκέτι·
ἀπελήλυθε[ν δ'] οὐ κατὰ τρόπον ϲου χρωμένου
αὐτῇ. (Πο.) τί φῄϲ; οὐ κατὰ τρόπον; τουτί με τῶν
πάντων λελύπηκαϲ μάλιϲτ' εἰπών. (Πα.) ἐρεῖϲ,
τοῦτ' οἶδ' ἀκριβῶϲ, ὡϲ ὃ μὲν νυνὶ ποεῖϲ
ἀπόπληκτόν ἐϲτι. ποῖ φέρει γάρ, ἢ τίνα
Lips. 2 ΝΓ (R) ἄξων; ἑαυτῆϲ ἐϲτ' ἐκείνη κυρία,
λοιπὸν τὸ πείθειν τῷ κακῶϲ διακειμένῳ
ἐρῶντί τ' ἐϲτίν. (Πο.) ὁ δὲ διεφθαρκὼϲ ἐμοῦ
ἀπόντοϲ αὐτὴν οὐκ ἀδικεῖ μ'; (Πα.) ὥϲτ' ἐγκαλεῖν
ἀδικεῖ ϲ' ἐκεῖνοϲ, ἄν ποτ' ἔλθῃϲ εἰϲ λόγουϲ·
εἰ δ' ἐκβιάϲει, δίκην ὀφλήϲειϲ· οὐκ ἔχει
τιμωρίαν γὰρ τἀδίκημ', ἔγκλημα δέ.

237 C paragraphum versui subscriptum esse negat Jen., contendit Lef., L Γ . . . Ν̣ΟϹ 238 C ΠΑΤΑΙΚΕ: Jen. et dub. Lef., ΠΑΤΑΙΚΕ· K.; L Γ . . . ΠΑΤΑ . . . . ΙΑ 240 C ΔΟ̣Υ̣Ϲ̣ΕΜ̣ . . . ΤΙϹΑὙΤΗ: Lef., ΔΟ . . . Μ̣ . ΙΤΙϹΑὙΤΗ K. 241 C ΤΥΧΟΝ̣Ι̣ϹΩϹ Jen. Lef.; L ΗΡΕ̣ . . . . . ΥΤΗ ΤΥΧΟ̣Ν̣ . Ϲ̣ΩϹ 242 C ΑΠΕΛΗΛΥΘ'ΟΥ; L ΑΠΕΛΗΛΥΘΕ . . . Κ̣ΑΤ̣. 243 L ΤΙΦ . . . . ΚΑΤΑ 244 L Λ . . . ΠΗΚΑϹ 245 L . Ο̣ . . ΟΙ . . . . Ϲ̣ΩϹΘ 246 C : ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ: Lef., · ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ . K.; L . . . . ΛΗΚΤΟ . . . . . ΠΟΙ 247 L ΚΥΡΙΑ ·, punctum omisit C 248 L ΛΟΙΠ . Ν 249 L ΕΡΩΝ . . Τ' 250 L ΑΠΟ . . ΟϹ; ΑΔΙ . ΕΙ; ΕΓΚΑ . . . . 251 L ΑΔΙΚ̣Ε̣ .; . . ΘΗϹ 252 L ΕΙΔ . Κ̣; ΟΦΛ . ϹΕΙϹ· 253 C ΑΔΙΚΗΜΕ̣ . Λ̣Η̣ΜΑ Jen., ΑΔΙΚΗΜ . . . . . ΜΑ Lef., ΑΔΙΚΗΜ· . . . . . Μ̣Α̣ K.

---

238 (Πα.) διαφέρει δέ τι Sud., ego Polemoni continuaveram scribens δὲ τί; 241 τυχὸν ἴϲωϲ Jen. 242 ἀπελήλυθεν δ' οὐ Leeuw., ἀπελήλυθ' οὖν οὐ K. alii 243 αὐτή mavult Wil. 244 ἐρᾷϲ· Leeuw.; post τοῦτ' distinxit Lef., post ἐρεῖϲ K. 245 ωϲθ' libri, ὡϲ Wil.

(Πο.) οὐδ᾽ ἆρα νῦν; (Πα.) οὐδ᾽ ἆρα νῦν. (Πο.) οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι
λέγω, μὰ τὴν Δήμητρα, πλὴν ἀπάγξομαι.
Γλυκέρα με καταλέλοιπε, καταλέλοιπέ με
Γλυκέρα, Πάταικ᾽· ἀλλ᾽ εἴπερ οὕτω coι δοκεῖ
πράττειν, cυνήθηc ἦcθα γὰρ καὶ πολλάκιc
λελάληκαc αὐτῆι πρότερον, ἐλθὼν διαλέγου,
πρέcβευcον, ἱκετεύω cε. Πατ. τοῦτό μοι δοκεῖ,
ὁρᾶιc, ποεῖν. Πολ. δύναcαι δὲ δήπουθεν λέγειν
Πάταικε; (Πα.) μετρίωc. (Πο.) ἀλλὰ μὴν Πάταικε δεῖ·
αὕτη ᾽cτὶν ἡ cωτηρία τοῦ πράγματοc.
ἐγὼ γὰρ εἴ τι πώποτ᾽ ἠδίκηχ᾽ ὅλωc —
E_4 (V) εἰ μὴ διατελῶ πάντα φιλοτιμούμενοc.
τὸν κόcμον αὐτῆc εἰ θεωρήcαιc. (Πα.) καλῶc
ἔχει. (Πο.) θεώρηcον Πάταικε, πρὸc θεῶν·
μᾶλλόν μ᾽ ἐλεήcειc. (Πα.) ὦ Πόc⟨ε⟩ιδο[ν. (Πο.) δ]εῦρ᾽ ἴθι,
ἐνδύμαθ᾽ οἷ᾽, οἷα δὲ φαίνεθ᾽ ἡνίκ᾽ ἂν
λάβῃ τι τούτων· οὐ γὰρ ἑοράκειc ἴcωc.

254 **C** paragraphus sub versu deest 255 **L** ΑΠΑΓΞΟΜ.. 256 **C** ΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕ· punctum omittit **L** 257 **C** ΠΑΤΑΙΚ᾽ΑΛΛ᾽ΕΙΠ.Ρ; **L** ΠΑΤΑΙΚΕ·ΑΛΛ᾽; ΟΥΤ....ΔΟΚΕ. 258 de accentibus et spiritibus in **C** ab altera manu pallido atramento inde ab hoc versu usque ad v. 280 omnibus fere verbis additis vide praef.; **L** ΠΟΛΛ.... 259 **L** ΔΙΑΛ.... 260 **C** ΔΟΚΕΙC litteram c a correctore linea transversa deletam esse monet Jen., comprobat Lef.; **L** ΠΡΕ.ΒΕΥ..; ΤΟΥΤΟΜΟ.....; personarum notae desunt 261 **C** notam ΠΟΛ/ in marg. dextro ab altera manu additam esse censet Jen.; **L** ΟΡΑ..ΠΟΕΙΝ; ΛΕΓ... 262 **L** ΠΑΤ..........C: 263 **L** ΑΥΤΗC .....ΩΤ 264 **L** ΕΙ.Ι; ΗΔΙΚΗΚ᾽ a manu recentiore correctum 265 **C** ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝ.. 266 **C** ΘΕΩΡΗCΑΙC.Κ...., **L** .ΕΩΡΗCΑΙC: 267 **C** ΠΡΟ.... ; **L** paragraphus versui subscriptus obeli formam habet 268 **C** ΠΟCΙΔ....... ; **L** ΠΟCΙΔΟ...ΕΥΡ᾽ΙΘΙ 269 **C** ΗΝΙΚ᾽Α.; **L** ΕΝΔΥΜΑΤΑΟΙΑ a manu recentiore in ΕΝΔΥΜΑΘ᾽ΟΙΑ mutatum 270 **C** ΕΩΡΑΚΕΙCΪCΩ.; **L** ΕΟΡΑΚΕΙC, ω superscripsit manus altera

262 μετρίωc Polemoni continuavit Rich.

Πατ. ἔγωγε. (Πο.) καὶ γὰρ τὸ μέγεθος δήπουθεν ἦν
ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τί φέρω νῦν εἰc μέcον
τὸ μέγεθος, ἐμβρόντητος, ὑπὲρ ἄλλων λαλῶν.
(Πα.) μὰ τὸν Δί᾽ οὐδέν. (Πο.) οὐ γάρ; ἀλλὰ δεῖ γέ cε
ἰδεῖν, βάδιζε δεῦρο. (Πα.) πάραγ᾽, εἰcέρχομαι.
(Μο.) οὐκ εἰcφθερεῖcθε θᾶττον ὑμεῖc ἐκποδών; —
λόγχας ἔχοντες ἐκπεπηδήκαcί μοι,
οὐκ ἂν δύναιντο δ᾽ ἐξελεῖν νεοττιάν
χελιδόνων, οἷοι πάρειc᾽ οἱ βάcκανοι·
ἀλλὰ ξένους, φήc᾽, εἶχον· εἰcὶ δ᾽ οἱ ξένοι
οἱ περιβόητοι Cωcίας εἷc οὑτοcί.
πολλῶν γεγονότων ἀθλίων κατὰ τὸν χρόνον
τὸν νῦν — φορὰ γὰρ γέγονε τούτου νῦν καλή
ἐν ἅπαcι τοῖc Ἕλληcι δι᾽ ὅτι δή ποτε —
οὐδένα νομίζω τῶν τοcούτων ἄθλιον
ἄνθρωπον οὕτωc ὡc ἐμαυτὸν ζῆν ἐγώ,
ὡc γὰρ τάχιcτ᾽ εἰcῆλθον, οὐδὲν ὧν ἀεί
εἴωθ᾽ ἐποίουν, οὐδὲ πρὸc τὴν μητέρα
εἰcῆλθ[ο]ν, οὐ τῶν ἔνδον ἐκάλεc᾽ οὐδένα
πρὸc ἐμαυτόν, ἀλλ᾽ εἰc οἶκον ἐλθὼν ἐκποδών

271 C ab altera manu notam ΠΑΤ/ additum et ΕΓΩC: in ΕΓΩΓ: correctum esse consentiunt Jen. Lef.; in fine Η̣᷃ Lef., Η. K.; L Ε.ΩΓΕ: ;ΜΕ. .ΘΟC; ΘΕΝ̄. 272 L Τ.ΦΕ̣ .ΝΥΝΕΙ. . . .Ο̄ 273 L ΛΑΛΩ̄ K., ΛΑΛΩ Lef.; L . .ΕΡΑΛΛΩΝΑ̣ΛΑΩ̄ 274 C ΑΛΛΑΔΕΙΠΑΤΑΙΚΕCΕ L ΑΛ. .Δ̣ΕΙΓΕCΕ 275 C :ΠΑΡΑΓ᾽:ΕΙCΕΡΧΟΜΑΙ: ;L ΠΑΡΑ. . . .ΕΡΧΟΜΑΙ· 276 L ΘΑΤΤ. . .ΜΕΙC 277 L ΕΚΠΕ̣. . .ΗΚΑCΙ.Ο ; explicit L 287 ΤΑΧ̣ΙCΤ᾽ Jen., ΤΑΧ CΤ᾽ Lef. K.

278 δ᾽ανεξελειν p., ἄν deleverunt Croe. alii, νεοττιὰν δ᾽ οὐκ ἂν δύναιντ᾽ ἂν ἐξελεῖν Head. 279 malim οἷοίπέρ εἰc᾽ 284 Ioan. Philop. in Aristot. Meteor. p. 94 Hayd. = fr. 872 K. τὸ γὰρ πολλοὺc γεγονέναι καρποὺc φορὰν καρπῶν λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων ὁμοίωc. Μένανδρος „φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή, δι᾽ ὅτι δή ποτε" 290 εἰcοικοντινελθων p., τιν᾽ delevit Lef.

ἐνταῦθα κ[α]τεκ[ε]ίμην ϲυνεϲτηκὼϲ πάνυ.
τὸν Δᾶον εἰϲπέμπω δὲ δηλώϲονθ᾽ ὅτι
ἥκω, τοϲοῦτον αὐτό, πρὸϲ τὴν μητέρα.
ọὗτοϲ μὲν οὖν μικρόν τι φροντίϲαϲ ἐμοῦ
ἄριϲτον αὐτοῖϲ καταλαβὼν προϲκείμενον
ἐγέμιζεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ
κατακείμενοϲ πρὸϲ ἐμαυτὸν ἔλεγον· „αὐτίκα
πρόϲειϲιν ἡ μήτηρ ⟨ἀπ⟩αγγελοῦϲά μοι
παρὰ τῆϲ ἐρωμένηϲ, ἐφ᾽ οἷϲ ἂν φηϲί μοι
εἰϲ ταὐτὸν ἐλθεῖν.“ αὐτὸϲ ἐμελέτων λόγον

desunt versus fere 160

K₂(V)(Γλ.) . . . . πρὸϲ τὴν μ]ητέρ᾽ αὐτοῦ . . . .
ἐνταῦθα κα]ṭαφυγοῦϲ᾽ ἐδυνάμην; οὐ, ϲκοπεῖϲ,
ἵν]α με λ[άβῃ] γυναῖκα — κατ᾽ ἐμὲ γὰρ πάνυ
γέ]γον᾽ οὗṭ[οϲ,] — ἀ̣λ̣λ᾽ οὐ τοῦθ᾽, ἑταίραν δ᾽ ἵνα μ᾽ ἔχῃ;
εἶτ᾽ οὐ λαθεῖν τούτουϲ ἂν ἔϲπευδον τάλαν
αὐτόϲ [τ᾽] ἐκεῖνοϲ; ἀλλ᾽ ἰταμῶϲ εἰϲ ταὐτό με
τῷ πατρὶ κατέϲτηϲ᾽. εἱλόμην δ᾽ οὕτωϲ ἐγ[ώ
ἀφρόνωϲ ἔχειν ἔχθραν τε πράτ[τειν Μυρρίνηϲ
ὑμῖν θ᾽ ὑπόνοιαν καταλιπεῖν [ἀκοϲμίαϲ,

300 ΕΜΕΛΕΓΩΝ a manu altera in ΕΜΕΛΕΤΩΝ correctum esse putat Lef. **301** in fine Φ̣Ι . . . Κ̣Η̣ (vel Ϲ̣Η̣) Jen., Φ̣[!!] . . ỌϹ̣ Lef., Φ̣ . . . . Ọϒ̣᾽ (vel ỌϹ̣, vel ỌΝ̣) K. **304** . Γ̣ỌΝΟϒ! . . . . . Λ᾽ΟϒJen., . . . ΟΝΟϒ . . . Α̣Λ̣Λ̣᾽Οϒ Lef.

298 ἀπαγγελοῦϲα Croe. Sud. **300** ἐμελέτων Head. **301** τί δ᾽ ἐκτελεῖν | ἔγωγε πρὸϲ τὴν μητέρ᾽ αὐτοῦ, φρόντιϲον Sud., idem olim in fine suppl. φερομένη quod multis placuit; antecessisse haec fere putat Leeuw.: κερδαίνειν δὲ νῦν οὕτωϲ τί **302** ἐνταῦθα K., Πάταικε Sud.; καταφυγοῦϲ᾽ Leo; post οὐ distinxerunt Ar. Ro. **303** suppl. Sud. **304** γέγον᾽ οὗτοϲ Sud. Wil., **306** τ᾽ Leo, δ᾽ Lef., γ᾽ Ro. **308** πράττειν Schmidt Wil.; Μυρρίνηϲ K., ηὐξάμην Sud. **309** ἀκοϲμίαϲ K., πανουργίαϲ Croe., αἰϲχρὰν ἐμοῦ Leo, ἐνοῦϲαν ἂν Sud.

ἣν ἐξαλ̣είψαιτ̣᾽ οὐκέτ᾽, οὐδ᾽ αἰcχ[ύνομαι;
Πάταικε καὶ cὺ ταῦτα cυμπεπ[ειcμένοc
ἦλθεc τ̣ο̣ιαύτην θ᾽ ὑπέλαβέc [με γεγονέναι;
(Πα.) μὴ δὴ [γ̣]ένοιτ᾽, ὦ Ζεῦ πολυ̣[τίμητ᾽, ἄδικα δέ
δείξαιc ἀληθῶc ὄντ᾽· ἔγω[γε πείθομαι.
ἀλλ᾽ ἄπιθι μηδὲν ἧττον. (Γλ.) [εἰc ἄλλαc κόμαc
ὑβριζέτω τὸ λοιπόν. (Πα.) οὐ [προαίρετον
γέγ[ο]νε τὸ δεινόν. (Γλ.) ἀνοc[ίωc ἐκάκωcέ με,
ο[ἶον τά]χ̣᾽ ἂν̣ θεράπαιναν [ἐργάcαιτό τιc

desunt versus fere 16

ζ_1(R) (Γλ.) . . . .
τοὐμοῦ πατρὸc καὶ μητρόc, εἰ[ώθειν δ᾽ ἔχειν
ἀεὶ παρ᾽ ἐμαυτῇ ταῦτα καὶ τηρ[εῖν.] (Πα.) τ̣ί οὖν

310 ΕΞΑΛ̣ΕΙΨΑ̣Ι̣Τ̣᾽ Jen., ΕΞΑ.ΕΙΨΑΙϹ̣᾽ (vel Τ᾽) Lef. 312 Τ̣Ο̣ΪΑΥΤΗΝ K., Τ̣.ΪΑΥΤΗΝ Lef. 318 Ο̣. . . . .Λ̣Α̣Ι̣Ϲ̣Θ̣ΕΡ Jen., Ο. . . . .Λ̣Α[Ι̣Ϲ̣]ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ Lef., qui addit ultimas duas litteras iam in charta evanuisse, sed in imagine phototypica legi posse, Ο. . . . . .ΑΝ̣ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ K. 319 initio Ε̣Ρ̣ vel ΕΥ Lef., Ϲ̣. K., post lac. 7 litter. ΛΑ[Δ̣] Lef., ΛΑ K.

---

310 ἐξαλείψαιτ᾽ Sud., ἐξαλείψαc᾽ Wil.; αἰcχύνομαι Leo, αἰcχύνεται Sud. 311 suppl. Sud., qui post Πάταικε signum interrogationis ponit 312 με γεγονέναι K., κοὐ καταφρονεῖc Sud., πονηρίαν Ro. 313 πολυτίμητ᾽ Lef.; ἄδικα δέ Wil., ἀνόcιον Sud. 314 ἔγωγε Gerhard, ἐγὼ μὲν πείθομαι Wil., ἐγῷδ᾽ ὅτι c᾽ ἠδίκει Sud. 315—317 suppl. K.; ἀλλ᾽— ἧττον Pataeco continuavit Sud., εἰc ἑτέραν τινα Sud., εἰc ἄλλαc κόραc Capps 316 οὐχ ὑβριcτικῶc Capps 317 ἀνοcιώτατον μὲν οὖν Sud., ἀνόcιον δ᾽ ἔπραξέ με Capps 318 dub. recepi Sudhausii supplementa, quamquam non plane quadrant ad Jenseni et Lefeburi lectiones 320 εἰώθειν Wil., ἐκέλευcεν δ᾽ ἔχειν Leeuw.; in sequentibus versibus distribuendis plerumque Wilamowitzium secutus sum; similiter disposuerat Sud., qui iam aliter iudicat; omnia usque ad 323 τί βούλει Glycerae continuat Leeuw. 321 suppl. Lef., τί οὖν — φιλτάτη Pataeco dat Capps

βούλει; (Γλ.) κομίcαcθαι ṭαῦτ'. (Πα.) [ἀπηξ]ίωκαc ọῦ̣[ν
κομιδῆ τὸν ἄνθρωπον; — τί βούλει φιλτάτη;
(Γλ.) διὰ coῦ γενέcθω τοῦτό μ[ο]ι. (Πα.) π̣ραχθ[ή]cεται
τοῦτο ⟨τὸ⟩ γέλοιον. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων [ἐ]χρῆν
ὁρᾶ]ν c' — (Γλ.) ἐγῷδα τἄμ' ἄριcθ'. Πατ. οὕτωc ἔχειc.
τίc τῶν θ]εραπαινῶν οἶδε ταῦθ' ὅπου̣ 'cτί coι;
(Γλ.) ἡ Δωρὶ]c οἶδε. (Πα.) καλεcάτω τὴν Δωρίδα
ἔξω τι]c. ἀλλ' ὅμωc Γλυκέρα, πρὸc τῶν θεῶν,
ἕπου, πά]ρ̣ε̣cτ', ἐφ' οἷc λόγοιc ἐγὼ λέγω.
Δωρ. ὁ δεcπότηc ἔcτ' ἔν]δ̣ο̣ν̣ ὦ κεκτημένη.
τί δ' ἔcτι; π]οῖον τὸ κακόν; (Γλ.) ἐξένεγκέ μοι

322 Τ̣ΑΥΤ'. .[Υ̣ vel Λ, Δ]. . .ΙΩΚΑCCΥ Jen., ΤΑΥΤ'. . . .Ι̣ΩΚΑCC̣. K. Lef. 323 ΒΟΥΛΕΙ.ΦΙΛΤΑΤΗ Jen., ΒΟΥΛΕ. .ΦΙΛΤΑΤΗ̣ Lef. 324 Μ̣.Ι. Π̣ΡΑΧΘ.CΕΤΑΙ Jen., Μ. . .ΡΑΧΘ.CΕΤΑΙ K. Lef. 330 . . . . .Ρ̣Ε̣CΤ'ΕΦΟΙCΝΥ Ν̣ΙΛΟΓΟCΧΕΓΩΛΕΓΩ Jen., ...Ρ̣Ε̣C̣Τ̣'ΕΦΟΙCΝΥΝΙΛΟΓΟCΔ̣ (vel Λ̣) ΕΓΩΛΕΓΩ· Lef., librarium ΛΕΓΩ in ΓΕΓΩ mutasse suspicatus est K. 332 ΟΙΟΝ Lef.[1] K., iam prius ο in charta periisse sed exstare in imagine phototypica testatur Lef.

---

322 κομίcαcθαι ταῦτ' Pataeco dant Leo Sud.; ἀπηξίωκαc οὖν K., ἀπέγνωκαc cὺ γάρ Capps, ἐπέγνωκαc θραcύν vel cφοδρόν Wil., ἐπέγνωκαc caφῶc Croe., cύ γ' οὖν Ro. qui haec verba Moschioni dat, ἴθ' ἔγνωκαc cύγε Sud., qui ἴθ' — βούλει et πραχθήcεται Glycerae tribuit 324 μοι Lef.; πραχθήcεται Eit. alii, διὰ coῦ — πραχθήcεται; Glycerae dat Capps 325 τουτογελοιον p., τό addiderunt Rich. Sud.[1], γε Head. Leo, Sud.[3], τουτί Croe. Leeuw. Sud.[2] qui γέλοιον Glycerae dat; ἀλλ' — c' Glycerae continuat Leeuw. 326 ὁρᾶν Ell. Head., ἥκειν K., ποεῖν Ell. Leo, τιμᾶν Leeuw., ἡμῶν Sud.; αριcτ' p.; ἔχει Leeuw. 327 τίc τῶν Leo, τῶν τιc Leeuw. 328 ἡ Leo, ναί, Δωρίc Croi.; καλεcάτω — τιc Glycerae continuat Leeuw. 329 ἔξω Leo, νυνί Croi., ἰών Ro. 330 ἕπου dub. K., ἄπιθι· πάρεcτ' Sud., sed spatium non sufficit; λόγοιc ἐγὼ λέγω Leeuw., λόγοιc νυνὶ λέγω Capps, λέγω νυνὶ λόγοιc Sud., ἐφ' οἷc λόγοc νυνί· λέγω cπουδαῖά coι Schmidt 331 suppl. K., τί δή με δεῦρ' ἐκάλεcαc dub. Ro., τί ἔcτιν Leeuw., in charta aliquid excidisse videtur 332 τί δ' ἔcτι; ποῖον K., τί ἔcτι; ποῖον Ro., τί δ' ἔcτιν; οἷον Sud., (Πα.) οὐκ οἶcθαc οἷον Leeuw.

τὴν κοιτίδ᾽] ἔξω Δωρί, τὴν τὰ ποικίλα
ἔχουσαν ἀργυ]ρ̣ίδι᾽, ἣν δέδωκά cοι
τηρεῖν. τί ἀ]λ̣ύειc ἀθλία; Πατ. πέπονθά τι,
νὴ τὸν Δία τὸ]ν cωτῆρα, [καὶ τρέμω π]ά̣νυ.
. . . . πρᾶγμ᾽ οὐδέν· ἡ κο̣[ιτίc . . . .

ips. 3 ΞB (R) desunt versus fere 7

(Πα.) ὃν] καὶ τότ᾽ εἶδον. οὐ παρ᾽ αὐτὸν οὑτοcί
τ]ράγοc τιc, ἢ βοῦc, ἢ τοιουτὶ θηρ̣[ί]ον
ἕc]τηκεν; (Γλ.) ἔλαφοc φίλτατ᾽ ἐcτίν, οὐ τράγοc.
(Πα.) κέρα]τ̣᾽ ἔχει, τοῦτ᾽ οἶδ̣α. καὶ τουτὶ τρίτον
πετ]εινὸc ἵπποc· τῆc [γ]υναικὸc τῆc ἐμῆc
τὰ χρή]ματ᾽ ἐcτὶ ταῦτα, καὶ μάλ᾽ ἀθλίαc.
(Μο.) ἓν] τῶν ἀδυνάτων ἐcτί, τουτί μοι δοκεῖ
cκοποῦν]τι, τὴν ἐμὴν τεκοῦcαν μητέρα

334 ρ̣ιδι᾽. ην Jen., ρ̣ι̣δ̣ι᾽. ην Lef. 335 λ̣α̣ιειc Lef., λ̣υειc K. 341 . . . τ̣᾽ Wilcken K.[2], ... γ᾽ K.[1]

---

333 κοιτίδ᾽ Leeuw., κιcτίδ᾽ Croi. 334 ἔχουcαν Leo', cυνέχουcαν Croi.; ἀργυρίδι᾽ Sud., ἱματίδι᾽ Leeuw., οἶcθα νὴ Δί᾽ Croi. 335 τηρεῖν Leeuw., τί παθοῦc᾽ Sud.; τί ἀλύειc K., cf. Ter. Eun. 754 „odiosa cessas" in scaena simili, (Πα.) τί γὰρ οὖν ἀλύειc Schmidt, (Πα.) τί κλαίειc Head.; πέπονθά τι κτἑ Glycerae dat Leeuw., Moschioni Sud. Capps 336 νὴ τὸν Δία τὸν cωτῆρα Croi.; καὶ τρέμω πάνυ K., νῦν καινὸν πάνυ Ro., ἐγὼ καινὸν πάνυ Capps, νῦν δεινὸν πάνυ Schmidt, θαυμάcιον πάνυ Sud. 337 ἡ κοιτίc Wil., ἀτοπώτερον πρᾶγμ᾽ οὐδὲν ἡ κωμῳδία | εὕρηκεν Sud., καὶ ποικίλον πρᾶγμ᾽· οὐδὲν ἡ κόρη δοκεῖ Capps 338—397 supplementa, quorum auctor non nominatur, mea sunt; in versibus distribuendis iam plerumque Arnimium Robertumque secutus sum. 338 ουτοcει mem. 340 η[ου]τραγοc mem. 341 κέρατ᾽ Wil. Herw., κέρα γ᾽ K., πῶc δῆτ᾽ Sud. qui πῶc — τοῦτ᾽ Moschioni dat; εχειτουτ: mem., κέρατ᾽ — τοῦτ᾽ Pataeco dedit Wil., (Πα.) τὰ δύο γ᾽ ἔχει τοῦτ᾽. (Γλ.) οἶδα Ar. 344 haec Moschionem prima loqui domo egredientem perspexerunt sodales sem. Berol., init. ἓν Wil., οὐ K., πῶc; Ar.; τοῦτ᾽, ἐμοὶ δοκεῖν K. 345 cκοποῦντι

αἰςχρῶς προ]έςθαι θυγατέρ᾽ αὐτῇ γενομένην. —
ἀλλ᾽ εἰ τετύχηκε]ν τοῦτ᾽, ἀδελφὴ δ᾽ ἔςτ᾽ ἐμή,
ἤδη κάκιςτ᾽ ἐ]φθ̣α̣ρμ᾽, ὁ δυςτυχὴς ἐγώ.
(Πα.) δήλο]υ, τίν᾽ ἤδη τἀπίλοιπα τῶν ἐμῶν;
(Γλ.) cήμαι]ν̣᾽ ὃ̣ βούλει τοῦτο πυνθάνου τ᾽ ἐμοῦ.
(Πα.) πόθεν] λαβοῦςα ταῦτα κέκτηςαι, φράςον;
(Γλ.) ἐν τ]οῖςδ᾽ ἀνῃρέθην ποτ᾽ οὖςα παιδίον.
(Μο.) ἐπ]άναγε ςαυτὸν μικρόν, ὥς ῥοθ[ίῳ τινί
ἥ[κ]ω τύχης εἰς καιρὸν οἰκείας ἐ̣[γώ.
(Πα.) μόνη δ᾽ ἔκειςο; τοῦτο γὰρ cήμ[α]ι̣νέ μο[ι.
(Γλ.) οὐ δῆτ᾽, ἀδελφὸν δ᾽ ἐξέθ[ηκ]ε κἀμέ τις.
(Μο.) τουτὶ μὲν ἕν μοι τῶ[ν ἐμ]οὶ ζητουμένων.
(Πα.) πῶς οὖν ἐχ[ω]ρί[ςθη]τ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων δ[ίχα;
(Γλ.) ἔ]χοιμ᾽ ἂν ε[ἰπεῖ]ν πάντ᾽ ἀ̣κηκουῖά ςοι,
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐρώτα, ῥητὰ γ̣[ὰ]ρ̣ ταῦτ᾽ ἐςτί μοι,
ἐκεῖνα δ᾽ αὐτῇ μὴ φράςειν ὀμώμοκα.

348 ΦΘ̣Α̣ΡΜ Sud., K.[2], . . . ΡΜ Wilcken, . . ΡΗΜ᾽ K.[1] 350 Ν̣Ο̣ Wilcken[2], Ν̣Ε̣ Wilcken[1] 354 ΟΙΚΕΙΑCΕ̣ Wilcken, ego post ΟΙΚΕΙΑC nihil cernere potui

Sud., ζητοῦντι Ro., ἄλογόν τι K., ἄτοπόν τι Capps, οὐκ ἔςτι Ar. quod lacunam non explet, ςχεδόν τι Wil. 346 αἰςχρῶς προέςθαι Capps, μετ᾽ ἐμοῦ προέςθαι K.[1], μετὰ τῶνδε θέςθαι K.[2], δίδυμα προέςθαι Sud., τῳδὶ παραθέςθαι Ar. 347 εἰ δ᾽ ἔςτ᾽ ἀδύνατον Ar., οἶμ᾽· εἰ δὲ γέγονεν Wil. 348 οἵων ἀπεςτέρημ᾽ Wil., οὐδ᾽ αὐτὸς αὐτῆς εἰμ᾽ Ar. 349 ὦ Ζεῦ Sud., ἢ δυςτυχῆ δή Capps qui in imagine phototypica . . . . τυχηδη legere sibi visus est 350 cήμαιν᾽ ὅ Ro., cήμαινε K. 353 ἐπάναγε Wil.; τινί Wil., ςτραφείς K., ῥόθῳ τανῦν Ar., ῥοθίως ἄγαν Sud., qui etiam de ῥοθίου ςθένει, ῥόθου βίᾳ cogitavit 354 ἥλω et in fine ςτενόν Sud. 357 ἐπιζητουμένων Ar., ἔτι K.[1], in codice sine dubio erat ἐμοί 358 cf. Eur. Melan. fr. 484, 3 N. ἐπεὶ δ᾽ ἐχωρίςθηςαν ἀλλήλων δίχα 360 ταμαδ᾽ερωτα mem., τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ vel τἀμά cύ γ᾽ K., τἀμὰ δέ μ᾽ Ro., τἀμὰ δέ γ᾽ Ar., τἀμὰ δ᾽ ἐπερώτα vel ἀνερώτα Sud., τὰ δ᾽ ἐμά μ᾽ Capps

(Μο.) κ]αὶ τ[οῦ]τ̣ό μοι cύccημ̣ο̣ν εἴρηκεν caφέc·
363 ὀ]μώμοκ̣εν τῆι μ[ητρί. πο]ῦ ποτ' [ε]ἰμὶ γῆc;
(Πα.) ὁ δὴ λαβών cε [καὶ τρ]έφων τίc ἦν ποτε;
(Γλ.) γυνή μ' ἔθρε[ψ', ἣ] καὶ τότ' εἶδε κειμένην.
(Πα.) τοῦ δὴ τ[όπο]υ τί [μν]ημ̣όνευμά cοι λέγει;
(Γλ.) κρή[νην] τιν' ε̣[ἶπε κ]αὶ τόπον ⟨τιν'⟩ ὑπόcκιον.
Lips. 4 ΞΓ(V) (Πα.) τ]ὸ̣ν αὐ[τ]ό̣ν, [ὅ]νπερ χ̣ὡ τιθεὶc εἴρηκέ μοι.
(Γλ.) τίc δ' ο[ὗ]τόc̣ ἐcτιν; εἰ θέμιc κἀμοὶ φράcον.
(Πα.) ὁ μὲν τιθεὶc παῖc, ὁ δὲ τρέφειν ὀκνῶν ἐγ[ώ.
(Γλ.) cὺ δ' ἐξέθηκαc ὢν πατήρ, τίνοc χ[άρ]ιν;
(Πα.) πόλλ' ἐcτὶν ἔργ' ἄπιcτα παιδίον τύχ[ηc·
373 ἡ μὲν τεκοῦc' ὑμᾶc γὰρ ἐκλείπει βί[ον
εὐθύc, μιᾷ̣ δ' ἔμπροcθεν ἡμέρᾳ̣ νέο̣ν —
(Γλ.) τί γίνεταί ποθ'; ὡc τρέμ̣ω̣ τάλαιν̣' [ἐγώ.
(Πα.) πένηc ἐγενόμην, βίον ἔχειν̣ [εἰθιcμένοc.
(Γλ.) ἐν ἡμέρᾳ̣, πῶc; ὦ θεοί, δεινοῦ π̣ό̣[τμου.
(Πα.) ἤ]κουcα τὴν ναῦν, ἣ παρεῖχ' ἡμῖν τρ̣ο̣φ[ήν,
379 ἄγρ]ιον καλύψαι πέλαγοc Αἰγαίαc ἁλόc.
(Γλ.) τάλαιν' ἔγωγε τῆc τύχ̣ηc. (Πα.) ἐφόλκ̣ια
ἡ[γηc]άμην δὴ π[τω]χ̣ὸν ὄντα παιδ̣ία
382 τρέ]φειν ἀ[βού]λ̣ο̣υ̣ παντελῶc ἀνδρὸc τρόπ̣[ον.

372 in fine ΤΥΧ Sud. K.², Κ̣Α̣Υ K.¹ 374 ΝΕΟ̣Ν Sud. K.², Ν . . . K.¹ 378 ΤΡΟ̣Φ Sud. K.², ΤΡ . . K.¹ 380 ΕΦΟΛΚ̣ΙΑ: Wilcken, puncta non dispexit K.², ΕΦΟΛΚΙΟ . K.¹

362 cύccημον cf. Phryn. p. 418 Lob. = fr. 1073 K. 363 ποῦ — γῆc suppl. Wil. 365 in membrana fuisse videtur εθρε[ψενη]^{και}τοτ', ἔθρεψ' ἣ καὶ τότ' Sud. 367 τιν' inseruit Sud , γ' K., τ' Capps 368 ^{αι}κοτιθειc mem. 375 ὡc — ἐγώ legit et supplevit Wilcken 376 εἰθιcμένοc Wil., δοκῶν τέωc Sud. 377 πότμου vel πόνου K., πάθουc Capps 379 ἄγριον Wil., δεινόν Wilcken; cf. Eur. Tro. 88 ταράξω πέλαγοc Αἰγαίαc ἁλόc 380 ἐφόλκια Pataeco dedit Sud., Τύχηc ἐφόλκιον K., qui haec verba Glycerae continuavit; cf. Eur. Her. 631 et 1424, Andr. 200

. . . . ạβẹϲṭα τῶν π̣άντωṿ ṭẹ. . .
(Μο.) ṭόπ̣ου. . . .π̣αρẹλ̣.βẹ μηνυθήϲεται
(Γλ.) ἦν καὶ δέραια καὶ β[ρα]χύϲ τιϲ ἀ̣ρ̣γ̣[υροῦϲ
κόϲμοϲ· προϲὼν γ̣ὰ̣[ρ εὕ]ρẹ́[θη] τοῖϲ [κε]ι̣μ̣ẹ́ν̣ο̣ι̣ϲ̣.
(Πα.) ἐ̣κεῖ[νον] ἀναθεω̣[μένη].κ̣ι̣. .τι̣.ευẹτ. .
(Μο.) τιϲ.νω̣π̣. . . . . .μẹ. . .[δη]λ̣αδή
(Γλ.) ẹἶχ̣ẹ. . .ο̣υ̣τ. . . . . .ια μ̣ο[ι] πάτερ.
(Πα.) ἔ[χ]ο̣[ι]ϲ ἂν εἰπεῖν μ̣[οι, πότερ]α ζωνή τιϲ ἦν;
(Γλ.) ἦν γά[ρ]· χορόϲ τε παρθ̣ẹ́[νω]ν ἐνταῦθά τιϲ.
(Πα.) οὔκουν ϲυνῆκαϲ α. . . . . .εϲτω̣. . . . . . .
(Γλ.) μίτρα̣ τε χ̣[ρυ]ϲ̣ῆ̣ πάντα. . . . . .νẹι. . .α
(Μο.) ο̣ὐ[κέ]τι καθẹ́ξω ṭὰϲ̣ α. . . . . .ειδεγ. . .οϲ̣
(Γλ.) . . . . . .ṭί προϲ[έχ]εϲθε μ. . . . .α.ν͂ο.

383—397 In his versibus misere laceratis et detritis permulta incerta sunt, Capps in imagine multa dispexisse sibi videtur, quae ego neque in membrana neque in imagine agnosco 383 ΑΒẸϹΤΑ K., de litteris ϹΤΑ valde dubitat Sud. 385 post ΤΙϹ iam legi dub. Α̣Ρ̣Γ̣ 386 ΠΡΟϹѠΝΓΑ̣ Wilcken, K.[2], ΠΡΟ ϹѠΝΠ̣. K.[1]

383 sqq. Cappsii supplementa non refero, quia et a litteris traditis et a stilo Menandreo longius recedunt 383 τὸ δ' ἄρρεν οὐκ ἔλαβέ τι τῶν πάντων; (Γλ.) πάνυ Sud.; τέλοϲ in fine Ro. 384 (Πα.) τὰ ποῖα δὴ παρέλαβε; (Γλ.) μηνυθήϲεται Sud., sed ο secundo loco certe legitur; versum iam dub. Moschioni dedi, sequentes recte Glycerae tribuit Sud., ego olim Pataeco 385 ἀργυροῦϲ Sud. 386 γὰρ εὑρέθη K., παρευρέθη Sud. 387 ἐκεῖνον ἀναθεώμεθ', εἰ Wil., ἀναθεωμένη Sud. 388 versum iam cum Roberto Moschioni dedi, olim Pataeco tribueram; (Πα.) τίϲ ἦν ὁ ποήϲαϲ; οἶϲθα γράμμα δηλαδή Sud. 389 Γλ. εἶχεν τοιοῦτο . . . „. . . . .ιάμου", πάτερ Sud. 390 Moschioni dat Ro.; πότερα Croi., εἰ παρά Ro.; ζωνή τιϲ Croi. alii 392 (Μο.) οὐκοῦν ϲυνῆκαϲ, δύϲτυχεϲ, τῶν ϲῶν κακῶν; Sud. 393 χρυϲῆ τε μίτρα in membrana fuit, χρυϲῆ τε μίτρα· πάντα γοῦν εἴρηκά ϲοι Sud., μίτρα τε χρυϲῆ Herw., dativos praefert Schoene

(Μο.) πάρειμι τοῦτον . μα . . . . . α . . ἐγώ
(Γλ.) ὦ θεοί, τίς ἐστιν οὗτος; . ροςτ . . πο.

Pap. Oxyr. CCXI col. II fere 100—150 versus deesse verisimile est

(Πο.) ἵν' ἐμαυτὸν ἀποπνίξαιμι. (Δω.) μὴ δὴ [τοῦτό γε.
(Πο.) ἀλλὰ τί [π]οήσω Δωρί; πῶς βιώ[σομαι
ὁ τρισκακοδαίμων χωρὶς ὧ[ν Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν
ἄπεισιν ὡς σέ. (Πο.) πρὸς θεῶν, οἷ[ον λέγεις;
(Δω.) ἐὰν προθυμηθῇς ἀκ[άκ]ως [τοὐνθένδ' ἔχειν.
(Πο.) οὐκ ἐνλίπο⟨ι⟩μ' ἂν οὐθέν· εὖ τοῦ[τ' ὦ φίλη,
ὑπέρευ λέγεις, βάδιζ'· ἐγὼ δ' ἐλ[ευθέραν
αὔριον ἀφήσω Δωρί ⟨σ'⟩· ἀλλ' ὃ δε[ῖ ποεῖν
ἄκουσον. εἰσελήλυθ'· οἴμοι, [σχέτλι' Ἔρως
ὡς κ[α]τὰ κράτος μ' εἴληφας. ἐ[φίλησεν τότε

In papyro Oxyrhynchita ccxi prioris columnae frustula nonnulla exstant a Roberto falso paginae K_2 papyri Cairensis annexa, quae in adnotatione communicare lubet: v. 1) Ν:, 2) ΜΟΙ, 3) ϹΜΕΝΟ., 4) ΛΟΓΟΥϹ, 6) ΛΕΓΕΙϹ, 8) ѠΝ, 27) Ι, 38) Ν, 42) ΑϹ:, 44) Ν, 45) ѠϹ, 46) ΤΑ.

404 Γως' Gr. H., ego in imagine dispicere mihi visus sum Εως', sed iam dubito

396 ἵνα πύθωμαι πάντ' ἐγώ Sud. **397** αυτος in membrana fuisse videtur οὗτος ὁ πρωσιών ποτε; K., ἔρρ' ὅστις ποτ' εἶ Wil., αὖθις ὁ προσιών ποτε Sud., αὖ θόρυβος, τίς Ro. qui versum Pataeco dat **398** τοῦτό γε Weil, πρὸς θεῶν Sud. **399** suppl. Gr. H. **400** Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν K., τῆς φιλτάτης Gr. H., τῆς γλυκυτάτης Kretsch., (Δω.) θάρρει πάλιν Leeuw., (Δω.) ὥς φησι νῦν Capps **401** ἐπάνεισιν Weil; οἷον λέγεις Gr. H **402** suppl. Wil., ἀκαρῶς πορεύσεται Sud. **403** paragraphos supra et infra versum addidit man. alt., ὦ φίλη Weil, ἴσθ' ὅτι Wil., ἴσθ', ἐγώ Capps **404** sq. ἐγώ — σ' corr et suppl. Blaß, ἐγώ σ' et Δωρί· ἀλλ' tenet Sud. **405** ποεῖν Kretsch., λέγειν Gr. H. **406** σχέτλι' vel δείν' Ἔρως Kretsch., φθονέρ' Ἔρως Wil., μάργ' Ἔρως Capps, μοι Τύχη Sud., θυμέ, θῦμ' Weil, Γλυκέριον Gr. H. fort. recte cf. Aristaen. II 20 ἔχε με κατὰ κράτος ἑλοῦσα τὸν πᾶσι καὶ πάσαις ἀνάλωτος **407** suppl. Ro., ἐφίλει δ' ἡ κόρη Kretsch.

ἀδελφόν, οὐχὶ μοιχόν· ὁ δ' [ἀλάϲτωρ ἐγώ
καὶ ζηλότυποϲ ἄνθ[ρ]ωποϲ ἀ[νακρῖναι δέον
εὐθὺϲ ἐπαρῴνουν̣. τ̣ο̣ιγαροῦ[ν ἀπηγχόμην
ἐξέρχ(εται) Δωρίϲ καλῶϲ ποῶν. τί ἐϲτ̣ι̣ Δωρὶ φιλ[τάτη;
(Δω.) ἀγαθά· πορεύϲ̣ε̣θ' ὡϲ ϲέ. (Πο.) κατεγέλ[α γέ ϲου.
(Δω.) μὰ τὴν Ἀφροδ[ί]τ̣ην̣, ἀλλ' ἐνεδύετ[ο ϲτολήν,
ὁ πατὴρ ἐπεξ̣[ήτ]α̣ζ'. ἐχρῆν ϲε νῦν τ̣ά̣[λαν
εὐαγ⟨γ⟩έλια τ̣ῶ[ν] γ̣ε̣γονότων ποθ[. . . . . .
θύειν] ἐκ[εί]νηϲ εὐτυχηκυίαϲ [τόδε.
(Πο.) νὴ τὸν Δί', ὀρθῶϲ γὰρ λέγειϲ· ὁ δ' [ἀπ' ἀγορᾶϲ
μάγειροϲ ἔνδον ἐϲτί· τὴν ὗν θ̣[υέτω.
Δω. κανοῦν δὲ ποῦ καὶ τἄλλ' ἃ δεῖ; (Πο.) κα[νοῦν μὲν οὖν
ὕϲτερον ἐνάρξετ', ἀλλὰ ταύτην ϲφ[αττέτω.
μᾶλλον δὲ κἀγὼ ϲτέφανον̣ ἀ̣πὸ βω[μοῦ ποθεν
ἀφελὼν ἐπιθέϲθαι βούλομα̣[ι.] (Δω.) πιθα[νώτεροϲ

414 in fine ΠΑ vel ΤΑ(Λ, Δ) Gr. H. 415 ΤΩ(ΠΡ).ΓΕΓ(ΟΟΣ,ΤΟΤ) Gr. H. 418 ΜᴼΑΓΕΙΡΟΣ in imagine legerunt K. Capps, fortasse macula decepti, o superscriptum omittunt Gr. H.

---

408 ὁ — ἄνθρωποϲ Bekk. Anecd. 374, 29 et Etym. m. 57, 35 = fr. 862 K. 409 suppl. Polak, ἀδικεῖϲθαι δοκῶν Wil., ἀλογίϲτωϲ πάνυ Weil, αὐτὴν ὑπονοῶν Herw. 410 ἀπηγχόμην Wil. 411 suppl. Gr. H. 412 κατεγέλα γέ ϲου Gr. H., δ' ἐμοῦ Capps, γ' ἐμοῦ Croi., καταγελᾷϲ ἐμοῦ Sud.; parepigraphas omnes addidit man. alt. 413 ϲτολήν Kretsch. 414 τάλαν K., ταχύ Herw., πάλαι Gr. H., πάνυ Ro., θύειν Capps 415 πόθῳ τε καὶ | θεοῖϲ Sud., ποθουμένων G. H., ποθ' ὡϲ τάχοϲ Ro., ποθ' ὡϲ ὁρᾶϲ Croi., ἠϲθημένον Polak, ἀϲεβὲϲ πάνυ | ϲτένειν Capps 416 θύειν Gr. H.; τόδε G. H., ποτε Weil, τελεῖν Sud. 417 paragraphum cancellis saepsit man. alt.; ὁ δ' ἀπ' ἀγορᾶϲ Wil., ὃ δεῖ ποεῖν Leeuw., ὁ διακονῶν Kretsch., ὁ δ' εἰϲ καλόν Sud. 418 ὁ μάγειροϲ K. olim; θυέτω Gr. H. 419 suppl. Gr. H. 420 suppl. Gr. H. 421 ποθεν Gr. H., τινα Ro. 422 suppl. Gr. H.

πολλῷ φανεῖ γοῦν. (Πο.) ἄγετε [νῦν Γλυκέραν ταχύ.
(Δω.) καὶ μὴν ἔμελλεν ἐξιέναι δ[ὴ χὠ πατήρ.
εἰςέρχ[εται Πολέμων]
(Πο.) αὐτός; τί γὰρ πάθῃ τις; (Δω.) ὦ τά[λαν. τί δρᾷς;
. . . . . . ἄκοντος . . . . [τ]ὴν θ[ύ]ραν [ψοφεῖ.
εἴςειμι καὐτὴ ς[υ]μποήςους', [εἴ τι δεῖ.
(Πα.) πάνυ ςου φιλῶ τὸ [ς]υνδιαλλαχθήςομαι.
ὅτ' εὐτύχηκας, τότε δέ[χεςθ]αι τὴν δί[κην
τεκμήριον τοῦτ' ἔςτ[ιν Ἕλλ]ηνος τρ[όπου.
ἀλ[λ' ἐκκ]αλείτω τις [Πολέμω]ν'. (Πο.) αὐ[τὸς μὲν οὖν
[Πο]λεμ. ἐ[ξέρχομ'· ἀ]λλ' ἔθυον [ὑ]πὲρ εὐ[πραξίας,
Γλυκέραν γ]ὰρ εὑρηκ[υ]ῖαν οὓς [ἐπόθει φίλους

426 ε (c) . η (ν) ε (θ, ο, c) ν (μ) γ (τ, ι) ακον (μ) το (ε, θ, c) ς (ε, θ, c) ε.ᴺην Gr. H. 433 αρ(λο) Gr. H.

---

423 πολλωφανει (ν, ης superscr.) p. litt. superscr. manus alterius sunt; αγετε . . . ξ p., νῦν Γλυκέραν ταχύ Leeuw., νῦν ἔξειςί τις Sud. 424 εμελλε (ν superscr.) litt. ν superscripsit man. alt.; δὴ χὠ πατήρ Leeuw., δευρὶ πατήρ Sud., δὴ ἔξω τὴν κόρην Weil, τὴν ὗν ἐν τάχει Piccolomini, τὴν ὗν τοῖς θεοῖς Kretsch. 425 τάλαν τί δρᾷς Herw., τάλαιν' ἔβη Sud., τᾶν ἀποδραμεῖ; Capps 426 paragraphos huic versui et v. 428, 430 subscriptas uncis saepsit man. alt.; εἴςω· κακὸν τοςοῦτον ἣν θύραν ψοφεῖν Sud., ςοῦ γ' οὐχ ἑκόντος Ro. sed ἄκοντος certum videtur, fort. scribendum ἄκοντος εἶςι ςοῦ γε; (in charta ςοῦ γε ἄκοντος εἶςι), ἔξειςʼ ἄκουςον, Δωρί Kretsch.; ψοφεῖ Kretsch. 427 ειςειμι corr. ex ωςειμι p.; εἴ τι δεῖ Gr. H., οἷς με δεῖ Sud. 428 suppl. Gr. H. 429 δέχεςθαι Dziatzko, δεδέχθαι Gr. H., δὲ λῦςαι Weil; τὴν δίκην Gr. H.; post εὐτύχηκας legi ὑποςτιγμὴν testantur Gr. H. 430 suppl. Gr. H. 431 ἀλλ' ἐκκαλείτω Gr. H.; Πολέμων' Wil., δραμὼν Weil; (Πο.) αὐτὸς μὲν οὖν Wil., αὐτὸν ταχύ Herw., αὐτίκα μάλα Leeuw. 432 ἐξέρχομ' Leeuw., ἐκάλεςας Sud., εἴμ' ἐνθάδ' ἀλλ' Gr. H.; εὐπραξίας Gr. H. 433 Γλυκέραν ὕπαρ Gr. H., γάρ K., ἅθ' Wil.; οὐδ' εἶδ' ὄναρ Gr. H., ἐπόθει φίλους Wil., ἐπόθει πάλαι Croi., ἐβούλετο Leeuw.

π̣[υθό]μ̣ε̣[νο]c. Π̣αταικ. ὀρθῶc γὰρ λέγειc, [ἃ δ' οὖν ἐγώ
435 μ]έ̣λ̣λω λέγειν ἄκουε· ταύτην γν[ηcίων
παίδων ἐπ' ἀρότωι coι δίδωμι. (Πο.) λ[αμβάνω.
(Πα.) καὶ προῖκα τρία τάλαντα. (Πο.) καὶ καλῶ[c τόδε.
(Πα.) τὸ λοιπὸν ἐπιλαθοῦ cτρατιώτηc [ὤν, ὅπωc
439 προπετὲc ποιήcηc μ[η]δὲ ἓν [τὰ φίλτατα.
Π̣ο̣λ̣ε̣. Ἄπολλον· ὃc καὶ νῦν ἀπ[ό]λωλα πα[ρ' ὀλίγον
441 πάλιν τί πράξω προπετ[έ]c; οὐδὲ μ[έμψομαι
Γλυκέραι· διαλλάγηθι φιλτάτη μό[νον.
[Γλυ]κε. νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ [πραγμάτων
ἀγαθῶν τὸ cὸν πάροινον. (Πο.) ὀρθῶ[c ὦ φίλη.
(Γλ.) διὰ τοῦτο cυγγνώμηc τετύχηκα[c ἐξ ἐμοῦ.
(Πο.) cύνθυε δὴ Πάταιχ'. Πα. ἑτέρουc ζη[τητέον
447 ἐcτὶν γάμουc μοι. τῷ γὰρ υἱῷ λαμβά[νω
τὴν τοῦ Φιλίνου θυγατέρ̣'. (Πο.) ὦ Γῆ [καὶ θεοί

434 πυθόμενοc Gr. H.; ἃ δ' οὖν ἐγώ Gr. H., νῦν δ' ὢν ἐγώ Sud., ὀρθῶc ἐγώ Weil 435 suppl. Gr. H., cf. Clem. Al. strom. II, 137 = fr. 720 K. 436 suppl. Gr. H. 437 τόδε Weil, γ' ἔχει Gr. H., cύγε Sud. 438 ὤν, ὅπωc Gr. H., γενόμενοc Sud. 439 προπετῶc (ε superscr.) p.; τὰ φίλτατα Wil., τοὺc coὺc φίλουc Weil, Γλυκέραν πάλιν Kretsch., θυμούμενοc Sud. 440 suppl. Gr. H. 441 οὐδὲ μέμψομαι Wil., οὐδὲ μήποτε Gr. H., οὐδὲ μὴν ὄναρ Weil, οὐδεπώποτε Leeuw. 442 Γλυκέρα Gr. H., dativum recte defendit Wil.; φιλτατηι p.; μόνον Gr. H. 443 suppl. Gr. H. 444 ὑποcτιγμὴ post ἀγαθῶν; ὀρθῶc ὦ φίλη Weil, νὴ Δία Gr. H., γὰρ λέγειc Sud. 445 ἐξ ἐμοῦ Gr. H., ἴcθ' ὅτι Sud. 446 paragraphos huic et sequenti versui subscriptas delevit man. alt.; ετερουc corr. ex εταιρουc p.; parepigraphen huic voci superscriptam Πολε(μων) ειcειcι Παταικ.... falsam esse docuit Wil.; Παταικε p.; ζητητέον Gr. H. 448 (Γλ.) ὦ Γῆ καὶ θεοί Gr. H., Polemoni tribuit Wil., Moschioni Capps

Addo fragmentum folii undique mutilatum et misere laceratum β, quamquam non plane certum est, num huic fabulae tribuendum sit; quomodo singulae paginae fabulae inseri possint, in praefatione exposui.

β_3 (R) . . . . οτ̣ρ̣
. . . . καλ
ε̣ἴ τ̣ι̣ καλόν
ὥϲπερ λυ̣η
ἀπελήλυ[θεν
ἀπο̣ . τ̣
φιλ
διαι̣
οὐκ ο̣ἱ̣
κ̣αὶ ν
ὅϲα μ̣
ἦν μοι
ἔνδον π̣ο̣ι̣
ἔοικεν: οὐ
. . . ο̣ϲ̣π

desunt fere 20 versus
β_4 (V) εχαμ̣
οὐδ̣
η. . . α. . . . ι̣
ου. . α̣κα
ὀρθῶ̣ϲ̣
. . ϲ̣τ̣αϲον
μ̣ε:
ε̣λε
τ̣. .
α̣ν. . ε̣. ω̣ϲ̣υ·
. υ. .
ο̣υ̣τ̣ε
το]ῦτ᾽, ἀλλὰ ϲύ
. ϲτοῦτ᾽. . .

β_1 (V) . . . . ἐ]γκα[λ-
ἕϲτ̣ηκ̣αϲ ἱερ[όϲυλε
ἀλλ᾽ ἀρτίωϲ ι̣
ἔϲται ϲε πρα-
πάντ᾽ ε
ἐγώ ϲ[ε
βροντ̣

β_2 (R) 496 α̣ι̣ γὰρ ι
ωϲ ἐγὼ τάλαν
πρ]ὶ̣ν̣ πάντ᾽ εἰδέναι
ὀρθῶϲ λέγειϲ
ο̣μ̣εν̣:
ἀβέλτε]ρε
ὅμωϲ

supplementa omnia fere incerta praeter 479 ἱερόϲυλε quod invenit Lef. 457 ΟΥ.ΚΟ̣Ι̣ Lef., οὐκοῦν Wil. 464 sqq. versuum fines certe agnoscuntur v. 469, ubi scriptum est Ϲ̣Τ̣Α̣ϹŌ, et 470 478 versus antecedentis vestigium unius litterae, fortasse Χ, servatum esse supra Γ testatur Lef. 497 initio Ι̣Ν̣ vel Η̣Ν̣ Lef. 500 lectio valde incerta Lef.

ἀλλ᾽ε
..λ τίς εἶ c[ύ
οὐκ ọἷ̣c̣[θαc
Πọλ̣ οὐκ ἦν ẹ̓[μόν
οὐκ ἦν cό[ν;
βọύλει μ᾽ ἀπ[ελθεῖν
Π... ἀλλ᾽ ἐξαπεῖ[δον
ἔμ᾽ ἔπρ̣[επε
..ειc
τ̣ί̣ φῄc; ον
....μ᾽.
desunt versus fere 17

το]ῦτο δή
βọύλομαι
ματα
∼ ∼ ∼
[χοροῦ]
-ειμένον
υτη.ο.
ἐναντίọ[ν
-τ̣α cκέπτọ[μαι

486 notas marginales a secunda manu pallido atramento additas incertas esse omnes monet Lef. 487 paragraphus versui subscriptus incertus; οιc vel ειc vel Αιc Lef 493 initio fortasse fuit littera rotunda Lef. 505 post hunc versum χοροῦ certe inseritur et propter spatium vacuum et propter seriem hamulorum

---

Fragmenta aliunde nota.

1.

οὕτω ποθεινόν ἐcτιν ὁμότροποc φίλοc.

Stob. ecl. II, 33, 6 Wachs. = fr. 397 K. Μενάνδρου Περικειρομένῃ

2.

ὅμωc δ᾽ ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικὶ καί

Bekker Anecd. 427, 23 = fr. 392 K. ἀποδεῖξαι· οὐ παραδεῖξαι „ὅμωc — καί" Περικειρομένῃ Μένανδροc
καί ad versum traxi
fragmenta 732 et 569 K., quae in editione priore Hensium et Leeuwenium secutus Periciromenae tribui, iam monente Wilamowitzio omisi.

FABVLA INCERTA I

Personae:

Laches senex — Cleaenetus senex
Chaereas adulescens — (Moschion adulescens)

L_1 P_2 S_1 α_1 (R)

ἐπ̣. . . . .
εχ . . . .
ἔκς̣ως̣[ον . . . .
μάρτυρα . . . .
ἐπάτ̣α̣ξ̣εν. . . . .
γείτοςιν ἕτοιμ . . . .
τὸν ἐγκεκλει[μένον . . . .
παῖ, Μοςχίων. . . . .
ἀρεοπαγίτης ἐ[ςτί. . . . .
ἐ[πὶ] ταῖ̣[ς ἑ]τ̣[α]ί̣ρ[αις . . . .
(Χαι.) ἀδικεῖ μ' ἐκεῖνος οὐδὲ̣[ν ἐ]ξ ἐμοῦ π̣[αθών.
ἤρα μὲν ἀεὶ τῆς κόρης [καὶ] πολλά μοι
πράγματα παρεῖχεν, ὡ[ς δ'] ἐ̣πέραινεν οὐδὲ ἕ[ν
αὑτῷ παραδοῦναι τὸν [γάμο]ν πείθων, ἰδού
ἐξειργάςατο. (Λα.) τί οὖν ἀναίνει τὴν ἐμὴν

fragmenta L et P coniunxit Ar., S addidit Ricci, α Lef., margo neque a superiore neque ab inferiore parte exstat 5 επα̣λ̣λ̣ας Lef., επατ̣α̣ξ̣εν dub. K.

---

v. 3, 10 K., 7, 9 Lef., 11—13 Ar. suppl. 14 γάμον K. 15 ad ἀναίνει cf. Harp. 17, 16 ἀναίνεςθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖςθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίςια λέγεται· . . . . Μένανδρος Cικυωνίῳ. idem sine testimoniis Phot. Berol. 112, 3 et Suidas s. v. = fr. 446 K.

ἔχειν θυγατέρα; (Χαι.) τοῖς δὲ δοῦσι τίνα λόγον
ἐρῶ Λάχης; γενοῦ γάρ, ἱκετεύω, [πέπων.
(Κλε.) οἴμοι τί πọήςω; (Χαι.) τίς ὁ βοῶν ἐστίν ποτε
πρὸς ταῖς θύραις; (Λα.) εὔκαιροϛ [ἧκ]ε, νὴ Δία,
Κλεαίνετος πρὸς] ἐμέ: (Χαι.) τί π̣ο⟨ι⟩ήςω Λạ́χης;
(Λα.) πείθωμεν αὐτόν. (Χαι.) ἕ̣α̣, βίας ἐρρωμένης·
π̣ẹίθω παραδοῦναι τὴν ἐμὴν ἀδικούμενος
α]ὐτός; (Λα.) ὑπόμεινον, δι᾽ ἐμέ. (Χαι.) νὴ τὸν Ἥλι̣ọṿ,
α]ἰςχύνομαι Λάχης cε. (Κλε.) τị. . . . c̣ị. . . . ẹṿ. . .
(Χαι.) ἄ]κ̣ουε δή μου· Μοςχίων τὴν παρθένον
ἑλ]ὼν ἔχει Κλεαίνετ᾽, ὅ̣ϛ̣᾽ [ἠδ]ị̣κ̣ήμεθα.
(Κλε.) μ̣ηθὲν βοήςῃς· γνηςίω̣[ν] ἐπὶ ςπορᾷ
π]αίδων ὁ πατὴρ αὐτοῦ [γά]μ̣ọν Λạ́χηϛ ὁ̣δ̣ί
δο]ὺϛ ἐπιβεβαιοῖ ςφηςς. . . . . Χαιρέα.
εἰ] γάρ τι βούλ̣[ει]. . . . . ε
$L_2 P_1 S_2 \alpha_2$ (V) desunt fere 5 versus
. . . . ρ̣α̣ϛ
. . . .
. . . . πόςην·

17 ΛΑΧΗϹ. vel: Lef., puncta geminata dispicere sibi visus est K. 19 ΕΥΚΑΙΡΟΤ (vel ϛ).[Ṇ vel Π̣]Ε Lef., ΕΥΚΑΙΡΟΤ. . ỊΕ Ricci, ΕΥΚΑΙΡΟ. . ỊΕ K. 20 Π̣ΟΗϹΩΛẠΧΗϹ̣ Lef., Γ̣ΟΝϹΩΛΟΧΩ̣ K. 21 Ε̣Α̣· vel Ε̣Ω̣ Lef. 24 . . . . Ϲ̣Ị. . . . Ẹ Ṇ Lef., ỊΩ̣ϹΙΔ̣Ọ.ṂẸΝ. . K. 26 ΚΛΕΑΙΝΕΤ᾽Ạ Ị (vel Ọ Ị). . ỊΚ̣Η̣ΜΕΘΑ: Lef. 28 . . . Ṭ ỌΝΛẠΧΗϹ̣Ọ Δ̣Ι dub. Lef., ΟΝΛΟΧΟΝΔΙΧ. dub. K. 29 . . ΥϹ̣ vel . ΥϹ̣ Lef. 30 . . ΓΑΡ vel . ΓΑΡ Lef. 31 ΡΑϹ non vidit K.

17 πέπων Wil. 18 οἴμοι — ποήςω Lacheti dedit Lef. 19 ἧκε K. 20 suppl. Lef., qui verba τί — Λάχης Cleaeneto dat; ποιήςω K. 21 ad ἔα cf. Ar. Plut. 824 cum scholiis; ἔα — ἐρρωμένης Lacheti continuat Lef., idem πείθω — αὐτός et νή — cε Cleaeneto dat 23—25 suppl. Lef. 26 ἑλών Lef.; ὅς᾽ ἠδικήμεθα K. 27 γνηςίων ἐπὶ ςπορᾷ παίδων Lef., cf. Poll. III 44 ὁ δὲ γάμος καλοῖτ᾽ ἄν. . καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων ςπορᾷ. 28 sq. γάμον et δούς dub. K., locus nondum sanatus 30 εἰ K.

. . . . ẹịcω: Χαιρ/
. . . . καλ]ῶς ἔχει:
. . . . καθ]τὰ τρόπον
. . . . τί] γάρ μοι διαφέρει;
. . . . τ]ὰ γεγονότα:
. . . . α πρᾶός γ' εἶ cφόδρα.
. . . . εν: οὐδὲ γάρ c' ὅθ̣[ε]ν̣
. . . . ἀ̣γανακτ. . . . . . . ν̣.
(Λα.) . . . . ἐ̣[κ τηλι]κο̣ύ̣των νῦν φόβων
τὸ̣ν̣ ὑὸν ἐκ[λυcό]μενοc. (Κλε.) ἀλλὰ μὴν ποε̣[ῖν
ἡμῖν ἔδοξ[ε τοῦτ]'· ἔχει τὴν παρθένον
ὁ Μοcχίων, [ἔγ]η̣μ̣' ἐθελοντήc, οὐ βίᾳ.
ᾠόμεθα χα[λε]π̣ανεῖν cε τοῦτο πυθόμενο̣ν̣.
ἀcτεῖοc ἀποβέβηκαc· εὐτυχήκαμεν.
περὶ τοῦ βοῶμεν; (Λα.) πῶc λέγειc; (Κλε.) ὥcπερ λέγω.
(Λα.) οὐ Χαιρέᾳ τὸ πρῶτον ἐξεδώκατε
τὴν παῖδα; (Κλε.) μὰ Δία. (Λα.) τί cὺ λέγειc; οὐ Χαιρέᾳ;
ἀλλὰ τίν̣[ι; (Κλε.) π]άνυ γέλοιον· οὐκ ἀκήκοαc;
τῷ cῷ νεανί̣cκῳ. (Λα.) τ̣ί̣ [λέγει]c; (Κλε.) νὴ τ[ο]ὺc θεού[c·
καὶ παιδίον γὰρ γέγονεν ἐκ τούτου. (Λα.) [τ]ί̣ φ[ή̣c;
ἐκ Μοcχίωνοc, ὦ πολυτίμητο[ι θ]εο̣[ί,

34 ε̣ι̣cω Lef., . . cω K. 35 λ̣ωc vel χ̣ωc Lef., λωc K. 41 Α̣ΓΑ ΝΑΚΤ . . . . Ν̣ Lef., . ΓΑΝΑΚΤ . . . . Ν K. 42 ε̣ . . . . . ΚΟΥΤΩΝ Lef., Κ̣ε̣ . . . . ΚΟΥΤΩΝ K. 44 ΕΔΟΞ'. . . . Τ' Lef., priorem apostrophum incertum esse monens, ΕΔΟΞ . . . . Τ' K. 45 . Η̣.' Lef., . . Μ' K. 52 Τ̣Ι̣C̣Ρ̣Ι̣. . C̣: Lef., . . CΘΑ . . C: Ricci, C̣ . . . . C: K.; ΘΕΟ . . Lef., ΘΕΟΥ . Lef.

34 ειcω falsum est 35 καλῶc ἔχει K, παντελῶc ἔχει Lef. 36 κατὰ τρόπον K. 37 τί add. K. 38 τά Lef. 40 ὅθεν K. 41 fort. ἀγανακτήcειεν ἄν K. 42 ἐκ τηλικούτων Wil. 43 ἐκλυcόμενοc K.; ποεῖν Ar. 44 suppl. Ar. 45 ἔγημ' K. 46 suppl. Ar. Croe. 51 τίνι K.; πάνυ Lef. 52 λέγειc dub. K.; νὴ τοὺc θεούc Lef. 53—54 suppl. Lef.

ἐρρωμένου πράγματος. (Κλε.) Ἄπολλο̣[ν κ]α̣ὶ̣ [θεοί,
πρωΐ γέ c', ὡc ἔοικ', ἐπῄνεc'. (Λα.) οὐδ[εέν
ὁ Χαιρέας ἄ̣ρ' ἠδίκηται φίλτατος;
(Κλε.) τί γὰρ ἠδίκηται Χαιρέας; (Λα.) οὐθέν. τί οὖ̣[ν
ἐβόα πορευθ[εὶc] δεῦρ'; (Κλε.) ἴcωc ἐβούλετο̣ —
(Λα.) ἐβούλετ'; ἐ̣[π' ἐμ]ὲ ταῦτα cυνετάξαcθ' ἄρα,
ὦ Γῆ. (Κλε.) τί πο̣[ιεῖc;] (Λα.) οὐθέν· ἀλλ' ὅμωc ἔα
δὶc ἢ τρ[ὶc ἀνακ]ραγεῖν μ̣ε, πρὸc τῆc Ἑcτί[αc.

62 inter ᴛᴘ et ᴘᴀɢᴇɪɴ 5 vel 6 litteras deesse testatur Lef.; c̣ᴇᴘʀᴏc Lef.

55 Ἄπολλον K., Ἀπόλλω καὶ θεοί Lef. 56 επηνηc' p., corr. K.; οὐδεέν K., οὐδαμῶc Lef. 57 ἄρ' K., ἆρ' Lef. 58—60 suppl. Lef. 61 ὦ Γῆ interlocutori dat Lef.; τί ποιεῖc K., τί ποητέον Lef., quamquam lacunam 4 litterarum indicat, dat haec verba nescio cui, sequentia Cleaeneto tribuit 62 suppl. K.

Fragmenta incerta.

Z1 (R) c̣ ἀλλ' εἴ με cῴζων τοῦτο μὴ πείcαιc ἐμ̣έ,
οὐκέτ[ι] πατὴρ κρίνο̣ι̣' [ἄ]ν, ἀλλὰ δεcπότηc:
λόγου δὲ δ̣ε̣ῖ το[ιαῦ]τ[α] κ̣α̣ὶ cυμ̣π̣ε̣ίcεωc
οὐκέ̣τι . c̣ . . . ι̣ . . . . . . μ . . λ̣ τ̣ί̣ βοᾶι
φωνὴν ἀφιεί̣c̣, ε̣ἰ δὲ κ̣ἀμὲ δεῖ λέγειν
. . . c̣μ(?)c̣ . . . τ̣ρί̣α̣ δέ coι π̣[ρο]θ̣ήcομαι·
οὐκ] ἂ̣ν̣ ἔτι cω̣θείη πόθ' ο̣ὗ̣τ̣ο̣c̣, [οὔ]τ̣ε cύ
. . . . . α̣μ̣ε̣ . . ηc εἰ δ' ἕωc δ' . . cφόδρα
. . . . c̣ύ, cωθείηc ἔτ' ἄ̣ν̣

pars superior schedae misere detritae; de numeris, quas in paginis dispicere sibi visus est Lef., et de loco, quem scheda in codice obtinuerit, vide praefationem. supplementa, quae temptavi, pleraque incerta. 3 ᴅ̣ᴀɪᴛᴏ . . ᴘ̣ɪᴛ . ᴋᴀ̣ɪᴄʏᴍ̣ɪ̣ . ᴏ̣ɪᴄεωc Lef., in imagine lego ᴛᴏ . . . ʏᴛ . ᴋᴀ̣ɪᴄʏᴍɪ̣ ε̣ɪᴄεωc 6 coɪ . . . . ᴅ̣ʜᴄᴏᴍᴀɪ Lef., coɪπ̣ . . θʜᴄᴏᴍᴀɪ dub. K. 7 ποτ'ογτοc̣ . . ɢ̣ε Lef. 9 ᴋ̣ᴏ̣ʏᴄε̣ᴀθεɪʜ cετ'ᴀπ̣ Lef., . c̣ʏᴄωθεɪʜᴄετ'ᴀɴ̣ K, cωθείηc certum videtur

. . . . ονω τούτων τ̣ . . . . .
. . . . cυ]νεχοῦc . ι παρ . . . .
. . . . τ̣α̣ι̣λ̣᾽ . . . .

desunt fere 23 versus

Z_2 (V) ζ τὴν πολυτέλειαν θεcμοφοριαδίc τιc ἢ
cκιραδίc. τὸν ὄλεθρον τοῦ βίου καταμάνθανε·
οὔκουν ἀπόλωλεν οὗτο̣ς̣ ὁμολογουμένωc;
cκόπει, [π]όcο[ν τρυ]φῆ̣c̣ ἰδεῖν εἰ̣ cυ̣ν̣ . ρ̣ . ν̣ . .
αὐτὸν βαδίcαι· καθὰ δ᾽ ε̣ἶτ̣α̣ κ̣α̣ὶ cελο̣ . . .
τούτ̣ο̣ι̣c̣ ἐ̣δ̣υ̣ν̣ή̣cω περι . . . ειc . . . ν̣ . . . .
αδεc̣ . . . τ̣ο̣ . . πίνει με . . . . . . δ̣η[λαδή
ι̣ . c . . . . c ἐξῆλθ[ε]c . . . .
. . . . κ . [ἱ]ερεύc: πάντ̣ . . . .
. . . . c̣ο̣ι β̣ο̣ύλο[μαί . . . .
. . . . κ̣ε̣ . . . . . λ̣ο̣ . . . .

13 sq. ΤΙCΕΙ·|CΚΙΡΑΔΙC· Lef. 16 ΟCΟ . . Κ . ΦΗC̣ Lef. 17 ΚC̣ΙCΕΛΟ̣ Lef.

η_1 (R) c]ὺ δή ι̣
ἐ]λθεῖν ἐκε̣ῖ̣[νον
νὴ τὸν Ποc[ειδῶ
λαβεῖν ἐ̣δ̣-
ε̣λε

η_2 (V) . . . . ἀcωτο . . .
κ]α̣ὶ̣ cυνδοκ[εῖ
τ̣᾽, εἰ δ᾽ αὐτῷ̣ πο̣[εῖν
. . . . τινα
. . . . . α̣c̣κ̣ . . . .

fragmentum undique mutilatum. speciem huius et sequentis fragmenti simillimam esse fragmenti δ, ε, ζ monet Lef., sunt igitur haec quoque frustula fortasse Heroi tribuenda. 2 paragraphus incertus Lef. 7 initio Α̣Ι̣ vel Ν Lef. 8 initio Τ̣ vel Γ Lef.

θ_1 (R) . . ρ̣ . . . .
ἠ̣cχύν[εθ᾽] ὑ̣π̣[ὸ

θ_2 (V) . ι̣ . μ̣ . ρ̣τ̣ι̣ν̣ . . .
ν̣ ὅτι τῆc πολλῆc . . .

frustulum undique mutilatum 2 ΗCΧΥΝ . . . Υ̣Π̣ vel ΤΙC Lef.

ʼΑλέαϲ ʼΑθάναϲ .ἐπ̣ί̣. . . . . . .
. . . . τα. . . . .

3 cf. Proc. ad Hes. op. 491 = fr. 967 K. ἀλέα ἡ θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίωϲ ὕπαιθροϲ τόποϲ ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενοϲ. Μένανδροϲ· ἀλέαϲ ʼΑθήναϲ; ʼΑλέαϲ ʼΑθηνᾶϲ Mein. Doricam formam servavi. Comparatur, ni fallor, virgo quaedam vitiata cum Auge ab Hercule in Minervae Aleae templo stuprata, fortasse Plangon Herois.

ι₁ (R) . . . τε
. . . ν ἔ̣δει
. . -ξαϲ ὅλ[ο]υ̣ϲ:
. μ]έγʼ ἄθλιο̣[ϲ
πο]λλαχά
. . ʼ ο̣ὐ̣κ. . . .

ι₂ (V) πάντʼ ἀκ
ἐκεῖ̣νοϲ
ἀναδέξομ[αι
φι[λ]ῶ[ν] δ̣ικα[ίωϲ
ἅπ[αν]τ̣α μελ
π. . . . .

fragmentum a superiore et dextra parte (R) marginem exhibet 3 ΟΛ.ΥϹ vel ΟΛΗϹ Lef. 4 μέγʼ ἄθλιοϲ Wil. **10** Φι̣ vel ΦΗ̣ Lef., pro φιλῶν δικαίωϲ potest etiam suppleri φίλων, δικαϲτῶν cf. Men. fr. 537, 8 K. φίλοι, δικαϲταί, μάρτυρεϲ. μόνον δίδου·

agmen claudant frustula Reinachiana, quae in editione priore litteris U et V signavi, iam propter nova fragmenta Lefeburiana nomino ψ et ω.

ψ₁ (R) δʼ οἱ καί
-ιν ὡϲ αὐτ-
λέγει γὰρ ν̣[ῦν
-αϲθα[ι

ψ₂ (V) ἥμαρτ[εϲ
ἥμαρτ[ον
ἴ]ϲωϲ δʼ οὐ
τοῦτο δʼ ἐχ-
ἐκε[ῖ

frustulum undique mutilatum.

ω₁ (R) α. .
ταυτα
. . υμ. .
δ[ιὰ] τοῦ[το

ω₂ (V) -οϲ ἐμοῦ
-ροι ποεῖ
ν ἐπάγεται
.ο. . . .

frustulum a sinistra parte (R) marginem exhibens.

ΓΕΩΡΓΟΣ

Personae:

Adulescens	Davus servus
Myrrhina matrona	(Cleaenetus senex)
Philinna anus	(Gorgias adulescens)

(Senex, primi adulescentis pater)
(Adulescens primi adulescentis amicus)

(R) . . . . προσιὼν πράττων
. . . . ὑποφοβούμενος
ἦν δ' οὐ πονη]ρ[ὸς ο]ὐδ' [ἐ]δόκουν [ἁμαρτάνειν,
καὶ γὰρ τόθ'] ὁ μειρακίσκος ἐν ἀγρῷ διετέλει.
νῦν δ' ἔτυχε] συμβεβηκὸς ὅ μ' ἀπολώλεκε
ἀπόδη]μον εἰς Κόρινθον ἐπὶ πρᾶξίν τινα.
κατιὼν] ὑπὸ νύκτα γινομένους ἑτέρους γάμους

litterarum amplitudo tantopere variat, ut quot litterae initio singulorum versuum desint plerumque non constet **1** versus corruptus, in fine πάνυ | κακὸν τότ' οὐδέν supplet Sud., sed post πράττων nihil erat in charta **3** ἦν — ἐδόκουν rest. Nic. coll. Choerob. in Theodos. I 340 Hilg. = fr. 99 K. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ „ἦν — ἐδόκουν" ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον; post δοκοῦν spatium vacuum, ἁμαρτάνειν K., πράξειν κακῶς Kai., φεύγειν γάμους Dzia., κακῶς ποεῖν Ro., τῇ φιλτάτῃ Kretsch., τῷ 'μῷ πατρί Sud. **4** καὶ γὰρ τότε Wil., ἐν ὧι δέ Gr. H., ἔπειθ' ὅτε Kai., τἀνθένδε Dzia., συνὼν ὅτε Kretsch., τότ' ἐρῶν ὅθ' Sud. **5** νῦν δ' ἔτυχε Dzia. Wil., ἔτυχε τό Gr. H., τότ' ἔτυχε Kai., τὸ νῦν δέ Ro., νῦν δ' ἐστί Sud.; ωμ' απολοληκε p., ὅ μ' ἀπολώλεκε Nic., ὥς μ' Ro., ᾧ μ' Sud. **6** suppl. Nic., ἔκδημον Kretsch., κακοδαίμον' Leeuw. **7** κατιών K. Wil., ἐλθών Blaß, πέμψας Sud., ἥκων δ' Kai., ἀπιόνθ' Leeuw.; γινομενητουςγαμους p., γινομένους ἤδη γάμους Gr. H., γ. ἑτέρους γ. Dzia., γ. τινὰς γ. Leeuw., γινομένους γὰρ τούς Sud.

καταλαμ]βάνω μοι, τοὺς θεοὺς στεφανουμένους
τὸν πατέ]ρα θύοντ᾽ ἔνδον· ἐκδίδωσι δέ
αὐτὸς ὁ] πατήρ. ὁμοπατρία γάρ ἐστί μοι
ἐκ τῆς] ⟨ἐκείνῳ⟩ νῦν γυναικὸς τρεφομένης
γεγῶσ᾽] ἀδελφή. τίνα δὲ δυσφεύκτῳ κακῷ
εὕρω τέχνην οὐκ οἶδ]α· πλὴν οὕτως ἔχω·
οὐκ ἂν φυγὼν ἐξ οἰ]κίας οὐδὲν φράσας
οὕτως] λιπὼν δὲ τὸν γάμον τὴν φιλτάτην
Ἡδεῖ]αν ἀδικήσαιμ᾽ ἄν· οὐ γὰρ εὐσεβές.
κό]πτειν δὲ μέλλων τὴν θύραν ὀκνῶ πάλαι·
οὐ]κ οἶδα γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰ νῦν ἐξ ἀγροῦ
ἐ]ṿθάδ᾽ ἐπιδημεῖ. πάντα προνοεῖσθαί με δεῖ.
ạλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπειμι καὶ βουλεύσομαι
ṭοῦτ᾽ αὔθ᾽, ὅπως δεῖ διαφυγεῖν με τὸν γάμον.
(Μυ.) ἀ]λλ᾽ ὡς πρὸς εὔνουν ὦ Φίλιν⟨ν⟩α τοὺς λόγους
π]οọυμένη σε πάντα τἀμαυτῆς λέγω.
ἐν τ]οῖσδ᾽ ἐγὼ νῦν εἰμί. (Φι.) καί, νὴ τὼ θεώ,
ἔγ]ẉγ᾽ ἀκούουσ᾽ ὦ τέκνον μικροῦ δέω
πρ]ὸς τὴν θύραν ἐλθοῦσα καὶ καλέσασα τόν

8 θεουσεστεφανουσ p., suppl. et corr. Gr. H.; ἐστεμμένους Leeuw. 9 suppl. Nic. 10 suppl. Bury 11 ......νυνι γυναικοσ p., in restituendo versu procul dubio corrupto Wilamowitzium secutus sum, ἐκ τῆσδε τῆς Sud., μητρὸς δέ τῆς Kai., ἔκ τινος ἄβρας Kretsch., τῆς ἔνδον αὖ Ro., ἔνδον ὑπὸ τῆς — τρεφομένη Nic., ὑπὸ τῆς πατρὸς — τρεφομένη Weil 12 γεγῶσ᾽ Préchac K., γεγονυῖ᾽ Ro., ἡβῶσ᾽ Leeuw., ἐνταῦθ᾽ Sud. 13 εὕρω φυγὴν οὐκ οἶδα Blaß, τέχνην K., versum excidisse putat Dzia., ἄλους ἔχοιμ᾽ ἂν ὁδὸν ἁπλῆν Kretsch. 14 suppl. K., οὐκ ἂν ἀποδρὰς ἐξ οἰκίας Blaß, ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας Gr. H., φύγοιμ᾽ ἂν ἐκ τῆς οἰκίας Kai., θέλοιμ᾽ ἂν ἐκ τῆς οἰκίας Sud. 15 οὕτω Gr. H., φυγῆι Weil, σιγῆι Rich., οὐδενί Blaß, αὐτῇ Ro., φυγεῖν Sud. 16 desunt 2 vel 3 litt. Ἡδεῖαν (scr. Ἡδῖαν) Wil.; ευσεβοσ p., εὐσεβές Nic., εὐσεβῶς Ell. 17—19 rest. Nic. 19 μ᾽ εδει p. 23 σοι Dzia. 24 et 25 suppl. Blaß 26 et 27 rest. Nic.

ἀλα]ζόν' ἔξω τοῦτον εἰπεῖν ὅσα φρονῶ.
Μυ.) μὴ c]ύ̣ γε Φίλι⟨ν⟩α, χαιρέτω. (Φι.) τί χαιρέτω;
οἰμ]ω̣ζέτω μὲν οὖν τοι[οῦ]τοc ὤν, γαμεῖ
ὁ μι]αρὸc οὗτοc ἠδικηκὼc τὴν κόρην,
λύει] τοcούτουc — (Μυ.) κατὰ τ[ύχην] προcέρχεται
ἡμῖν] ὁ θεράπων ἐξ ἀγροῦ Δᾶοc· βραχὺ
β̣[ούλε]ι̣ μεταcτῶμεν. (Φι.) τί δ' ἡμῖν, εἰπέ μοι,
τούτου] μέλει; (Μυ.) καλόν γ' ἂν εἴη, νὴ Δία.
Δα.) ἀγρὸν εὐcε[βέcτερον] γεωργεῖν [οὐδ]ένα
οἶμαι· φέρει γὰρ μυρρ[ίνην, κιττὸν] καλόν,
ἄνθη τοcαῦτα· τἆλλα δ' ἄ[ν τιc καταβάλ]η̣,

28 ...ιγε Gr. H., prima littera utrum γ an ι fuerit diiudicari iam non potest 29 τοι̣.τωc Gr. H., lacuna sufficit fort. duabus litteris angustis 33 τ̣..η Gr. H., β..ι̣ editores societatis palaeogr., β̣...ι̣ iam in imagine legere mihi videor, olim primam litteram esse numerum ρ margini adscriptum falso suspicatus

27 ...ζων' p. 28 μή cύ γε Blaß Weil, ἔμοιγε Ell. Gr. H. 29 οἰμωζέτω Nic.; τοι̣.τωcωνγαμειν p., τοιοῦτοc ὤν Gr. H. alii; γαμεῖ Leeuw. Wil. 30 ὁ μιαρόc Nic.; οὕτωc Wil. 31 et 32 initio desunt 4 vel 5 litterae, λύει τοcούτουc — sc. ὅρκουc K., ὁ κάκιcτοc. (Μυ.) οὗτοc Wil., θέλει τοcούτουc — (Μυ.) κατὰ τ. Ro., χόλουc Nic., λόγουc Weil, κόμπουc Kretsch., ὅρκουc Blaß, (Μυ.) ἀλλ' οὗτοc αὐτοῦ Sud.; κατὰ τύχην Kai, κατατίθου Nic., κατατεμών Dzia., καταπατῶν Blaß 32 ἡμῖν Gr. H., αὐτῶν Nic., sed spatium non sufficit 33 βούλει dub. K., τηιδί Gr. H., ταύτῃ Sud. 34 ante μέλει nihil in charta erat scriptum suppl. Nic. 35 γεωργειν ευcε[βεcτερον p., Stob. Flor. 57, 5 = fr. 96 K. Μενάνδρου Γεωργοῦ· ἀγρὸν εὐcεβέcτερον γεωργεῖν οὐδένα οἶμαι· φέρει γὰρ ὅcα θεοῖc ἄνθη καλά, κιττόν, δάφνην· κριθὰc δ' ἂν cπείρω πάνυ δίκαιοc ἀπέδωκεν τόc' ὅcc' ἂν κατέβαλον, cf. Xen. Cyrop. VIII 3, 38, Alciph. II, 13 Sche., Poll. I 227 36 suppl. Kauer, versum excidisse arbitrati varia temptarunt Gr. H. Nic. Dzia. Kaib. Weil Wil. 37 schol Aristid. p. 541 (Dind.) = fr. 899 K. καταβαλεῖν ἀντὶ τοῦ cπείρειν. καὶ Μένανδροc· τἆλλα δ' ἄν τιc καταβάλῃ

ἀπέδωκεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὐ [πλέον
ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ μέτρον. ὁ Cύρος εἰcένεγχ᾽ ὅμως
πάνθ᾽ ⟨ὁπ⟩όcα φέρομεν· ταῦτα πάντ᾽ εἰc τοὺc γάμουc.
ὦ χαῖρε πολλὰ Μυρρίνη. (Μο.) ⟨πά⟩νυ καὶ cύ γε̣.
(Δα.) ο[ὔ] c̣ε καθεώρων γεν⟨ν⟩ικὴ καὶ κοcμία
γύναι. τί πράττειc; βούλομαί c᾽ ἀγαθῶν λόγων,
μᾶλλον δὲ πράξεων ἐcομένων, ἂν οἱ θεοί
Z (V) θ]έλ[ωc]ι, γ[εῦ]cαι καὶ φθάcαι πρῶτο̣[c φράcαc.
ὁ Κλεαίνετοc γάρ, ᾧ τὸ μειράκιον [τὸ cόν
ἐργάζεται, πρώην ποτ᾽ ἐν ταῖc ἀμ[πέλοιc
cκ[ά]πτων διέκοψε τὸ cκέλοc χρηcτ̣[ῶc] πά̣ν̣υ̣.
(Μο.) τάλαιν᾽ ἐγώ. (Δα.) θάρρει, τὸ πέραc δ᾽ ἄκουέ μου.
ἀπὸ τοῦ γὰρ ἕλκουc, ὡc τ̣ριταῖον ἐγένετο,
βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
ἐπέλαβεν αὐτόν, καὶ κακῶc ἔcχεν πάνυ.
(Φι.) ἀλλ᾽ ἐκκορηθείηc cύ γ᾽, οἷα τἀγαθά
ἥκειc ἀπαγγέλλων. (Μυ.) cιώπα γράιδιον.

42 ο.c̣ε K., οc̣γ̣ε Gr. H. 45 .ε̣λ̣ω̣cιγ̣ν̣ω.αι Gr. H., .ελ..ιγ ...αι K.

38 απεδοκεν p.; suppl. Nic. 39 ενεγκομωc p., ὅμωc Nic. 40 πανταοcα p., πάνθ᾽ ὁπόcα Nic., πάνθ᾽ ὅc᾽ ἀναφέρομεν Ell., πάντα, ὡc ἃ φέρομεν Sud., πάνθ᾽ ὅcια φέρομεν ταῦτα· Leeuw. 41 :νυκαι, corr. ex νηκαι p., corr. Gr. H. 42 οὔ cε Rich., ὥc γε Gr. H.; καθεωρουν p., καθεώρων Gr. H., οὕνεκ᾽ ἐθεώρουν Kai. 44 εαν p. 45 γεῦcαι Blaß, γνῶναι Kai.; πρῶτοc φράcαc Gr. H. 46 κλαιενετοc p.; ου p., ᾧ Rein., οὗ tenent Blaß Dzia.; τὸ cόν Blaß, ἀγρόν Gr. H., μέτα Sud. 47 ἀμπέλοιc Nic. 48 χρηcτῶc πάνυ Kai. alii, cf. Ael. Ep. 2 Ἡμέρων ὁ μαλακὸc φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ cκέλοc πάνυ χρηcτῶc, καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτοῦ καὶ βουβὼν ἐπήρθη 51 Zonar. 1030 = fr. 98 K. θέρμη καὶ θέρμα ...Μένανδροc· βουβών — αὐτόν, cf. Etym. m. 206 et Phryn. p. 331 (Lob.) 53 schol. Ar. Pac. 59, Suid. s. v. = fr. 903 K. καὶ ὁ Μένανδρόc φηcι πολλάκιc „ἐκκορηθείηc cύ γε“ 54 cιώπα γράιδιον Davo dat Nic.

(Δα.) ἐνταῦθα χρείας γενομένης αὐτῷ τινος
κηδεμ[ό]νος οἱ μὲν οἰκέται καὶ βάρβ[αρ]οι,
ἐφ' [ο]ἷς ἐκεῖνός ἐστιν, οἰμώζειν μ[ακ]ρά
ἔλ̣[ε]γο̣ν ἅπαντες, ὁ δὲ σὸς υἱός, οἱ̣ο̣ν[εί
νομίσας ἑαυτοῦ πατέρα, πορ[ί]σ̣α̣[ς φάρμακα
ἤλειφεν, ἐξέτριβεν, ἀπέν[ι]ζεν, φαγεῖν
προσέφερ[ε], π̣αρεμυθεῖτο, πάνυ φαύλως ἔχει⟨ν⟩
δ[ό]ξ̣[α]ντ' ἀνέστης' αὐτὸν ἐπιμελούμενος.
(Μυ.) φί]λο̣ν τέκ̣ν[ο]ν. (Δα.) νὴ τὸν Δί', εὖ δῆθ' οὑτοσί.
ὃ δ' — ἀναλ]αβὼν γὰρ αὐτὸν ἔνδον καὶ σχολήν
εὑρ]ὼ̣ν ἀπαλλαγεὶς δικέλλης καὶ κακῶν,
οὕτως] τίς ἐστι σκληρὸς ὁ γέρων τῷ βίῳ —
τοῦ μειρ]ακίου τὰ πράγματ' ἀνέκρινεν, τίνα
ἔστ'] οὐχὶ παντάπασιν ἀγνοῶν ἴ̣σως.
διερχο]μένου δὲ τοῦ νεανίσκο̣υ τ[ά]δε,

57 εφ̣.ις K., εφ..ς edit. soc. pal., εζ̣η̣ς Gr. H. 59 απορ.σ̣α̣... dub. K., απορ̣θ̣ο̣σ̣α̣ .. Gr. H., αν̣..α Nic. 61 φαυλοσεχει Gr. H., K., φαυλωσεχει Nic. 62 δ.ξ̣.ντ' K., δ.ζ.ντ' edit. soc. pal., δ̣..ζ.ντ' Gr. H. 64 ....αβων K., ...αβων Gr. H. 67 ενεκρινεν K., ενεκρινει Gr. H., edit. soc. pal.

---

57 ἐφ' οἷς Kai., ἔζης' ἐκεῖνος· Gr. H.; μακραν p., μακρά Rich. 58 οἱονεί Blaß 59 πορίσας φάρμακα Kretsch, ἀπορθώσας Gr. H., πάλιν Ell. Bury, ἀνορθῶσαι θέλων Sud. 60 suppl. Nic. 61 παρεμυθειτ' οπανυφαυλοσεχει p., corr. Rich. Wil., ὃ πάνυ φαύλως ἔχει Gr. H. 62 δόξαντ' Rich. Wil.; επιμελουμενον p., ἐπιμελούμενος Nic. 63 φίλον Kai. Weil, καλόν Nic.; δηταγ' ουτωσει p., δῆθ' οὑτοσί Gr. H., δὴ τουτογί dub. Wil., fort. recte 64 ὃ δ' K., ὅδ' Ro., ὧδ' Gr. H., ἀναλαβών Blaß, quod si recte suppletum est, in charta nihil antecessisse puto, ἐπαναλαβών Sud., ἐπόει. λαβών Kai., ποιῶν. λαβών Leeuw. 65 εὑρών Weil, ἄγων Kai., διάγων Gr. H., μεισῶν Sud. 66 οὕτω Blaß, καὶ γάρ Weil 67 τοῦ μειρακίου Blaß Ell.; ἀνέκρινεν K , ἀνακρίνει Gr H. 68 ἔστ' Préchac Wil., τίνα, ταῦτ' Leeuw., τινὰ|τυχὸν Sud., τὰ μέν Weil Bury 69 διερχομένου Kai. Weil; τάδε Kai. Weil, τά τε Blaß

τά τε τ]ῆϲ ἀδελφῆϲ ἐμβαλόντοϲ ϲοῦ ⟨τε⟩ καί
τῆϲ ϲῆϲ πενί]ạϲ, ἔπαθέν τι κοινόν, καὶ χάριν
τῆ]ϲ ἐπιμελείαϲ ᾤ̣ετ᾿ ἐκ παντọϲ λόγου
δεῖ]ν αὐτὸν ἀποδοῦναι, μόνοϲ τ᾿ ὢν καὶ γέρων
ν]οῦ̣[ν] ἔϲχε· τὴν γὰρ παῖδ᾿ ὑπέϲχ[ητ]αι γαμεῖν.
κ]εφάλαιόν ἐϲτι τοῦτο τοῦ παντὸϲ λόγου.
ἥ]ξ[ο]υϲιν ἤδη δεῦρ᾿, ἄπειϲιν εἰϲ ἀγρόν
ὁμ]ο̣ῦ λαβών· π̣αύϲεϲθ[ε πενίᾳ μα]χόμενοι
δυϲνουθετήτῳ [θ]η̣ρί[ῳ καὶ δυϲκόλῳ,
κ]αὶ ταῦτ᾿ [ἐν] ἄϲτε̣ι· δ[εῖ γὰρ ἢ πλουτεῖ]ν̣ ἴϲωϲ
ἢ ζῆν ὅπ[ου] μ̣ὴ μ[άρτυραϲ] τ[ο]ῦ δυϲτυχεῖν
π[ο]λ̣λούϲ τιϲ ἕξει τοὺϲ ὁρῶνταϲ· ἔϲτι̣ δέ
ἀγρὸ]ϲ εἰϲ τὸ τοιοῦτ᾿ εὐκτὸν ἥ τ᾿ ἐρημία.
εὐ]αγγελίϲαϲθαι πρ̣[ὸϲ] ϲὲ ταῦτ᾿ ἐβ̣ουλόμην.
ἔρρ]ωϲο πολλά. (Μυ.) καὶ ϲύ. (Φι.) τί πέπονθαϲ τέκνον;
τί πε]ριπατεῖϲ τρίβουϲα τὰϲ χεῖραϲ; (Μυ.) τί γάρ;

71 ẠϹΕΠΑΘΕΝ K., ΜΕΠΑΘΕΝ Gr. H. 78 .Ḥ ΡΙ. K., ..Ο.. Gr. H. 79 .ΑΙΤΑΥΤ..ΑϹΤẸΙΔ K., .ẠΤΑỴṬ...ΑϹṬẠΙΔ Gr. H.; ṆΙϹΩϹ K., .ΙϹΩϹ Gr. H. 80 ṂΗΜ.......Τ.Υ K., ṂΗΜỊ....ẠΤ.. Gr. H.

---

70 τά τε Weil, περί Blaß Kai.; τε inser. Blaß 71 suppl. K. 72 ωνετ᾿ p., corr. Rich. 73 δεῖν Rich., δέον Nic.; μονωϲ p. 74 νοῦν Gr. H.; ὑπέϲχηται Nic. 75 cf. Quint. III 11, 27 = fr. 922 K. „ut dicimus caput rei est et apud Menandrum κεφάλαιόν ἐϲτιν" 76 suppl. Gr. H. 77 ὁμοῦ Gr. H., ϲ᾿ ὁμοῦ Rein., παύϲεϲθε — δυϲκόλῳ rest. Blaß coll. Theophylact. Ep. 29 = fr. ad. 183 K. πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυϲνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυϲκόλῳ 79 sqq. rest. Weil coll. schol. Hes. Op. 637 = fr. 928 K. δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν (lac. 10 fere litterarum) ὅπωϲ μὴ μάρτυραϲ πολλοὺϲ ἔχειν τοὺϲ ὁρῶνταϲ 82 suppl. Wil. 83 εὐαγγελίϲαϲθαι Nic.; πρὸϲ ϲέ Gr. H. 84 ...ωϲωπολλακαιϲυγε p., ἔρρωϲο. (Μυ.) καὶ ϲύ γε πολλά Nic., γε del. Kai. 85 cf. Aristaen. Ep. II, 5 ὦ τῆϲ ἀπορίαϲ δι᾿ ἣν περιπατῶ τρίβουϲα τὰϲ χεῖραϲ.

Φί]λινν' ἀποροῦμαι νῦν τί ποιῆcαί με δεῖ.
ἐπε]ὶ τίνοc ἡ παῖc ἐcτι; τοῦτ' ἄκου[ε ν]ῦν.

87 ΤΟΥΤΑΚΟΥ..ΥΝ.... Jen., ΤΟΥΤΩΚΟΥ..ΔΕΝ edit. soc. pal., ΤΟΥΤΩΚΟΥ.ΙΑΙΝΝΑ Gr. H., ΤΟΥΤΩΚΟΥ..ΑΙΝΝΑ dub. K., ΤΟΥΤΩΚΟΥΔΕΝΙ Nic.

---

87 ἐπεί Wil., οἴμοι Nic.; τοῦτ' ἄκουε νῦν Jen., τοῦτ' ἄκουε δή Sud., τούτῳ κοὐδενί Nic.

Fragmenta aliunde nota.

1.

εὐκαταφρόνητόν ἐcτι Γοργία πένηc,
κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτοc, τοῦ λαβεῖν.
καὶ cυκοφάντηc εὐθὺc ὁ τὸ τριβώνιον
ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενοc τύχῃ.

Stob. Flor. 96, 5 = fr. 93 K. Μενάνδρου Γεωργῷ. Cleaenetus loquitur.

2.

ὁ δ' ἠδικηκὼc ὅcτιc ἔcθ' οὗτόc ποτε
τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔcθ', ὅτι
τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
εἰ καὶ cφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίωc τρυφᾷ·
τὸ τῆc τύχηc γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stob. Flor. 105, 28 = fr. 94 K. Μενάνδρου Γεωργῷ. Cleaeneti verba sunt.

3.

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν
δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Anth. 7, 9 τοῦ αὐτοῦ; lemma ἐκ τοῦ Γεωργοῦ falso adscriptum ad 7, 8, quod est Epitr. fr. 8, pertinet ad 7, 9. v. 1—2 Stob. Flor. 5, 1 Μενάνδρου Γεωργῶν, v. 3—4 Stob. Flor. 20, 22 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) = fr. 95 K. Cleaeneti verba sunt.

4.

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποεῖ
πλέον.

Orion Anth. 1, 19 = fr. 97 K. ἐκ τοῦ Γεωργοῦ. adnexit Weil Zenob. 1, 15 = fr. adesp. 627 ut quartus versus evaderet πλέον. ⟨ὥστ'⟩ ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. loquitur Cleaenetus.

5.

ἐμβεβρόντησαι; γέλοιον, ὃς κόρης ἐλευθέρας
εἰς ἔρωθ' ἥκων σιωπᾷς καὶ μάτην ποιουμένους
περιορᾷς γάμους σεαυτῷ.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 525) = fr. 100 K. παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ κτέ, verba sunt amici eius adulescentis qui v. 1—21 loquitur.

6.

ἐν πράγμασιν

schol. Aristoph. Plut. 652 = fr. 101 K. ἀκριβῶς δὲ δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ· ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις.

(ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ)

Personae:

matrona?
adulescentes duo
Laches (?) senex

Moschion adulescens
(Phanias citharista)

. . . . χρό]ν̣ον πολύν τινα
. . . . ω φιλτάτη
. . . . η δεδυκ̣έ̣[ν]α̣ι
. . . . ει κ[α]ρ̣δ̣ίαν
. . . . ος δ' ἦν τῶι̣ κ̣ακ̣ῶι
. . . .
. . . . ν γάμου
. . . . μία
. . . . ε̣ν̣ο̣ . . ο̣
. . . . κατέλιπες
. . . . ω
. . . . τε δή
. . . . ων
. . . . c]υναπήρκει δέ μοι
. . . . λ̣ο̣π̣ε̣ τῆς ἐμῆς
. . . . -ν̣ω̣ς̣ πῶς ἄφνω
. . . . ν̣ λέγων τρέχεις

15 λ̣ο̣π̣ε̣ Schu. Wil., ego potius λ̣λ̣ι̣ε̣ legi, λοιπε non erat in charta

---

omnia supplementa, quorum auctor non citatur, sunt Wilamowitzii

. . . . -εται
. . . . ὕβρει τὸ γεγονόϲ
. . . . βίαι
. . . . -ω̣ν αὐτὴν ϲύ μοι
. . . . μητέρα
. . . . -ϲ̣αι τί ϲοι
. . . . ο]ὐθενόϲ
. . . . ο̣ὖ̣ν̣ ἔδε̣ι̣
. . . . λάθραι
. . . . ρων

desunt tres versus

. . . . πά]νθ᾽ ὅϲα
. . . . -α̣ϲ
. . . . χρ]όνου
. . . .

Col. II ζηλοῖϲ λαβών [τ]ε τὴ[ν]. . . . .[ἐλ]ή̣λυθα[ϲ
θυγατέρα δεῦρο πλουϲίαν θ᾽ [ἣγ]ῆ̣[ι] μ̣ό̣ν̣η̣[ν
ταύτην, ϲεαυτὸν δ᾽ οὐχί; (Β.) πάντ̣᾽ ἐ̣γ̣ὼ̣ [μ]ό̣ν̣η̣[ϲ
ταύτηϲ λογίζομαί τ᾽ ἐμ̣α̣υ̣τ̣ο̣ῦ τ̣ὴ̣ν̣ ἐμ̣ή̣ν̣.
ἐλευθέρα τ᾽ ἦν καὶ πόλεωϲ Ἑλ̣λ̣η̣[νί]δ̣οϲ,
καὶ πάντα ταῦτ᾽ ἐκτηϲά̣[μην] ἀ[γαθ]ῆ̣ τύχη̣,
οὐ δεῖ λαβεῖν με πορνο[βόϲκου] ⟨ψω⟩θί̣ο̣ν̣.
(Β.) τί δὴ τὸ λυποῦν ϲ᾽ ἐϲτί; τ[ί γὰρ οὐ]κ̣ ἤγαγεϲ
ἐνταῦθα τὴν γυναῖκα κα[ὶ τὴν οὐϲία]ν̣;
(Α.) οὐκ οἶδ᾽ ὅπου γῆϲ ἐϲτιν· οὐκ̣ [ἐλήλ]υ̣θ̣εν
οὔπω γε νυνὶ τῶν χρόν[ω]ν ὄ̣ν̣τ̣ων μακρῶν.

25 ο̣υ̣ν̣ K., ο̣υ̣μ̣ Schu. Wil. 41 in fine θο̣ϲη̣ν̣ dub. K., θι̣ϲ̣υ̣ν̣ vel θ̣ι̣ο̣ν̣ Wil. 42 κ̣ηγαγεϲ vel α̣τ̣η̣γαγεϲ Wil., .η̣γαγεϲ K.

---

25 οὖν ἔδει K., ου με δεῖ Wil. 34 num versus desit non plane certum est 35—37 suppl. Schu. 41 πορνοβόϲκου vel πορνοκόπου Wil.; ψωθίον dub. K., cf. Ath. XIV, 646 c 42 εϲτιν p. 43 τὴν οὐϲίαν K.

λογίζομαι πᾶν, μή τι ḳạτạ̀ θ̣άλατταν ἧι
ἀτύχημα γεγονὸc ἢ περ̣ὶ̣ . . . .αc. (Β.) μὴ ᾿μαθῶc;
(Α.) οὐκ οἶδ᾿. ἀθυμῶ καὶ δέδοιχ᾿ ὑπερβολῆι.
(Β.) εἰκόc τι πάcχειν. (Α.) π̣ρὸc ἀ̣γ̣ο̣ρὰ̣ν̣ δ᾿ οὕτωc ἅμα
προάγων ἀκούcηι καὶ τὰ λοίφ᾿ ὧν μ̣ο̣ι̣ γενοῦ
cύμβουλοc. (Β.) οὐθὲν κωλύει με. (Α.) ταῦτα δέ
εἴc̣ω̣ τιc̣ ἀ[γέτ]ω τ̣ὴ̣ν̣ τ̣α̣χ̣ίc̣τ̣ην ἐκποδών.
(Γ.) καὶ τί ποτ᾿ ἂν ε̣ἴ̣η; πάνυ γὰρ οὐχ αὑτοῦ ποεῖ
ἔργον· μεταπέμπετ᾿ ἐξ ἀγροῦ με Μοcχίων,
ὃc ἄλλοτ᾿ εἰ μὲν ἐνθάδ᾿ ὢν τύχοιμ᾿ ἐγώ
εἰc ἀγρὸν ἔφευγεν, εἰ δ᾿ ἐκεῖc᾿ ἔλθοιμ᾿ ἐγώ,
ἐ̣ν̣τ̣αῦθ᾿ ἀναcτρέψαc ἔπινε· καὶ μάλα
κατὰ λ̣ό̣γον, οὐ γὰρ ἦν ὁ νουθετῶν πατήρ.
οὐ μ[ὴν δι᾿ ὀρ]γήν· καὶ γὰρ αὐτὸc ἐγενόμην
εἷc [τῶν δυνα]μένων οὐcίαν μικρὰν ποεῖν.
οὐκ [ἠδίκηκε]ν̣ ἡ̣ γ̣υ̣ν̣ὴ̣ κατὰ τοῦτό γε,
ἀλλ᾿ ἐξ ἐμο[ῦ] ᾿cτιν· οὐθὲν ἀγαθὸν γοῦν ποεῖ.
εἰcιτέον, εἰ [τῆι]δ᾿ ἐcτίν. ἂν δὲ μὴ τύχηι
ὢν ἔνδο[ν, ἄρ]τ̣ι πρὸc ἀγορὰν πορ̣ε̣ύ̣cομαι·
ἐκεῖ γὰρ αὐ̣[τό]ν που πρὸc Ἑρμαῖc ὄψομαι.
(Μο.) ἆρ᾿ οὖν ὁ π[ατὴρ] ἐλήλυθ᾿, ἢ πορευτέον
ἐμοὶ πρ[ὸc ἐκεῖ]νόν ἐcτιν; οὐ γὰρ δεῖ χρόνον
τὸ πρᾶ[γμα λαμ]βάνειν [ὅ]λ̣ωc οὐδ᾿ ὁντινοῦν.
Col. III ἤδη δο[κεῖ μοι πρ]οc[μένειν . . . .

47 ΡΙΝΑ . Ξ (Ν, Μ, Π) ΑϹ dub. K., Ρ̣Ι̣. . . Ξ (Τ, Ν, Μ) ΑϹ Schu. Wil.
52 ΕΙϹ̣Ω̣ΤΙϹ̣Α̣ . . Ω K., ΕΙϹ̣Ω̣ΖΗ (vel ΤΙϹ) Α̣. . Ω Schu. Wil.

46 τοπαν p., τό delevit Wil. 47 vestigia servata ad ναύταc quadrare videntur, λῃcτάc Herw. 48 αθυμωι p. 52 suppl. K. 58 ην corr. ex ηδ 59 δι᾿ ὀργήν K., πρὸc ὀργήν Wil., sed spatium non sufficit 60 δυναμένων K., λεγομένων Wil. 69 μοι προcμένειν vel προcμολεῖν Herw.

αἰτεῖν . . . α̣ι . ε . . . .
οἶμαι μ̣ε̣ν̣ε̣ι̣ν̣ δεῖ̣ . . . .
προϲν̣ειμ̣άτω τ̣ὸν . . . .
(Γ.) ἐγὼ δὲ περὶ ϲοῦ. (Mo.) χα̣ῖ̣ρ[ε πάππα φίλτατε.
(Γ.) καὶ ϲύ γ̣ε̣· [τί δὴ] λέ[γειν πρὸϲ ἐμὲ βούλει τέκνον;
(Mo.) οὐκ ἔλεγον̣ εὐθὺϲ . . . .
ἀλλ᾽ ἀνδρεϊϲτέον . . . .
(Γ.) τίνα λόγον ἀεὶ π̣ρ̣ο̣ϲ̣ . . . .
(Mo.) πολλὰ περὶ πολλῶν . . . .
γῆμαί με βούλει κ̣α̣[ὶ . . . .
φρονήϲεωϲ γὰρ το̣ῦτ[ο δεῖ πολλῆϲ πάνυ.
(Γ.) ὦ Μοϲχίων ἄ̣λ̣λ̣η̣ν̣ μ̣ . . . .
ἕτοιμοϲ, εἰ μὴ προϲτίθ[ηϲ . . . .
ἣν δεῖ λαβεῖν· αὐτὸ̣ϲ̣ δ̣ὲ̣ . . . .
ἐλευθέραν, τοῦτο πολὺ [πρῶτόν ἐϲτι καί
μόνον κατὰ λόγον, εἰ δ᾽ ἄ[μεμπτοϲ παντελῶϲ
πρὸϲ τὸ γένοϲ ἐϲτί̣ν̣, ἀλλ . . . .
εἰ παρθένον δὴ π[ρ]ότ̣ε̣[ρον . . . .
ϲύμβουλον ἂν καλ̣ῆ̣ϲ̣ [με γὰρ περὶ τῶν γάμων
αὐτὸϲ κεκρ̣ι̣κ̣ὼ̣ϲ̣ [ὅ]λ̣ο̣[ν . . . .
ἃ δὴ δέδωκ̣α̣ϲ̣ [αὐτὸϲ αὖ μ᾽ ἀποϲτερεῖϲ.

72 ΠΡΟϹΝΕΙΜ̣ΑΤΩΤ̣Ο̣Ν K., ΠΡΟϹΝΕΙΜΑΤΩ vel ΠΡΟϹΜΕΙΝΑΤΩ Wil., tum Π̣Ι̣Ν̣ dub. Schu. 73 ΧΑ̣Ι̣Ρ K., ΧΑ̣.Ρ Schu. Wil. 74 ϹΥΓ̣Ε̣ . . . . Λ̣Ε̣ K., Ϲ̣ΥΓΕ . . . . . Schu. Wil. 81 ΑΥ̣Τ̣Η̣Ν̣Μ̣ vel Α̣Λ̣Λ̣Η̣Ν̣Μ̣ K., Α̣Λ̣Λ̣Η̣Ν̣Μ̣ Schu. Wil. 83 ΑΥΤΟ̣Ϲ̣Δ̣Ε̣ K., ΑΥΤ . . Δ̣Ε̣ Schu. Wil. 88 ΚΑΛ̣Η̣Ϲ̣ K., ΚΑ . Η̣Ϲ̣ Schu. Wil. 89 ΚΕΚΡ̣Ι̣Κ̣Ω̣Ϲ̣ . Λ̣Ϲ̣ K., ΚΕΚΡ̣Ι̣Κ̣Ω . . . Schu. Wil.

---

72 προϲμεινάτω πίνων Schu. 73 suppl. K., cf. Philem. apud Ath. VIII 340e = fr. 42 K. 74 suppl. K. 77 πρὸϲ θεῶν κρύπτειϲ ϲύ με; Herw. 78 διαλέγεϲθαί ϲοι θέλω Herw. 80 δεῖ — πάνυ suppl. K. 81 ἀλλ' ἣν dub. Herw. 83 παραινῶ ϲοι γαμεῖν Herw. 84 πρῶτόν ἐϲτι καί Herw. 85 suppl. K. 86 οὐ παραμελητέον Herw. 88—90 exempli causa suppl. K.

(Μο.) μηθεὶϲ μάτην ε̣. . . . .
τὰ δ' ἄλλ' ἄκουϲον, ϲυϲ̣τρ̣[όφωϲ ἐρῶ· μολὼν
εἰϲ τὴν Ἔφεϲον ἔπεϲον . . . .
τῆϲ Ἀρτέμιδοϲ ἦν τῆϲ Ἐ[φεϲίαϲ γὰρ τότε
δειπνοφορία τιϲ παρθένω̣[ν ἐλευθέρων·
εἶδον κόρην ἐνταῦθα Φανίου [τινόϲ
Εὐωνυμέωϲ. (Γ.) Εὐωνυμεῖϲ κἀ[κεῖ τινεϲ
εἴϲ' ἐν Ἐφέϲωι; (Μο.) χρέα μὲν οὖν [πράξων παρῆν
ἐντεῦθεν. (Γ.) ἆρα τοῦ κ[ι]θαρι̣ϲτοῦ Φανίου
ταύτην λαβεῖν ἐϲπούδακ̣[αϲ ϲὺ τὴν κόρην,
τοῦ γείτονοϲ νῦν ὄντοϲ; ου.ο. . . . .

92 suppl. K. **93** ποτ' εἰϲ ἔρωτ' ἐγώ Herw. **94** Ἐφεϲίαϲ Wil.; γὰρ τότε K., ἐκεῖ τιμωμένηϲ Herw. **95** ἐλευθέρων vel κηιθέων proposuit Wil. **98** πράξων παρῆν vel potius ἦλθεν φυγών Wil., post οὖν hastam vidi, quae bene quadrat ad π **100** ϲὺ τὴν κόρην K., τὴν παρθένον Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1.

ᾤμην ἐγὼ τοὺϲ πλουϲίουϲ ὦ Φανία,
οἷϲ μὴ τὸ δανείζεϲθαι πρόϲεϲτιν, οὐ ϲτένειν
τὰϲ νύκταϲ οὐδὲ ϲτρεφομένουϲ ἄνω κάτω
οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾷόν τινα
ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τάδε.

Plut. de tranqu. an. 3 (466b) = fr. 281 K. τοὺϲ μὲν γὰρ ἀφωριϲμένωϲ ἕνα βίον ἄλυπον νομίζονταϲ. . .ἱκανῶϲ ὁ Μένανδροϲ ὑπομιμνήϲκει λέγων· „ᾤμην — καθεύδειν". εἶτα προελθών, ὡϲ καὶ τοὺϲ πλουϲίουϲ ἑώρα ταὐτὰ πάϲχονταϲ τοῖϲ πένηϲιν „ἆρ' ἐϲτί", φηϲί, „ϲυγγενὲϲ — ϲυγκαταγηράϲκει βίῳ". — 1—7 Stob. Flor. 97, 13 Μενάνδρου. — 8 Stob. Flor. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριϲτῇ, Diog. La. VII 68 **5** ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινά codd. Stob., τάδε scripsi, τὸν πτωχὸν μόνον Herw., ἀλλὰ — τινά delevit Hirschig

νυνὶ δὲ καὶ τοὺϲ μακαρίουϲ καλουμένουϲ
ὑμᾶϲ ὁρῶ πονοῦνταϲ ἡμῖν ἐμφερῆ.
ἆρ᾽ ἐϲτὶ ϲυγγενέϲ τι λύπη καὶ βίοϲ·
τρυφερῷ βίῳ ϲύνεϲτιν, ἐνδόξῳ βίῳ
πάρεϲτιν, ἀπόρῳ ϲυγκαταγηράϲκει βίῳ.

7 πονοῦνταϲ Geel, ποιοῦνταϲ codd.

2.

τὸ κουφότατόν ϲε τῶν κακῶν πάντων δάκνει
πενία. τί γὰρ τοῦτ᾽ ἐϲτίν; ἧϲ γένοιτ᾽ ἂν εἷϲ
φίλοϲ βοηθήϲαϲ ἰατρὸϲ ῥᾳδίωϲ.

Stob. Flor. 95, 2 = fr. 282 K. Μενάνδρου Κιθαριϲτῇ. respicit Plut. de cupid. divit. 4 (524 e)

3.

εἰ τοὺϲ ἀδικηθένταϲ πάτερ φευξούμεθα,
τίϲιν ἂν βοηθήϲαιμεν ἄλλοιϲ ῥᾳδίωϲ;

Stob. Flor. 9, 17 (Hen.) = fr. 283 K. Μένανδροϲ Κιθαριϲτῇ. (Κιθαριϲταῖϲ A)

4.

τὸ μηθὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γὰρ ὦ Λάχηϲ
ἀϲτεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stob. Flor. 9, 18 (Hen.) = fr. 284 K. ἐν ταὐτῷ. cf. fr. 3

5.

φιλόμουϲον εἶν᾽ αὐτὸν πάνυ
ἀκούϲματ᾽ εἰϲ τρυφήν τε παιδεύεϲθ᾽ ἀεί.

Athen. XII 511 a = fr. 285 K. καὶ Μένανδροϲ δ᾽ ἐν Κιθαριϲτῇ περί τινοϲ μουϲικευομένου λέγων φηϲί·

6

οὐκ οἰκοϲίτουϲ τοὺϲ ἀκροατὰϲ λαμβάνειϲ.

Athen. VI 247 f = fr. 286 K. Μένανδροϲ . . ἐν Κιθαριϲτῇ.

7.

οὕτω τι πρᾶγμ᾽ ἔcτ᾽ ἐπίπονον τὸ προcδοκᾶν.

Stob. Flor. 110, 9 = fr. 287 K. Μενάνδρου Κιθαριcτῇ.

8.

ὡc ποικίλον πρᾶγμ᾽ ἐcτὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stob. Ecl. I, 7, 1 (Wachs.) = fr. 288 K. Μένανδρος Κιθαριcτῇ, cf. monost. 758 Mein.

9.

cκοῖδον Διονύcου

Phot. = fr. 289 K. cκοῖδοc· ταμίαc τιc καὶ διοικητήc, Μακεδονικὸν δὲ τοὔνομα, διόπερ Μένανδροc ἐν Κιθαριcτῇ cκοῖδον Διόνυcον λέγει, cf. Poll. X 16, Hes. s. v.; Διονύcου vel Διονύcιον Wil.

ΚΟΛΑΞ

Personae:

Doris ancilla	(Bias miles)
Phidias adulescens	(Struthias parasitus)
Servus	(Sosias servus)
Leno	(Cocus)

Col I. . . . . .ὠν τῶν πατ̣έ[ρων με]μνημ̣ένος
. . . . .ϲ ὑό̣ν, ὡϲ πᾶϲιν δο̣[κ]ε̣[ῖ.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπλευϲεν] ἐπὶ πράξ̣ε̣ιϲ τ̣ινά̣[ϲ,
ὁ πατὴρ κατέλιπεν ο]ἰκίαν ἐμοὶ κενήν
. . . . .τ]ὸ̣ παιδάριον· [α]ὐτὸϲ̣ τροφήν
. . . . .ν διοικηταῖϲ τιϲ̣ι̣ν̣.
. . . . .κακό]δαιμον, τυχὸν ἴϲω̣ϲ
. . . . .ων ἀθλίωϲ οὔ[τ]ω̣ ϲφόδρα
. . . . .τοῦ]τό μοι π[ο]ητέον.
. . . . .ϲ]ύνοδοϲ ἡμ̣ῶν γ̣[ί]ν̣εται

5 ante ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ legi posse o testantur Gr. H. Oxyr. Pap. V p. 313

---

1 suppl. Gr. H. **3–4** suppl. probabiliter Blaß, ἐξῆλθεν Leo **5** καὶ Κίλικα καὶ τό suppl. Leo, καὶ γραῦν τινα καὶ τό Ro.; αὐτόϲ Gr. H. **6** παρέχειν ἐπέτρεψ' ἡμῖν Leo, ἐποριϲάμην, τὴν μέν Bl. **7** ἀκριβολόγοιϲ ἄρ' ὦ κακόδαιμον Leo, ἕτεροϲ μὲν οὐδεὶϲ ἄν, κακόδαιμον Sud., (Δω.) Γλυκέραν προδώϲειϲ, ὦ κακόδαιμον Kretsch., ὦ τριϲκακόδαιμον Ro. **8** ὃϲ διατελεῖϲ ζῶν Leo, ἀνέχοιτ' ἔτι ζῶν Sud., τῷ πορνοκόπῳ ζῶν Kretsch., οὐδεὶϲ γέγονε ζῶν Ro. **9** suppl., Gr. H., ἀπορῶ δὲ νῦν, πῶϲ τοῦτο Sud., ϲύμφημι (vel ἐρῶν γε) νῦν οὖν τοῦτο Leo, (Φε.) οὐδέποτε. νῦν δὲ τ̣οῦτο Kretsch. **10** τ̣ηδί τετρὰϲ γάρ, suppl. Leo.

. . . . ἑςτιάτωρ δ' ἔς[θ'] ὁ τῆς
. . . . δέχεςθ' εἴ[η δέ] μοι
. . . .
. . . . α δεῖ το . . . εντ . . . .
ἢ τῷ γένει γὰρ λα]μπρὸν ἢ δόξηι μέγαν
. . . . ν· εἰ δὲ μὴ τρίτον
. . . . τ]αινίαν ἀγρίαν ἄγε
. . . . ἀρα. (Φει.) νῦν ἐγὼ Δωρίς . . . .
(Δω.) . . . . ν Φειδία. (Φει.) θαρρεῖν ἐμοί
λέγεις;] . . . . [τῆ]ς ἐμ[ῆ]ς ταύτης μέλει
. . . . εἴπηι φλήναφον·
(Δω?) . . . . δέςποι]ν' Ἀθηνᾶ, cῷζέ με.
(Φει.?) . . . . ἀκριβῶς τὰ πάτρια
. . . . το]ὺς αὐτο[ύ]ς· πόλεις

13 vacat, quod novae scaenae initium significare putant Gr. H.; rectius ni fallor eidem de versu mutilo cogitarunt cf. v. 54

---

11 δ' ἔςθ' ὁ τῆς Wil., τὸν βουλόμενον γὰρ ἑςτιάτωρ δεςπότης ἕτοιμος αὐτοί τ' ἀποδέχεςθ' αἰεὶ δόμοι Leo **12** εἴη δέ μοι Wil., εἰπέ μοι Gr. H. **13** plura intercidisse putat Wil. **15** suppl. Wil., πλούτῳ γενέςθαι λαμπρόν Sud., ἢ πλούτῳ λαμπρόν Gr. H. **16** εὐημερεῖν βουλόμενον Sud. **17** córον πρίαςθαι, ταινίαν, (Παιδ.) ἀγρίαν ἄγε | γνώμην ἄφες ἄρα Sud., λοιπὸν ἀπορεῖν dub. suppl. Leo; λαβὲ ταινίαν Kretsch., Φαινίαν Ro. **18** post Δωρίς nihil erat scriptum; νῦν ἐγὼ κτἑ Phidiae dub. dedit K., servo Kretsch. (νῦν δ' ἐγώ scribens), Δωρίς τέ cοι suppl. Leo, personae notam Δωρίς in textum irrepsisse suspicatur Ro, qui verba νῦν — Φειδία Doridi tribuit, Φ. νῦν ἐγῷδ', ὤριcθ', ὅ φής Sud. **19** θαρρεῖν θεοὺς νῦν Sud., θαρρεῖν ἐροῦμεν Leo, πρόςειμι θαρρεῖν Ro. **20** λέγεις; K., θεῶν ὅςον αὐτοῖς τῆς Sud., ἔρρει τὸ θαρρεῖν Ro.; τῆς ἐμῆς Leo **21** πενίας. τί γὰρ πλέον ἄν τις Sud. **22** δέςποιν' Gr. H., εὐχήν· „πότνια δέςποιν' Ἀθηνᾶ cῷζέ με"; Sud., οἴμοι τάλαν, δέςποιν' Herw., Doridi versum dub. tribuit Kretsch. **23** οἶδ' ἀκριβῶς Gr. H., ἴςθ' Ro., διατηρῶν Leo **24** ποιλεις sed iota prius inductum p.

. . . . ουcι. (Β.) τί λέγειc ἄθλιε;
(Φει.) cυλλαμβάνειν γε τοῖc] πονηροῖc τοὺc θεούc·
ἀγαθοὶ γὰρ ὄντεc οὐδὲ]ν ἀγαθὸν πράττομεν,
ἀλλ' ὅδ' ὁ διμοιρίτηc] φέρων αὐτόc ποτε
ἐπορεύετ'] . . . . ον, πήραν, κράνοc,
. . . . ον, διβολίαν, κῴδιον,
νῦν πάντα ταῦθ' ὁ δυcτ]υχὴc ὄνοc φέρει,
ὁ δέ ποτε Βῖθυc γέγονεν ἐξ]αίφνηc Βίαc.
θεοὶ γὰρ αὐτῷ τοῦτ', ἔ]νεμον. (Β.) τὸν ἐνθαδί
Col. II. μέγαν, κακοδαι]μ[ο]νοῦντα πέρυcι . . αει . . .
(Φει.) . . . . τ]ὴν διατριβὴν παρε . . . cαc·
36 ἀπ . . . . ον· cκωπ[τ]ομένου . . . . cπ . . . .
εὐπ . . . . τι . οντα πα[ῖ]δεc· ἐχομε . . .
οπο . . . . ηc ὄ[πι]cθεν· οἴχομαι.

35 post ΠΑΡ legi posse ε concedunt Gr. H. Ox. Pap. V 313, ediderant ΠΑΡΙ

---

25 τί — ἄθλιε Doridi dat Ro., qui per totam scaenam Phidiam cum Doridi colloquentem facit, paedagogo tribuit Sud. 26—27 suppl. Leo, νέμειν γε πάντα τοῖc Ro., μᾶλλον βοηθεῖν τοῖc et ὡc εὐcεβοῦντεc οὐδέν Sud. 28 ἀλλ' ὅδ' ὁ K., ἀλλ' ὅδε Leo, ὁ πρίν vel χθέc Ro.; διμοιρίτηc suppl. Gr. H. ex scholio ascripto διμοιρίτ(ηc) ὁ διπλοῦν λαμβάνων τῶν cτρατιωτ(ῶν) μιcθόν, πῶc γὰρ ὁ διμοιρίτηc ὁ Sud. 29 ἐπορεύετ' K., θώρακα, cάγμα, caύνιον Leo, ἐπορεύεθ' ἱδρῶν caύνιον Herw., 'cτρώματα, cίγυνον, θύλακον Sud. 30 cκόλοπαc, cκαπάνην, γύλιον Leo, θώρακα, caύνιον Sud.; διαβολιαν sed α prius inductum p. 31 ἃ νῦν ἅπανθ' ὁ δυcτυχήc Sud., νῦν πάντα ταῦθ' ὁ τριcατυχήc Leo 32 ὁ δέ ποτε μηδεὶc (sive nomen barbarum) γέγονεν Leo, Βῖθυc Wil., πῶc ἐξ. . . . . . ἂν ἐγένετ' Sud. 33 suppl. Leo, ν ἐμόν Gr. H., εἰ μὴ τάδ' αὐτῷ διένεμον Sud. 34 μέγαν Wil., αἰcχρῶc Sud., λέγειc Ro., οἶcθα κακοδαιμονοῦντα πέρυcι Cτρουθίαν Leo, μὲν οὖν τά Gr. H.; in fine φὴc ἀεί Sud., (Φεί.) μανθάνειc Ro. 35 νῦν ἔλαχ' ἐκεῖ τὴν διατριβὴν παρερπύcαc Leo 37 πεντήκοντα παῖδεc· ἐχόμενοι Sud.

(Β.) τ̣ι̣ κ. . . . . (Φει.) κατέπτηκεν π̣ό̣θε[ν;
πό̣λ̣[ιν τιν᾽ ἢ ναῦ]ν̣ ἢ cατράπην ἢ c[υμμάχουc
προδοὺc ἐκέρδα]ν̣έν τι· δῆλόc ἐcτι. (Β.) πῶc;
(Φει.) οὐθ[εὶc ἐπλούτη]cεν ταχέωc δίκαιοc ὤν·
ὁ μὲ[ν γὰρ αὑτῷ cυλλ]έγει καὶ φείδεται,
ὁ δ̣ὲ̣ τ̣[ὸν πάλαι τηροῦ]ντ᾽ ἐνε[δ]ρεύcαc πάντ᾽ [ἔχει.
(Β.) ὡc ἀδύ[νατ᾽ εἶπαc.] (Φει.) ὀμνύω τὸν Ἥλιον·
εἰ μὴ φέ[ρων ὁ παῖ]c̣ ὄ̣πιcθ᾽ ἐβάδιζ[έ] μ̣ου
τὰ Θάc[ι]α̣ [καί τιc] ἦ̣ν ὑπόνοια κραιπάληc,
ἐβόω̣[ν ἂν εὐθὺc π]α̣ρακολουθῶν ἐν ἀγορᾶι·
„ἄνθρωπ[ε π]έ̣[ρυcι]ν̣ πτωχὸc ἦcθα καὶ νεκρόc,
νυν[ὶ] δὲ πλου[τεῖc·] λέγε, τίν᾽ εἰργάζου τέχνην;
τοῦτό γ᾽ ἀπόκ̣ρ̣[ιν]αι, πόθεν ἔχειc ταῦτ᾽; οὐκ ἄπει
ἐκ τῆc[δε γῆc ἑτέρ]ωcε; τί δ̣ι̣δ̣άc[κ]ειc κακά;
τί λυcιτελ̣ε̣ῖ⟨ν⟩ ἡ̣μ̣ῖν ἀποφαίνειc τἀδικεῖν;"
(Β.) εἷc ἐcτ̣[ι]ν̣ [ὁ κόλαξ]

. . . .

39 totum versum cum sequentibus Phidiae dant Gr. H., partem priorem interlocutori (Doridi) assignat Ro. **40** πόλιν τιν᾽ ἢ ναῦν ἢ cατράπην ἢ cυμμάχουc vel πόλιν προδούc τιν᾽ ἢ cατ. ἢ cυμ. Wil., πόλεωc δυνάcτην et cτρατοπέδου Sud. **41** ν̣εcτιδηλοcεcτι p.; cυλῶν cτρατηγόν ἐcτι Sud., προδοὺc ἐκέρδανέν τι dub. K., κέρδοc λαβών τ᾽ ἀχανέc τι dub. Wil., ὅτι δ᾽ ἄδικόc ἐcτι Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313 **42—44** Stob. Flor. 10, 21 = fr. 294 K. Μενάνδρου Κολακεία̣ **45** ἀδύνατ᾽ εἶπαc Wil., ἀδύνατον τοῦτ᾽ Kretsch., ὡc ἄδικον εἶπεc Gr. H. **46—48** suppl. Gr. H. **48** ἐβόων ἂν αὐτῷ Sud. **49** ἄνθρωπε — πλουτεῖc Symeonis lex. ined. (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1892/93 p. 8) s. v. ἦcθα· .. καὶ Μένανδροc ἐν Κόλακι, idem omisso fabulae nomine Eustath. 1833, 58 = fr. 731 K. **50** νῦν δέ Sym., Eust. **51** suppl. Gr. H. **52** τῆcδε γῆc Wil., τῆc πόλεωc ἑτέρωcε· nimis longum esse statuunt Gr. H., ἀγορᾶc ἐλῶ (vel ὤcω) cε Sud., cτοᾶc ἑτέρωcε Kretsch., πόλεωc, μιcῶ cε Leo **53** corr. Gr. H. **54** plus dimidio versus vacat, ὁ κόλαξ suppl. Leo, εἷc ἐcτιν, εἷc, Sud., totum versum sic fere supplendum esse puto εἷc ἐcτιν ὁ κόλαξ, ὁ κατάρατοc Cτρουθίαc; plura intercidisse censet Wil.

δι᾽ οὗ τὰ πάν[τ᾽] ἀ[π]όλωλε τρόφιμε πράγματα
ἄρδην· [λ]έγω ϲ̣[οι . . . .]ν· ὅ̣ϲαϲ ἀναϲτάτουϲ
πόλειϲ ἑ[όρ]ακα̣[ϲ, τ]οῦτ᾽ ἀπολώλεκεν μόνον
ταύταϲ, ὃ νῦν δ̣ι[ὰ] τ̣οῦτ̣ο̣ν ἐξεύρηκ᾽ ἐγώ·
ὅϲοι τύραννοι πώ̣ποθ᾽, ὅϲτιϲ ἡγεμών
μέγαϲ, ϲατράπ[ηϲ], φρο̣ύραρχ[ο]ϲ, οἰκιϲτὴϲ τόπ[ο]υ,
ϲτρατηγόϲ, οὐ [γὰρ] ἀ̣λ̣λ̣ὰ τοὺϲ τελέωϲ λέγω
ἀπολωλόταϲ [νῦν, τ]ο̣ῦ̣τ᾽ ἀνῄρηκεν μόνον
οἱ κόλακεϲ· οὗ̣τ[οι δ᾽] εἰϲὶν αὐτοῖϲ ἄθλιοι.
(Φει.) ϲοβαρὸϲ μὲν ὁ λόγοϲ· ὅ τι δὲ το̣ῦτ᾽ ἔϲτιν ποτέ,
οὐκ οἶδ᾽ ἔγωγε. (Β.) π̣[ᾶ]ϲ τιϲ ἂν κρίναϲ κακῶϲ
εὔνουν ὑπολάβοι τὸν ἐπιβουλεύοντά ϲοι.
(Φει.) κἂν μὴ δύνηται; (Β.) πᾶϲ δύναται κακῶϲ ποεῖν.

desunt versus fere 11

Col. III . . . . ϲ̣αυτοῦ . . . .
ὅτ̣[ι π]ρὸϲ βίαν μεθ̣ῆ̣[καϲ αὐτήν . . . .
τ . . . π̣ειϲ̣τ̣ . χ̣ωρ̣ήϲει ϲ̣ . . . .
μ[ε]τ̣α̣πέμψεθ̣᾽ [ἑ]τέρουϲ̣ [ϲυ]ϲτρατ̣[ιώταϲ δηλαδή
οὓ[ϲ π]αραφυλάξει· παῖ̣δ̣εϲ, ἐκτ̣ρ̣ίβο̣[ιμεν ἄν.

58 Δ̣Ι̣.Τ̣ΟΥ̣Τ̣ΟΝ Gr. H.[2], ... Ο . . ΟΝ Gr. H.[1] 63 ΟΥ̣Τ̣ . . . Gr. H.[2], ΟΥ̣Π̣ . . . Gr. H.[1] 69 ΜΕΘ̣Η̣ Gr. H.[2], ΜΕ . . Gr. H.[1]

---

55 suppl. Gr. H. 56 ϲοι πάλιν Leo, quod non ita bene ad vestigia servata quadrare monent Gr. H. Ox. Pap. V 313, ϲοι· ϲχεδόν Wil., ϲοι· τυχόν Sud. 57 suppl. Gr. H., ἑόρακα Sud. 58 διὰ τοῦτον Leo, plaudentibus Gr. H. 60—62 suppl. Gr. H. 61 τελέουϲ Ro. 62 παῖ Sud. 63 οὗτοι δ᾽ Leo, οὐ γάρ εἰϲ᾽ ἐν αὑτοῖϲ Sud.; αἴτιοι Leo 65 πᾶϲ Gr. H., πῶϲ dub. Ro. 69 ὅτι πρὸϲ βίαν μεθῆκαϲ Leo, Βίαν Ro.; αὐτήν K.; εἰ δὲ τὸν ξένον βλάψειϲ τι χωρήϲειϲ τ᾽ ἐναντίον λόγοιϲ Leo, sed βλάψειϲ non fuisse in charta affirmant Gr. H. Ox. Pap. V 313 71 ϲυϲτρατιώταϲ δώδεκα Leo, αὖ ϲτρ. δηλαδή Ro., δὴ ϲτρ. ῥᾳδίωϲ Gr. H. 72 οὓϲ παραφύλαξει Gr. H., οὓϲ παραφυλάξαι aut οὐ παραφυλάξειϲ; Ro.; ἐκτρίβοιμεν ἄν Gr. H., ἐκτριβοίμεθ᾽ ἄν Leo, ἐκτρίβοιτ᾽ ἄρα Ro.

ἤτοι̣ ποθ᾽ οὗτος ἢ cὺ πιcτευθεὶc λ̣[όγοιc
ὑπε̣ν̣αν[τί]ον τε μηδὲν ὧν ποε̣ῖ̣ [ποεῖν
δόξαc ἔχειc τὸν ἄνδρ᾽ ἀφύλακτον· ἐ[γγὺc εἶ
τῶν πραττομένων, τῆc οἰκίαc. ὅτ̣[αν δὲ cύ
β[ο]ύ̣λ̣ηι διοικηθήcεται τὰ λοιπά coι.
(Πορ.) .ου̣δ̣. . . .θ̣. .ηc φανερόc. οὐ λιμοί, [μοχλούc
ἔχο̣ν[τ]εc ἐν τ[αῖc] χερcίν, ἄλλο δ᾽ οὐδὲ ἕν;
ὠνε̣ῖ̣θ᾽ ὁ γείτων· ἀλλ᾽ ἐὰν αἴcθηθ᾽ ὁ μ̣[έν
πρόc̣[ε]ιcιν ἐξήκ[ο]νθ᾽ ἑταίρουc παραλαβ[ών,
ὅc]ου[c] Ὀδυccεὺc ἦλθεν εἰc Τροίαν ἔχω[ν,
βο]ῶν, ἀπειλῶν· „ἄν cε μὴ μαcτιγία·
αὐτὴν π]έπ̣ρακαc πλέον ἔχοντι χρυc̣ίο̣[ν —“
. . . . .]τι[ά]δ̣α̣ πωλῶ; μὰ τοὺc δώδεκα [θε]ο̣ύc̣,
οὐκ ἄc]μ̣[ε]ν̣ο[c] διὰ τοῦτον· ἡ μία λαμβάνει̣
ὅcον οὐ]χ̣ὶ̣ δέκα, τρεῖc μνᾶc ἑκάcτηc ἡμέραc
παρὰ τοῦ] ξένου. δέδοικα δ᾽ οὕτω λαμβάνειν
. . . . .λ̣ου γὰρ ἁρπάcονθ᾽ ὅταν τύχηι
αὐτήν]. δικάcομαι, πράγμαθ᾽ ἕξω, μάρτ[υραc
[παρέχειν δεήcει]

73 suppl. Gr. H., ἄπει Sud. **74** ποεῖ ποεῖν Leo, ποεῖc ποεῖν Gr. H., ποεῖc λέγειν δόξαc· Sud. **75** ἐγγὺc εἶ Sud., ἐκβαλεῖc K., ἔκτοπον Gr. H., ἐπίτροποc Leo, ἐπιμελοῦ Ro. **76** suppl. Gr. H., ὅταν φρονῇc Ro., ὅταν μὲν οὖν Sud. **77** βουλῇ Ro. **78** μοχλούc K., βίαν Leo, βίον Gr. H. **80** ὁ μέν Ro., ὅμωc Gr. H., ὁμοῦ Leo **81—83** suppl. Gr. H. **84** αὐτήν Sud., ὃc ἐμήν Leo, ἐμήν Gr. H. **85** τί δ᾽ Ἰcθμιάδα Leo, οὐδ᾽. . .τιάδα Sud. **86** οὐκ ἄcμενοc K., ἀπατώμενοc Gr. H., οὐ δαιμονῶ Sud., οὐ θέλομεν οὐ Leo; ἡ μία λαμβάνει Leo, ἡ μί᾽ ἐλάμβανεν Gr. H. **87** suppl. Leo **88** suppl. Gr. H. **89** τὸ λοιπόν· οὐ Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313, τὸ πρᾶγμ᾽· ἰδού Ro., ἐκ τῆc ὁδοῦ Sud. **90** αὐτήν Ro., κἀγώ Sud., ἀμυνῶ Leo; μάρτυραc παρέχειν δεήcει suppl. Leo

ad versus deperditos spectat scholion: Ἀcτυάνακτοc· τοῦ Μιληcίο̣υ [Ἀc]τ̣υάν̣[ακτ]οc πολλοὶ cφό̣δ̣ρ̣α̣ [τ]ῶν κωμῳ̣διογρ(άφων)

μέμν[ην]τ(αι.) ἐγένετο γ(ὰρ) παγκρατιαςτ(ὴς) κρά[τιστος τῶ]ν καθ' αὑτόν, ἠγω[νί]ςατο δ(ὲ) κ(αὶ) πυγμῆι. Ἐρατοςθένης δ' [ἐν τῷ]. τῶν Ὀλυμπιονικ(ῶν) προθεὶς ριϛ Ὀλυμπ(ιάδα) (316 a. Chr.) φ(ηςίν)· Ἀ[ςτ]υάναξ ὁ Μιλήςιος ϛ τὴν περίοδον ἀκονιτεί.

Fragmenta aliunde nota.

1.

(Μαγ.) ςπονδή· δίδου ςὺ ςπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
ςπονδή· φέρ' ὦ παῖ Cωςία· ςπονδή· καλῶς
ἔχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα
Ὀλυμπίαςι, πᾶςι πάςαις· λάμβανε
τὴν γλῶτταν. ἐπὶ τούτῳ διδόναι ςωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνηςιν πᾶςι· τοῦτ' εὐχώμεθα.

Athen. XIV 659 d = fr. 292 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδιςταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα· 2 ὦ πλειωωςια A., corr. Piers.; καλῶ A., corr. Mus. 3 εὔχου A., corr. Wil. 5 ἐν A., corr. Mein. 7 ὀνηςιαν A., corr. Cas.

2.

(Βίας) κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυςοῦν Cτρουθία
τρὶς ἐξέπιον μεςτόν γ'· (Cτρ.) Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βαςιλέως πέπωκας. (Βι.) οὐκ ἔλαττον, οὐ
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. (Cτρ.) μέγα γε.

Athen. X 434 c = fr. 293 K. Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φηςιν· v. 1—2 Athen. XI 477 f. 3 ἔπιον A., corr. Bentley; cf. Plut. de adul. 13, (57 a) καθάπερ ὁ Cτρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναιςθηςίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις. Ἀλεξάνδρου τοῦ βαςιλέως πλέον πέπωκας 4 πεπ. τ. β. A., corr. Bentley.

3.

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plut. de adul. 13, (57 a) = fr. 297 K. post fr. 2 v. 3 sq. pergit καί „γελῶ — ἐννοούμενος". γέλωτι et ἐνηθούμενος codd., corr. Cobet Struthiae verba sunt

4.

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Athen. XIII 587 d = fr. 295 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας· Struthiae verba sunt cum Bia colloquentis

5*.

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὑρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24, 22 = fr. 296 K. γενέτῃσιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακί φησιν. Menandro recte tribuit Meineke coll. Ter. Eun. 238 1 γεννήτας codd. corr. Mein.

6*.

πρόσεισιν οἷον ἀψοφητὶ θρέμματος
ψαύων.

Plut. de adul. 13, (57 a) = fr. 298 K. (ὁ κόλαξ) οὐκ ἀπ' εὐθείας ἐπάγει τὸν ἔπαινον ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ πρόσεισιν οἷον ἀψοφητὶ θρέμματος ἐπιψαύων καὶ ἀποπειρώμενος ad Colacem rettulit Meineke collato Hes. ἀψοφητί· ἠρέμα, ἡσύχως, κολακεία quod M. corr. in (Μένανδρος) Κόλακι

7.

κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον

Athen. VII 301 d = fr. 299 K. ἠλακατῆνες.... εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλακι (κόλωσι A. corr. Clericus) φησί· 2 καί κυνός AC corr. ex Mnesimacho (Athen. IX 403 b, 36 = fr. 4 K.), a quo hos versus anapaesticos Menander mutuatus est, dummodo Athenaei locus recte se habeat.

8.

βοῦς Κύπριος

Mill. Mél. 366 (Zenob. II 82) = fr. 300 K. βοῦς Κύπριος· ἴσον τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατοφαγεῖν. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

. . . . ̣η . . εμ . . . .
(Α.) ἆρ' ἐστὶ τοῦτ' ἐνύπν]ιον; (Β.) εἰ καθεύδομεν. —
προῖκα δὲ δίδωcι τρία] τάλαντα, πένθ' ἅμα
μνᾶc εἰc cτολὴν καὶ] κόcμον. (Α.) οὐκ ἐγρήγορα.
(Β.) ἀλλ' ἐξεγείρου· τοὺc γ]άμουc γ' ἤδη ποεῖ.
(Α.) . . . . κροτ]ώ̣ν. (Β.) τί λέγειc; κροτὼν ἐγώ;
. . . . τὸ] δ̣ειλινὸν παρῆν. (Α.) τί οὖν;
(Β.) . . . . παρακ]αθήμενοc λαλεῖ.
(Α.) τίνι τῶν ἑταίρω]ν̣; (Β.) Χαιρέᾳ. (Α.) ποῦ; βούλομαι
αὐτοὺc ὁρᾶν. (Β.) ἐγγ]ύc τιc ἔcτιν ἐξέδρα
. . . . (Α.) ἐνταῦθ]α δή που δεξιᾶc;
(Β.) ἐνταῦθα νῦν λαλοῦ]cιν. (Α.) ὄψομ' εἰcιών.
(Γ.) λελοιδόρημ' ἄρ' ο]ὐ δικαίωc τῆι Τύχηι·
ὡc γὰρ τυφλὴν αὐτὴν κ]ακῶc εἴρηκά που,

in margine superiore reliquiae scholii cernuntur litteris minusculis scripti ΝΑ (superscr. ΓΕΙ); in dextro quoque margine scholium exstare videtur, iuxta v. 6 leguntur litterae ΥΠ..Ο.. (superscr. ΤΙΛΕ..), priorem versum supplet Zereteli τί λ[έγειc 2 suppl. K., τί ἐcτι τοῦτ'; ἐνύπνιον; Zer. 3 sq. προῖκα suppl. Zer., reliqua K. 5 ἀλλ' ἐξεγείρου K., ἰδού c' ἐγείρω Zer.; τούc Wil.; γαμουc (γ superscr.) p. man. pr. 6 Κρότων Zer., sed cf. Zenob. VI 27 ὑγιέcτεροc κροτῶνοc· ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζῴου τοῦ κροτῶνοc. λεῖον γάρ ἐcτιν ὅλον καὶ χωρὶc ἀμυχῆc καὶ μηδὲν ἔχον cίνοc. μέμνηται ταύτηc Μένανδροc ἐν Λοκροῖc (fr. 318 K.); γάμουc γ' ἤδη ποεῖ ὑγιὴc πάλιν ὡc κροτών. (Α.) τί λέγειc; κροτῶν' ἐγὼ | οὐχ εὗρον ὅτε Wil. 7 et 8 suppl. Zer. 9 suppl. K. 10 ἐγγύc suppl. Zer., reliqua K.; in fine εξεδραι corr. a ma. pr. 11—13 suppl. K. 14 suppl. K., τί γάρ; ὡc τυφλὴν αὐτήν Wil.

νῦν δ' ἐξέcωcέ μ' ὡc ἔ]οιχ' ὁρῶcά τι.
ἐπόνηcα δεινῶ]c, τοῖc πόνοιc δ' εἰργαζόμην
τὰ νῦν ἀγαθά, τούτ]ων γὰρ οὐκ ἂν ἐπέτυχον,
εἰ μὴ τότ' ἐπόνηc']. ὥcτε μηθείc, πρὸc θεῶν,
πράττων κακῶc λ]ίαν ἀθυμήcηι ποτέ·
ἴcωc γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο] πρόφαcιc γίνεται.

15 suppl. K., ἡ δή μ' ἐπλάνηcεν Wil. 16 suppl. Wil. 17 suppl. K., οὐδὲν πλέον Wil.; ὧν Zer. 18 suppl. K., εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν Zer., εἰ μὴ 'πλανήθην Wil.; ὥcτε — γίνεται Stob. flor. 108, 48 = fr. 306 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναιc (Κονιαζομέναιc A corr. Meineke); μηθ^{δ}εις p. man. pr. 19 in ἀθυμήcηι iota supra versum addita a man. pr.

Col. II
. οι
. . .
. αν
. πε
τὸν
. εμ
cυμ
α . μ

προη
ἀνθο
. . . ε
πολλ
κατὰ
μηπ
ὄγκου
ἀποδ

Fragmenta aliunde nota.

1.

τὸ γνῶθι cαυτὸν ἔcτιν, ἂν τὰ πράγματα
εἰδῆc cὰ cαυτοῦ καὶ τί cοι ποιητέον.

Stob. Flor. 21, 2 = fr. 307 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναιc (κωταζομοιc A., Κοτταβιζούcαιc alii codd.), Orion Anthol. 1, 18 ἐκ τῶν Κωνεαζομένων. εἰδῆc Mein., ἴδηc codd.

2.

schol. Clem. Al. Protr. 2, 26, I p. 423 Dind. = fr. 308 K. (Ἐπιμενίδηc) οὗτοc ἐκάθηρε τὰc Ἀθήναc· ἦν δὲ Κρὴc τῷ γένει καὶ cοφώτατοc, οὗ καὶ Μένανδροc μέμνηται ἐν ταῖc Κωνεαζομέναιc.

ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ

Personae:

Geta servus	Thrasonides miles
Clinia adulescens (?)	Thrasonidis pater senex
Demea senex	(Cratea virgo)

Fr. I (R)]ηκειμ[
]γείτο[ν

F. II (R) πηνίκα
ἠ. ΄. .

Fr. III (R) . . . . ọc̣ίων φ . . .
. . . . ἀ]ḳούcομαι cαφῶ[c
. . . . γό]ητος ἐκτόπου·
. . . . νὴ τὸν Ἥλιον:
. . . . ωc Γέτα.
Γετ. . . . . ḍηc αὐθαδίαc
. . . . ἀν]θ[ρ]ώπου λαβεῖν
Κλειν. . . . . του]ṭὶ ḷάβω:
(Δη.) . . . . Κλειν. Δημέαc
. . . . ṿοc οὐδὲ γρῦ
. . . . γὰ]ρ Δημέα
. . . . ẹρᾶc ἐγώ
. . . . τηc· ρ̣ . . . . ταṿṭὶ λέγει
. . . . α κλάων, ἀντιβολῶν, ὄνοc λύραc.

Fragmenta I et II inter se et cum III cohaesisse suspicatur H. Supplementa pleraque Huntii sunt 7 γόητοc K. 10 notae personarum semper in margine dextro scriptae sunt; Θραcωνίδηc H.

(Κλ.) cυμ]περιπατήcω καὐτόc, ὥc ἐμοὶ δοκεῖ:
(Δη.) . . τοῦτο δ' εἴρημετε. . . αυτοῦ c' ἀξιῶ
. . . ων ἀπολυτροῦν ὢν πατήρ. (Κλ.) ἐγὼ δέ γε
μιc]ῶ γυναῖκαc ἐντετυχηκὼc Δημέα

Fr. I (V)]. . [
]. πα̣[
]. π̣άτρ[
οὐ]κ̣έτ̣ι̣ . [

Fr. II (V)]μ̣ο̣ . . κλ . [

Fr. III (V) . . . . . χη̣ . . . .
π]ε̣πόνθαμεν. B. τ̣. . . . .
. . θα̣cι τοῦτο τ̣ί̣. . . . .
ἑ̣λ̣ο̣ῦ̣c̣α̣ μιμ̣ο̣ . . . .
(Θρ.) διὰ τί Κράτεια φ . ρ̣. . . . .
B. ὁ τοῦτο πράξαc ἑ̣. . . . .
(Θρ.) ἀλλὰ πάτερ ε. . . . .
ἅπ̣α̣ντ' ἀ. . . . .
βουλευτέ[ον . . . .
ζῆν ε̣ὖ̣ πρέ[πει. . . . .
Θρ. ὦ το̣ῦ παρα. . . . .
πατὴρ Κρατείαc . ὸν . . λ' αφ . . . .
νῦν ἢ μακάριον ἢ̣ τριcάθλιο[ν] π̣άτ̣ε̣[ρ
δείξειc με τῶν ζώντων ἁπάντ̣ω̣ν γεν̣[όμενον.
εἰ μὴ γὰρ οὗτοc δοκιμάcει με̣ κυρίω̣[c

19 suppl. Wil. **20** δ' είρη p.; ante αυτοῦ erat κ, μ, c in charta **21** απολυτροῦνθ'ων p, ἀπολυτροῦν ὤν Wil.; post πατήρ unum punctum p. **29** Thrasonidis patrem, quem ego nota B significavi, Cliniam esse putat H., sed Cliniae nomen a Terentio in Heautontimorumeno et in Andria (v. 86) adulescentibus inditur **30** θα̣cὶ p. **34—37** quamquam paragraphus deest, in his versibus personam loquentis semel mutatam esse recte monet H. **37** εὖ p., ergo εὐπρεπῶc suppleri nequit **38** του corr. ex τευ p. **40** ἤτριcαθλιο. p.

δώcει τε ταύτην, οἴχεται Θραc̣ω̣νίδ[ηc.
ὃ μὴ γένοιτ'· ἀλλ' εἰcίωμεν· . . κεν

Fr. 4 (R)]ε̣ι̣. . .[
]ώcτε πάν[
ἡ]δ̣ὺ τί μητ̣[
]π̣ό̣ν̣ο[

Fr. 5 (R)]τ̣' ὠ̣[

Fr. 4 (V)
πατὴ]ρ̣ δ̣ώ̣c̣ε̣ι̣[
ἀ]δ̣ε̣λ̣φου[
ἐc]τιν:[

Fr. 5 (V)]ν[
]κ̣α̣ι̣[
.τ̣.

Fr. 4 R 3 δ̣ὺ τί p., ἡδύ K.; Fr. 4 V 1 πατήρ K.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Libanius or. XXXI (IV 512 Reiske) ἔχειc ἐκ τῆc κωμῳδίαc παραλαβών, ὡc ὑπέρογκόν τι καὶ cοβαρὸν καὶ πολλή τιc ἀλαζονεία cτρατιώτηc ἀνήρ. εἴ τιc ὑμῶν τὸν Μενάνδρου φαντάζεται Θραcωνίδην, οἶδεν ὃ λέγω· cτρατιωτικὴν γάρ φηcιν ἀηδίαν νοcοῦντα τὸν ἄνθρωπον εἰc ἀπέχθειαν αὐτῷ κινῆcαι τὴν ἐρωμένην· καὶ γέγονεν ἀμέλει προcηγορία τῷ δράματι τοῦ Θραcωνίδου τὸ μῖcοc.

2.

παιδιcκάριόν με καταδεδούλωκ' εὐτελέc,
ὃν οὐδὲ εἷc τῶν πολεμίων ⟨οὐ⟩πώποτε.

Arr. diss. Epict. IV, 1, 20 = fr. 338 K. ὅρα ἃ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ Θραcωνίδηc, ὃc τοcαῦτα cτρατευcάμενοc, ὅcα τάχα οὐδὲ cύ, πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε νυκτόc, ὅτε ὁ Γέταc οὐ τολμᾷ ἐξελθεῖν, ἀλλ' εἰ προcηναγκάζετο ὑπ' αὐτοῦ πόλλ' ἂν ἐπικραυγάcαc καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν ἀπολοφυράμενοc ἐξῆλθεν. εἶτα τί λέγει; „παιδιcκάριον — πώποτε" . . . εἶτα ξίφοc αἰτεῖ, καὶ πρὸc τὸν ὑπ' εὐνοίαc μὴ διδόντα χαλεπαίνει, καὶ δῶρα τῇ μιcούcῃ πέμπει καὶ δεῖται καὶ κλάει. πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήcαc ἐπαίρεται· πλὴν καὶ τότε πῶc;
v. 1 citatur apud Clem. Alex. strom. II 15, 64

1 καταδεδούλωκεν S., corr. Salm. 2 οὐδεὶc S., οὐδὲ εἷc Mein. Coraes; ⟨γε⟩ τῶν Coraes, οὐ inseruit Mein. — loquitur Thrasonides

3.

εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, κἂν ψυχὴν ⟨πάλιν⟩,
λάβοιμ' ἐγώ· νυνὶ γάρ — ἀλλὰ ποῦ θεούς
οὕτως δικαίους ἔστιν εὑρεῖν ὦ Γέτα;

Justinus de mon. 5 (p. 144 Otto) = fr. 335 K. ἐν Μισουμένῳ δὲ πάλιν ἀποφαίνων περὶ τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβανομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων ὡς οὐκ ὄντας, ὁ αὐτὸς Μένανδρος· κτέ

1 καί libri, κἄν Mein.; πάλιν addidit Bentley. — verba Thrasonidis

4.

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
καὶ βούλομαι τοῦθ' ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἐρῶν τις, οὐ ποιῶ δέ.

Plut. de cup. divit. 4 (524 F) = fr. 336 K. καίτοι πῶς οὐ μανικὸν οὐδ' οἰκτρὸν τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ μὴ χρῆται διὰ τὸ ῥιγοῦν μηδ' ἄρτῳ διὰ τὸ πεινῆν μηδὲ πλούτῳ διὰ τὸ φιλοπλουτεῖν; ἀλλ' ἐν τοῖς Θρασωνίδου κακοῖς ἐστιν· κτέ

5.

Ἄπολλον ἄνθρωπόν τιν' ἀθλιώτερον
ἑόρακας; ἆρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον;

Plut. ibidem paullo infra = fr. 337 K., hos quoque versus Thrasonidis esse veri simillimum est 1 ἀνθρώπων τιν' libri, ἄνθρωπόν τιν' Naber 2 ἢ ἐρῶντα libri, ut videtur, ἆρ' Mein.

6.

ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό μου
καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἡ μέθη ποτέ.

Bekk. Anecd. 415, 8, Phot. Berol. 156, 4 s. v. ἀπαμφιεῖ, (Suid. s. v. ἀπαμφιέσαντες) = fr. 339 K. ἀποκαλύψει. (Μένανδρος Suid.) Μισουμένῳ·

1 μου Phot., Suid., μέν Bekk. Anecd., σου Hemsterhuis

7.

τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

Bekk. Anecd. 428, 27 = fr. 341 K. ἀποκναίει· διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολύει. ἢ λυπεῖ, ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἷον· „τί — περιπατῶν" Μένανδρος Μισουμένῳ. vulgo coniungitur cum hoc fr. 137 ὢ δυστυχής, τί οὐ καθεύδεις; quod e Menandri Dyscolo affert Georgius Choerob. Gramm. Gr. IV, 1, 177 ed. Hilgard

8.

Λακωνικὴ κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ μοι,
περιοιστέα.

Schol. Ar. Thesm. 423 et Suid. s. v. Λακωνικαὶ κλεῖδες = fr. 343 K. Μένανδρος Μισουμένῳ (Μισουμέναις Suid.) „Λακωνικὴ — περιοιστέα", καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἤ τινος τοιούτου ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι cf. Olymp. ad. Plat. Alc. I p. 152 Cr.

9.

ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ
πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων.

Schol. Hom. Od. XVII 442 = fr. 340 K. ὅτι ἀεὶ πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς ἐν ταὐτῷ, φησὶ καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μισουμένῳ, ὡς ἐν παραβάσει κτἑ — loquitur Thrasonides

1 λαμπρῶς πάνυ λαμπρά schol., λαμπρά expunxit Mein.

10.

εἴσελθε κἂν νῦν ὦ μακάριε

Schol. Patm. Dem. B. C. H. I 10 = fr. 342 K. κἄν· τὸ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δράματι Μισουμένῳ· κτἑ Idem fere schol. Isocr. Nicocl. 3, 34

11.

ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι.

Poll. X 145 = fr. 346 K. ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὕροις ἂν . . . καὶ ἐν τῷ Μισουμένῳ Μένανδρος, ὅταν λέγῃ κτἑ

12.

σπαθᾶν

Phot. s. v. Μένανδρος Μισουμένῳ· τὸ ἀλαζονεύεσθαι

13*.

Simplic. ad. Aristot. Phys. p. 384, 13 (Diels) = fr. 939 K. ὅταν λέγωμεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἦλθεν ὁ ξένος καὶ λυτρωσάμενος τὸν αἰχμάλωτον, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Δημέας τὴν Κράτειαν, ἀπῆλθεν. ad Misumenum rettulit Hunt.

14*.

μισοῦσι μέν
Θρασων⟨ίδην⟩ ὦ πάτερ, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.

Bekk. Anecd. 429, 27, Suid. s. v. ἀποκτιννύναι = fr. 344 K. καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασιν (at Suidas paullo supra ἀπεκτάγκασι καὶ ἀπεκτόνασι). Μισουμένῳ· πάτερ μὲν Θράσων' ἀπ. κτἑ Bekk. An., μισοῦσι μὲν ὦ πάτερ Θράσωνα κτἑ Suid. utroque loco; vereor ne titulus in lexico Bekkeri e μισοῦσι μὲν ὦ corruptela ortus sit. in restituendis versibus Dobraeum secutus sum, ὦ πάτερ | μισοῦσι μὲν Θράσων' κτἑ Toupius. Misumeni esse hoc fragmentum minime constat.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Personae:

Laches senex — Pyrrias servus
Davus servus

(Λα.) [Τίβειε καὶ Γέτα]
φυλάττετ' αὐτόν]· cὺ δ' ἀκολούθει [Πυρρία.
(Δα.) . . . . ας ἔξειcιν φέρων τὸ πύρ[δανον
καὶ πῦρ πρόδηλον. ὦ Τίβειε καὶ Γέτα,
ἔπειτα κατακαύcει μ'. ἀφείητ' ἂν Γέτα
cύν]δουλον ὄντα καὶ διαcώcαι[τ' ε]ὖ πάνυ;
οὐκ] ἄν μ' ἀφείητ', ἀλλὰ περιόψεcθέ με;
οὕτω] πρὸc ἀλλήλουc ἔχομεν; προcέρχεται
ὁ Πυρ]ρίαc ὅcον γε φορτίον φέρων·
ἀπό]λωλα· καὶ δᾶιδ' αὐτὸc ἡμμένην ἔχων
Λάχηc ἀκ]ολουθεῖ. Λαχ. περίθετ' ἐ[ν] κύκλωι ταχύ.

antecedentis columnae exstant vestigia iuxta v. 14 χοι, iuxta v. 27 parepigraphe βωc (cωcιαc?) **1** Τίβειε — αὐτόν suppl. Leo, frustulum abscissum τιβ huc convenit; Πυρρία Leo, μοι Γέτα Gr. H. **2** κληματίδαc Wil., Γε. ἀπόλωλαc Leo, fortasse scribendum Πυρρία | κατὰ πόδαc; πύρδανον Wil. **5** cύνδουλον Gr. H.; διαcώcαιτ' Herw., διαcώcαντ' Gr. H.; εὖ πάνυ Leo, οὐ πάνυ Gr. H. **6** οὐκ Leo, νῦν Wil. **7** οὕτω Leo, sed spatium vix sufficere adnotant Gr. H., τί δή Gr. H. **8** suppl. Wil. **9—10** suppl. Gr. H. qui post ταχύ fort. punctum exstare monent; personarum notae in vv. 10, 20, 21 inter lineas scriptae sunt

νυνί γ' ἐπ]ịδειξαι Δᾶε τὴν πανουργίαν
τέχνην τιν' εὑρὼν διαφυγών τ' ἐνθένδε με.
(Δα.) τέχνην ἐγώ; (Λα.) ναὶ Δᾶε τὸ μὲν ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἐξαπατᾶν γάρ ἐστι δεσπότην
φλύαρος. (Δα.) ἠήν. (Δα.) εἰ δέ τις τὴν τῶν φρενῶν
ςτακτήν — ἐκνίςθης; (Δα.) οὐχὶ πρὸς σοῦ δέςποτα.
(Λα.) ὁ μὲν πονηρός, ὁ θραςὺς ἐνθάδ' ἀρτίως
κατὰ τῶν σκελῶν· τὴν κληρονομίαν φι[λ]τάτο[υ
. . . . ἐκπ]οδών. (Δα.) ἕξειν χάριν
. . . . ς ὑφ' ἡμῶν. Λαχ. κάετ[ε
. . . . [Πυρρ]ίας. ὡς ἀφίκετο
. . . . φερόμενος γὰρ κἂν κύκλῳ
. . . . ρτων τ' ἐςτὶ τό

11 νυνί γ' Leo, τὰ ξύλ' Wil. 16 ad στακτήν cf. Plin. nat. hist. XII 68 „sudant autem (murrae) priusquam incidantur stacten dictam, cui nulla praefertur" et Plaut. Curc. 100 „tu mihi stacte, tu cinnamum, tu rosa" 18 κατὰ τῶν σκελῶν cf. schol. Ar. Pac. 240 συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποτιλώντων; φιλτάτου Gr. H., φίλτατε Schmidt 19 ἐκποδών Gr. H.; λήψει σὺ νῦν τῶν σῶν δόλων Schmidt 20 initio ᾤμην φρενουμένους Leo 21 τὸν τρισκατάρατον τοῦτον. (Πυρ.) ὡς Schmidt 23 ad articulum in fine versus cf. Perik. 243, Georg. 26, alia exempla congessit Kretschmar p. 27; hic versus ultimus columnae fuisse videtur. accedit parvum frustulum nescio quo loco abscissum ṭιβ

Fragmenta aliunde nota.

1.

ὅcτιc παραλαβὼν δεcπότην ἀπράγμονα
καὶ κουφὸν ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτοc μεγαλεῖόν ἐcτι διαπεπραγμένοc,
ἐπαβελτερώcαc τὸν πάλαι γ' ἀβέλτερον.

Phot. Berol. p. 5, Suid. s. v. ἀβέλτεροc = fr. 393 K. ἀνόητοc ἀcύνετοc. Μένανδροc Περινθίᾳ κτἑ 3 ποτε Sui., πάλαι Phot., γ' inseruit Reitzenstein. — Davi verba sunt, ad quae respicit Laches v. 13 sqq.

2.

οὐπώποτ' ἐζήλωcα πολυτελῆ νεκρόν·
εἰc τὸν ἴcον ὄγκον τῷ cφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stob. Flor. 123, 2 = fr. 394 K. Μενάνδρου Περινθίαc.

3.

ὅc' ἔcτι μαλακὰ cυλλαβών
ἐκ τῆc πόλεωc τὸ cύνολον ἐκπήδα, φίλοc.

Poll. X 12 = fr. 395 K. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (τὰ cκεύη) ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχείριcτα, ὡc εἶπε Μένανδροc ἐν τῇ Περινθίᾳ κτἑ 1 ὅ ἐcτι μαλακόν codd., corr. Bentley 2 φίλοc C, θᾶττον P.

4.

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰcι πομπεῖαί τινεc
cφόδρα λοίδοροι

Harpocr., Phot., Suid. = fr. 396 K. πομπείαc καὶ πομπεύειν· ἀντὶ τοῦ λοιδορίαc καὶ λοιδορεῖν.....ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖc Διονυcιακαῖc πομπαῖc ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοιc· Μένανδροc Περινθίᾳ κτἑ.

5.

οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

Athen. XI 504 a = fr. 397 K. (τὴν φιάλην) πᾶσι τοῖς φιλτάτοις ἔδωκε τῷ παιδὶ περιсοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας κτἑ 1 ἤγρευς' A, corr. Mus. 2 ἀλλ' ἔπιν' ἀεὶ κύκλῳ Kaib. describitur temulenta obstetrix, cf. Ter. And. 228 sqq.

6.

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρων.

Athen. VII 301 b = fr. 398 K. πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς (τὰ λεπτὰ ἰχθύδια) κατὰ τὸ πλεῖστον. . . Μένανδρος Περινθίᾳ κτἑ δ' om. A. — Davi verba sunt, cf. Ter. And. 369.

7.

οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 486) = fr. 399 K. κεῖται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησίν κτἑ ἀστός Nencini

8.

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' οὐδὲ ληπτέα.

Suid. = fr. 400 K. ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθίᾳ κτἑ οὐδέλη codd., corr. Meineke

9.

Αἰάντειος γέλως

Mill. Mel. 355 (Zenob. I, 60) = fr. 401 K. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ· λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτὴς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ' Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρὴ ποιεῖν μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο.

ΦΑΣΜΑ

Personae:

daemones duo (?) — libertus
Phidias adulescens — (Cocus)

(V) (A.) . . . . τῶν Διο]νυςίων . . . .
. . . . ἐπιτελεῖν ςυλλαμβάνηιϲ̣
. . . . τὸ]ν νυμφίον ςαυτὸν φρονε[ῖ]ν
. . . . τῆ]ς παρθένου τὴν μητέρα
. . . . ἑτ]έρωι τοῦθ᾽ ὁ̣μομητρίωι τινί
. . . . μὴ παραδῶις, πρὸς τῶν θεῶν,
πρόφαςιν κατ]ὰ̣ ςαυτοῦ̣ μ̣ηδεμίαν, οὕτω πόει.
(B.) εἶεν, ποήςω τ]οῦτο· τί γὰρ ἄν τις πάθοι.
ἡ δ᾽ οὐχὶ φάςμ᾽] ἔςτ᾽, ἀλλὰ παῖς ἀληθινή
. . . . α̣θεῖςα τῆς γαμουμένης.
τίκτει γὰρ ἡ] μήτηρ πρὶν ἐλθεῖν ἐνθάδε
ἐκ γείτονος] ταύτην, δίδωςι τ᾽ ἐκτρέφειν

quamquam atramentum valde detritum est, tamen omnia fere in imagine satis certe legi possunt 2 ϲ in fine, suspectum Iernstedtio, legisse mihi videor 3 ΦΡΟΝΕ.Ν K., ΦΡΟΝΕ.. Ier. 4 ϹΠΑΡΘΕΝΟΥ K., .ΠΑΡΘΕΝΟΥ Ier. 7 Α̣ϹΑΥΤΟΥ K., .ϹΑΥΤΟΥ Ier. 10 Λ̣(Α, Χ)ΘΕΙϹΑ K., .ΘΕΙϹΑ Ier. 11 Μ̣ΗΤΗΡ K., .ΗΤΗΡ Ier.

---

1 Διονυςίων suppl. Ier. 4 suppl. Ier. 5 ἑτέρωι K. 7 suppl. Ier. 8 εἶεν, ξυναινῶ Kock, ποήςω K. 9 ἡ δ᾽ οὐχὶ φάςμ᾽ Wil., τὸ δ᾽ οὐχὶ φάςμ᾽ Kock, οὐχ᾽ ἡ τυχοῦς᾽ Ier.; αληθινηι mem. 10 λάθρᾳ δὲ παιδευθεῖςα Kock 11 suppl. K., ἣν τέτοκεν ἡ Kock 12 suppl. K. coll. Don. ad Ter. Eun. prol. 9

τίτθῃ, μεθ᾽ ἧς ν]ῦν ἐςτιν ἐν τῶν γ⟨ε⟩ιτόνων,
ἔνδον τρεφομ]ένη καὶ φυλαττομένη κόρη,
ἀνὴρ ὅταν ἔλθῃ] δεῦρο, τὸν δ᾽ ἄλλον χρόνον
. . . .]ν φυλακῆς τ᾽ ἐλάττονος
. . . . ̣κεν οἰκίαν τότε
. . . . τίν᾽ οὖν φαντάζεται
ἐνθάδε τρόπον; τ]ουτὶ γὰρ ἔτι ποθεῖτ᾽ ἴcωc
μαθεῖν caφέcτερ]ον. πεπόηκεν ἡ γυνή
διελοῦcα τὸν τοῖχον] διέξοδόν τινα
. . . . πάντ᾽ ἐπιcκοπεῖν.
. . . . cυγκε]κάλυπται ταινίαις,
ἵνα μὴ περίεργός τις προ]ςελθὼν καταμάθῃ.
ἔςτιν δὲ καὶ βωμός] τις ἔνδον τῆς θ̣ε̣ο̣ῦ

versus fere 10 deesse veri simile est

. ατ . . . . ι̣ς̣ι̣ . . . .
Ia (R) (Παιδ.) πῶς εἰςιν οἱ πυροὶ̣ [κατ᾽ ἀγορὰν ὤνιοι;
(Φει.) τί δ᾽ ἐμοὶ μέλει τοῦτ᾽; (Παι.) οὐθέν, [ἀλλὰ τῷ λόγῳ
εἰς τὴν ἀλήθειαν καταχρήςα̣[cθαι δοκῶ.

17 ̣κεν vel ̣χεν K., χεν Ier, 25 ο̣ς̣ο̣υ K., οςου Ier.

13 τίτθῃ vel τροφῷ K.; μεθ᾽ ἧς cύνεςτιν Kock, νῦν Ier. 14 ἔνδον K.; τρεφομένη vel ἐχομένη Wil., ὥςπερ δεδεμένη Kock 15 suppl. Kock 16 ὁπόταν ἀπῇ πλέων Kock 17 ἐδεῖτο Ier., δέῃ φθάςας᾽ ἣν ἔτυχεν Kock 18 οἰκοῦςα μεταβάλλει Kock 19 ἐνθάδε τρόπον Wil., τὰ νῦν τρόπον Kock 20 suppl. Ier., τῷ μειρακίῳ; πόρον Kock 21 διελοῦςα Wil., τρήςαςα τὸν τοῖχον dub. K., διὰ τοῦ μεςοτοίχου καί Kock 22 ὅπως ἂν οἷαί τ᾽ ὦςι Kock 23 τὸ δὲ διάφραγμα cυγκεκάλυπται Kock, κεκάλυπται Ier. 24 ἵνα — τις suppl. K., θαλλοῖς τ᾽ ἐλάας, μή Kock; προςελθών Ier. 25 suppl. K., τἄρρητα πολυπράγμων Kock; θεοῦ Ier. 27 suppl. Gom. Wil., παρ᾽ ἡμῖν ὤνιοι Cob. 28 δεςοι mem., δ᾽ ἐμοί Wil.; ἀλλὰ τῷ λόγῳ K., ἀλλὰ βούλομαι Cob., ἀλλὰ κολλάβῳ Wil., ἀλλὰ χρήςιμον Leeuw., ἀλλὰ χοίνικι Ier. 29 καταχρήςαςθαι θέλω Ier., δοκῶ K., quia verbum θέλειν non amat Menander, καταχρῆςθαι τῷ λόγῳ Cob., καταχρῆςθαι βούλομαι Wil.

ἂν τίμιοι δακέτω c᾽ ὑπὲρ ἐμ̣[οῦ] τοῦτο τοῦ
πένητος. αἰcθοῦ cαυτὸν ὄντα [Φειδία
ἄνθρωπον, ἄνθρωπον δὲ καὶ̣ [τὸν ἄθλιον,
ἵνα μὴ ᾽πιθυμῇις τῶν ὑπὲρ c̣[ὲ πραγμάτων.
ὅταν δ᾽ ἀγρυπνεῖν εἴπηις, τίc ὁ [βίοc cου cκοπῶν
τὴν αἰτίαν γνώcει· περιπατήcα̣[c βραχύ
εἰcῆλθεc εὐθύc, ἂν κοπιάcηιc τ̣[ὰ cκέλη,
μαλακῶc ἐλούcω, πάλιν ἀναcτ[ὰc ἐνέφαγεc
πρὸc ἡδονήν· ὕπνοc αὐτὸc ὁ βί[οc ἐcτί cου.
τὸ πέραc· κακὸν ἔχειc οὐδέν, ἡ ν̣[όcοc δέ cου
ἔcθ᾽ ἣν διῆλθεc — φορτικώτερο[ν δέ τι
ἐπέρχεταί μοι τρόφιμε, cυγγνώ̣[μην ἔχε,
τὸ δὴ λεγόμενον — οὐκ ἔχειc ὅπο[ι χέcηc
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴcθι. (Φει.) μὴ ὥ[ραc cύ γε
ἵκοιο. (Παι.) τἀληθῆ λέγω, νὴ τοὺc θε[ούc,
τοῦτ᾽ ἔcτι τἀρρώcτημ̣α. (Φει.) καὶ μὴ[ν ὦ τάλαν

32 ΚΑΙ̣ K., ΚΑ. Ier. **33** ΥΠΕΡC K., ΥΠΕΡ. Ier. **39** ultima littera paene tota litteris Syriacis obtecta est, quae exstant vestigia mihi potius ad Ν quam ad Λ (Ier.) quadrare videntur **44** punctum inferius post ΙΚΟΙΟ manus altera addidisse videtur

---

30 τειμιοc mem., τίμιοι Wil.; ἐμοῦ τοῦτο τοῦ Wil., ἐμοῦ τοῦ cφόδρα Cob. **31** suppl. Cob., εὐδαίμονα Leeuw. **32** suppl. Kock, τὸν πληcίον Gom., cτέργειν cε χρή Wil. **33** cε πραγμάτων Wil., θνητοῦ φύcιν Gom., cαυτὸν πάνυ Cob. **34** suppl. K., τίc εἶ cαυτὸν cκοπῶν Wil., τί cε λυπεῖ φράζ᾽ ἐμοί Gom., τί cοβεῖ τὸν ὕπνον; (Φει.) τί δή; Ier. **35** γνωcη mem.; περιπατειcα̣ mem.; περιπατήcαc βραχύ Wil., περιπατεῖc ἡδέωc Cob. **36** suppl. Cob. **37** ἀναcτὰc ἐνέφαγεc Wil., ἀναcτὰc περιπατεῖc Gom., ἀναcτὰc ἐνέπιεc Kock, ἀναcτὰc ἐcθίειc Leeuw., ἀναcτὰc κατεκλίνηc Weil, ἀναcπᾷc τὰc ὀφρῦc Ier. **38** cου K., βίοc ἐcτί cοι Weil. **39** νόcοc δέ cου Wil., νόcοc τρυφή Kock, ἥδε γὰρ νόcοc Fritzsche **40—41** suppl. Cob. **42** suppl. Cob. coll. Marc. Ant. V, 12; ὅπου Fritzsche **43** suppl. K. cf. Perik. 131, ὥραcι δέ Fritzsche, ὥραcι cύ Leeuw., ὥραcι μέν Ier. **44** suppl. Cob. **45** αρωcτημα mem.; in fine ὦ τάλαν K., ὦγαθέ Cob., ὦ μέλε Leeuw., νὴ Δία Fritzsche

ἀτόπως ἐμαυτοῦ καὶ βαρέως [ἔχω πάνυ.
(Παι.) ἀ]ϲ̣θ̣ενικόν ἐϲτι τἀνόητο[ν κἀκρατέϲ.
(Φει.) ε]ἶ̣εν, πάνυ γὰρ ταυτὶ λελο̣[γίϲθαι μοι δοκεῖϲ,
τί] μοι παραινεῖϲ; (Παι.) ὅτι παρ̣[αινῶ; πρόϲεχε δή·
εἰ] μέν τι κακὸν ἀληθὲϲ [εἶχεϲ Φειδία,
ζητε]ῖν ἀληθὲϲ φάρμα[κον τούτου ϲ᾽ ἔδει·
νῦν δ᾽ οὐκ ἔχ]ε̣[ιϲ·] κ̣ε̣νὸ[ν εὗρε καὶ τὸ φάρμακον
πρὸϲ τὸ κενόν, οἰήθητι δ᾽ ὠφελεῖν τί ϲε.
περιμαξάτωϲάν ϲ᾽ αἱ γυναῖκεϲ ἐν κύκλῳ
καὶ περιθεωϲάτωϲαν· ἀπὸ κρουνῶν τριῶν
ὕδατι περίρραν᾽ ἐμβαλὼν ἅλαϲ, φακούϲ.]

47 .ϹΘ̣ΕΝΙΚΟΝ K., .ΟΘΟΝΙΚΟΝ Ier. **48** .ΙΕΝ K., . .ΕΝ Ier. **52** Κ̣Ε̣ΝΟ K., . .ΝΟ Ier.

---

46 suppl. Cob. **47** ἀϲθενικόν Ier., μοθωνικόν Kaibel; κἀκρατέϲ Wil., τῇ φύϲει Ier. **48** εἶεν Ier.; ταυτει mem.; λελογίϲθαι μοι δοκεῖϲ K., λελογιϲμένοϲ λέγειϲ Wil., λελύϲθαι βούλομαι Ier., λελύπηκέν με· νῦν Leeuw., εἰ λελογιϲμένωϲ ἔχειϲ Gom. **49** πρόϲεχε δή Weil, παραινῶ; τοῦτ᾽ ἐρῶ· Cob. **50** sqq. supplevit Cob. ex Clem. Alex. Strom. VII 4, 27, p. 844 Pott., Φειδία ζητεῖν Grot., φιλιάζειν cod. **52** εὗρε καί Weil, εὕρηκα cod., ἄρα καί Cob. **55** περιθεωϲάτωϲαν Meineke, περιθειωϲάτωϲαν Bentley, περιθέτωϲαν cod. **56** περιρράναι cod.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Donat. ad. Ter. Eun. prol. 9 Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adulescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit, ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem, quod cum animadvertisset adulescens primo aspectu pulchrae virginis velut numinis visu perculsus exhorruit, unde fabulae Phasma nomen est; deinde paulatim re cognita exarsit in amorem puellae ita, ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. itaque ex commodo matris ac virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebritate finem accipit fabula.

2.

ἐπισημαίνεσθ᾽, ἐάν
ἡ σκευασία καθάριος ᾖ καὶ ποικίλη.

Athen. XIV, 661 f. = fr. 501 K. καὶ Μένανδρος (ἐπαινῶν τοὺς μαγείρους λέγει) ἐν Φάσματι· 1 ἐπισημαίνεσθαι ἂν A., corr. Bentley

3.

ἔμβαρος

Hes. s. v. = fr. 502 K. ἔμβαρος· ἠλίθιος μωρός, ἢ νουνεχής. Μένανδρος Φάσματι. cf. Mill. Mel. p. 350 (Zenob. I 8).

4.

Caes. Bass. (Gr. L. VI 255 K.) Ithyphallicum metrum saepe recipit hunc tribachum, ut etiam apud Menandrum in Phasmate ... ostendi potest.

FABVLA INCERTA II

Personae:

senex — servus
leno? — (Charisius adulescens)
servus?

IIa(R)(A.) ἄνθρωποϲ οἶνον, αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐκπλήτ[τομαι
ἔγωγ᾽· ὑπὲρ ⟨δὲ⟩ τοῦ μεθύϲκε⟨ϲ⟩θ᾽ οὐ λέγω·
ἀπληϲτία̣ γάρ ἐϲθ᾽ ὅμοιον τοῦτό γε,
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τιϲ τοὐβολ̣[οῦ
ὠνούμενοϲ πίνειν ἑαυτόν. (B.) τοῦτ᾽ ἐγ̣[ώ
προϲέμενον· οὗτοϲ ἐμπεϲὼν διαϲκ̣[εδᾷ̣
τὸν ἔρωτα. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἰμω[ζέτω.
(A.) προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ᾽ ἀργύρ̣[ου
ο̣ὐ τῆϲ γυναικὸϲ νενόμιχ᾽ αὐτὸν οἰκέτ[ην,
ἀπόκοιτόϲ ἐϲτι, πορνοβόϲκῳ δώδεκα
τῆϲ ἡμ̣έραϲ δραχμὰϲ δίδωϲι. (B.) δώδεκα·
πέπυϲ]τ᾽ ἀκ[ρι]βῶϲ οὑτοϲὶ τὰ πράγματα.

4 ΟΒΟΛ̣ K., ΟΒΟ. Ier. 5 ΤΟΥΤΕΓ̣ K., ΤΟΥΤΕ. Ier. 6 ΔΙΑϹΚ̣ K., ΔΙΑϹΙ Ier. 8 ΑΡΓΥΡ̣ K., ΑΡΓΥ. Ier. 9 ΝΕΝΟΜΙΧ᾽ΑΥΤΟΝ (ε supra) K., apostrophum et ε ab altera manu addita om. Ier.

---

1 suppl. Cob. 2 δέ ins. Cob. 3 απιϲτια mem., ἀπληϲτίᾳ Wil. 4 suppl. Wil. 5 suppl. Cob.; v. 5—15 Smicrini continuat Capps 6 suppl. Cob. 7 οἰμωζέτω K., οἰμώξεται Wil., οἰμώξομαι Cob. 9 suppl. Cob. 12 πέπυϲτ᾽ Leeuw., ἐπίϲτατ᾽ Cob., οἶδέν γ᾽ Nauck; ἀκριβῶϲ Cob.

(A.) ἀλλ' εἰ]ϲ δια[τ]ροφὴν ἀνδρὶ καὶ πρὸϲ ἡμέραν,
πᾶϲ τιϲ] λ̣ελ[όγ]ιϲται δύ' ὀβολοὺϲ τῆϲ ἡμέραϲ,
ἱκανό]ν τι̣ τῷ πεινῶντι τιτι̣ϲ̣. . . ϲ ποτέ.
(B.) Χαρίϲι]ο̣ϲ ϲ̣[ε] προϲμένει. (Γ.) χαῖρ', [ἀλλὰ τίϲ
ὅδ' ἐϲ]τ̣ὶ̣ δ̣[ὴ] γλυκύταθ'; (B.) ὁ τῆϲ ν̣[ύμφηϲ π]α̣τήρ.
(Γ.) τί οὖν παθ]ὼν ὡϲ ἄθλιόϲ τιϲ [φιλόϲοφοϲ
βλέπει ϲκυθρώφ' ὁ] τ̣ριϲκακοδα̣[ίμων; (B.) ψάλ]τριαν
. . . . ϲ̣α̣δ̣α̣ γυναῖκα . . . . . . ι
. . . . ιοι
. . . . ϲ

versus fere 10 deesse veri simile est

13 ΗΜΕΡΩΝ̣ Ier. K., ΗΜΕΡΩ. Capps 14 Λ̣ΕΛ K., .ΕΛ Ier.; ΗΜΕΡΑϹ: K., ΗΜΕΡΑϹ· Ier. 15 ΝΤ̣ΙΤΩ K., ΝΤ..ΓΩ Ier., ΝΠ̣.Ε̣Ω Capps; ΤΙΤΙ̣Ϲ̣. . . .Ϲ̣ΠΟΤΕ: Capps K.[2], ΤΙΤΙ (vel Η). . . .ϹΠΟΤΕ: K.[1], ΤΙΤΙ. . . . . .ΠΟΤΕ Ier. 16 Ο̣ϹϹ̣. K., ΟϹ. . Ier.; ΧΑΙΡϹ̣ (ε vel ο, non ω) K. Capps 17 Τ̣Ι̣Δ̣. K., Τ. . . Ier.; Α̣ΤΗΡ K., .ΤΗΡ Ier. 19 Τ̣ΡΙϹΚΑΚΟΔΑ̣ K., .ΡΙϹΚΑΚΟΔ. Ier. 20 Ϲ̣Α̣Δ̣Α̣ K., ϹΑΝ Ier.

13 ἀλλ' K., τί δ' Ier., ὅϲον Ro., εἰ Gom., καί Hill.; εἰϲ διατροφήν Cob., πρόϲ Gom. Hill.; ἡμέραν Leeuw., ἵμερον dub. K., ἡδονήν Herw., ἡμέρων Capps, ἡμερῶν ἑκατόν Ro., ἡμερῶν χρείαϲ Ier., ἡμέραϲ πόνον Gom., ἡμέραϲ χρείαϲ Kock 14 πᾶϲ τιϲ Wil., οἶμαι dub. K., μίαν Leeuw., ἀρκεῖν Capps; λελόγιϲται Cob., νενόμιϲται Kock 15 ἱκανόν τι Wil., ἀρκεῖν Kock, finis versus corruptus, fort. scribendum καὶ χαλκοῦϲ ποτε; τελεῖν· τί ἐγὼ πεινῶντι δὴ πτιϲάνην ποτέ Gom., ποῦ δ' ἐντράγω πεινῶν τι; τί τιϲ ⏑ — ποτέ Ier., ἂν δ' ἐντράγω πεινῶν ἔτι πτίϲϲων ποτέ Leeuw., τελεῖν πλέω πεινῶντι τίϲ λόγοϲ ποτέ Capps 16 Χαρίϲιοϲ ϲε et χαῖρε K., ἀλλὰ τίϲ Wil., ἔδωχ'; ὁ δέ χαίρων προϲμένει Gom., τί, ἱερόϲυλε; πρόϲμεν' εἰ χαίρειϲ ὁρῶν τὸ φῶϲ λέγει Leeuw., ὁρῶ τιν' ὅϲ ϲε προϲμένει, Χαιρέϲτρατε Capps 17 ὅδ' ἐϲτὶν ὦ Wil., τίϲ ὅδ' ἔϲτι δή Ier., καλεῖ Capps; ὁ τῆϲ νύμφηϲ πατήρ Kock, κεκτημένηϲ Capps 18 τί οὖν K., τί δὴ παθών Wil., καταλοιδορῶν Capps, μάτην ποδῶν Leeuw.; φιλόϲοφοϲ Wil., ἐργάτηϲ Leeuw., τῆϲ τύχηϲ Capps 19 βλέπει ϲκυθρώφ' Wil., ἐπιτρίβετ', εἶθ' Leeuw., καλὴν ἄρ' ἔλαβ' Capps; ὁ τριϲκακοδαίμων ψάλτριαν Ier. 20 ὡϲ τήνδε τὴν νέαν γυναῖκ' εἰϲήγαγεν Leeuw., τὴν δ' οὐδὲν ἀδικοῦϲαν γυναῖκα βούλεται Capps

(B.) οὕτως ἀγα]θ̣όν τ̣ί coι γένοιτο. (A.) μὴ λέγε
μηδὲν cύ γ'.] οὐκ εἰc κόρακαc; οἰμώξει μακρά.
ἀλλ' εἶμι ν]ῦν εἴcω, cαφῶc τε πυθόμενοc,
ὅπωc ἔχει] τὰ τῆc θυγατρόc, βουλεύcομαι
ὅντινα τ]ρόπον πρὸc τοῦτον ἤδη προcβαλῶ.
(Γ.) φράcωμ]εν αὐτῶι τοῦτον ἥκοντ' ἐνθάδε;
(B.) φράcω]μεν. οἷον κίναδοc οἰκίαν ποεῖ
ἀνάcτα]τον. (Γ.) πολλὰc ἐβουλόμην ἅμα,
(B.) πολλά]c̣; (Γ.) μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆc. (B.) τὴν ἐμήν;
(Γ.) τὴν c]ή̣ν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸc Χαρίcιον.
(B.) ἴωμ]εν, ὡc καὶ μειρακυλλίων ὄχλοc
εἰc τ]ὸ̣ν τόπον τιc ἔρχεθ' ὑποβ̣εβρεγμέ̣ν̣[ων,
οἷc] μ̣[ὴ] 'νοχλεῖν εὔκαιρον εἶν[α]ί μο[ι δοκεῖ.

[Χο]ρ[οῦ.]

(Δ.) ἐπ̣ι̣[cφαλῆ μὲν] π̣άντ̣α τἀνθ̣[ρώπων. ἐμοί,
οἶμα̣[ι, πόλιc ἐcτὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμοc
καὶ τοῦ[δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸc κριτήc

27 ρ̣οποΝ K., ̣ιοποΝ Capps, τ̣οποΝ Ier. 32 ̣ΗΝΓΕ K., .ΝΓΕ Ier. 36 initia versuum 36—39 et in folio II et quasi in speculo in fragmento III cernuntur, quod cum II conglutinatum erat, versus 40—41 non exstant nisi in III 36 επι vel εrω in II, ε.ι in III 37 οιοΜ II, οιοΜα̣ III 38 ΚΑΙΤο̣ II, ΚΑΙΤ̣ΟΥ̣ III

23 suppl. Kock 24 suppl. Leeuw., ταῦτ' ὦ φίλ' Ier., μηδενὶ τάδ' Wil., qui μὴ — τάδ' continuat adulescenti B 25 suppl. Ier. 26 suppl. K., ἤδη τὸ πᾶν μετά Leeuw. 27 suppl. Leeuw., ποῖον τρόπον Kock, τίνα δὴ τρόπον Capps Croi. 28 suppl. K., εἴπωμεν Leeuw., ἵν' ἐκεῖθεν Ier., βούλει μέν Capps 29 suppl. Ier. 30 ἀνάcτατον Kock, sed spatium aegre sufficit, Διὸc ἄβατον Ier. 31—34 suppl. Ier. 35 οἷc μὴ 'νοχλεῖν Kock, ἦ μὴν ἐνοχλεῖν Ier.; finem suppl. Ier. — χοροῦ suppl. Leo 36 suppl. Ier. 37—39 restituit Ier. coll. Stob. ecl. 19, 34 Hen. = fr. 581 K. Μενάνδρου· ἐμοὶ πόλιc — ἐμέ. 37 οιομα̣ mem.

ὁ δεcπ[ότηc. πρὸc τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.
ὁ γέρω[ν. . . . .
οὐδὲ λọ. . . . .

III (R) νc̣c . . . .
ἕωc ἐλạ . . . .
ἐδεῖτο χ̣ . . . .
ἄπωθεν. . . . .
τούτωι τι . . . .
κατὰ τὸ αὐ̣[τό . . . .

39 ọ . ẹ II, οδεcπ III
III in margine sinistro satis amplo initia versuum 36—41 fragmenti antecedentis cernuntur (v. p. 144); inhaerent conglutinatae alius folii laciniae perparvae, in quibus nihil fere legere possum nisi haec ωρΓιcται. / . δευ̣ In averso paene toto Syriacis litteris impleto litteras Graecas exstare negat Jernstedtius, at in imagine certe dispiciuntur duorum versuum fines αρα vel δρα (cφό-δρα) et uno versu intermisso οnωc. dolendum quod hoc fragmentum neque cum folio I neque cum II conjungi potest.

---

44 Kock nimis audacter haec Menandri Canephoro tribuere conatus est collato fr. 254 (Bekk. Anecd. 407, 18, Suid. s. v. Phot. Berol. p. 144, 19) ἀντάλλαγον· καλοῦcι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδροc Κανηφόρῳ „ἐδεῖτο χρῆcαι τὴν ἑαυτῆc θυγατέρα ἀντάλλαγον". num eiusdem fabulae sit hoc fragmentum atque fol. II, incertum est.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE HELLENISCHE KULTUR

DARGESTELLT VON

FRITZ BAUMGARTEN, FRANZ POLAND, RICHARD WAGNER

2., stark vermehrte Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln, 2 Karten und über 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppeltafeln.

[XI u. 530 S.] gr. 8. 1908. Geh. ℳ 10.—, in Leinwand geb. ℳ 12.—

Die glänzende Aufnahme, die das Buch sowohl bei der Kritik als auch in weiten Leserkreisen gefunden hat, beweist, daß das Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der hellenischen Kultur, die auf der Höhe der heutigen Forschung steht, vorlag, und daß die Verfasser ihre Aufgabe vortrefflich gelöst haben. In der zweiten Auflage wird den neuen Entdeckungen der letzten beiden Jahre sowie der außerordentlichen Bedeutung der Vasenmalerei für die heutige Forschung Rechnung getragen. Der schon außerordentlich reiche Bilderschmuck ist durch eine beträchtliche weitere Anzahl sorgsam ausgewählter neuer Abbildungen vermehrt. So liegt denn ein Werk vor, das nach Form und Inhalt Vollendetes leistet. Nicht nur Lehrer und Schüler der Oberklassen höherer Lehranstalten, sondern ebenso Studierende und Künstler, alle Freunde des klassischen Altertums, ja alle Gebildeten finden in dieser Darstellung der hellenischen Kultur die mustergültige Grundlage für ein geschichtliches Verständnis aller späteren kulturellen Entwicklung.

„Die drei Verfasser haben in der Lösung der in Anbetracht der großen Fülle und Mannigfaltigkeit des zu behandelnden Stoffes schwierigen Aufgabe eine außerordentlich geschickte Hand bewiesen. Die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung werden in einer für jeden Gebildeten faßlichen und ansprechenden Form zusammengefaßt, wobei die Mittelschulen nicht außer acht gelassen werden. Alles, was über das Leben der Hellenen in Bild und Wort, in Stein und Schrift uns überliefert ist, wird an der Hand strengster Wissenschaftlichkeit kritisch geprüft und uns in einheitlicher, wohl abgewogener und abgerundeter Darstellung vorgelegt. Die Behandlung der hellenischen Kunst ist geradezu ein Meisterstück. Da hängt kein Urteil in der Luft, sondern alles zeugt von sicherem, gereiftem Erkennen und tiefem Wissen. Überall werden die Wechselbeziehungen zwischen Gegenwart und Altertum energisch hervorgehoben, der innere Zusammenhang der Erscheinungen und die großen Gesichtspunkte, welche ihr Werden beherrschten, in den Vordergrund gerückt. Dem geschriebenen Wort tritt ein ganz außerordentlich reicher, geradezu vorbildlich zu nennender Bilderschmuck an die Seite, der das reiche Kulturleben des Altertums lebendig und unmittelbar veranschaulicht. Eine große Anzahl neu entdeckter, bis jetzt wenig bekannter Kunstwerke konnte dabei berücksichtigt werden. Das vorliegende Werk ist zweifellos unter ähnlichen Erscheinungen das am reichhaltigsten und glänzendsten ausgestattete.“

(Augsburger Postzeitung.)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Benseler-Kaegi: griech. Schulwörterbuch

13. Aufl. [XII u. 1009 S.] Lex.-8. 1911. In Halbfranz geb. ℳ 8.—
Da nicht stereotypiert, wieder verbessert und erweitert, während von anderen Wörterbüchern nur unveränderte Neudrucke erscheinen. — Umfaßt alle Schriftsteller, die für die Schule in Betracht kommen, und deren Kreis abermals erweitert ist. — Verzeichnet den Wortschatz genauer und vollständiger als jedes andere Schulwörterbuch. — Ausgezeichnet durch übersichtliche Anordnung und Gliederung. — Beruht auf den neuesten Ausgaben und Erklärungen. — Berücksichtigt die neuesten etymologischen Forschungen, soweit sie für die Schule in Betracht kommen. — Vermeidet absichtlich überflüssiges gelehrtes Beiwerk. — Entspricht so am meisten den Bedürfnissen der Schule. — Erbittet und erhofft deren Unterstützung, um den Aufbau zu ihrem Nutzen stetig weiterführen zu können.

Heinichen-Blase-Reeb: latein. Schulwörterbuch

8. Auflage. **Neu bearbeitet** von Direktor Dr. **H. Blase** und Prof. Dr. **W. Reeb.** Mit einem Abriß der lateinischen Laut-, Formen- und Wortbildungslehre von Oberlehrer Dr. E. Hermann, der Bedeutungslehre und Stilistik von Prof. Dr. K. Reissinger sowie einem Abriß der römischen Literaturgeschichte. [LXVI u. 921 S.] Lex.-8. 1909. In Halbfranz geb. ℳ 8.—

Heinichen-Blase-Reeb: latein. Schulwörterbuch. Verkürzte Bearbeitung.

Bearbeitet von Direktor Dr. **H. Blase** und Prof. Dr. **W. Reeb.** [XXIV u. 633 S.] Lex.-8. 1911. Geb. ℳ 5.—
Diese verkürzte Bearbeitung zählt ebenfalls sämtliche Fügungen des Wortes auf, begnügt sich aber mit wenigen bezeichnenden Beispielen für jede neue Bedeutung. Berücksichtigt wurden auch in dem kleinen „Heinichen" sämtliche Schriftsteller, die nach Ausweis der Lehrpläne und der Schulnachrichten im deutschen Sprachgebiet auf Gymnasien und Realgymnasien gelesen werden. Auch der kleine „Heinichen" genügt also vollständig den Anforderungen des Gymnasiums, dürfte aber ganz besonders den Bedürfnissen der Realgymnasien entsprechen. Der beigefügte Abriß der Laut- und Wortbildungslehre bildet einen wesentlichen Bestandteil des Wörterbuchs, indem das Wörterverzeichnis durch regelmäßige Verweisungen auf die entsprechenden Gesetze dem Schüler Rechenschaft abzulegen und ihn zum Nachdenken anzuregen sucht über die Frage des Ursprungs und der Bildungsart der einzelnen Wörter.

Benseler: deutsch-griech. Wörterbuch. 6. Aufl. von K. Schenkl geb. ℳ 10.50.
Heinichen: deutsch-latein. Wörterbuch. 6. Aufl. von C. Wagener geb. ℳ 7.—.

Sonder-Wörterbücher zu

Cäsar. Von H. Ebeling. 6. Aufl., von J. Lange. Geb. ℳ 1.80.

Nepos. Von H. Haacke. 15. Aufl., v. O. Stange. Geb. ℳ 1.40. Mit dem Texte des Nepos zusamm. geb. ℳ 1.75.

Homer. Von G. Autenrieth. 11. Aufl., von A. Kaegi. Geb. ℳ 3.60.

Ovids Metamorphosen. Nach Siebelis und Polle bearbeitet von O. Stange. Geb. ℳ 2.50.

Phädrus. V. A. Schaubach. 3. Auflage. Geh. ℳ —.60, geb. ℳ —.90. Mit dem Texte des Phädrus zus. geh. ℳ —.90, geb. ℳ 1.30.

Xenophons Anabasis. V. F. Vollbrecht. 10. Aufl., von W. Vollbrecht. Gebunden ℳ 2.20.

Xenophons Hellenika. V. K. Thiemann. 4. Aufl. Geh. ℳ 1.50, geb. ℳ 1.90.

Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 12. Aufl. Gebunden ℳ —.80.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Charakterköpfe aus der antiken Literatur von Prof. Dr. Eduard Schwartz. I. Reihe: 1. Hesiod und Pindar. 2. Thukydides und Euripides. 3. Sokrates und Plato. 4. Polybios und Poseidonios. 5. Cicero. 3. Aufl. Geh. M. 2.20, in Leinwand geb. M. 2.80. II. Reihe: 1. Diogenes der Hund und Krates der Kyniker. 2. Epikur. 3. Theokrit. 4. Eratosthenes. 5. Paulus. 2. Aufl. Geh. ca. M. 2.20, in Leinwand geb. ca. M. 2.80.

„ . . . Schwartz beherrscht den Stoff in ganz ungewöhnlicher Weise: das Reinstoffliche aber tritt allmählich ganz in den Hintergrund, dafür ergänzt jede einzelne der Erscheinungen um so klarer und mächtiger im Lichte ihrer Zeit. Der Verfasser ist in den Jahrhunderten der griechischen Poesie — sowohl in denen, wo sie sich entwickelte, als auch in denen, da sie ihre Blüte erlebte — mit gleicher sozusagen hellseherischer Sicherheit zu Hause: wir lernen jeden einzelnen der geistigen Heroen als ein mit innerer Notwendigkeit aus seiner Epoche hervorgehendes Phänomen betrachten und einschätzen, und Schwartz schildert uns ihn so lebendig, daß wir ihn wie mit Fleisch und Blut begabt vor uns zu sehen glauben." (Das literarische Echo.)

Homer. Bearbeitet von Rektor Dr. Georg Finsler. Geh. M. 6.—, in Leinwand geb. M. 7.—, in Halbfranz geb. M. 7.40.

„Überall wird das dichterische Große und Schöne vom Verfasser klar herausgearbeitet und die unendliche Fülle von Einzelheiten schließlich in einem Meisterkapitel zu einem umfassenden Gemälde der homerischen Welt zusammengefaßt. Hier zeigt sich so recht der Wert des vorliegenden Buches als Kunstwerk: über der methodischen geistvollen Anordnung und Durchführung, in welcher die Begeisterung für den Dichter und sein Werk an jeder Stelle durchdringt, vergißt man die ungeheure wissenschaftliche Arbeit und Gründlichkeit und das überreiche Wissen des Verfassers, das darin steckt. So werden bei der Lektüre des Buches Verstand, Phantasie und Gemüt des Lesers in gleicher Weise befriedigt. Was soll man da noch viel von den Einzelheiten sprechen. — Gebildete aller Stände, lest und laßt euch von der Sonne Homers erwärmen und beleben!" (Literar. Beilage z. Schweizer. Lehrerzeitung.)

Die griechische Tragödie. Bearbeitet von Prof. Dr. Johannes Geffcken. Mit einem Plan des Dionysostheaters zu Athen. 2. Aufl. Geh. M. 2.—, in Leinwand geb. M. 2.60.

„Jedenfalls hat Geffcken für die Behandlung der griechischen Tragödie in der Schule ein höchst nützliches Werk geschaffen. Ich wüßte nicht, wo man alles Geschichtliche und Technische, was zur Erklärung nötig ist, so kurz und bündig, so klar und lebensvoll dargestellt beieinander fände wie hier. Auch die Analysen der einzelnen Dramen, ihre ästhetische Würdigung und die ganze Entwicklung der Tragödie, wie sie sich in der wechselseitigen Wirkung der großen Tragiker aufeinander vollzieht, zeugen nicht nur von völliger Beherrschung des Stoffes und der einschlägigen Literatur, sondern auch von tief eindringendem Verständnis und einer feinen Empfindung für das Schöne." (Korrespondenzblatt für die höheren Schulen Württembergs.)

Stoll-Lamer: Die Sagen des klassischen Altertums. Neu bearbeitet von Dr. Hans Lamer, Oberlehrer in Leipzig. Mit 79 Abb. 6. Aufl. 2 Bände. In Leinwand geb. je M. 3.60. Beide Bände zusammen geb. M. 6.—

Stoll-Lamer: Die Götter des klassischen Altertums. Populäre Mythologie der Griechen und Römer. Neu bearbeitet von Dr. Hans Lamer, Oberlehrer in Leipzig. 8. Auflage. Mit 92 Abbild. In Leinwand geb. M. 4.50.

„Man mag noch so sehr Anhänger eines selbständigen neuzeitlichen Bildungsganges sein und wird gleichwohl mehr und mehr die Bedeutung von Werken gelten lassen müssen, die wie das vorliegende in der Form zusammenhängender Darstellungen Einblick in die griechische Sagen- und ihre Geisteswelt vermitteln. Die Fühlung mit den Quellen ist nur gerade zur Orientierung behalten, das Hauptgewicht ist auf eine gut lesbare, klar verständliche Erzählung gelegt, und in dieser Form ist das vielbenutzte Werk auch in der neuesten Auflage schätzbar geblieben. Die Veränderungen liegen darin, daß Zusammenziehungen und Ausscheidungen erfolgten. Eine sehr zu begrüßende Überraschung sind die neuen, den unvergleichlichen Vasenbildern und pompejanischen Wandgemälden entnommenen Abbildungen. Das Buch gewinnt damit auch äußerlich in jeder Beziehung eine einladende Gestalt." (Hochland.)

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
881M419122 C001
MENANDREA, EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUS
3 0112 023809830